

ပြဿနာအရပ်ရပ်ကိုဦးနှောက်ဖြင့်ဖြေရှင်းလိုသူတိုင်းအတွက်

ခြင်းစိုရုံစခြင်းပါ

မြတ်ငြိမ်း

BURMESE
CLASSIC
.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မဖြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မဖြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ပက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

မြင်းမွိုက်မမြင်ပါ

မတ်ငြိမ်း

How To Use Your Brain

by

John R. Bews

ကို
အခြေပြုသည်။

ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်ခြင်း

၁၉၉၉-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်

အုပ်ရေ ♦ ၁၀၀၀

တန်ဖိုး ♦ ၃၀၀ ကျပ်

စာမူခွင့်ပြုချက် ♦ ၇၄၃/၉၇(၁၁)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် ♦ ၁၈၂/၉၉(၄)

ပိုက်ပိုက် ♦ မျက်နှာဖုံး

KZaw DTP ♦ အတွင်းစာသား

ပန်းရွှေပြည် ♦ အတွင်းပလင်

ဦးကြည်ဝင်း၊ ဝင်းစာပေ(မြ-၀၁၀၉)၊ ၂၊ ဒါနုလမ်း၊ သာယာကုန်း၊
တာမွေမြို့နယ်က ထုတ်ဝေကာ ဦးမြတ်ကျော် (၀၅၅၅)၊ ၁၉၄၊ ၃၃
လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့က အတွင်းစာသားများ ပုံနှိပ်ပြီး၊ ဦးတိုးဝင်း (၀၂၄၃၁)
နေလရောင် ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၉၆/ခ၊ ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့က မျက်နှာဖုံး
ပုံနှိပ်၍ ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက် အမှတ် ၁၈၄(ပ-ထပ်)၊ ၃၃ လမ်း၊
ဖုန်း ၂၈၀၄၃၃ မှ ဖြန့်ချိသည်။

မာတိကာ

အပိုင်း ၁

- မိတ်ဆက်စကား	၇
၁။ သင် ဘာကြောင့်မစဉ်းစားသလဲ	၁၃
၂။ သင် ဘာတွေစဉ်းစားသလဲ	၁၉
၃။ အရှိအတိုင်းစဉ်းစားပါ	၂၇
၄။ သင့်အတွက်စဉ်းစားပါ	၄၃
၅။ အနှစ်ခဲမည်လား၊ အသစ်ကြံမည်လား	၅၂
၆။ ရယ်စရာကောင်းသည်ဟု သင်ထင်သည်လား	၅၉
၇။ မှော်ပညာဟု သင်ထင်သည်လား	၇၁
၈။ ဉာဏ်စမ်းပဟောဠိများ	၇၈
၉။ အဖြေတွေပြီထင်ပါရဲ့	၈၈
၁၀။ ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်ပါ	၁၀၀

မြတ်ငြိမ်း

မာတိကာ

အပိုင်း ၂

- မိတ်ဆက်စကား	၁၀၅
၁၁။ ပြန်လည်စဉ်းစားပါ	၁၀၇
၁၂။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်စဉ်းစားပါ	၁၁၇
၁၃။ ဖောက်ထွက်စဉ်းစားပါ	၁၂၄
၁၄။ ပြောင်းပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ	၁၄၂
၁၅။ ဆက်ပြီးတွေးပါ	၁၄၇

အပိုင်း ၃

- မိတ်ဆက်စကား	၁၅၃
၁၆။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သတိထား	၁၅၅
၁၇။ စုပေါင်းစဉ်းစားပါ	၁၆၂
၁၈။ အပြုသဘောဆောင်စဉ်းစားပါ	၁၆၇
၁၉။ ခင်ဗျားက အဲဒီလိုထင်တာကိုး [၁]	၁၉၂
၂၀။ ခင်ဗျားက အဲဒီလိုထင်တာကိုး [၂]	၂၀၁
၂၁။ ခင်ဗျားက အဲဒီလိုထင်တာကိုး [၃]	၂၁၉
၂၂။ ခင်ဗျားက အဲဒီလိုထင်တာကိုး [၄]	၂၃၆
၂၃။ ကဲ ကျွန်တော်စဉ်းစားကြည့်ပါရစေဦး	၂၅၅

အပိုင်း(၁)

မိတ်ဆက်စကား

သင့်ဦးနှောက်ကို အသုံးချလိုက်ရုံမျှဖြင့် သင် ဘာတွေ စွမ်းဆောင်လာနိုင်မည်လဲ ဆိုသည်ကို တစ်ချက်လောက် စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ သမားရိုးကျ နည်းအတိုင်း စဉ်းစား တွေးခေါ်နေကြသည်မှာ ဘာကြောင့်လဲ။ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အရည်အသွေး တိုးတက်လာအောင် ဘယ်လိုလုပ်နိုင်သလဲ။

*ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စဉ်းစားတွေးခေါ်ပုံချင်း မတူခြားနားနေသည်မှာ ဘာကြောင့်လဲ။ ထိုသို့ဖြစ်နေခြင်းသည် အရေးကြီးသလား။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ အများများပြုလုပ်ကြသည်။ မမှန်ကန်သော ကောက်ချက်များကို အဆောတလျင် ချတတ်ကြသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ ဘာကြောင့်လဲ။

‘စားလည်းသည်စိတ်၊ သွားလည်းသည်စိတ်’ ဖြင့် တစ်စိုက်မတ်စိတ် စဉ်းစားတွေးခေါ်နေခြင်းသည် ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာ၌ ဘယ်လို အထောက်အကူ ပြုသလဲ။

မြတ်ငြိမ်း

သင်၏မှတ်ဉာဏ် ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် ဘယ်လိုလုပ်နိုင်သလဲ။
သင် ယခုထက်ပိုပြီး အောင်မြင်လာအောင် သင့်ကိုယ်သင် ဘယ်လို
အကွက်ချစ်စဉ်နိုင်သလဲ။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်
အောင် ဘယ်အရာက ဖန်တီးနေသလဲ။ သဘောတူညီမှုရအောင် ဘယ်လို
လုပ်နိုင်သလဲ။

လူသားအားလုံးတွင် တူညီသော စွမ်းရည်တစ်ခုရှိ၏။ ယင်းစွမ်းရည်မှာ
စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်းဖြစ်သည်။ ကိစ္စမြားမြောင် လူတို့ဘောင်၌ ကျွန်တော်
တို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကျွန်တော်တို့၏ စိတ်ကို အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ
စဉ်းစားတွေးခေါ်ခိုင်းနေ၏။ ထိုသို့ ခိုင်းစေဖို့လည်း လိုအပ်၏။ အကြောင်းမှာ
ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ်ကြုံတွေ့နေရသည့် ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းဖို့ဖြစ်၏။
ယင်းပြဿနာများမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စ၊ လူမှုရေးကိစ္စ၊ စီးပွားရေးကိစ္စ၊
သို့မဟုတ် နိုင်ငံရေးကိစ္စ... ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်နိုင်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ ရှောင်လွှဲလိုမရပါ။
စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ မည်မျှထိ ပါးရည်နပ်ရည်ရှိရှိ အသုံး
ချနိုင်သလဲ ဆိုသည့်အချက်ကလည်း အရေးကြီးသေးသည်။ ထိုအချက်က
ကျွန်တော်တို့၏ ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ရေးကို အဆုံးအဖြတ်ပေး၏။ ထိုအချက်က
ကျွန်တော်တို့၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှုန်းနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အတိုင်းအတာ
ကိုလည်း အဆုံးအဖြတ်ပေး၏။

သို့ဖြစ်သည့်အတွက် ကျွန်တော်တို့၏ဦးနှောက်တွေ စွမ်းရည်အပြည့်၊
ထိရောက်မှုအပြည့်ဖြင့် အလုပ်လုပ်နေရေးကို ဂရုထားဖို့ ဘယ်လောက်
အရေးကြီးပါသလဲ။

သင့်ဦးနှောက်ကော အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အလုပ် လုပ်နေပါ
သလား။ သင့်မှာရှိသည့် ဦးနှောက် သုံးနိုင်အားကို အစွမ်းကုန် အသုံးပြုနေပါ
သလား။

သေချာအောင် အဖြေရှာဖို့ တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းကတော့ စစ်ဆေး
ကြည့်ဖို့ပင်။ သို့သော် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း စစ်ဆေးကြည့်မည်လဲ။

သင်၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဖြစ်စဉ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်ရပါမည်။
ယင်းသို့ဆန်းစစ်ခြင်းမှာ အားနည်းချို့တဲ့ချက်များကို ဖယ်ထုတ်ပြီး တိုးတက်ရေး

မြင်းမိုရ်မမြင့်ပါ

အတွက် စွမ်းရည်များ ဖော်ထုတ်ဖို့ဖြစ်၏။ ဆန်းစစ်မည့် ဦးနှောက်သည်
သင့် ဦးနှောက်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ဆန်းစစ်သည့်အလုပ်ကို သင့်ဘာသာ
ပိုင် လုပ်ရပါမည်။ သင့်အတွက် ဘယ်သူမျှ လုပ်ပေးလိုမရပါ။ မည်သို့ဖြစ်စေ
သင် ဘယ်လိုဆန်းစစ်ရမည် ဆိုသည်ကိုတော့ ကျွန်တော် လမ်းညွှန်ပေးနိုင်
ပါသည်။ သင့်အတွက် အဆိုပါနည်းနာများကို ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထား
ပါသည်။

ဆန်းစစ်နည်းမှာ အခြေခံအားဖြင့် အတော့်ကို ရိုးလှ စင်းလှ၏။
ဇာကယ်တော့ သင်သည် တွေးခေါ် မြော်မြင်တတ်သူ ဖြစ်နေပြီးသားပင်။
သည်တော့ ကျွန်တော်ပြောပြမည့် အတွေ့အကြုံတွေထဲမှ အတော်များများကို
သင်ကြားပူး ကြံဖူးနေပါလိမ့်မည်။ သို့သော် သင်၏ တွေးခေါ်ပုံ တွေးခေါ်နည်းကို
ယခင်က သိပ်ပြီးအလေးမထား ဂရုမမူဘဲနေခဲ့ဖို့ အလားအလာရှိပါသည်။
မည်သို့ဖြစ်စေ... ယခု ဆန်းစစ်နည်းမှာ ရိုးစင်းလွယ်ကူသည့်တိုင် သင်၏
ပုဂ္ဂလိက အတွေးအခေါ်များကို ပြန်လည်သုံးသပ်ဝေဖန်ရာတွင် ထိရောက်
အကျိုးရှိသည့် နည်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သင့်အားကူညီရန် ဤစာအုပ်တွင် စဉ်းစား တွေးခေါ်မှု
ဖြစ်စဉ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ပြထားပါသည်။

ဆက်သွယ်ရေးသည် လူ့လောကတွင် မရှိမဖြစ် အရေးကြီးသော
အသက်သွေးကြောဖြစ်၏။ လူသားအားလုံးတွင်ရှိသည့် အရည်အချင်းတစ်ရပ်မှာ
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သတင်းဖလှယ်တတ်ခြင်းပင်။ ထိုသို့ သတင်းဖလှယ်
ကြသည့်အတွက် အကြံသစ် ဉာဏ်သစ်များကို သိခွင့်ရကြ၏။ အကြံသစ်
ဉာဏ်သစ်များ ပေါ်ထွန်းလာအောင် ကြံဆောင်နိုင်ကြ၏။ ဗဟုသုတတွေ
ထပ်မံဖြည့်ဆည်းနိုင်၏။ လကမ္ဘာပေါ်သို့ လူတစ်ဦး လွှတ်တင်ရေးအတွက်
ကျွန်တော်တို့ ဂြိုဟ်တုတစ်လုံး ထပ်မံတီထွင်နေဖို့မလိုတော့။ တီထွင်ဖန်တီးမှု
အသစ်များ ပြုရာတွင် သတင်းဖလှယ်ခြင်းမှရလာသည့် အသိပညာဗဟုသုတ
များကို အခြေခံအချက်အလက်များအဖြစ် အသုံးချနိုင်လေသည်။

ထိုသို့ပြုမူနိုင်ခြင်းသည် အလွန်မတန် သင့်မြတ် လျော်ကန်လှ၏။
သို့သော် အခက်အခဲတစ်ခုရှိနေသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သတင်းဖလှယ်ဖို့
ဖို့သည်မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သင့်မြတ်မှ ဖြစ်မည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး

နားလည်မှုရှိမှ ဖြစ်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်ဖို့ မလွယ်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်သွယ်ရေးကို စင်းလုံးချောအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် လူသားချင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၏ ရှုပ်ထွေးနက်နဲမှုများကို ကျော်လွှားနိုင်ဖို့ လိုသေး၏။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူခြားနားနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်တို့သည် အသွင်တူမှု၊ အဆင်တူမှု အတော်များများကို ထုတ်ဖော်ပြသနိုင်သည်မှန်၏။ သို့သော် စဉ်းစားတွေးခေါ်ရာတွင်မူ လူနှစ်ဦး ထပ်တူထပ်မျှ တူညီဖို့ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ လူတိုင်းပင် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို အခြေခံပြီး စဉ်းစားတွေးခေါ်ကြသည်သာဖြစ်၏။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိရေး အတွက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ရတတ်သည်မှန်၏။ သို့သော် သူ့အကျိုးကိုယ်အကျိုး ထိပ်တိုက်တွေ့မှုများကို ရှောင်လွှဲ၍ရမည်မဟုတ်ပေ။

အဆိုပါ ခက်ခဲရှုပ်ထွေးသော ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ကိစ္စများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းခြင်းသည်ပင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာမှု တစ်ရပ်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာလာရန် ဦးနှောက်က ဆောင်ရွက်၏။ သို့ဖြစ်ရာ သင့်ကိုယ်သင် ဆန်းစစ်ဝေဖန်တော့မည်ဆိုပါက ဦးနှောက်၏ ဆောင်ရွက်မှုအပိုင်းကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားပါမှ ပြည့်စုံမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အခြားသူများ၏ တွေးပုံတွေးနည်းကို ဆန်းစစ် ဝေဖန်ကြည့် သည့် အခန်းကဏ္ဍလည်း ဤစာအုပ်တွင် ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ သည်အချက်ကို နားလည်သဘောပေါက်ထားလျှင် သင်မည်မျှ ကျဉ်းကျပ် ခက်ခဲသည့် အနေအထားမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်ဖြစ်စေ အောင်မြင်စွာ ကျော်လွှား နိုင်ဖို့ အခွင့်အလမ်းသာနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အခြားသူများ၏ စိတ်ခံစားချက် များကိုကော သင်ကိုယ်တိုင်၏ စိတ်ခံစားချက်များကိုပါ နားလည်သဘောပေါက် နေခြင်းသည် လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် များစွာအထောက်အကူပြုပါသည်။

ဤဘာသာရပ်သည် ရှုပ်ထွေးနက်နဲကြောင်း သင်တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ သို့သော် နားမလည်နိုင်လောက်အောင် ခက်ခဲရှုပ်ထွေးစရာ အကြောင်းမရှိ။ မခက်ခဲ မရှုပ်ထွေးအောင်လည်း စီစဉ်ထားသည်။ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ခွဲထားသည့် အဆင့်များကို တစ်ဆင့်ချင်း လေ့လာသွားရုံသာဖြစ်၏။ ထိုအခါ မေးခွန်းပေါင်း များစွာအတွက် အဖြေတွေ ထွက်လာပါလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ အဖြေထွက်လာမည့် မေးခွန်းအချို့မှာ...

ကျွန်တော်တို့တွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများ ဘာကြောင့် ရှိနေသလဲ။ ယင်းစိတ်လှုပ်ရှားမှုများက ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ဘယ်လို အကျိုးသက်ရောက်စေသလဲ။

အကြံအစည်တစ်ခု သို့မဟုတ် ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုကို တစ်စုံတစ်ယောက်က စိတ်ဝင်စားလာအောင် ဘယ်လိုအစွဲထုတ်မည်လဲ။

ဘယ်အခါမျိုးတွင် အသေးစိတ် အာရုံစိုက်လေ့လာပြီး ဘယ်အခါ မျိုးတွင် ယေဘုယျသဘော ခြုံငုံကြည့်သင့်သည် ဆိုသည်ကို မည်သို့ ခွဲခြား သိနိုင်မည်လဲ။ ထိုသို့ခွဲခြမ်းသိနိုင်ခြင်းကို အကျိုး ရှိရာရှိကြောင်း ဘယ်လို အသုံးချမည်လဲ။

အပြုသဘော စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသည် ဘာကြောင့် အသုံးဝင်သလဲ။ အပြုသဘော စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို သင် ဘာကြောင့် ပြုကျင့်ချင်သလဲ။ သို့မဟုတ် ဘာကြောင့် မပြုကျင့်ချင်သလဲ။

သင်၏ ‘လုံခြုံမှုနယ်မြေ’နှင့် ‘ဖိစီးမှုဒဏ်’ ဆိုသည်မှာ ဘာလဲ။ အလွန်အကျွံ တောင်းဆိုမှုများကို အောင်မြင် ကျော်လွှားနိုင်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မည်လဲ။

ဤစာအုပ်ကို တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း ဖတ်သွားရင်း အထက်ပါ မေးခွန်း များ၏ အဖြေများအပြင် အခြားအဖြေများကိုလည်း တွေ့လာပါလိမ့်မည်။ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းသည် သင့် ဦးနှောက် နယ်မြေတစ်ခုလုံးကို စနစ်စာကျ လှည့်လည်လေ့လာရာ ရောက်ပါလိမ့်မည်။

အချုပ်ဆိုရလျှင် ထိရောက်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်း ရှိခြင်းသည် အလွန်မတန် အရေးကြီးကြောင်း စိတ်ထဲစွဲနေစေချင်ပါသည်။ ပြဿနာများ ဖြေရှင်းရာတွင် အောင်မြင်မှုဖြင့် ပွဲသိမ်းရန် လည်းကောင်း၊ အတွေးသစ် အကြံသစ်များ ဖြစ်ထွန်းလာစေရေးအတွက် လည်းကောင်း ထိရောက်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်း ရှိခြင်းသည် အဓိကသော့ချက်ဖြစ်၏။ ထိုမျှမက... သင့်ဘဝ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်သို့ လျှောက်လှမ်းရာတွင် လမ်းမညွှန်ရေး အတွက်လည်း စွမ်းအားများ ပေးပါသည်။ ဘဝရည်မှန်းချက်အကြောင်း အသားပေးရေးဖွဲ့ထားသည့် အောက်ပါကဗျာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါဦး။

မြတ်ငြိမ်း

အကယ်၍ သင်ခံရပြီဟု သင်ယူဆလျှင်၊ သင်ခံရပြီသာမှတ်။
 အကယ်၍ သင်မလုပ်ဘဲဟု သင်ယူဆလျှင် သင်လုပ်တဲ့တော့ မည်မဟုတ်။
 အကယ်၍ သင်က အောင်နိုင်ချင်သည်၊ သို့သော် မဖြစ်နိုင်ဟု
 သင်ယူဆလျှင်
 သင်အောင်နိုင်မှုမရဖို့ သေချာသလောက်ပင်။
 အကယ်၍ သင်ရှုံးလိမ့်မည်ဟု သင်ယူဆလျှင်၊ သင် ရှုံးပြီသာ မှတ်။
 ဘာကြောင့်ဆို ကမ္ဘာပေါ်တွင် တို့တွေ့ရှိရသည်မှာ
 အောင်မြင်မှုဟုသည် လူတစ်ယောက်၏ စိတ်အင်အားမှစတင်၊
 သည်တော့ ရလဒ်အားလုံးဟာ စိတ်အခြေပေါ်တွင် မူတည်နေတာပါ။
 အကယ်၍ သင်၊ တန်းမမီဟု သင်ယူဆလျှင် သင်၊ တန်းမီတော့
 မည်မဟုတ်။
 သင် အထက်သို့တက်လှမ်းလိုလျှင် မြင့်မြင့်ကြံရပေမည်။
 သင် ဆုတစ်ဆု မဆွတ်ခူးနိုင်မီ ဆုရမည်ဟု
 သင့်ကိုယ်သင် ယုံကြည်စိတ်ချနေဖို့ လိုအပ်သည်။
 ဘဝတိုက်ပွဲများတွင် ခွန်အားကြီးသူများ၊ လျှင်မြန်သူများသာ
 အမြဲတမ်း အနိုင်ရနေသည် မဟုတ်ပါ။
 သို့သော် အနှေးနှင့်အမြန်ဆိုသလို အနိုင်ရသူမှာ
 ငါအောင်နိုင်ရမည်ဟု ယုံကြည်ထားသူများသာ။

အမည်မသိစာဆို

(၁)

သင် ဘာကြောင့် မစဉ်းစားသလဲ

လွန်ခဲ့သည့်နှစ် အနည်းငယ်ခန့်က ဆောင်းရာသီတွင် လူတစ်ယောက် ကားမောင်း
 လာသည်။ ဓာတ်ဆီဆိုင်တွင် ဆီဖြည့်ဖို့ကားရပ်သည်။ သို့သော် သူမော်တော်ကား
 ဓာတ်ဆီတိုင်ကို ဖွင့်လိုမရ။ တိုင်ကို အဖုံးပေါ်တွင် ရေခဲထုတက်နေသည်။
 သို့ဖြင့် ရေခဲတွေ အရည်ပျော်အောင်ဆိုပြီး မီးခြစ်မီးဖြင့် အပူပေးသည်။
 ရလဒ်မှာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်းပင်။ ဦးစွာ သူကားကို မီးလောင်သည်။
 ထို့နောက် ဓာတ်ဆီဆိုင် တစ်ဆိုင်လုံး မီးဝါးသွားသည်။

ဘာကြောင့် သည်လိုလုပ်ရသလဲဟု ကားဆရာအား မေးမြန်း စုံစမ်း
 ကြည့်တော့ ကားဆရာက “ကျွန်တော် မစဉ်းစားမိဘူးဗျာ” ဟု ဖြေသည်။

သူ့အမှားမှာ ရိုးသည်။ ရှင်းသည်။ နားလည်ရ ခက်လောက်အောင်
 ရုပ်ထွေးခြင်းမရှိ။ ကားဆရာ၏အမှားကဲ့သို့ ဆိုးဆိုးရွားရွား ရလဒ်များနှင့်
 ရင်မဆိုင်ရသည့်တိုင် ကျွန်တော်တို့လည်း သူကဲ့သို့ပင် စိတ်တွက်အမှားများကို
 ကျူးလွန်ခဲ့ကြသည်သာဖြစ်၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ “ကျွန်တော် မစဉ်းစားမိဘူးဗျာ” ဆိုသည် ကတော့
 ပြည့်စုံတိကျသော ဆင်ခြေမဟုတ်။ ဘာကြောင့်ဆို လူတစ်ယောက်သည်
 မစဉ်းစားဘဲ နေလိုမရသောကြောင့်ပင်။ သင် ခဏလောက် မစဉ်းစားဘဲ

နေကြည့်ပါ။ မစဉ်းစားဘဲနေဖို့ မလွယ်ကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ကားဆရာ အနေဖြင့် ပိုပြီးတိကျမှန်ကန်သော ဖြေရှင်းချက်ကို ပေးမည်ဆိုလျှင် “ကျွန်တော် သေသေချာချာ မစဉ်းစားမိဘူးဗျာ” ဟုသာ ပြောရပေမည်။

စင်စစ် ကားဆရာ စဉ်းစားခဲ့ပါသည်။ ဓာတ်ဆီတိုင်ကို အဖုံးပေါ်မှ ရေခဲနှင့် မီးခြစ်မီးမှ အပူဓာတ်ကို ဆက်စပ်စဉ်းစားခဲ့၏။ သို့သော် တိုင်ကိုထဲမှ ဓာတ်ဆီအငွေ့များနှင့် မီးခြစ်မီးမှ အပူဓာတ်ကို ဆက်စပ်ပြီး မစဉ်းစားခဲ့ချေ။ မဆင်ခြင်ခဲ့။ ဓာတ်ဆီအငွေ့နှင့် မီးအပူဓာတ်တွေ့လျှင် ဘာဖြစ်မည်ဆိုသည်ကို ကားဆရာသိပြီးသားဖြစ်၏။ သူ့မှာ သည်လောက်တော့ ဗဟုသုတရှိသည်။ သူသည် သူ့မှာရှိထားသည့် ဗဟုသုတကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးမချနိုင်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

လူ့အများဆိုင်သည်မှာ လူ့ဘဝတွင် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကိစ္စဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်ရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ မိမိ လုပ်ဆောင် ရမည့်ကိစ္စကို အပြည့်အဝ အာရုံမစိုက်သောကြောင့်သာ ဖြစ်၏။ သို့ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စအဝဝကို အစွမ်းကုန် အာရုံစိုက်ပြီး လုပ်ဆောင်ပါက အတွေးမှား၊ စိတ်ကူးမှားဆိုတာတွေ ပပျောက် ကင်းစင် မည်ဟု ဆိုနိုင်မည်လား။

မဆိုနိုင်ပါ။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

လူတစ်ခု ပုမူရယ်တဲ့ ဆယ်ကုဋေဆိုသလို ကျွန်တော်တို့တွင် ဆောင်ရွက် စရာတွေ တစ်ပုံကြီးရှိနေသည်။ ထိုသို့ မြားမြောင်လှသော ကိစ္စအဝဝကို တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်း ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်။ ကိစ္စတစ်မျိုးကို အချိန်တစ်ကန့်ပေးပြီး စဉ်းစားရသည်။ ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ရသည်။ အချိန်ကို ကော စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကိုပါ ခွဲတမ်းချနေကြရသည်။ သို့တိုင် အကြောင်း အရာ တစ်ခုအပေါ် အာရုံစူးစိုက်မှု တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်ရှိဖို့မလွယ်။ အနှောင့် အယှက် အပျက်အဆီးတွေမှာ ရှောင်မရ ရှားမရနိုင်လောက်အောင်ပင်။

သည်နေရာတွင် လူသားများကို ကွန်ပျူတာများနှင့် ယှဉ်ထိုး စဉ်းစား ကြည့်ပါ။ ကွန်ပျူတာများက သူတို့ဦးနှောက်ထဲတွင် သတင်းအချက်အလက်များ သိုလှောင်ထား၏။ သူ့ဦးနှောက်ထဲမှ ရနိုင်သမျှ သတင်းအချက်အလက်များကို အသုံးပြုပြီး သူ့အားမေးလာသည့် မေးခွန်းများကို အနှောင့်အယှက် အတားအဆီး မရှိအဖြေထုတ်ပေး၏။ ထို့ပြင် ထိုသို့ အဖြေထုတ်ပေးရာတွင် အလွန်လျင်မြန်၏။

ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းလည်းမရှိ။ သည်စွမ်းရည်ကို လူသားဦးနှောက်က မယှဉ် ပြိုင်နိုင်ပါ။ နောက်ပြီး ကွန်ပျူတာဦးနှောက်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် လူသား ဦးနှောက်မှာ ချို့ယွင်းချက်၊ အားနည်းချက်တွေ များစွာရှိ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ - ယင်းချို့ယွင်း အားနည်းချက်များအတွက် ပြန်လည် အားဖြည့်ချက်များရှိပါသည်။ ယင်း ချို့ယွင်း အားနည်းချက်များကြောင့်ပင် ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်း၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးများ ကွဲပြားခြားနားလာ၏။ ကျွန်တော်တို့ဘဝ၏ အရောင်အသွေးနှင့် လေးနက်မှုများ ကွဲပြားခြားနားလာ၏။ ထိုမျှမကသေးဘဲ ယင်းချို့ယွင်း အားနည်းချက်များက ပြဿနာဖြေရှင်းခြင်း၊ ကံထွင်ဖန်တီးခြင်းနှင့် အကြံသစ်ဉာဏ်သစ်များ ဖြစ်ထွန်းလာရေးအတွက်ပါ အထောက်အကူ ပြုလေသည်။

တကယ်တမ်းပြောရလျှင် လူသားများသည် ကွန်ပျူတာများလို မစဉ်းစား သည့်အတွက် တစ်ပန်းသာမှုများစွာ ရပါသည်။ ဤခြားနားချက်ကို ကျွန်တော်တို့ အသိအမှတ်ပြု လက်သင့်ခံပါလျှင် ထက်မြက်သော စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ကျွန်တော်တို့၏ အားသာချက်များအပေါ်တွင် အခြေခံပြီး တည်ဆောက် ယူနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်တို့၏ အားနည်းချက်များကိုလည်း ဆန်းစစ် ဝေဖန်မှုပြုမည်ဆိုလျှင် ချို့ယွင်းချက်များ နည်းပါးလာအောင်၊ သို့မဟုတ် ချို့ယွင်းချက်များမရှိအောင် ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိလာပါလိမ့်မည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့ ပြုလုပ်ချင်သည် ဖြစ်စေ၊ မပြုလုပ်ချင်သည်ဖြစ်စေ အလိုအလောက် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် သဘာဝဖြစ်စဉ် တစ်ခုဖြစ်၏။

မေးရမည့်မေးခွန်းမှာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ ထိန်းချုပ်လို့ ရနိုင်သလား၊ မရနိုင်ဘူးလား။ တစ်နည်းပြောလျှင် လူတစ်ဦး၏ စဉ်းစား တွေးခေါ်မှု အရည်အသွေးတိုးတက်လာအောင် တမင်ပြုပြင်ယူလို့ ရနိုင်သလား ဟူသည့်မေးခွန်းဖြစ်၏။

သည်မေးခွန်းကို ဖြေရန်အတွက် ဦးနှောက်၏ ဆောင်ရွက်ချက်များကို လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။ ဦးနှောက်၏ ဆောင်ရွက်ချက်များမှာ...

၁။ ဦးနှောက်သည် အာရုံကြောများ၏ ဆုံမှတ်ဖြစ်ပြီး အာရုံ နှိုးဆွ မျက်များကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပေးသည်။

၂။ ဦးနောက်သည် ကိုယ်ခန္ဓာလှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် တွဲဖက်ဆောင်ရွက်ပြီး ယင်းလှုပ်ရှားမှုများကို ထိန်းပေးသည်။

၃။ ဦးနောက်သည် စိတ်လှုပ်ရှားမှု၊ အတွေးအခေါ်နှင့် မှတ်ဉာဏ် ဖြစ်စဉ်များကို လေ့ကျင့်ဖော်ဆောင်ပေးသည်။

အာရုံခံစားမှုနှင့် ပတ်သက်သည့်အပိုင်းတွင် ဦးနောက်က အလိုအလျောက် ဆောင်ရွက်၏။ ချက်ချင်းဆောင်ရွက်၏။ သိမှတ်မှုဖြင့် တမင်အားထုတ်နေဖို့မလို။ ထိုနည်းတူပင် ကိုယ်ခန္ဓာလှုပ်ရှားမှုကို ထိန်းချုပ်ရာတွင် သိမှတ်မှုဖြင့်အားထုတ်ဖို့ အနည်းအကျဉ်းသာလို၏။

ဥပမာ အသက်ရှူခြင်းကို ကြည့်ပါ။ အသက်ရှူခြင်းသည် သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် လှုပ်ရှားမှုဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ အသက်ရှင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အလွန်အရေးကြီး၏။ သို့သော် အသက်ရှူဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားနေဖို့မလို။ နောက်ပြီး အသက်ရှူခြင်းအတွက် သတ်မှတ်ထားသည့် ခံမရှိ။ လူများစုက အသက်ကို ဝအောင်ရှူကြ၏။ အချို့က ဝအောင်မရှူကြ။ လူနည်းစုက အသက်ကို စနစ်တကျရှူတတ်အောင် အားထုတ်ကြ၏။ အားကစားသမားများ၊ တေးသံရှင်များသည် အသက်ကို စနစ်တကျ ရှူသူများဖြစ်၏။ ထိုသို့ စနစ်တကျ အသက်ရှူသည့်အတွက် ကြီးမားသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားကြရ၏။ ထို့အတူ စိတ်ပန်း ကိုယ်ခန္ဓာမှုများ ပြေလျော့အောင် စနစ်တကျ အသက်ရှူသူများလည်း အကျိုးကျေးဇူးများ ခံစားကြရလေသည်။

ထိုနည်းတူ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ပြုလုပ်ရာတွင်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူခြားနားမှုများစွာရှိ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ တွေးခေါ်ပုံ တွေးခေါ်နည်းများ ပြောင်းလဲလာသည်ကို ကျွန်တော်တို့ သတိပြုမိကောင်း ပြုမိကြမည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် အခြားသူများ၏ တွေးခေါ်နိုင်စွမ်းများ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲလာသည်ကိုလည်း အကဲခတ် လေ့လာကြည့်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်ရာ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု တိုးတက် ထက်မြက်လာအောင် အားထုတ်လေ့ကျင့်လိုရန်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။ သို့တိုင် လူတွေက သည်အကြောင်းကို အလေးထားဂရုမူမှု နည်းပါးလှလေသည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ပေါင်းများစွာထဲမှ တစ်ခုသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို ရှောင်ရှားရန်ဖြစ်၏။ ပို၍ တိတိကျကျ

ပြောမည်ဆိုလျှင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ဖို့ တမင်အားထုတ်ခြင်းကို ရှောင်ရှားရန် ဖြစ်၏။

ဥပမာတစ်ခု ပြပါမည်။ ကားမောင်းသင်စ ယာဉ်မောင်းတစ်ဦးကို ကြည့်ပါ။ သူသည် မော်တော်ကားထဲ ယာဉ်မောင်းနေရာတွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖိုင်စွင့်ရပြီဆိုပါစို့။ သူသည် သူ့လေ့လာ မှတ်သားထားသည့် သတင်းအချက်အလက်များကို ပြန်စဉ်းစားပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေမည်။ သူ့အနေဖြင့် အဆိုပါသတင်းအချက်အလက်များကို ကားမောင်းရာတွင် အသုံးချရမည်။ အသုံးချသည်ဆိုရာ၌ လျင်မြန် သွက်လက်ရမည်။ တိကျ မှန်ကန်ရမည်။ လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများကို တစ်ပြိုင်တည်း ပြုလုပ်ရမည်။ သည်အချက်တွေကို စဉ်းစားပြီး သူ့ခမျာ စိုးရိမ်နေပေမည်။

သူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ် ဝါရင့်ယာဉ်မောင်းတစ်ဦးကို ကြည့်ပါဦး။ သူလည်း စောစောက ယာဉ်မောင်းသင်လုပ်သည့် ကားမောင်းခြင်းအလုပ်ကိုပင် လုပ်၏။ သို့သော် သူ့ကျတော့ ကားမောင်းရန်အတွက် သိမှတ်စွာအားထုတ်ရမှု နည်းပါးလှ၏။ သို့မဟုတ် သိမှတ်စွာအားထုတ်ရမှု မလိုတော့ပေ။ သူကားမောင်းပုံက ပို၍ ညင်သာညက်ညောသည်။ သူသည် ကားမောင်းနေရင်း ရေဒီယိုဖွင့်ပြီး နားထောင်နိုင်သေးသည်။ မိမိနှင့်အတူပါလာသည့် အခြားသူများကိုလည်း ကြာမကြာလှည့်ပြီး စကားစမြည်ပြောနိုင်သေးသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ သူသည် ကားကို ချောချောမောမော မောင်းနိုင်ရေးအတွက် စောရွေးပြန်အောင် အားထုတ်မနေရ။ သူ့ဦးနောက်ထဲတွင် ကားမောင်းရေးအတွက် စုဆောင်းလိုက်ထားသည့် သတင်းအချက်အလက်များနှင့် ပြည့်ကျပ်မနေ။ သူ့ဦးနောက်ထဲတွင် ရေဒီယိုနားထောင်ဖို့၊ ခရီးဖော်များနှင့် စကားစမြည်ပြောဖို့ နေရာကျန်သေးသည်။

ကွာခြားချက်မှာ ဝါရင့်ယာဉ်မောင်းသည် မော်တော်ကားတစ်စီးကို မောင်းရာတွင် လိုအပ်သည့်အချက်များကို စဉ်းစားဖို့ အချိန်ရခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ယိုအချက်များကို စဉ်းစားပြီးသောအခါ သူ့စိတ်ထဲတွင် စနစ်တကျ စီကာစဉ်ကာ အကွက်ချထားခဲ့၏။ သူ တကယ်တမ်း ကားမောင်းပြီးဆိုသောအခါ စောစောက အချက်များကို ပြန်လည်စဉ်းစားဖော်ထုတ်နေဖို့ မလိုတော့ချေ။ မော်တော်ကားမောင်းရာတွင် ထိုင်ပြီးသည့်နှင့် ဘာပြီး ဘာလုပ်ရမည်ဆိုသည်ကို သိမှတ်စွာ အားထုတ်စဉ်းစားနေဖို့မလိုတော့ချေ။

မြတ်ငြိမ်း

ထိုနည်းတူစွာ သင်လည်း ဤစာအုပ်ကိုပတ်ရင်း ဤစာအုပ်တွင် အကြံပြုထားသည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်နည်းများကို စနစ်တကျ စိကာစဉ်က အကွက်ချက်လိုက်ပါ။ ထိုအခါ အဆိုပါနည်းနာများကို အပတ်တကုတ် အားထုတ်မနေဘဲ အသုံးချလာနိုင်မည်ဖြစ်ပါမည်။

ဤနည်းကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် သင်သည် မလိုလားအပ်သော အမှားများကို ရှောင်ရှားနိုင်ပါလိမ့်မည်။ စဉ်းစားဉာဏ် ပိတ်ဆို့ခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ပြဿနာများဖြေရှင်းရေး၊ အကြံသစ် ဉာဏ်သစ်များ ပေါ်ထွက်ရေးတို့ကို အထောက်အကူပေးမည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု စွမ်းရည်ကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်ကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

* ❖ *

(၂)

သင် ဘာတွေ စဉ်းစားသလဲ

မကြောင်းကိစ္စတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က သင့် အယူအဆကို တောင်းခံသောအခါ သင့်အား “ခင်ဗျား ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”၊ သို့မဟုတ် “ခင်ဗျား ဘာတွေစဉ်းစားမိသလဲ” ဟု မေးပေးလိမ့်မည်။ သင့်အဖြေကို ပေးရာတွင် ကျောင်းသားတစ်ယောက် စာမေးပွဲမေးခွန်းတစ်ပုဒ်ကို ဖြေဆိုသည့် နည်းတူ အဖြေထုတ်ပေးရပါမည်။ ထိုသို့ အဖြေထုတ်ရန်အတွက် အဆင့်ဆုံးဆင့်ကို ကျော်လွှားရန် လိုအပ်ပါသည်။

၁။ ပထမဆင့်အနေဖြင့် မေးခွန်းကိုသဘောပေါက် နားလည်ရမည်။

၂။ ဇေးထားသည့် အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ သင် သိထားပြီး ဖြစ်သည့် အချက်အလက်များကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရမည်။

၃။ နောက်ဆုံးအဆင့်အဖြစ် မေးခွန်းနှင့် အကိုက်ညီဆုံး ဖြစ်သည့် ပုံစံဖြင့် အဖြေထုတ်ပေးရမည်။

ဤနေရာတွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဖြစ်စဉ်အတွက် လိုအပ်ချက်မှာ သိထားသည့်သတင်းအချက်အလက်များကို တတ်နိုင်သမျှ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရန် သာမကဘဲ မေးခွန်းနှင့်ဆိုင်သည့် သတင်း အချက်အလက်များကို ဖယ်ထုတ်ပစ်

ဖို့လည်း လိုအပ်၏။ ပြီးမှ အဖြေကို တည်ဆောက်မှုပုံစံနှင့်ကော ဆင်ခြင်မှု ပုံစံနှင့်ပါ တင်ပြပါမည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အဆင့်သုံးဆင့်ကို ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ ဆောင်ရွက် ပြီးမှသာ အကောင်းဆုံးအဖြေကို ထုတ်နိုင်ပေမည်။ အဆင့် သုံးဆင့်ရှိသည့်အနက် တစ်ဆင့်ဆင့်တွင် အားနည်းသွားသည်နှင့် ထွက်လာသည့်အဖြေ၏ အရည် အသွေးသည် ညံ့သွားပေမည်။

ဤကျင့်ထုံးကို စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကျင့်စဉ် အများစုတွင်လည်း အသုံးချနိုင် သည်ဖြစ်ရာ အဆင့်သုံးဆင့်ကို တစ်ဆင့်ချင်း အသေးစိတ် လေ့လာကြည့်သင့် ပေသည်။

၁။ ဖြေရှင်းရမည့်အကြောင်းအရာကို သိနားလည်ခြင်း

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုတစ်ခု ပြုတော့မည်ဆိုသည်နှင့် သိစိတ်ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ မသိစိတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ သင့်ကိုယ်သင် မေးခွန်းထုတ်ခြင်းဖြင့် လုပ်ငန်းစတင်ပါ။

“ဖြေရှင်းရမယ့် ပြဿနာက ဘာလဲ”

“ငါ ဘာကို အဖြေရှာနေတာလဲ”

“ငါ အဖြေရှာရမယ့် အကြောင်းအရာကို သေသေချာချာ ဂဏနဏ သိထားရဲ့လား။”

ယင်းမေးခွန်းများ၏ အဖြေများသည် ပြဿနာ၏ အတိမ်အနက်ကို ဖော်ပြပါလိမ့်မည်။ သင်ဖြေရှင်းရမည့်ပြဿနာသည် လွယ်လွယ်ကလေးလား။ သည်လိုမှမဟုတ်လျှင် ခက်ခဲနက်နဲသည့် ပြဿနာလား။

မိမိဖြေရှင်းရမည့် အကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ သတင်း အချက် အလက်များ စုံလင်စွာသိထားလျှင် သို့မဟုတ် သိထားသည့် သတင်း အချက်အလက်များ မှားနေလျှင် အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များပင် အခက်အခဲ ကြုံနိုင်ပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဆရာဝန်များ၊ သို့မဟုတ် စက်ပြင်ဆရာများကိုကြည့်ပါ။ လူနာတစ်ဦး၏ ရောဂါဝေဒနာလက္ခဏာများကို အသေးစိတ် တိတိ ကျကျ သိထားဘဲ ရောဂါပျောက်အောင်ကုသဖို့မလွယ်။ အနာမသိ ဆေးမရှိ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

စက်ပြင်ဆရာတစ်ဦးသည်လည်း ဒုက္ခပေးနေသည့် စက် အစိတ်အပိုင်း၊ ဒုက္ခပေးပုံပေးနည်း၊ အနေအထားများကို မသိရလျှင် စက်ကောင်းလာအောင် ပြုပြင်ဖို့လွယ်မည်မဟုတ်ပါ။

စာမေးပွဲတွေမှာဆိုလျှင် မေးထားသည့်မေးခွန်းကို အဓိပ္ပာယ် ကောက် လွဲသွားသည်နှင့် သင့်အဖြေသည် ကျေနပ် လက်ခံနိုင်လောက်သည့် အဖြေ မဖြစ်နိုင်တော့။ မေးခွန်းပါ အကြောင်းအရာကို သင်ကောင်းကောင်းကြီး သိနားလည်ထားသည်တိုင် မေးခွန်းကို အဓိပ္ပာယ်ကောက် လွဲမှားမှုကြောင့် သင့်အဖြေသည် မှားနေမည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သင့်အဖြေထုတ်ပေးရမည့် အကြောင်းအရာ ‘ဘာ’ ဆိုသည်ကို ကောင်းကောင်းကြီး သိနားလည်နေရပါမည်။ ထိုအကြောင်းအရာ၏ အတိမ် အနက်ကို ခန့်မှန်းသိရှိထားပြီး ကျေကျနပ်နပ် လက်ခံ ဖြေရှင်းချင်စိတ် ရှိရပါမည်။

ထိုသို့ ပြဿနာ၏ဇာစ်မြစ်ကို သိနားလည်ရေးအတွက် နောက်ထပ် သတင်းအချက်အလက်များ ရလာအောင် မေးမြန်း စုံစမ်းမှုများ ပြုလုပ်ဖို့ လို၏။ ပြဿနာ သို့မဟုတ် အမေးပုစ္ဆာကို ပိုပြီး ဖစစစစစစပေ လေ့လာခြင်း၊ သို့မဟုတ် သက်ဆိုင်ရာညွှန်ကြားချက်၊ လမ်းညွှန်ချက်များကို ဖြန့်လည်ဖတ်ရှုဖို့ လိုအပ်၏။

၂။ ဖြေရှင်းရမည့်အကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ သင်သိပြီး ဖြစ်သည့် အချက်အလက်များ

အဖြေရှာရမည့်အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ လိုအပ်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကို စုစည်းပြီးသောအခါ သင့်ကိုယ်သင် မေးရမည့်မေးခွန်းမှာ...

“ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ငါ ဘာတွေသိထားသလဲ”

“ဒီကိစ္စမျိုး ငါ အရင်က ကြုံဖူး (တွေ့ဖူး)သလား”

အကယ်၍ သိထား၊ ကြုံတွေ့ဖူးထားလျှင် သင့်အတွေ့အကြုံ မဟုတ်တော့များကို အခြေပြုပြီး အဖြေထုတ်ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ သင့်တွင် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတနည်းပါးနေလျှင်

သင်သည် တိကျမှန်ကန်သောအဖြေ သို့မဟုတ် အကောင်းဆုံးအဖြေနှင့် အလှမ်းဝေးပြီး အမှားများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။

ဥပမာပြရသော် သုံးနှစ်အရွယ်ရှိ ကျွန်တော်သားငယ်အား အရွယ်တော် ဖရဲသီးတစ်လုံးပြမိသောအခါ သားငယ်က ဖရဲသီးကို ကြမ်းပေါ်သို့ချပြီးကန်၏။ ဖရဲသီးကို မမြင်ဖူးသည့်သားငယ်က သူသိထားသည့်ဘောလုံးဟု ထင်မှတ်ပြီး ကန်ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုနည်းတူစွာပင် ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ နောက်ဆုံးပေါ် ကားကို လမ်းကြိုစီးဖူး၏။ ကျွန်တော် လိုရာခရီးသို့ရောက်၍ ကားပေါ်မှ ဆင်းဖို့ပြင်ဆင်သောအခါ တံခါးဖွင့်သည့် 'ချက်'ကို ရှာလိုမရ။ ကျွန်တော် သည် မိတ်ဆွေများ၏ မှန်လုံကား တော်တော်များများကို အခါအခွင့်သင့်တိုင်း စီးဖူး၏။ ထိုကားများတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် တံခါးဖွင့်ချက် (ခလုတ်)များကို ရှာလိုတွေ့ခဲ့သော်လည်း ဤနောက်ဆုံးပေါ်ကားသစ်ကြီးတွင်မူ ခလုတ်ကို ရှာလိုမရ။ စမ်းကြည့်လိုမရ။ နောက်ဆုံး ကားပိုင်ရှင်မိတ်ဆွေကို မေးရသည်။

အထက်ဥပမာပါ ဖြစ်ရပ်မျိုးတွေမှာကဲ့သို့ နေ့စဉ် ဘဝတွင် စဉ်းစား တွေးခေါ်မှုပြုရခြင်းသည် စာမေးပွဲခန်းထဲတွင် စာမေးပွဲ ဖြေရခြင်းနှင့်တူသည်ဟု ကျွန်တော် ကောက်ချက်ဆွဲမိပါသည်။ မိမိ ဖြေသည့်အဖြေသည် ဖြေဆိုချိန်တွင် မိမိဦးနှောက်ထဲမှာရှိနေသည့် သတင်းအချက်အလက်များပေါ်တွင်သာ အခြေ ပြုရ၏။ ယင်း သတင်း အချက်အလက်များ၏ ဘောင်ကိုကျော်လွန်ပြီး ဖြေလိုမရ။ မိမိ၏အဖြေ ပိုတိကျ၊ ပိုကောင်းအောင် အထောက်အကူ ပြုနိုင်သည့် သတင်းအချက်အလက်တွေ နောက်ထပ်စုဆောင်းဖို့ အချိန်မရ။ ခွင့်မပြု။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်းနီးပါး ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်တွေ လှုပ်ရှား လှုပ်ဆောင်နေရသည်မှာ အထက်ပါနည်းအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ပို၍ ရှုပ်ထွေးခက်ခဲသော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာတွင်မူ အကူအညီများ တောင်းခံဖို့လို၏။ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကိုလည်း စီမံကိန်း လုပ်ငန်းတစ်ခုလို သတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ရပါတော့မည်။ ထိုအခါ မိမိလိုအပ်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကို ရည်ညွှန်းစာအုပ်စာတမ်းများ၊ အထူးကျွမ်းကျင်သူ များထံမှ စုဆောင်းရယူနိုင်ပါသည်။

တကယ်တော့ သင့်မှာ အတွေ့အကြုံနှင့် ဗဟုသုတများလေ သင့်ဦးနှောက် ထဲတွင် သတင်းအချက်အလက်များ ပို၍စုဆောင်းနိုင်လေပင်။ ထို့သို့ သတင်း

အချက်အလက်တွေ များများစုဆောင်းနိုင်ပါမှ ပြဿနာအသစ်အဆန်း၊ သို့မဟုတ် အကြောင်းအရာ အသစ်အဆန်းများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရာတွင် အထောက်အကူ ရနိုင်ပေမည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သင်ယူဆည်းပူးခြင်းနှင့် အတွေ့အကြုံသည် အလွန်အရေးကြီးခြင်းဖြစ်၏။

သင်ယူ ဆည်းပူးခြင်းနှင့် အတွေ့အကြုံများမှရလာသည့် သတင်းအချက် အလက်များသည် ကျွန်တော်တို့ ဦးနှောက်ထဲ၌ တဖြည်းဖြည်း စုဝေးပြီးမောက် လာသည်။ ကြာတော့ သတင်းသိုက်ကြီး ဖြစ်လာသည်။ သည်သိုက်ကြီး ထဲတွင် သတင်းတွေ မည်ရွေ့မည်မျှ စုဆောင်းထားနိုင်သည်ကို တွေးကြည့်လျှင် နှစ်ရာ ကောင်းလောက်၏။ စုဆောင်းထားသည့် သတင်းတွေ မည်ရွေ့ မည်မျှရှိပြီ ဆိုသည်ကို ကျွန်တော်တို့ စာရင်းကောက်လိုမရ။

သို့သော် အဆိုပါ သတင်းသိုက်ကြီးထဲတွင် မြုပ်နေသည့် သတင်း အချက်အလက်များကို မည်သို့မည်ပုံ ဖော်ထုတ်လိုကြောင်းတော့ သရုပ်ပြလို့ ရပါသည်။ နမူနာအဖြစ် ကျွန်တော်တို့ 'ကြောင်များ' အကြောင်း စဉ်းစား ကြည့်ကြရအောင်။ ဤအကြောင်းအရာကို ရွေးချယ်ခြင်းမှာ ကြောင်များ အကြောင်း စဉ်းစားမည်ဆိုသည်နှင့် သင်၏ ငယ်ဘဝအတွေ့အကြုံနှင့် ဗဟုသုတများကို ပြန်ဖော်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

- ကြောင်တွေအကြောင်း သင်ဘာသိသလဲ။
- ကြောင်တွေ၏ အသွင်သဏ္ဍာန်က ဘယ်လိုလဲ။
- ကြောင်တွေ၏ အမူအကျင့်က ဘယ်လိုလဲ။
- ကြောင်အမျိုးအစားပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိသလဲ။

သည်မေးခွန်းတွေက သင်စဉ်းစားရမည့်အကြောင်းအရာကို သင့်စိတ်ထဲ တွင် အကြမ်းဖျင်းပုံပေါ်လာစေ၏။ သို့သော် သည်ထက်ပိုပြီး နက်နက်နိုက်နိုက် ပါသေးသည်။ ကြောင်တွေနှင့် ပတ်သက်သည့် မည်သည့်အတွေ့အကြုံကိုမဆို ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သတင်းသိုက်ကြီးထဲတွင် ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သော အညွှန်းတွေ၊ အပြန်အလှန်အညွှန်းတွေ စီကာစဉ်းစား ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ သင့်အတွေးမူလေး သည် ငယ်ဘဝက တွေ့ကြုံခဲ့သည့် အိမ်နီးချင်းတွေ၊ သစ်ပင်တွေ၊ ဂေဟစနစ်၊ ပိတ်ရက်တွေ၊ စာအုပ်တွေ၊ တိရစ္ဆာန်ရုံတွေ၊ စာနယ်ဇင်းကြော်ငြာတွေ၊ သေသည်များ ဆီသို့ ပြန်ရောက်သွားလိမ့်မည်။

များများစဉ်းစားလေ သတင်းအချက်အလက်တွေ များများပြန်ပေါ်လာလေဖြစ်မည်။

ကြောင်းများအကြောင်း အဖြေပေးရန် သင့်ဦးနှောက်ထဲမှ သတင်းအချက်အလက်များကို ဘယ်အတိုင်းအတာထိ ထုတ်သုံးလိုက်ရသလဲ။

အကယ်၍ သတင်းသိုက်ထဲမှာရှိနေသည့် သတင်းပမာဏ၏ အလွန်မတန် သေးငယ်သော အစိတ်အပိုင်းကလေးလောက်ကိုသာ ထုတ်သုံးလိုက်ရသည်ဆိုလျှင် သင့်ကိုချီးကျူးရပါမည်။ ဘာကြောင့်ဆို သင့်ဦးနှောက်ထဲတွင် သိုမှီးထားသည့် သတင်းပမာဏသည် ကြီးမားကျယ်ပြန့်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေသောကြောင့်ပင်။ ယင်းပမာဏ သည်ထက် ကြီးထွားလာအောင် သင် ဆက်လက် စုဆောင်း သိုမှီးနိုင်ပါသေးသည်။

၃။ အဖြေဖော်ခြင်း

လိုအပ်သော သတင်းအချက်အလက်အားလုံး ရပြီဆိုသည်နှင့် တတိယအဆင့်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရမည်မှာ အဆိုပါ သတင်းအချက်အလက်များကို အသုံးချ၍ရလောက်သည်ထိ စနစ်တကျစီစဉ်ရပါမည်။ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အဖြေဖော်ခြင်းဟူသည့် လုပ်ရပ်သည် ဟင်းတစ်အိုး ချက်ခြင်းနှင့်တူ၏။ ဟင်းချက်ရာတွင် ပါဝင်ရမည့်ပစ္စည်းများ (ဆီ၊ ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်စသည်များ) မှာ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော အဆင့် နှစ်ဆင့်မှရသည့် သတင်းအချက်အလက်များနှင့် တူ၏။ ပစ္စည်းများကို အချိုးကျ ရောစပ်ခြင်းနှင့် ဟင်းချက်ခြင်းသည် သတင်း အချက်အလက်များကို စီစဉ်ရပ်လုံးဖော်ခြင်းနှင့် တူ၏။ စီစဉ် ရပ်လုံးဖော်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဟင်းချက်ခြင်းမပြုလျှင် ပါဝင်ပစ္စည်းများသည် တန်ဖိုးသိပ်မရှိ။ ပါဝင်ပစ္စည်းများမရှိလျှင်လည်း စီစဉ်ရပ်လုံးဖော်၍ မရနိုင်။

မိမိမသိသေးသည့် အကြောင်းအရာသစ် တစ်ခုအကြောင်း စဉ်းစားအဖြေရှာတော့မည်ဆိုလျှင် ရရှိပြီးသတင်းအချက်အလက်များကို ထိထိမိမိ တွဲစပ်ညှိနှိုင်းတတ်ဖို့ လိုအပ်၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်နိုင်ရေးအတွက် ရနိုင်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကို ဦးနှောက်က ရှာဖွေသည်။ ရွေးချယ်သည်။ ချင့်ချိန်သည်။ ပယ်သည်။ စီစစ်သည်။ ပြီးတော့ နှိုင်းယှဉ်ချိန်ထိုးကြည့်သည်။ သတင်းအကွက်ဖော်ခြင်းတွင် ဦးနှောက်က အလွန်မတန်တော်သည်။ သို့တိုင်

ယေဘုယျသဘော ပြောရလျှင် ဦးနှောက်က အကွက်ဖော်ပြီး ဖော်ထုတ်ပေးလိုက်သည့် အဖြေတိုင်း အမြဲတစေ မှန်ကန်နေမည်မဟုတ်ပါချေ။

ဥပမာ ဖရဲသီးကို ဘောလုံးဟု ထင်မှတ်ပြီးကန်သည့် ကျွန်တော့် သားငယ်ကိုကြည့်ပါ။ သူသည် ဖရဲသီး၏ပုံသဏ္ဍာန်၊ အရွယ်အစားနှင့် အရောင်ကိုကြည့်ပြီး ဘောလုံးဟု ထင်မှတ်ခဲ့၏။ သူ့အနေဖြင့် ထိုအချိန်က သူ့ဦးနှောက်ထဲမှာရှိနေသည့် သတင်းအချက်အလက်များကို အကောင်းဆုံး တွဲစပ်ညှိနှိုင်းပြီး အဖြေဖော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အဖြေမှာ မှားနေသည်။ သို့သော် လုံးဝိုင်းသည့်ပုံဏ္ဍာန်ရှိတိုင်း၊ ဘောလုံးအရွယ်အစားနှင့် တူညီတိုင်း၊ အစိမ်းရောင် ရှိတိုင်း ဘောလုံးမဟုတ် ဆိုသည့် သတင်းအချက်အလက်များကို နောင်အတွေ့အကြုံများက သူ့အား ဖြည့်ဆည်းပေးသွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ထက်မြက်လာစေသည့်နည်းတွေထဲမှ အဓိကကျသော နည်းတစ်နည်းမှာ သတင်းအစအနများကို မှန်ကူကွက် ဖော်သလို ထိမိစွာ အကွက်ဖော်နိုင်စွမ်းရှိအောင် အားထုတ်ခြင်း ဖြစ်၏။ အလှဆုံး၊ အကောင်းဆုံး အကွက်ဖော်နိုင်သည့်တိုင် အနိမ့်ဆုံးအားဖြင့် ကြည့်ပျော်ရှုပျော်၊ သို့မဟုတ် လက်ခံနိုင်လောက်သည့် အဆင့်ထိ အကွက်ဖော်နိုင်စွမ်း ရှိအောင် ကြိုးစားရပါမည်။

အချို့ကိစ္စများတွင် သင့်အဖြေ မှန်သည်ဟု ယူဆသော် ရကောင်း၏။ သို့သော် မှားနိုင်ခြေလည်းရှိနေတတ်၏။ သင် ပြေရှင်းရသည့် အကြောင်းအရာသည် သင်နှင့်ထိတွေ့နှီးစပ်နေသည့် အကြောင်းအရာဖြစ်နေလျှင် သင်သည် အဖြေကို လျင်မြန်စွာနှင့် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ သင်နှင့် မနီးစပ်သော အကြောင်းအရာဖြစ်နေလျှင်မူ သတင်းအကွက်ဖော်ခြင်းကို သတိကြီးစွာထားပြီး ပြုလုပ်ရပေလိမ့်မည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မည်မျှပင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ထက်မြက်သူဖြစ်စေ ရရှိသည့် သတင်း အချက်အလက်များကို စနစ်တကျ ထိထိမိမိ အသုံးချသင့်သည် ဟူသည့်အချက်ဖြစ်၏။

ဥပမာတစ်ခုပြရသော် လှေလှော်အသင်း တစ်သင်းမှ လှော်သားများသည် သူတို့အသင်း နိုင်သောအခါ ဝမ်းသာအားရဖြင့် အသင်း နည်းပြဆရာကို ချီမပြီး ရေထဲပစ်ချလိုက်ကြ၏။ နည်းပြဆရာသည် ထိုအချိန်က အဝတ်အစား အပြည့်အစုံဝတ်ထားသည်။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ သူ၏အင်္ကျီအပေါ်အိတ်ထဲတွင် လှေလှော်သားများက အပ်ထားသည့် လက်ပတ်နာရီတွေထည့်ထားခြင်းဖြစ်၏။

သူ့အကျိုးအိတ်ထဲတွင် နာရီတွေထည့်ထားကြောင်းကို လှေလှော်သားများ သိထားသည်။ နာရီတွေ ရေစိုလျှင် ပျက်စီးကုန်မည်ဆိုတာလည်း သိကြသည်။ သို့သော် သူတို့သည် သူတို့သိထားသည့် သတင်းအချက်အလက်များကို ထိုက်သင့်သည့်အချိန်တွင် အကျိုးရှိရှိ အသုံးချဖို့ ပျက်ကွက်ခဲ့ကြသည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုပြုလုပ်ရာ၌ မှတ်ဉာဏ်ဘဏ်တိုက်ထဲမှ ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ရယူသည့် ဗဟုသုတများသည် အရေးပါသော အစိတ်အပိုင်းများ အဖြစ် ပါဝင်၏။ သို့သော် အဆိုပါဗဟုသုတများကို အတွေးအခေါ်များအဖြစ် အစားထိုးလို့မရပါ။ ဗဟုသုတကြွယ်ဝတိုင်း အတွေးအခေါ်ကောင်းမည်ဟု အာမမခံနိုင်။ ကလေးငယ်များသည် အတွေ့အကြုံကော ဗဟုသုတပါ နည်းပါးသော်လည်း အတွေးအခေါ် ကောင်းသူများအဖြစ် မကြာမကြာတွေ့ရ၏။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဗဟုသုတကြွယ်ဝသော်လည်း အတွေးအခေါ် ညံ့သူများ ကိုလည်း တွေ့ရပေသည်။

မှတ်ဉာဏ်နှင့် ပတ်သက်၍လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင် ဖြစ်၏။ သတင်းအချက်အလက်များကို မှတ်ဉာဏ်ဘဏ်တိုက်မှ ဖော်ထုတ် ရယူ နိုင်သည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် ယင်းသတင်း အချက်အလက်များကို အကျိုးရှိအောင် တွဲစပ်ညှိနှိုင်း အကွက်ဖော်ခြင်း မပြုနိုင်ပါက မှတ်ဉာဏ်ဘဏ်တိုက်မှ ပြန်လည် ဖော်ထုတ် ရယူခြင်းသည်လည်း သိပ်အကျိုးရှိမည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်...

သတင်းအချက်အလက်များကို မှန်ကန်စွာ ဖော်သလို စနစ်တကျ တွဲစပ်ညှိနှိုင်းတတ်ခြင်းသည် ပြဿနာဖြေရှင်းနိုင်အောင်၊ သို့မဟုတ် ပုစ္ဆာ တစ်ပုဒ်ကို အဖြေဖော်နိုင်အောင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ရာ၌ အလွန်အရေးကြီးကြောင်း သိထားသင့်လေသည်။

(၃)

အရှိအတိုင်း စဉ်းစားပါ

ရှုံ့တွေ့ဖွက်တွေထုထပ်သည့် တောလမ်းသို့ ကတ္တီပါဖိနပ်စီးပြီး လမ်းလျှောက် ထွက်သည့် ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် မိန်းမငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ လူနေထူထပ်ပြီး အသွားအလာရှုပ်ထွေးသည့် မြို့လယ် ရပ်ကွက်တွင် မော်တော်ကား မဆင်မခြင် မောင်းသူကိုလည်းကောင်း အရှိအတိုင်း မစဉ်းစားတတ်သူများဟု ဝိုင်းဝန်း ဝေဖန် အပြစ်တင်ကြပေမည်။

'အရှိအတိုင်း မစဉ်းစားတတ်' ဟူသော စကားစု၏ ဆိုလိုရင်းမှာ လူတစ်ဦး တစ်ယောက်၏ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် လူအများက လက်ခံထား သည့် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း၊ သို့မဟုတ် ခိုင်မြဲပြီးဖြစ်သည့် ကျင့်ထုံးများနှင့် ကိုက်ညီခြင်းမရှိ ဟူ၍ဖြစ်၏။ ထိုသို့ စည်းပျက်သူကို မိုက်မဲသူဟုလည်း ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ကြ၏။

အရှိအတိုင်း စဉ်းစားတတ်ခြင်းဆိုသည်ကတော့ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းက လက်ခံထားသည့် ထုံးစံများအတိုင်း နေထိုင်ကျင့်ကြံခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့နေထိုင်ကျင့်ကြံသူများကို မှုမုန်သူများဟုသမုတ်ကြ၏။

ဖော်ပြပါစဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ပုံစံနှစ်မျိုး၏ ခြားနားချက်ကို ပတ်ပတ်နပ်နပ် နားလည်သိမှတ်နိုင်ရန် ယင်းအကြောင်းအရာကို ဆက်လက်လေ့လာဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ထိုသို့လေ့လာနိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့ ဦးနှောက်တွေထဲတွင်

မြတ်ငြိမ်း

သတင်းအချက်အလက်များ ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်း စုဆောင်းသိုမှီးထားကြောင်းကို ဦးစွာလေ့လာရပါမည်။ တကယ်တော့ သတင်းအချက်အလက်များ သိုလှောင်ခြင်း ဆိုသည်မှာ 'ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံများ ကြွယ်ဝများပြားလာခြင်း'ပင် ဖြစ်သည်။

သင့်ဦးနှောက်ထဲသို့ သတင်းအချက်အလက်အသစ်များ ထပ်ရောက် လာလျှင် ယခင်ရှိပြီး သတင်းဟောင်းများနှင့် ချိန်ထိုး ဆန်းစစ်မှုပြုရသည်။ ပြီးမှ သတင်းဟောင်းကို ဆက်ပြီး အတည်ပြုမည်လား၊ သို့မဟုတ် သတင်း အသစ်ကို လက်ခံမည်လား ဆိုသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် သတင်း အချက်အလက်များ စုဆောင်း သိုလှောင်ခြင်းသည် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ဖြစ်စဉ်တွင် အရေးပါသောကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေလေသည်။

သတင်းသိုလှောင်မှုဖြစ်စဉ်၏ အဦးအစသည် ကျွန်တော်တို့ ငယ်ရွယ် စဉ်ကာလ၊ အစစအရာရာကို သင်ယူဆည်းပူးစကောလမှ စတင်ခဲ့၏။ ယင်းသတင်းအချက်အလက်များကို ကျွန်တော်တို့၏ အတွေ့အကြုံများမှ တိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်း၊ လူကြီးသူမများ၏ သင်ကြားပို့ချချက်များမှ တစ်ဆင့်သော်လည်းကောင်း ရရှိခဲ့၏။ ယင်းသို့သော သတင်းအချက်အလက် တွေထဲတွင် အောက်ပါကဲ့သို့သော ဥပဒေသတွေလည်းပါဝင်၏။

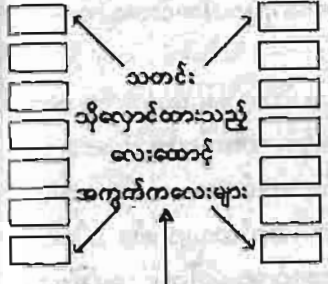
- (က) ပတ်ဝန်းကျင်။ မိုးရေသည် စိုစွတ်၏။ မိုးရေကြောင့် အထောက်အခံမဲ့ အရာဝတ္ထုများ ပြုတ်ကျ၏။
- (ခ) ဆက်သွယ်ရေး။ ဘာသာစကား။ ကိုယ်ဟန် အမှုအရာဖြင့် အချက်ပြခြင်း။
- (ဂ) လူမှုဆက်ဆံရေး။ ဝေမျှသုံးစွဲခြင်း။ မျှတစွာ ဆက်ဆံခြင်း။
- (ဃ) ရှင်သန်ရပ်တည်ရေး။ လမ်းဖြတ်မကူးမီ ဘယ်ဘက်ကော ညာဘက်ပါကြည့်ခြင်း။
- (င) အချက်အလက်များ။ မန္တလေးသည် မြန်မာတို့၏ နေပြည်တော် ဟောင်း ဖြစ်သည်။

အဆိုပါစည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း၊ ဥပဒေများကို ဦးနှောက်ထဲတွင် ဘောင်ခတ်ထားသည့်ပုံစံ၊ သို့မဟုတ် အဆောက်အအုံပုံစံဖြင့် စုဆောင်း သိုလှောင်ထား၏။ ကျွန်တော်တို့၏စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုသည် များသောအားဖြင့် ၎င်းပုံစံထဲတွင်သာ ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏။ ၎င်းပုံစံက ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားပုံ

စဉ်းစားနည်းကို ထိန်းချုပ်ထား၏။ သို့ဖြစ်ရာ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အဆောက် အအုံ၊ သို့မဟုတ် အတွေးအိမ် မည်သို့ ဖွဲ့စည်းဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို နားလည် ယဘောပေါက်ဖို့ အရေးကြီးလာပါသည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အဆောက်အအုံ (အတွေးအိမ်)ကို စေ့စေ့စပ်စပ် မလှလာကြည့်နိုင်ရန်အတွက် ယင်းအဆောက်အအုံသည် မည်သည့်ပုံစံ ရှိမည်ဆိုသည်ကို စိတ်ကူးဖြင့် ပုံဖော်ကြည့်လိုက်ပါ။

ဦးနှောက်ထဲတွင် သိုလှောင်မည့် သတင်းအချက်အလက်တစ်ခုကို လေးထောင့်အကွက်ကလေး တစ်ကွက်ထဲတွင် ထည့်ထားသည်ဟု ဦးစွာပုံဖော် ကြည့်ပါ။ သတင်းအသစ်တစ်ခု လက်ခံရရှိတိုင်း နောက်ထပ် အကွက်တစ်ကွက် ထဲတွင် ထည့်သည်။ ထိုအကွက် ကလေးများကို စီစဉ်တကျ နှစ်တန်းခွဲပြီး အဆောက်အအုံဖွဲ့ထားသည်။ အောက်ပါပုံစံကို ကြည့်ပါ။

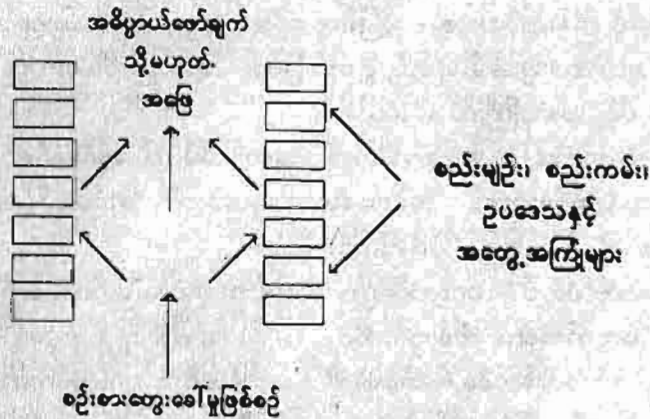

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အဆောက်အအုံ (အတွေးအိမ်) ဖွဲ့စည်း ဖြစ်ပေါ်လာရန် သတင်း အသစ်တစ်ခုရတိုင်း အကွက် ကလေး တစ်ကွက် ထပ်တိုးပြီး တန်းစီ ထည့်သွင်းသွားသည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို အထက်ပါ အတိုင်း မျက်မြင်ပုံစံဖြင့်ပင် သရုပ်ဖော်ပြပါမည်။

ကျွန်တော်တို့ အကြောင်းအရာသစ်တစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ အဖြေရှာရမည် ဆိုပါစို့။ ၎င်းအကြောင်းအရာသစ်ကို အတွေးအိမ်ထဲသို့ ပို့ပေးလိုက်မည်။ အကြောင်းအရာသစ်ကို အကွက်ကလေးတွေထဲတွင် ရှိပြီးဖြစ်သည့် သတင်း အချက်အလက်များနှင့် တိုက်ကြည့်မည်။ စစ်ဆေးကြည့်မည်။ အဖြေဖော်ပေး ရမည့် အကြောင်းအရာသစ်သည် မူလရှိပြီး သတင်းအချက်အလက်များနှင့် ကိုက်ညီနေပြီဆိုလျှင် အဖြေဖော်လိုရပြီ။

ယင်းဖြစ်စဉ်ကို ပုံဖော်ကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

ယခု ကျွန်တော်တို့ စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့လာကြည့်ကြရမည်မှာ အဆောက်အအုံတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာအောင် တည်ဆောက်သည့် သတင်းအချက်အလက် တစ်ခုစီအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးနောက်ထဲသို့ သတင်းအသစ်တစ်ခု ထပ်ထည့်ခြင်းသည် ကာယကံရှင် တစ်ဦးချင်းနှင့်သာ သက်ဆိုင်၏။ သို့သော် အဆိုပါ သတင်းအချက်အလက်သစ် ဆိုသည်များမှာ လူအများက အသိအမှတ်ပြု ကျင့်သုံးနေသည့် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း၊ ဥပဒေများပေါ်တွင် အခြေပြုထားသည်သာများ၏။ သို့မဟုတ် လျှင်လည်း လူတိုင်း ကြုံတွေ့နေကျ အတွေ့အကြုံများပေါ်တွင် အခြေပြုထား သည်သာ များ၏။

လူများစုသည် သူတို့၏အတွေးအခေါ်ထဲသို့ အခြားသူများ ရရှိသော သတင်းနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသောသတင်းများကို ထည့်ထားတတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဖြေရှင်းလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကျန်တစ်ယောက်က အလွယ်တကူ ခန့်မှန်းလို့ ရနေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုနည်းတူစွာပင် ဖော်ထုတ်လိုက်သည့် အဖြေတစ်ခု မှားသည် မှန်သည်ကို အများလက်ခံသည့် ကျင့်ထုံးများနှင့် ချိန်ထိုးဆုံးဖြတ်ကြ၏။ အဖြေမှားနေလျှင် အဖြေဖော်သူအား 'အရှိအတိုင်း မစဉ်းစားသူ' ဟု အစွပ်စွဲခံရပေမည်။

စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း အတော်များများကို လူအများစုက လက်ခံပြီး တစ်ပြေးညီကျင့်သုံးနေကြ၏။ သို့သော် သင်ယူဆည်းပူးမှု ပြုရာတွင်မူ

ကပ်ပြေးညီအစီအစဉ်ဟူ၍ မရှိပေ။ စာရေး၊ စာဖတ်နှင့် သင်္ချာလိုဘာသာရပ် မျိုးတွေကို တစ်ပြေးညီအစီအစဉ်ချ၍ သင်ကြားကြ၏။ သို့သော် ၎င်းဘာသာရပ် များကိုပင် တစ်ပြေးညီ ဆည်းပူး မှတ်သားထားမို့ စီစဉ်ထားခြင်းမရှိချေ။ ထို့ကြောင့်ပင် လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးအကြား ခြားနားမှုများပေါ်လာပြီး ချို့ယွင်း မျက်များ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အများကို 'အရှိအတိုင်း မစဉ်းစားလို့'ဟု ကောက်ချက်ချခြင်းသည် "ဒီလူ ဒီထက်ပိုပြီး အသိဉာဏ် မရှိတော့ဘူးလား"ဟု အပြစ်တင်ရာ ရောက်ပါသည်။

ကျွန်တော်ပေးလိုက်သည့် အဓိပ္ပာယ်တော်ဖရဲသီးကို လူကြီး တစ်ယောက်က ကြမ်းပေါ်ချပြီး ကန်သည်ဆိုလျှင် သည်လူ 'အရှိအတိုင်း မစဉ်းစား'ဟု စွပ်စွဲ ရမည်။ သို့သော် ထိုအမှားအတိုင်း ပြုလုပ်မိသော ကျွန်တော်သားငယ်ကိုမူ ဖွင့်လွှတ်ရမည်သာဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ သား၏အသက်အရွယ် ငယ်ရွယ် ခြင်းနှင့် အတွေ့ အကြုံနည်းလွန်းခြင်းတို့ကြောင့်ပင်။ တကယ်တမ်းပြောရလျှင် သည်လို ပစ္စည်းမျိုးပေးပါက သည်လိုလုပ်လိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်မတွက်ခဲ့သော ကျွန်တော်ကိုပင် 'အရှိအတိုင်း မစဉ်းစားသူ'ဟု ရှုတ်ချလျှင် မှန်ကောင်း မှန်နိုင်၏။

ကလေးသူငယ်များကို အကဲခတ်စောင့်ကြည့်ခြင်းဖြင့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ဖြစ်စဉ်အကြောင်း တော်တော်ကြီးသိနိုင်ပါသည်။ ကလေးသူငယ်များသည် အရာရာကို သိချင်ကြ၏။ ဗဟုသုတရှိလိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် စပ်စုကြ၏။ မေးခွန်းပေါင်းစွာကို တစ်စိုက်မတ်မတ် မေးကြ၏။ ထိုသို့မေးမြန်းရင်း၊ မှတ်သားရင်း သတင်းအချက်အလက် သိုလှောင်ရုံကို ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက် ကြလေသည်။

သူတို့သည် သတင်းပေါင်းမြောက်ခြားစွာကို စူးစမ်းခြင်းမပြုဘဲ လက်ခံ ကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ သတင်းသစ်ကို သံသယဖြင့် ကြည့်၏။ စစ်ဆေး ကြည့်၏။ ပြီးမှ သတင်းသစ်ကို လက်ခံသင့်၊ လက်မခံသင့် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ရရှိလာသော သတင်းအသစ်သည် သူတို့လက်ခံထားသည့် သတင်းအောင်းနှင့် မကိုက်ညီပါက တွေဝေတတ်ကြလေသည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် အနေအထားတစ်ခုကို အမှတ်မဲ့ ကျွမ်းဝင် ယဉ်ပါးသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ဥပမာ- ကားမောင်းခြင်း။

အထက်ပါ ဥပမာနှစ်မျိုးစလုံးတွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို နည်းနည်းသာ ပြုလုပ်ဖို့လို၏။ တစ်နည်းဆိုသော် သိမှတ်စွာ အားထုတ်မှုကို နည်းနည်းသာ ပြုလုပ်ဖို့လို၏။

မိမိရင်းနှီးနေသည့် အနေအထားများကို လျင်မြန်စွာ အဖြေဖော်နိုင်ခြင်းသည် ပို၍စက်ခဲ ရှုပ်ထွေးသော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်ရေးအတွက် ကြီးမားစွာ အထောက်အကူပေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးတစ်ခုသည် ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးအိမ်တွင်းမှာသာ ဖြစ်ပေါ်၏။ ထိုအိမ်သည် အထက်တွင် ဖော်ပြပြီးခဲ့သည့်အတိုင်း သတင်းကွက်ကလေးများဖြင့် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားပါသည်။ အဆိုပါ သတင်းကွက်ကလေးများကို သတင်းကွက်ကြီးများအဖြစ် ပေါင်းစု အသုံးချလို့ရ၏။ သတင်းကွက်ကြီးများအဖြစ် ဦးနှောက်က လက်လိုက်သောအခါ အဖြေရှာရေးတွင် ပိုမိုမြန်ဆန်လာနိုင်ပေသည်။

ဥပမာ- တစ်စုံတစ်ယောက် ကားမောင်းသည်ကို ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။ အောက်ပါပုံစံတွင် တစ်ပိုင်းစီ စဉ်းစားခြင်းနှင့် တစ်ပေါင်းတည်း စဉ်းစားခြင်းကို ဖော်ပြထားပါသည်။

တစ်ပိုင်းစီစဉ်းစားခြင်း

- ၁။ တံခါးသော့ဖွင့်၊ တံခါးဆွဲဖွင့်၊ ကားထဲဝင်၊ ထိုင်။ တံခါးပိတ်။ နေထားတကျထိုင်။
- ၂။ စက်နှိုးရန် သော့ပေါက်ထဲ သော့ တံထည့်၊ ဂီယာထိုးထားသလား စစ်ဆေး။ ဓာတ်ဆီမောင်းတံကိုနှင်း။ စက်နှိုးရန် သော့တံကိုလှည့်။

တစ်ပေါင်းတည်းစဉ်းစားခြင်း

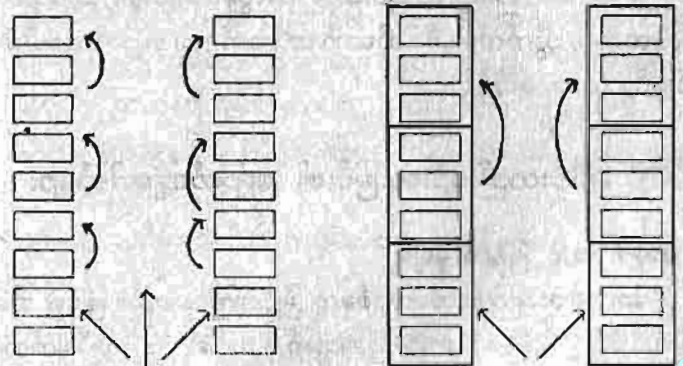
- ကားထဲဝင်
- ကားစက်နှိုး

- ၃။ ခိုင်ခွက်တွေပေါ်မှ ညွှန်ပြချက်များကို စစ်ဆေး။ နောက်ကြည့်မှန်၊ ဘေးကြည့်မှန်များကိုချိန်။ မီးဖွင့်၊ မှန်ထဲမှကြည့်။
- ၄။ ကလပ်(ချ်)ကိုနှင်း။ ပထမဆင့် ဂီယာထိုး။ မှန်ထဲကြည့်။ ဓာတ်ဆီမောင်းတံကိုနှင်း။ ကလပ်(ချ်) လျှော့။ ဘေးကိုကြည့်။ လက်ဆွဲဘရိတ်ကိုဖြုတ်။ သွားမည့်ဘက်ကို အချက်ပြ။ ကလပ်(ချ်)လွှတ်။ အရှိန်ယူ။

ကားထွက်ရန်ပြင်ဆင်
ကားမောင်းထွက်

အထက်ပါပုံစံ၏ ညာဘက်ခြမ်းကိုထည့်လျှင် ကားမောင်း ထွက်ခြင်းကို စဉ်းစားမှု အနည်းဆုံးဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ အကြောင်းမှာ ထိုအလုပ်သည် လုပ်နေကျ အလုပ်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် မှတ်မိလွယ်သည့် တပေါင်းတည်းပုံစံဖြင့် စဉ်းစားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထပ်မံ ခြုံပြီး တိတိကျကျပြောရလျှင် ဖော်ပြပါ တပေါင်းတည်းပုံစံများကို စုပေါင်းကာ ပိုမိုစည်းလုံးသည့် 'ကားမောင်းခြင်း' ခေါင်းစဉ်ကြီးအောက်တွင် ထည့်သွင်းနိုင်ပေသည်။ သတင်းအပိုင်းအစများကို စိတ်ဖြင့်စစ်ဆေးသည်။ သို့သော် တပေါင်းတည်းပုံစံ၏ အစိတ်အပိုင်းများအဖြစ် စစ်ဆေးခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းပုံစံ တွေးခေါ်နည်းကို အောက်တွင် သရုပ်ဖော်တင်ပြထားပါသည်။

လက်ရှိနေအထား
တစ်ပိုင်းစီစဉ်းစားခြင်း အဆောက်အအုံ တစ်ပေါင်းတည်းပုံစံစဉ်းစားခြင်းအဆောက်အအုံ

အကယ်၍ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်မဟုတ်သည့် ဖြစ်ရပ်မျိုး ပေါ်ပေါက်လာသည် ဆိုပါစို့။ ဥပမာ- ဓာတ်ဆီခိုင်ခွက်တွင် အန္တရာယ်အချက်ပြမီး လင်းနေသည် ဖြစ်ရပ်မျိုး။ ထိုအခါ ယာဉ်မောင်း၏ ဦးနှောက်က အခြားအရေးမကြီးသည့် ကိစ္စများကို ဖယ်ထုတ်မည်။ ပြီးတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် 'သတင်းကွက်ကြီး'ကို အာရုံစိုက်မည်။ အဖြေရှာမည်။ ဓာတ်ဆီခိုင်ခွက်ရှိ အညွှန်းမြားကိုကြည့်ပြီး ဓာတ်ဆီ ဘယ်လောက်ကျန်သေးသည်ကို စစ်ဆေးခြင်း ဖြင့် အဖြေထုတ်မည်။

ဤလုပ်နည်းလုပ်ဟန်သည် ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာများ ရိုက်ချက် ပြောင်းသည်နှင့်တူ၏။ အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို မြင်ကွင်းကျယ် ရိုက်ချက်ဖြင့် အဝေးမှရိုက်နေမည်။ ထိုနောက် ရိုက်ချက်ပြောင်းကာ အနီးကပ်ရိုက်ချက်ဖြင့် အသေးစိတ်ရိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် အားထုတ်မှုအနည်းဆုံးနှင့် အဖြေကို အမြန်ဆုံး ဖော်နိုင်ရန် တပေါင်းတည်း စဉ်းစားနည်းကို အစဉ်တစိုက် ကျင့်သုံးကြ၏။ ဥပမာအဖြစ် မီးရထားစီးခြင်းကို စိတ်ကူးပုံဖော်ကြည့်ပါ။ သင်သည် ရထား တစ်ကြိမ်စီးတိုင်း သင်လုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို တစ်ထစ်ချင်း စဉ်းစားမနေပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ သင်သည် တစ်ပိုင်းစီ စဉ်းစားနည်းကိုမသုံးဘဲ တပေါင်းတည်း စဉ်းစားနည်းကိုသာ သုံးပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ...

တပေါင်းတည်းစဉ်းစားခြင်းသည် အလွန်ကောင်းမွန် ထိရောက်၏။ အလွန်လျင်မြန် သွက်လက်၏။ သို့သော် ဟာကွက်များ၊ ချောက်ကျပေါက်များ ကင်းစင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။

တပေါင်းတည်းစဉ်းစားခြင်း၏ ချောက်ကျပေါက်များ

၁။ အမှတ်မထင် ဖြစ်ပေါ်မှုများ

သင်က အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ခြုံငုံကြည့်သည်။ ခြုံငုံ၍ သုံးသပ် သည်။ ထိုသို့ ခြုံငုံစဉ်းစားသည့်အတွက် သင်၏ သုံးသပ်ချက်ထဲတွင် ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုတလေရှိနေသည်ကို မမြင်မိ။ သတိမထားမိ။ ထိုအခါ ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်၏။

ဥပမာ- သင်သည် ကုလားထိုင် တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်၏။ ကုလားထိုင်မှာ သင့်ကိုယ်အလေးချိန်ကို မခံနိုင်ဘဲ ကျိုးကျသွားသည်။

တပေါင်းတည်း ခြုံငုံ စဉ်းစားခြင်း၏ အလိုအရဆိုလျှင် ကုလားထိုင် ပေါ်တွင် သင်ထိုင်လို့ရသည်။ ဘာမျှဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိ။ သို့သော် ယင်းကုလားထိုင်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေးကြည့်လျှင် အဖြေတစ်မျိုး ထွက်လာ ပေလိမ့်မည်။

သည်ဖြစ်ရပ်မျိုးတွေသည် ဘဝတွင် ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်အခါမှာမဆို ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏။ သို့တိုင် အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ထပ်ပြန်တလဲလဲ ဖြစ်နေသည်တော့ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အမြဲတမ်း သတိလွန်ကဲသည့် အနေအထားမျိုး မရောက် အောင် ကြိုတောင့်ကြံခဲ အန္တရာယ်များကို ကျွန်တော်တို့ ရင်ဆိုင်ဖို့ ဝန်မလေး ကြတော့ပေ။

မိမိထိုင်လိုက်သည့် ကုလားထိုင်တစ်လုံး ကျိုးကျဖူးသည့်အတွက် နောက်နောင် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်မည်ပြုစဉ်း ကုလားထိုင်ကို ဖင်ပြန် ခေါင်းပြန် စစ်ဆေးနေခြင်းမပြုကြပေ။

၂။ အဆောတလျင် ကောက်ချက်ဆွဲမှုများ

တစ်ခါတလေတွင် ပုံစံတစ်ခု၏ အစိတ်အပိုင်းကလေးတစ်ခုကို မြင်လိုက် ရုံဖြင့် ပုံစံတစ်ခုလုံးကို သင့်ဘာသာသင် ဖြည့်စွက်ပုံဖော် ကြည့်တတ်၏။ သည်လုပ်ရပ်မျိုးမှာ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ပြုလုပ်လေ့ရှိပြီး ထိုသို့ ပြုလုပ်မိ သည့်အတွက် ပြဿနာကြီးကြီးမားမား မပေါ်နိုင်ပေ။ ဤဖြစ်ရပ်မျိုးတွင် မိမိ၏လုပ်ရပ် မှားသွားပြီးမှ မိမိ ဘာကြောင့် ထိုသို့ပြုလုပ်မိသည်ကို သိလေ့ ရှိ၏။

ဥပမာ- သူစိမ်းတစ်ဦးကို သင့်မိတ်ဆွေဟု ထင်မှတ်မှားပြီး နှုတ်ဆက် မိခြင်းမျိုး။

ယင်းသဘော သဘာဝရှိသည့် အမှားမျိုးသည် အချိန် အတော်ကြာ သည်ထိ ဆက်ပြီးဖြစ်နေတတ်ပါသည်။

ဥပမာပြရသော် တစ်ကိုယ်တည်းနေသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံ တယ်လီဖုန်း ဆက်သည့်အခါ လိုင်းမအားဘဲ တီ...တီ... ဟု သံရှည် မြည်နေခြင်း။ ထိုသို့ လိုင်းမအားသည့်အတွက် မိမိ မိတ်ဆွေသည် သူ့အိမ်မှာပင် ရှိနေရမည်။

သူ စကားပြောနေသောကြောင့် လှိုင်းမအားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်ချလိုက်၏။

စင်စစ် တယ်လီဖုန်းလှိုင်း မအားခြင်း (အင်ဂျင်မြစ်နေခြင်း)မှာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်။ အဆိုပါမိတ်ဆွေထံသို့ အခြားသူတစ်ဦးဦးက မိမိ အလျင် တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး တစ်ဖက်မှ မဖြေမချင်း စောင့်နေလျှင်လည်း မိမိဆက်ချိန်တွင် လှိုင်းအားမည်မဟုတ်။ တီ...တီ... သံရှည်မြည်နေမည်သာ။

ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ အခြားဖြစ်နိုင်သည့် အလားအလာမှာ တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို နေသားတကျ ပြန်မတင်မိလျှင်လည်း လှိုင်းမအားသည် အသံ မြည်နေမည်သာဖြစ်၏။

သို့သော် ဖုန်းဆက်သူက အဆက်ခံရသူအား “ခင်ဗျား အိမ်မှာ တစ်ချိန်လုံးရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျား တယ်လီဖုန်းက တစ်ချိန်လုံး အင်ဂျင်မြစ်နေတာပဲဟာ” ဟု မှားယွင်းစွာ စွပ်စွဲကောင်း စွပ်စွဲပေလိမ့်မည်။

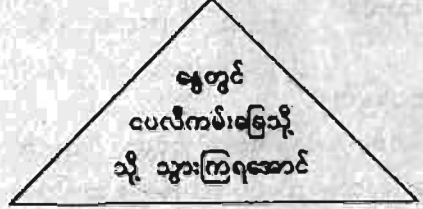
အဆောတလျင် ကောက်ချက်ချမှု ဖြစ်ပေါ်တတ်သည့် အနေအထားတစ်မျိုး ရှိသေးသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေနှစ်မျိုး တူလွန်းအားကြီးနေလျှင် ၎င်းအခြေအနေနှစ်မျိုးကို တစ်မျိုးတည်းဟု မှားယွင်း ထင်မှတ်မိခြင်း။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော် စက်ဘီးစီးလာသည်။ ကျွန်တော့်ရှေ့ မလှမ်းမကမ်းတွင်လည်း စက်ဘီးစီးသွားသူတစ်ဦး ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် မထင်မှတ်ဘဲ ကလေးတစ်ယောက်က အဆိုပါစက်ဘီးရှေ့မှ ဖြတ်ပြေးသည်ကို ကျွန်တော် မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်စက်ဘီးဘရိတ်ကို ကမန်းကတန်း ဆွဲလိုက်မိပြီး ဖြစ်သွား၏။ တကယ်တော့ ဘရိတ်ဆွဲရမည့်သူမှာ ကျွန်တော့်ရှေ့မှ စက်ဘီးသမားသာဖြစ်၏။ ကျွန်တော့်က တူလွန်းအားကြီးသည့် အခြေအနေနှစ်မျိုးကို တစ်မျိုးတည်းအဖြစ် ရှုမြင်ယူမှတ်လိုက်မိခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အချိန်လူပြီး အက်ဖြတ်ရသည့်အခါမျိုးတွင်လည်း ကောက်ချက်အမှားကို ဆွဲမိတတ်ပါသည်။

စစ်ဖြစ်နေသည့်နိုင်ငံ၏ လေကြောင်းပိုင်နက်အား ဖြတ်ကျော် ပျံသန်းသည့် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်ကို ရန်သူ့ လေယာဉ်ဟု အဆောတလျင် ကောက်ချက်ဆွဲပြီး ပစ်ချမိခြင်းမျိုးကို ဥပမာပြလိုရပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အားထုတ်မှု များများစားစားမလုပ်ရဘဲ မြန်မြန် ပန်ဆန် တွေးတောဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့ဦးနှောက်က အစဉ်တစိုက် ကြိုးစားနေသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အဆောတလျင် ကောက်ချက်ဆွဲခြင်းတွင် အားနည်းချက်များရှိ၏။ ပြဿနာများရှိ၏။ သို့သော် တစ်ပေါင်းတည်း စဉ်းစားခြင်း၏ ကြီးမားသော အားနည်းချက်ကြီး မဟုတ်ပါ။

ဤစာမျက်နှာ တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြထားသည့် ကြိတ်အတွင်းမှ စာသားကို သင်ဖတ်ကြည့်ပြီးပြီလား။ တစ်ပေါင်းတည်း မြှင့်စဉ်းစားသည့် အကျင့်က သင့်အား ထုတ်ပေးလိုက်သည့်အဖြေမှာ ‘နေ့တွင် ပေလီကမ်းခြေသို့ သွားကြရအောင်’ ဟု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေမည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ‘နေ့တွင် ပေလီကမ်းခြေသို့ သွားကြရအောင်’ ဟု အမှန်အတိုင်း အဖြေထုတ်ပေးလိုက်သလား။ စာတန်းမှာ တိုတို ကလေးဖြစ်သဖြင့် သင် ဖျတ်ခနဲ ဖတ်လိုရပါသည်။ အမှန်အတိုင်း ဖတ်မိလျှင် သင့်ကို ချီးကျူးရပါမည်။ အဆိုပါကြိတ်ကိုပင် သင် အပေါင်းအသင်းများအား ပြကြည့်ပါ။ သူတို့ ဘယ်လိုဖတ်ကြမည်လဲ ဆိုတာ စောင့်ကြည့်လိုက်ပါ။

၃။ အင်တွေးလမ်းကြောင်းများထပ်ခြင်း

သင့်တွင် အမြဲတမ်းပြုလုပ်နေကျဖြစ်သည့် ပုံမှန်အလုပ်တစ်ခု ရှိ၏။ သို့သော် ထိုအလုပ်နှင့်ဆင်တူသည့်တိုင် လုပ်နေကျမဟုတ်သည့် အလုပ်မျိုးနှင့် ပက်ပင်းတိုးပါက သင်လုပ်နေကျ အလုပ်ကိုပင် ပြုလုပ်မိတတ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းကို အတွေးလမ်းကြောင်းထပ်သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဥပမာ- ရုံးအားရက်တွင် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် မြို့ထဲသို့ ကားမောင်း သွားသော သင်သည် မထင်မှတ်ဘဲ သင်ရုံးရှိရာသို့ မောင်းသွားမိခြင်းမျိုး။ ဘာကြောင့်ဆို သင်သည် ကာလကြာမြင့်စွာကတည်းက ရုံးသို့ ရေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကားမောင်းသွားကျင့် ပါနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အခြားသာဓကတစ်ခုမှာ ရုံးအားရက် မိမိအိမ်တွင် အနားယူနေခိုက် တယ်လီဖုန်းက အသံမြည်လာသည်။ ထိုအခါ စကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး ရုံးတွင်ဖြေနေကျအတိုင်း "ရောင်းဝယ်ရေး ဌာနကပါ" ဟု ဖြေလိုက်မိ၏။

အလွယ်ဆုံးဥပမာတစ်ခုမှာ ဘုန်းကြီးလူထွက်တစ်ဦးသည် လူဝတ်နှင့် လူများကို တွေ့တိုင်း 'ဒကာကြီး'၊ 'ဒကာမကြီး' ဟု နှုတ်ကျိုးစွာ ခေါ်ဝေါ် နေမိခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

၄။ မှန်ဝါးပျောက်ကွယ်ခြင်း

အနေအထားတစ်ခုကို ယဉ်ပါးကျွမ်းဝင်လေ ဦးနှောက်ထဲတွင် စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားထားရန် အားထုတ်မှုနည်းပါးလေဖြစ်၏။ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို အားထုတ်မှတ်သားမနေရသည့်အတွက် အခြားအကြောင်းအရာများကို မှတ်သား ဖို့ ကွက်လပ်ချန်ထားသလို ဖြစ်သွား၏။

ရုပ်ရှင်ရုံထဲတွင် မီးတွေ ဖြည်းဖြည်းချင်းမှေးမှိန်ပြီး နောက်ဆုံး မှောင်အတိ ကျသွားသည်နှင့် တူပါသည်။ မိမိကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးသည့် အနေအထားတစ်ရပ် အပေါ် သိမှတ်ထားသည့် အသိသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ် သွားနိုင်၏။ ဆိုလိုရင်းမှာ သင် ပြုလုပ်နေကျအလုပ်ကို မေ့လျော့သွားခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဥပမာအဖြစ် မော်တော်ကားမောင်းခြင်းကို ကြည့်ပါ။ မော်တော်ကား မောင်းပြီဆိုလျှင် လမ်းကို အာရုံစိုက်ရမည်။ အထူးသဖြင့် မိမိမောင်းနေကျ မဟုတ်သည့် လမ်းများတွင် ပိုပြီးဂရုစိုက်ရမည်။ ထိုသို့ဆိုတော့ မိမိသွားလာနေကျ ဒေသနှင့် လမ်းများမှာကောဟု မေးစရာရှိ၏။ အကယ်၍ မိမိမောင်းနေကျ လမ်းပေါ်တွင် မီးပွိုင့်အသစ်တစ်ခု စိုက်ထူထားသည် ဆိုပါစို့။ ထိုသို့သော အသစ်အဆန်းတစ်ခုခုကို သတိမမူမိဘဲ ကျော်လွှားသွားတတ်သည်မှာ အဆိုပါ နေရာဒေသကို ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးနေသူများသာ ဖြစ်၏။ သူသည် အဆိုပါလမ်းတွင် မောင်းနေကျဖြစ်ရာ ကားမောင်းလျှင် လမ်းကို ဂရုစိုက်ကြည့်ခြင်းဆိုသည့် လုပ်နေကျအလုပ်ကို မေ့လျော့သွားလေသည်။

မှန်ဝါးပျောက်ကွယ်မှုဖြစ်လေ့ရှိသည့် ပုံစံတစ်မျိုးရှိသေး၏။ ကျွန်တော် တို့သည် နေ့စဉ် ပုံမှန်လုပ်နေကျအလုပ်များကို စိတ်ထဲတွင် စွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်ထားလေ့ မရှိကြ။ ထိုအခါ မိမိလုပ်နေကျအလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ပြီးသည်၊ မပြီးသည်ကို

မမှတ်မိတော့။ ရုံးသို့ရောက်ခါမှ "ငါ ဗီရိုသော့ ခတ်ခဲ့ရဲ့လား" ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးခွန်းထုတ်ရသည့် အဖြစ်မျိုးဖြစ်၏။

အကယ်၍ မိမိလုပ်ရမည့်အလုပ်တစ်ခုအတွက် ဝီရိယ စိုက်ထုတ်မှု ပိုမိုလိုအပ်ပါက အထက်ပါဖြစ်ရပ်ကို မေ့လျော့မှုမျိုး ပေါ်ပေါက်မည်မဟုတ်။ အခြားအခြားသော စဉ်းစားစရာ၊ တွေးစရာတွေက ဖိစီး အားကြီးလွန်းလာ သည့်အခါမျိုးတွင်မူ အထက်ပါ မေ့လျော့မှုမျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုက စိတ်ကို လွှမ်းမိုးနေသည့်အခါ ဟစ်ပေါင်းတည်း စဉ်းစားမှု အဆောက်အအုံထဲရှိ လုပ်နေကျ ပုံမှန်လုပ်ငန်း များသည် မှန်ဝါး ပျောက်ကွယ်သွားတတ်ကြောင်းဖြစ်၏။

'မေ့တတ်လွန်းသော ပါမောက္ခကြီးများ' ဟု ကင်ပွန်းအတပ် ခံရသည့် ပညာရှင်ကြီးများသည် စင်စစ် အဆင့်မြင့်လွန်းသော ပညာရပ်များအကြောင်း အာရုံစိုက်လွန်းနေကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ အကြောင်းအရာတစ်ရပ်ကို အာရုံစိုက်လွန်းသည့်အတွက် ပုံမှန်ပြုလုပ်နေကျကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ဖို့ မေ့လျော့နေတတ်ကြလေသည်။

ထိုသို့ မှန်ဝါးပျောက်ကွယ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ပျောက်ကွယ်လုနီးပါး ဖြစ်ခြင်းသည် ငြီးငွေ့ခြင်းကို မီးမောင်းထိုးပြနေ၏။ နေ့စဉ် ပြုလုပ်နေကျ ပုံမှန်လုပ်ငန်းများကို ဦးနှောက်က စွဲမှတ်နေရတာ ငြီးငွေ့လာသည်။ ပျင်းလာ သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးနှောက်သည် သက်သောင့်သက်သာ ငိုက်မျဉ်းနေသည်။

ယင်းသို့ ဦးနှောက်ငိုက်မျဉ်းခြင်းကို ပြုပြင်ရန် ဦးနှောက်ကို အလုပ် ပေးသင့်၏။ နေ့စဉ် ပုံမှန်လုပ်ငန်းတွေချည်း လုပ်ကိုင်နေရာမှ လမ်းခွဲပြီး ငိုက်မျဉ်းနေသည့်ဦးနှောက်ကို နှိုးဆွသင့်သည်။ ခိုင်းစေသင့်သည်။ ဦးနှောက်ကို နှိုးဆွခိုင်းစေခြင်းဆိုသည်မှာ အကြံအစည်သစ်များ ကြံစည်ခြင်း၊ ခါတိုင်းထက်ပို၍ ဝီရိယထုတ်စဉ်းစားရသော အလုပ်များကို လုပ်ဆောင်ခြင်းတို့ဖြစ်၏။

နိဂုံးနှင့် အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်

အရှိအတိုင်း စဉ်းစားခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစား တွေးခေါ်မှု ပြုရာတွင် အများဆုံးသုံးစွဲသည့်ပုံစံ ဖြစ်၏။ အရှိအတိုင်း စဉ်းစားခြင်းကြောင့် အကျိုးကျေးဇူးများစွာရှိ၏။ ကျွန်တော်တို့ လျင်မြန်စွာ စဉ်းစားတွေးခေါ် နိုင်စွမ်းရှိလာသည်။ ရှုပ်ထွေးနက်နဲသည့် ပြဿနာများကို အဖြေရှာတိုင်း

အခြေခံအချက်များကို စစ်ဆေးနေဖို့မလိုဘဲ ရှေ့ဆက်ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် အထောက်အကူပြုသည်။

ထိုနည်းတူ အကျိုးမဲ့မှုများကိုလည်း မလွဲမရှောင်သာ ကြုံတွေ့ နိုင်၏။ သို့သော် ယင်းအကျိုးမဲ့မှုများမှာ လက်သင့်ခံနိုင်သည့် အတိုင်းအတာအတွင်းသာ ဖြစ်သင့်၏။ အတိုချုပ်ဆိုရသော် အကျိုးမဲ့ မှုများ ခဏခဏဖြစ်ပေါ်နေလျှင်မူ သင့်၏ အတွေးအခံကို ပြန်လည် ပြင်ဆင်ရတော့မည်၊ လိုတိုးပိုလျှော့ လုပ်ရ တော့မည်ဖြစ်၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ကျွန်တော်တို့အားလုံးပင် ဆိုခဲ့သော အသေးအဖွဲ့ အကျိုးယုတ်မှုများကို ရင်ဆိုင်လက်ခံရမည်သာ။ လျင်မြန် ထက်မြက်စွာ တွေးနိုင်ခြင်းမှရလာသည့် အကျိုးကျေးဇူးများစွာ ရံဖန်ရံခါ ကြုံရတတ်သည့် အမှားများကိုပြုပြင်ဖို့ အနည်းငယ် ဝီရိယစိုက်ထုတ်ခြင်းထက် အများကြီး တန်ဖိုးရှိပါသည်။

(၄)

သဒ္ဓါအတွက် စဉ်းစားပါ

တစ်ချိန်က ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ ဘုရင်မကြီးသည် ရောဂါတစ်ခုကြောင့် ဆေးရုံတက်ပြီး ခွဲစိတ်ကုသမှုခံယူရ၏။ ဘုရင်မကြီး၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ ဆေးပညာသတင်းလွှာ တစ်စောင်တွင် 'သက်သောင့်သက်သာ' ရှိသည်ဟု ဖော်ပြပါရှိ၏။ ထိုသတင်းကို ဘုရင်မကြီးက 'မှတ်ချက်ချသည်မှာ-

“သက်သောင့်သက်သာ ဆိုတဲ့စကားလုံးကို ၀၀၃ နာရှင်က အဓိပ္ပာယ် ဖော်ပုံနဲ့ ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်က အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပုံ အများကြီး ကွာခြားပါတယ်” ဟူ၏။

ထိုသို့ အမြင်ချင်း၊ စဉ်းစားတွေးခေါ်ပုံချင်း မတူညီသည်မှာ အံ့ဩစရာ မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတွေ၏ အတွေးအမြင်များသည် သူတို့၏ အတွေ့အကြုံနှင့် အဆင့်အတန်းပေါ်တွင် တည်မှီပြီး ဖြစ်ပေါ်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ လူတွေ၏ ပုဂ္ဂလိက အတွေ့အကြုံများက သူတို့၏ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပုံ များကို အရောင် ဆိုးပေးသည်ဖြစ်ရာ လူတွေ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အမြင်ချင်းမတူကြ သည်မှာ မဆန်းကြောင်းတွေ့ရပါသည်။

ထိုသို့ ခြားနားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် အကြောင်းရင်းကို ရှာဖွေရန်အတွက် 'အတွေးအခံ'ကို ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြည့်ကြည့်ရပေမည်။ ကျွန်တော်တို့၏ တွေးခေါ်မှုအများစုသည် ၎င်းအတွေးအခံ အတွင်းမှာပင်

မြတ်ငြိမ်း

ဖြစ်ပေါ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။ အတွေးအခေါ်ကို အတွေးအကြံများ၊ လူ့ဘောင်၏ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း၊ ဥပဒေသ များဖြင့် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားကြောင်း၊ ယင်းစည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းနှင့် ဥပဒေသများကို လူတွေက လိုက်နာကျင့်သုံးကြကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ဘာကြောင့် ထိုသို့ လိုက်နာကျင့်သုံးကြသလဲ။

ကျွန်တော်တို့သည် ကလေးဘဝ သိတတ်ခါစ အရွယ်ကစပြီး လူကြီးသူမများ၏ ဆုံးမဩဝါဒများကို ခံယူခဲ့ကြရသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ပထမအဆင့်အနေဖြင့် မိဘများက အလေးအနက်ထားပြီး သင်ကြားပို့ချသည့် 'ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်' များကို နာယူခဲ့ကြရ၏။ ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် စာသင်ကျောင်းများက ဦးစားပေး သင်ကြားပို့ချသည့် 'အချက်အလက်များ' ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ကြ၏။ အဆိုပါ အချက်အလက်များ၏ ခိုင်မာမှုကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ပုံမှန် စမ်းသပ်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ဆေးခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့သော သင်ကြားပို့ချချက်များနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည့် လူငယ်တွေက ကျွန်တော်တို့သည် 'အဖြူနှင့်အမည်း' သာ ရှိသော ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် နေထိုင်ရှင်သန်နေကြသည်ဟု တွေးထင်လာကြ၏။ သည် 'အဖြူ-အမည်း' ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ပြဿနာတစ်ခုချင်းကို ဖြေရှင်းရာ၌ ဒွိဟမကွဲသော၊ စံပြဖြစ်သော အဖြေများထုတ်ပေးနိုင်သည်ဟု ယုံမှတ်လာကြ၏။ အဖြူ နှင့် အမည်းကမ္ဘာကြီးထဲတွင် ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်အတွက် အဖြေတစ်ခုပဲ ရှိသည်။ အဖြူ၊ သို့မဟုတ် အမည်း။ တစ်နည်းဆိုသော် အဖြေမှန် သို့မဟုတ် အဖြေမှား။

တကယ်တော့ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံတွေ့နေရသည့်ပြဿနာ အတော်များများသည် အဖြူ အမည်း အမျိုးအစားပြဿနာများဖြစ်သည် မှန်၏။ သို့သော် ကမ္ဘာလောကကြီးထဲတွင် 'မီးခိုးရောင်' နယ်မြေများလည်း ကျယ်ဝန်းပြန့်ပြောစွာ ရှိနေပါသေးသည်။

များသောအားဖြင့် အဖြူနှင့် အမည်း ပြဿနာများသည် ဖြေရှင်းရ အလွယ်ဆုံးဖြစ်၏။ ဘာကြောင့်ဆို အဖြေမှန်များကို စိစစ် အသိအမှတ်ပြုနိုင်သောကြောင့်ပင်။ လူအများစုက တစ်ပြေးညီ လက်ခံကြမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ အဖြေတစ်ခုထုတ်ပြီးသည်နှင့် သင် အဖြေမှန်ရပြီဆိုသည်ကို သင်သိလိမ့်မည်။

ထိုသို့မှ မသိသေးလျှင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မေးမြန်းလိုရသည်။ သို့မဟုတ်ပါက လည်း စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ပြန်လှန်ကြည့်လိုရသည်။

မီးခိုးရောင်ပြဿနာများကျတော့ တစ်မျိုးတစ်ဘာသာဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းသို့သော ပြဿနာများအတွက် တိကျ ပြတ်သားသော အဖြေများ ထွက်လေ့မရှိသောကြောင့်ပင်။

ဥပမာအဖြစ် "အားလပ်ရက်မှာ ကျွန်တော် ဘယ်ကိုသွားသင့်သလဲ" ဟူသည့် မေးခွန်းနှင့် "ဒီအိမ်သစ်ကို ကျွန်တော် ဘယ်ပုံစံ ဆောက်ရမလဲ" ဟူသည့် မေးခွန်းကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။

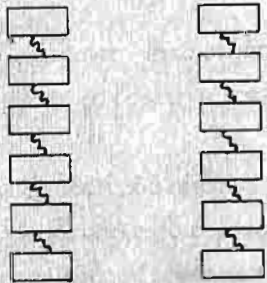
ပထမမေးခွန်းပါ ပြဿနာမှာ လူတစ်ဦးချင်း၏ အကြိုက်နှင့်သာ သက်ဆိုင်၏။ သူ့လုပ်ရပ်၏ အောင်မြင်မှု၊ မအောင်မြင်မှုသည် သူ့အက်ဖြတ်မှုပေါ်မှာသာ မူတည်၏။

ဒုတိယမေးခွန်းပါ ပြဿနာကတော့ တစ်နည်းတစ်ပုံ အဆင်ကွဲသည်။ အဖြေ၏ အောင်မြင်မှုအတိုင်းအတာကို အခြားသူများက ပိုရှည်သတ်မှတ်တတ်၏။ ဘာကြောင့်ဆို အိမ်သစ်တည်ဆောက်နေပုံနှင့် နောက်ဆုံး ဘယ်ပုံစံထွက်လာသည်ကို သူတို့မြင်တွေ့ရမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ အချို့က ဘယ်လိုကယ်ပုံဘယ်နည်း ဆောက်သင့်ကြောင်း အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းများကို အကြံပေးကြလိမ့်မည်။ သို့သော် သည်ပြဿနာသည် သင့် ပြဿနာဖြစ်၏။ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဆောင်ရွက်ရမည်ကို သင် သာ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်၏။ အထက်ဥပမာ နှစ်ရပ်စလုံးတွင် ပုဂ္ဂလိကရွေးချယ်မှုသည် အဓိကဖြစ်နေ၏။ ပုဂ္ဂလိကရွေးချယ်မှုဆိုရာ၌လည်း ပြဿနာကို သင်ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ပြီး သင်ကိုယ်တိုင် အဖြေထုတ်မှသာ သင်၏ ရွေးချယ်မှုဟု သတ်မှတ်ရပေမည်။

ထိုသို့ သတ်မှတ်ရခြင်းမှာ သင်၏အတွေးအခေါ်ကို သတင်းကွက်များ၊ သို့မဟုတ် စိတ်မှတ်ကွက်များဖြင့် ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ စိတ်မှတ်အကွက်တွေထဲတွင် သင်၏ အတွေးအကြံများ၊ ခံစားချက်များ၊ ယုံကြည်ချက်များ၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများနှင့် အာရုံအသိများ ပါဝင်သည်။ တစ်ဦးမှာရှိသည့် စိတ်မှတ်ကွက်များနှင့် အခြားသူတစ်ဦးမှာရှိသည့် စိတ်မှတ်ကွက်များ မတူနိုင်။ ကွဲပြားခြားနားမှု ကြီးမားများပြား၏။ ထိုသို့ ကွဲပြားခြားနားခြင်းမှာ အဆိုပါ ပုဂ္ဂလိကခံစားချက်များသည် ရှေ့ပိုင်းတွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်

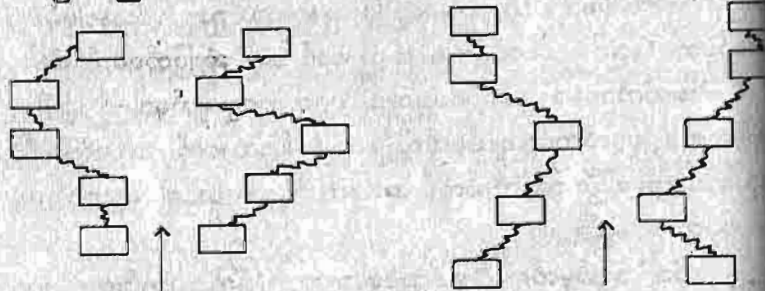
လူ့ဘောင်၏ ခိုင်မာသော ကျင့်ထုံးများထက် ပို၍ စိတ္တဆန်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

အောက်တွင် အတွေးအိမ်ဖြစ်ပေါ်လာအောင် တည်ဆောက်ထားသည့် စိတ်မှတ်ကွက်နှစ်မျိုးနှစ်စားကို သရုပ်ဖော်ပုံဖြင့် တင်ပြထားပါသည်။ တစ်မျိုးမှာ ခိုင်မာသော အချက်အလက်များကို သရုပ်ဖော်သည့် သတင်းကွက်များဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်မျိုးမှာ စိတ္တဆန်သော စိတ်မှတ်များကို သရုပ်ဖော်သည့် မျဉ်းတွန့်များ ဖြစ်၏။

လေးထောင့်ကွက်များသည် ခိုင်မာသော အချက်အလက်များနှင့် အများ လက်မထားသော စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများကို ကိုယ်စားပြု၏။ မျဉ်းတွန့်များက စိတ္တဆန်သော ပုဂ္ဂလိက အတွေးအကြံများ၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများနှင့် အာရုံအသိများကို ကိုယ်စားပြု၏။

လူနှစ်ဦး၏ သီးခြားအတွေးအိမ်များကို သရုပ်ဖော်ပုံဖြင့် ဆက်လက် တင်ပြပါမည်။

ခိုင်မာသော အချက်အလက်များကို ကိုယ်စားပြုသည့် သတင်းကွက်များသည် နှစ်ဦးစလုံးတွင် အများသူငါမှာလိုပင်ရှိ၏။ မျဉ်းတွန့်ကလေးများ ရှိပုံမှာမူ မတူခြားနား၏။ မျဉ်းတွန့်တစ်ကြောင်းသည် ကာယကံရှင်၏ အတွေးအကြံနှင့် ပုဂ္ဂလိကခံစားချက်များပေါ်တွင် တည်မှီပြီး ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ယင်းသို့ အတွေးအကြံနှင့် ခံစားချက်များ ကွာခြားမှုကြောင့် 'မီးခိုးရောင်' ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာတွင် အဖြေများလည်း ကွာခြားလာလေသည်။

အထက်ပါပုံစံတွင် ဖော်ပြသည့်အတိုင်း အတွေးအိမ်ပုံစံ ကွာခြားနေခြင်းကပင် သူတို့နှစ်ဦး အတွေးစဉ် ကွာခြားပွားများစွာဖြစ်ကြောင်း သိသာနေပေသည်။

ဆိုပါစို့၊ နေရာဒေသတစ်ခုတွင် ကားလမ်း သို့မဟုတ် မီးရထားလမ်း ဖောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း။

အဆိုပါ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် လူတွေ၏ စိတ်ဝင်စားမှုနှင့် ထားရှိသည့် သဘောထားများ ကွဲပြားခြားနားခြင်း၊ အငြင်းပွားခြင်းများကို မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲ ကြုံရမည်သာဖြစ်၏။

သဘောထားတစ်မျိုးမှာ လမ်းဖောက်သည့်အတွက် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန် ကုန်စည်စီးဆင်းမှု လျင်မြန်သွက်လက်လာမည်။ ခရီးသည်တွေ လုံခြုံစိတ်ချစွာ ခရီးသွားလို့ရမည်။ သွားရေးလာရေး လွယ်ကူမည်။

အခြားသဘောထားတစ်မျိုးမှာမူ လမ်းဖောက်စီမံကိန်းကြောင့် ဒေသခံများ ငြိမ်းချမ်းတိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်ကို စွန့်လွှတ်ရမည်။ အချို့ဆိုလျှင် လမ်းကြောင်းမလွတ်သည့်အတွက် အိမ်ခြေများ ပြောင်းရွှေ့ပေးရမည်။ အချို့ကျတော့ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးလာသည့် အခြေအနေသစ်နှင့် နီးကပ်စွာ နေထိုင်ဆက်ဆံ ရသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် လူမှုရေးဆိုးကျိုးများကို ကျိုးရုန်းခံကြရမည်။

လမ်းဖောက်စီမံကိန်းနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ဦးချင်း၏ သဘောထားကို စာရင်းကောက်ယူကြည့်လျှင် ကွဲပြားခြားနားသော အဖြေများကို တွေ့ရပေမည်။ သူတို့အဖြေများသည် သူတို့၏အတွေးအကြံနှင့် အဆင့်အတန်းပေါ်တွင် တည်မှီနေမည်ဖြစ်၏။ လမ်းဖောက်ခြင်းကြောင့် တိုက်ရိုက်ခံစားရမည့် ကောင်းကျိုး သို့မဟုတ် ဆိုးကျိုးအပေါ်မူတည်ပြီး သူတို့၏သဘောထားများ အရောင်ကွဲသွားပေမည်။ ကောင်းကျိုး သို့မဟုတ် ဆိုးကျိုးကို တိုက်ရိုက် မခံစားရသူများထံမှ ပို၍ သမာသမတ်ကျသော သဘောထားများပေါ်ထွက်လာနိုင် ပါသည်။

အဆိုပါ 'ကြားလူများ'၏ သဘောထားများသည် ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်၏။ ထိုသို့ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်သည့် 'ကြားလူများ' ကို 'အုပ်စု'အလိုက် ခွဲခြားသတ်မှတ်လိုရန်ငြိ၏။ 'အုပ်စု'ဆိုသည်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ အတိုင်းအတာထိ အသွင်တူသူတစ်ဦးချင်းကို ပေါင်းဖွဲ့ထားခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အုပ်စုများသည် အပြင်ပန်းအားဖြင့် အသွင်တူကောင်း တူနေမည်။ တကယ်တမ်းတွင်မူ အုပ်စုတွေကွဲနေမည်သာဖြစ်၏။ လမ်းဖောက်သည့်

ဥပမာတွင် ဒေသခံရပ်သူရွာသားများက အုပ်စုတစ်စုတွင် ပါဝင်မည်ဖြစ်ပြီး ခရီးသည်များ၊ ကုန်သည်များက နောက်အုပ်စု တစ်စုတွင် ပါဝင်နေမည်။ အချို့သူများကျတော့ အုပ်စုနှစ်စုလုံးတွင် အကျုံးဝင်နေမည်။ ထိုအခါ သူတို့၏ခံစားချက်များ၊ သဘောထား များသည် ရောပြွမ်းနေမည်။ သို့မဟုတ် သဘောထားအမြင်များ အခါအားလျော်စွာ ပြောင်းလဲနေလိမ့်မည်။

အုပ်စုများကို ထပ်ပြီး အသေးစိတ်ခွဲလို့ ရနိုင်သေးသည်။ ဥပမာ ယောက်ျားအုပ်စု၊ မိန်းမအုပ်စု၊ နောက်ပြီး 'အသက်အရွယ်အုပ်စု'များ။ ထိုအထဲတွင် ဆယ်ကျော်သက်ရွယ်အုပ်စု၊ လူငယ်အုပ်စု၊ လူလတ်ပိုင်းအုပ်စုနှင့် သက်ကြီးအုပ်စု စသည်ဖြင့် ခွဲနိုင်၏။ ထို့ပြင် အလုပ်လက်မဲ့အုပ်စု၊ ပင်စင်စား အုပ်စု၊ အလုပ်လက်ရှိအုပ်စုများလည်း ခွဲလို့ရသည်။

ပြောရမည်ဆိုလျှင် အုပ်စုတွေ မြောက်မြားစွာခွဲလို့ရသည်။ သင်လည်း အုပ်စုတစ်စုထဲတွင် အကျုံးဝင်မည်သာ။ အဆိုပါအုပ်စု၏ သဘောထားများ သည် သင်၏စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ဩဇာလွှမ်းမိုး နိုင်စွမ်းရှိပေသည်။

အုပ်စုတွေ မြောက်မြားစွာခွဲထားသဖြင့် လူနှစ်ဦးသည် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသည့် အုပ်စုတစ်စုတည်းတွင် အကျုံးဝင်နေဖို့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ မတူညီ နိုင်သည့် အနေအထားကို ဆက်စဉ်းစားလျှင် လူနှစ်ဦး၏ အတွေးအမြင် များသည် အရာအားလုံးပေါ်တွင် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီနေဖို့ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ ကိစ္စတစ်ခုတွင် အခြားသူတစ်ဦး၏ အယူအဆကို သင်လက်ခံ နိုင်ကောင်း လက်ခံနိုင်မည်။ သို့သော် အခြားကိစ္စတစ်ခုတွင်မူ သင်တို့နှစ်ဦး၏ အယူအဆသည် ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းဖြစ်နေနိုင်၏။

ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် အဓိကထား ဖော်ပြလိုသည်မှာ ပြဿနာ များကို အဖြေရှာရာ၌ အခြားသူများသည် သင် စဉ်းစားတွေးခေါ်သည့်အတိုင်း အမြဲတမ်း ထပ်တူထပ်မျှ စဉ်းစားတွေးခေါ်နေမည်မဟုတ် ဟူသည့် အချက်ပင် ဖြစ်၏။

ဖြစ်ရပ်ပေါင်းများစွာတွင် သင့်အယူအဆနှင့် မတူသော သဘောထား များကို အကြားသူများက တင်ပြလာကြလိမ့်မည်။ သင်ကလည်း သူတို့၏ အတွေးအမြင်များကို ထုတ်နုတ်နုမူနာပြုပြီး သင့်အယူအဆသာ မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေထူနိုင်သည်။ သို့သော် တစ်ဖက်ဖက်က ခြွင်းချက်မရှိ မှန်သည်ဟု အာမခံနိုင်သည့် အနေအထားမျိုး ရှားပါးလိမ့်မည်။ စိတ္တဇဆန်စွာ စဉ်းစား၍ရသည့်

ကြောင်းကိစ္စများတွင် မှန်ကန်သောအဖြေဟူသည်မှာ အလွန် ပုဂ္ဂလိကဆန်ပါ သည်။ ထိုအဖြေကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်က လက်သင့်ခန့်မူ အပေါ်တွင်သာ မူတည်၏။

သင့်အတွေ့အကြုံ၊ သင့်အယူအဆရ အဖြေကစ်ခုသည် မှန်ကောင်း မှန်နေပါမည်။ သို့သော် အခြားတစ်ယောက်၏ အဖြေတွင်လည်း ကောင်းကွက် မတွေ့ ပါကောင်းပါနေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သင့်အယူအဆကို နောက်ဆုံး ကတည်မပြုမီ အခြားသူများ၏ ထူးခြားကောင်းမွန်သော အယူအဆများ ကိုလည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားသင့်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် စိတ္တဇဆန်သော စိတ်မှတ်များကို အခါအားလျော် စွာ ပြန်လည် ဆန်းစစ်ကြည့်လျှင် အကျိုးရှိပါလိမ့်မည်။ ဘာကြောင့်ဆို အဆိုပါအတွေးအမြင်များသည် ကြောင်းကျိုးဆီလျော်သည့် ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ကိုက်ညီချင်မှ ကိုက်ညီမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ထို့ပြင် ယင်းစိတ်မှတ်များက ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို မလိုအပ်ဘဲ လွှမ်းမိုးကောင်း လွှမ်းမိုးနေ မည်ကို စိုးရိမ်ရသောကြောင့်လည်း ဖြစ်၏။

သမားရိုးကျမဟုတ်သည့် အတွေ့အကြုံများကို ခြုံငုံ ကောက်ချက် မှုလိုက်သည့် အခါမျိုးတွင် စိတ္တဇဆန်သည့် အတွေးအခေါ် အစွဲအလမ်းများ ပြစ်ပေါ်လာတတ်၏။

ဥပမာပြရသော် ရအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးနှင့် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် မနှစ်မြို့ဖွယ် အတွေ့အကြုံကြောင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်အားလုံးကို မနှစ်မြို့နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခြင်းမျိုး။

ပြန်လည် ဆန်းစစ်သုံးသပ်သင့်သည့် နောက်ထပ်ကိစ္စများ ရှိပါသေးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သင်သည် မသိစိတ်ဖြင့် အလေ့အထတစ်ခုကို အစွဲကြီး ပုံနေတတ်၏။ ထိုအလေ့အထနှင့် အလားတူ အခြားကျင့်စဉ်များအကြောင်း မခေါင်းထဲ မထည့်မိ။ ပြင်ပအခြေအနေများသည် မိမိဆုပ်ကိုင်ထားသည့် အလေ့အထနှင့် မကိုက်ညီလောက်အောင် ပြောင်းလဲနေပြီဆိုသည်ကိုလည်း သတိမထားမိ။ ထိုအခါ မိမိ အစွဲကြီးကြီးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် အလေ့အထ သည် ခေတ်နှင့် အံ့မဝင်ခွင်မကျ ဖြစ်နေတော့၏။

ထို့ကြောင့် သင်၏ စိတ္တဇဆန်သော အတွေးအခေါ်များကို ပြန်လည် စစ်ဆေးသုံးသပ်ရန် သင့်ကိုယ်သင် အောက်ပါမေးခွန်းများ မေးကြည့်ပါ။

...သောအခါ အသွင်တူအုပ်စုတွေထဲတွင် ထည့်သွင်း၍ မရသည့် ခြပ်စင်တစ်မျိုးကို ...
...တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

(၅)

အာနုစိခံမညီလား၊ အသစ်ကြံမညီလား

ဓာတုဗေဒပညာရှင်များ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဦးနှောက်ခြောက် ဖြေရှင်းမရသည့် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ရှာဖွေမှုများ ဓာတုဗေဒပညာရှင် ဒဗ္ဗိထရီ အိုင်ဗင်နိုဗစ် မင်ဒယ်လိဗ် ဆိုသူက ၁၈၆၉ခုနှစ်တွင် အဖြေဖော်ပေးလိုက်၏။

သဘာဝလောကတွင် တည်ရှိနေသည့် ခြပ်စင် ၆၃ မျိုးသည် စနစ်တကျ စီကစဉ်ကာ ရှိနေခြင်းမဟုတ်ဟု ရှေ့လူများက ထင်ခဲ့ကြ၏။ မင်ဒယ်လိဗ်က ခြပ်စင်တစ်မျိုးစီ၏ ဂုဏ်သတ္တိနှင့် အလေးချိန်များကို သိထားသည်ဖြစ်ရာ အဆိုပါအချက်အလက်များကို ကတ်ပြားတစ်ချပ်စီပေါ်တွင် ရေးချ၏။ ခြပ်စင် များ၏ အလေးချိန် အနည်းအများအလိုက်စဉ်ကာ ကတ်ပြားများကို စားဖွဲ့ပေါ် တွင် တန်းစီပြီး ချကြည့်၏။ ထိုအခါ အသွင်တူအုပ်စုဝင် ခြပ်စင်များ၏ အလေးချိန် သည် အဆင့်ခုနစ်ဆင့်ခြားပြီး ပုံမှန်ကွာခြားနေကြောင်း တွေ့ရ တော့၏။ ထို့ကြောင့် ခြပ်စင်များ၏ အလေးချိန်များ စီကစဉ်ကာ ဆက်စပ်နေ ခြင်းသည် မတော်တဆမဟုတ်ဘဲ စနစ်တကျ တည်ရှိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့၏။

သို့ဖြစ်သော်လည်း သူဖော်ခဲ့သည့်အဖြေသည် ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်း မရှိသေး။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလေးချိန်များအတိုင်း ဆက်ပြီး စဉ်သွား

...သာအခါ အသွင်တူအုပ်စုတွေထဲတွင် ထည့်သွင်း၍ မရသည့် ခြပ်စင်တစ်မျိုးကို ...
...တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

မင်ဒယ်လိဗ်က အဆိုပါ ဟာကွက်ကို သည်အတိုင်း ပစ်မထား။ ကြိုးစားပြီး အဖြေရှာသည်။ ထိုအချိန်က ယင်းခြပ်စင် ရှိနေကြောင်းကို ပူအပါအဝင် မည်သည့် ဓာတုဗေဒပညာရှင်မျှ မသိကြသေး။ သို့ဖြင့် ယင်းခြပ်စင်၏အလေးချိန်ကို သူသိထားသည့် အချက်အလက်များပေါ် အခြေခံပြီးမှန်းချက်ထုတ်သည်။ ဂုဏ်သတ္တိများ ဘယ်သို့ရှိမည် ဆိုသည်ကိုလည်း ဟာကီန်းထုတ်သည်။

နောင် အချိန်အတန်ကြာ၍ ၎င်းခြပ်စင်ကို ဖော်ထုတ် တွေ့ရှိကြသော အခါ မင်ဒယ်လိဗ်၏ ဟောကီန်းများသည် ချီးကျူးစရာ ကောင်းလောက်အောင် ကိကျမှန်ကန်နေကြောင်း တွေ့ကြရလေသည်။

မင်ဒယ်လိဗ်၏ကျင့်စဉ်မှာ သိပြီး အချက်အလက်များကို အခြေခံပြီး စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု စတင်သည်။ ထိုနောက် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို မသိရ သေးသည့်နယ်မြေသို့ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်စေသည်။ ဤကျင့်စဉ်မှာ တည်ဆောက်မှုပုံစံ စဉ်းစားတွေးခေါ်နည်းကို တိုးချဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

စိတ်ကူးသစ်၊ အတွေးအခေါ်သစ်များကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ခြင်း၊ စစ်ဆေး မြင်းပြုရာတွင် ကျွန်တော်တို့၏ဦးနှောက်က ကျွန်တော်တို့၏ ဗဟုသုတနှင့် အတွေးအကြံများကို အခြေခံအချက်အလက်များအဖြစ် အသုံးပြု၏။ ထိုအချက်ကို ကျွန်တော်တို့ သိပြီးခဲ့ကြပြီ။

ကျွန်တော်တို့ ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးပြီးသည့် အနေအထားများကို ဦးနှောက်က သိမှတ်ထားနိုင်စွမ်းရှိ၏။ ထိုနောက် အဆိုပါသိမှတ်ချက်များအပေါ် အခြေခံ စစ်ဆေးပြီး အကျွမ်းဝင်မရှိသေးသည့် နယ်ပယ်များအကြောင်း အတွေးနယ် ရှိနိုင်လေသည်။

သို့သော် ထိုသို့အတွေးနယ်ချဲ့တိုင်း အဖြေပေါ်မည်၊ အောင်မြင်မည်ဟု အာမခံချက်မပေးနိုင်။ မိမိ၏ အတွေးလမ်းကြောင်းမှာ မကြည်လင်ဘဲ အခြေ ရှာမရသည့်အဖြစ်များလည်း ကြုံရမည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အတွေးအိမ်ကြောင့် ဖြစ်၏။ အတွေးအိမ်က ကျွန်တော်တို့၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းနှင့် အတွေး အမြင်များကို ဘောင်ခတ် ကန့်သတ်ထားသည်။ ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာ တွေးခေါ်

အဖြေရှာခြင်းကို တားဆီးထားသည်။ ထိုသို့သောအနေအထားကို 'ရေနက်ထဲတွင် နစ်မြုပ်' နေသည့် အနေအထားဟု ပမာပြကြသည်။

ထိုအခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်နေလျှင် သင် ဘာလုပ်မည်လဲ။ ဘာလုပ် နိုင်သလဲ။

အနစ်ခံမည်လား သို့မဟုတ် အသစ်ကြံမည်လား။

အခြေအနေက ဆိုးသည်။ သင်သည် ရေနက်ထဲတွင် မြုပ်နေပြီ။ သည်အတိုင်း ဆက်နေလျှင် ရေနစ်တော့မည်။ သို့ဆိုလျှင် သင် ဘာလုပ်မည်လဲ။ ဘာလုပ်နိုင်မည်လဲ။

အသစ်ကြံရတော့မည်။ အသစ်ကြံသည် အကြံသစ်ကား ရေကူးခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ရေကူးခြင်းသည်သာ သင့် အသက်ရှင်ရေးအတွက် တစ်ခုတည်းသော ထွက်ပေါက်ဖြစ်၏။

သည်ဥပမာနှင့် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း၊ ပြဿနာ အဖြေရှာခြင်းတို့ ဘာဆိုလဲ။

ဆိုင်ပါသည်။ ရိုးရိုးကလေးပါ။ သင့်ဦးနှောက်ထဲတွင် စုဆောင်း သို့လှောင်ထားသည့် သတင်းအချက်အလက်များရှိသည်။ အဆိုပါ သတင်း အချက်အလက်များသည် အဆောက်အအုံ သို့မဟုတ် အိမ်ပုံစံ ဖွဲ့တည်နေ၏။ ပြဿနာတစ်ခုကို အဖြေရှာပြီဆိုလျှင် ၎င်းအိမ်အတွင်းရှိ သတင်း အချက် အလက်များကို အသုံးပြုရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရှိပြီးသတင်းများနှင့် မလဲ လောက်ဘဲ အတွေးချာချာလည်နေတတ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်နေပြီဆိုလျှင် ယင်း အဆောက်အအုံကို ဖောက်ထွက် စဉ်းစားနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ ပြဿနာ တစ်ခုကို အမြင်အမျိုးမျိုး၊ ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးဖြင့် ကြည့်တတ်အောင် အားထုတ်လေ့ကျင့်ပါ။ ထိုအခါ အဖြေပေါ်လာပါလိမ့်မည်။

ရေနက်ထဲ မြုပ်နေသော်လည်း အသေမခံဘဲ ရေကူးဖို့ကြံစည်ခြင်းသည် ထိုသဘောပင်ဖြစ်၏။

ရုပ်မြင်သံကြား ကစားနည်းတစ်ခုတွင် ဖြိုင်ပွဲဝင် အဖွဲ့သားများအား ဖောင်တစ်ခုဖွဲ့ပြီး ရေကြောင်းအတိုင်းစုန်ဆင်းဖို့ တာဝန်ပေးထား၏။ သူတို့ အသုံးပြုရန် သံစည်ပိုင်းများ၊ သစ်သားများ၊ ကြိုးများအပြင် ပလတ်စတစ် အိတ်များဖြင့် ထုပ်ထားသည့် အခြေခံပစ္စည်းများပါ မြစ်ကမ်းပါးတွင် စုပုံပေးထား၏။

အဖွဲ့သားများသည် ဖောင်ဖွဲ့ပြီး ရေစုန်မျှောဖို့ ကြိုးစားကြ၏။ သို့သော် ပစ္စည်းတွေကများသည်။ ဖောင်က ရေထဲမှာ ပေါ်သင့်သလောက်မပေါ်။ လူတွေတက်လိုက်တိုင်း ရေထဲမြုပ်မြုပ်သွားသည်။ အဖွဲ့သားတွေ စိတ်ညစ်သွား သည်။ အကြံဉာဏ် ထုတ်ကြသည်။

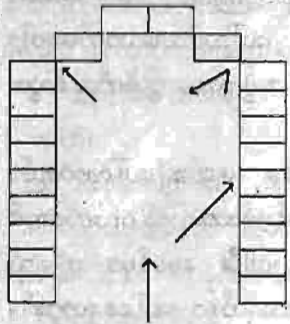
မကြာမီအတွင်းမှာပင် စိတ်ကူးသစ်တစ်ခု ဖျတ်ခနဲပေါ်လာသည်။ စာစောက ကမ်းပေါ်မှပစ္စည်းတွေကိုထုတ်ယူပြီး စွန့်ပစ်ထားသည့် ပလတ်စတစ် ဖိတ်ကြီးများ။ ထိုအိတ်ကြီးများကို လေမှုတ်သွင်းပြီး ဖောင်မှာ တွဲချည် လိုက်သောအခါ ဖောင်သည် ရေပေါ်တွင် လုံလောက်စွာ ပေါ်နေတော့၏။ ဟိုသို့ ရုတ်ချည်း အတွေးမပေါ်ခင်ကမူ ပလတ်စတစ်အိတ်တွေကို ပစ္စည်း ထုပ်ဖို့သက်သက်သာ သိမှတ်ထားကြ၏။ ဤကစားနည်းက သူတို့အနေဖြင့် လက်လှမ်းမီရာ ပစ္စည်းများ၏ အသုံးဝင်ပုံအမျိုးမျိုးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ဖို့ လိုအပ်ကြောင်း သင်ခန်းစာပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤဥပမာကို ပို၍တိကျစွာ နာမည်ပေးရသော် 'အနစ်ခံမည်လား၊ အသစ်ကြံမည်လား' ဟု ပေးရမည်ဖြစ်၏။

သင်လည်း သင့်ဘဝ တိုးတက်အောင်မြင်ရေးအတွက် အကြံသစ် ဉာဏ်သစ်၊ အတွေးသစ် အမြင်သစ်များ မျိုးစနဲ ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။ မည်သို့မည်ပုံ ပေါ်လာနိုင်ကြောင်းကို မကြာမီရှင်းပြပါမည်။ ယခုလောလော ယယ်တွင်မူ အကြံသစ် ဉာဏ်သစ်များ ပေါ်ပေါက်ရေးတွင် သိမှတ်မှုဖြစ်စဉ်က မည်သို့ ပါဝင်ပတ်သက်နေသလဲ ဆိုသည်ကို ပုံဖော်ကြည့်နိုင်လျှင် အကျိုးရှိမည် ဖြစ်၏။

သင်သည် ပြဿနာတစ်ခုကို အဖြေရှာသည်။ အဖြေဖော်ဖို့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသည်။ လက်ရှိသိမှတ်မှု အဆောက်အအုံထဲရှိ အချက်အလက်များကို အသုံးပြုသော်လည်း ကျေနပ်လောက်သည့် အဖြေကို ဖော်ထုတ်လို့မရ။ ထိုသို့သော အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေပြီဆိုလျှင် သင်လိုချင်သည့်အဖြေသည် လက်ရှိသိမှတ်မှု အဆောက်အအုံ (အိမ်ဟောင်း)၏ အပြင်ဘက်တွင်ရှိနေပြီဟု မှတ်ယူရပေတော့မည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ သိမှတ်မှုအဆောက်အအုံ (အိမ်ဟောင်း) က စဉ်းစားဉာဏ် ပီတိဆိုမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင် အဖြေတစ်ခု ရရေးအတွက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အချက်အလက်ရှာဖွေမှုကိုလည်း တားဆီး ထားရာ ရောက်၏။

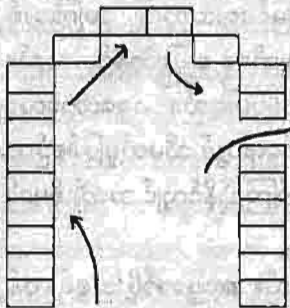
⊗ လိုချင်သည့်အဖြေ

ပြဿနာ

အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် အဖြေဖော်လိုရပြီဟု သိလိုက်ရသည်နှင့် သတင်း အသစ်များကို လက်ခံစဉ်းစားရန် အဆောက်အအုံဟောင်းကို ထိုးဖောက် ထွက်နိုင်ပြီဟု သင်ခံစားရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ထိုးဖောက်ထွက်ပုံကို အောက်တွင် ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။

လိုချင်သည့်အဖြေ

ပြဿနာ

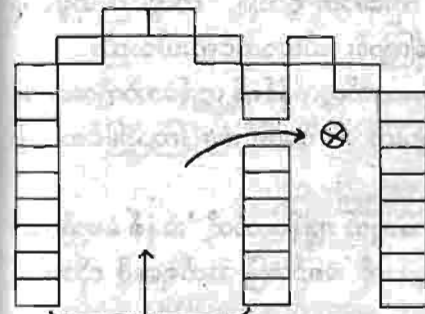
သိမှတ်မှု အဆောက်အအုံဟောင်းကို ထိုးဖောက်ထွက်ပြီး လိုချင်သည့် အဖြေကို တွေ့ရှိရယူပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိတ်ကူးသစ်၊ အတွေးသစ်ကို ထည့်သွင်းနိုင်ရန် သိမှတ်မှု အဆောက်အအုံသစ်ဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ 'ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိချက်' သည် ယခုတော့ အထင်းသား အရှင်းသားကြီးလို ဖြစ်နေသည်။ ပြီးတော့ အကြွင်းမဲ့လက်ခံနိုင်စရာလည်း ဖြစ်နေသည်။ သို့ဆိုလျှင် လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို ထင်ရှားရှိနေသည့်အဖြေကို ကနဦးတုန်းက

ဤပုံသည် ဖောင်အဖွဲ့သားများ ရုတ်တရက် အတွေးသစ် မပေါ်မီက အနေအထား ဖြစ်၏။

ပလတ်စတစ်အိတ်များကို နောက် တစ် နည်းသုံး၍ ရကြောင်း ဖောင်အဖွဲ့သား များ ဖော်ထုတ်တွေ့ပြီးသည့်အနေအထား ကို ဖော်ပြသည်။ ထိုးဖောက် ထွက်ခြင်း နှင့်အတူ အောင်မြင်မှု၊ ပီတိဖြစ်မှု ခံစား ချက်များ တွေ့ပက်ပါလာသည်။

ပတွေ့နိုင်ဘဲ ဘာကြောင့်ခက်ခဲနေရသလဲဟု အတွေးကြွယ်စရာရှိ၏။ အဖြေမှာ ရှင်းပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးစဉ်သည် သိမှတ်မှု အဆောက်အအုံ မဟောင်းထဲမှာသာ ဝဲလှည့်နေ၏။ အဆောက်အအုံဟောင်းကို ထိုးဖောက်မထွက် နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ဓာတုဗေဒပညာရှင် မင်ဒယ်လီဖ်၏ ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိချက်နှင့် ဟောကိန်း သည် တည်ဆောက်မှုပုံစံ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို တိုးချဲ့ခြင်းဟု ကျွန်တော် မှီခို၏။ သို့သော် သူသည်လည်း ဖောင်အဖွဲ့သားများလိုပင် အတွေးအိမ်ဟောင်း ကို ထိုးဖောက်ထွက်ခွဲရသည်သာဖြစ်၏။

အဆောက်အအုံဟောင်း (အိမ်ဟောင်း) အဆောက်အအုံသစ်(အိမ်သစ်)

ဤပုံသည် ဖောင်အဖွဲ့သားများက ပလတ်စတစ်အိတ်များကို အသုံးပြု သွားခြင်း၊ မင်ဒယ်လီဖ်၏ ခြပ်စင် များအကြောင်း ဟောကိန်း စသည့် သတင်းအချက်အလက်အသစ်များ ပါဝင်သည့် စိတ်မှတ် အဆောက် အအုံသစ် ဖွဲ့စည်းပေါ်ပေါက်လာ ပုံကို ဖော်ပြထားသည်။

စဉ်းစားဉာဏ် ထိုးဖောက်ထွက်မှုကို တွေ့ကြုံရရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော်တို့သည် အောင်မြင်မှုနှင့် ပီတိဖြစ်မှုများကို ခံစားကြရ၏။ ထိုသို့ ခံစားရခြင်းသည် သိမှတ်မှုဖြစ်စဉ်ကို နားလည်သဘောပေါက်ရေးတွင် အဓိက သော့ချက်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဖော်ပြခဲ့သည့် သရုပ်ဖော်ပုံများအတိုင်း စဉ်းစားဉာဏ် ထိုးဖောက်ထွက် သည့် နေရာတစ်နေရာ အတိအကျရှိနေကြောင်း သိသာ၏။ ထို့ပြင် သတင်း အချက်အလက်သစ်နှင့် ပင်မအတွေးအိမ်ကြီး ထိတွေ့ ဆက်သွယ်မိသောအခါ လျှပ်စစ်ကြိုးနှစ်ပင် ဆက်လိုက်သကဲ့သို့ တုန်ခါမှုကိုဖြစ်ပေါ်စေ၏။ တုန်ခါမှု သည် ခပ်ပျော့ပျော့ အဆင့်မှသည် ပြင်းထန်သောအဆင့်ထိ ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏။

အထက် ဥပမာတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် ဖောင်အဖွဲ့သားများဆိုလျှင် ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးမှုနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျေနပ်မှုများကို ခံစားကြရပေမည်။

သင် သတိထားမိချင်မှ သတိထားမိမည်ဖြစ်သော်လည်း ယင်းခံစားချက်မျိုးကို သင်တွေ့ကြုံယဉ်ပါးပြီး ဖြစ်နေပါသည်။ ဟာသစကား ကြားသည့်အခါ ရယ်မောခြင်း၊ မျက်လှည့်ကြည့်သည့်အခါ အံ့သြခြင်း၊ ထိတ်လန့်စရာ တွေ့သည့်အခါ ကြက်သီးထခြင်းနှင့် အလုပ်တစ်ခု အောင်မြင်သောအခါ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခြင်း စသည်တို့မှာ အထက်ဖော်ပြပါခံစားချက်၏ မူကွဲများဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါခံစားချက်များကို ယဉ်ပါးရင်းနှီးနေခြင်းကြောင့် သင်လည်း တင်းကျပ်သော အတွေးအိမ်ကို ထိုးဖောက်ထွက်ပြီး တီထွင်ကြံဆမှုများ၊ ပြဿနာဖြေရှင်းမှုများ ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း သိသာထင်ရှားပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အတွေးအိမ်ကို ထိုးဖောက်ထွက်နိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များကို ဘက်ပေါင်းစုံမှ ကြည့်မြင်တတ်ဖို့၊ သုံးသပ်တတ်ဖို့ လိုအပ်ပေသည်။

ထိုသို့ ရှုမြင်သုံးသပ်တတ်ဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့ 'အနစ် ခံမည်လား၊ အသစ်ကြံမည်လား' ဆိုသည့် မေးခွန်းကို အစဉ်အမြဲ သတိရနေဖို့ လိုအပ်လှပါသည်။

(၆)

ရယ်စရာကောင်းသည်ဟု သင် ထင်သလား

ဟဒယနလုံး ရွှင်ဖြိုးစေသည့် အနေအထားများသည် သဘာဝအလျောက် သူ့အလိုလို ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း တီထွင်ဖန်တီးထားသည့် ပြက်လုံးများအရ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ မည်သည့်နည်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဖြစ်စေ ရယ်မောစရာဖြစ်ရသည်မှာ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အနေအထားသည် မိမိ၏အတွေးအထင်နှင့် မကိုက်ညီဘဲ တလွဲတရောက် ဖြစ်သွားသောကြောင့်သာဖြစ်၏။

အတွေးအမြင် အယူအဆများသည် ကြောင်းကျိုးဆီလျော်စွာ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ပေါက်ဖွားလာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သိပြီးဖြစ်သည့် အတိုင်း ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးအိမ်သည် သတင်းကွက်များဖြင့် တည်ဆောက်ထား၏။ အဆိုပါ သတင်းအချို့မှာ လူအများက လက်ခံထားသည့် အယူအဆများနှင့် ကျင့်ထုံးများဖြစ်၏။ အချို့သတင်းများကတော့ မိမိတို့ထစ်ဦးချင်း၏ အတွေ့အကြုံများပေါ်တွင် အခြေပြုထားသည့် သတင်းများဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် လူတစ်ဦးက ဟားတိုက်ရယ်မောနေရသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုသည် အခြားသူတစ်ဦးအတွက် လုံးဝရယ်စရာ မကောင်းသည့် ဖြစ်ရပ်မျိုး ဖြစ်နေတတ်

မြတ်ငြိမ်း

လေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ လူရွှင်တော်များအနေဖြင့် သူတို့၏ ပရိသတ်တွေ ရယ်မောရွှင်ပျဖြစ်လာအောင် ပြုလုပ်ဖို့ အခက်အခဲရှိသည့်အခါမျိုး ကြုံရတတ်သည်မှာ အဆန်း မဟုတ်တော့ပါချေ။

ပြက်လုံးတစ်ခု ဘယ်လောက်ထိ ရယ်ရသည်၊ မရယ်ရသည်မှာ လူရွှင်တော်က တင်ပြသွားသည့် အနေအထားထဲတွင် သင် ဘယ်လောက် နှစ်မြောသည်၊ မနှစ်မြောသည်ဆိုသည့် အတိုင်းအဆပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။ ထိုအနေအထားထဲတွင် နှစ်မြောမှုကြီးမားလေလေ နောက်ဆုံး မမျှော်လင့်သည့် နိဂုံးကို ကြားရသောအခါ ရယ်မောရလေလေဖြစ်၏။ လူရွှင်တော်တစ်ဦး၏ အရည်အချင်းမှာ သူ့ပရိသတ်ကို အနေအထားတစ်ရပ်အတွင်းသို့ အမိအရ ဆွဲခေါ်သွားပြီး နောက်ဆုံးတွင် မမျှော်လင့်သည့် ကောက်ချက်ကို ဆွဲပြလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အဆိုပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို ဆန်းစစ်ရန် ပြက်လုံးတစ်ခုကို အသေးစိတ် လေ့လာကြည့်ကြရအောင်။

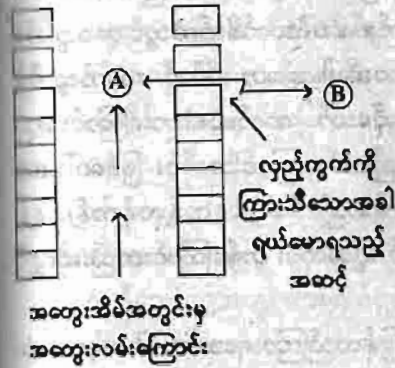
“သီပေါဘုရင်ကို ကုလားဖြူတွေ ဖမ်းသွားတုန်းက ငါသာရှိရင်ကွာ...”

“မင်း ဝင်ကယ်မှာပဲလား။”

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ... ငါပါ ကန့်လန့်ကန့်လန့်နဲ့ ပါသွားမှာပေါ့။”

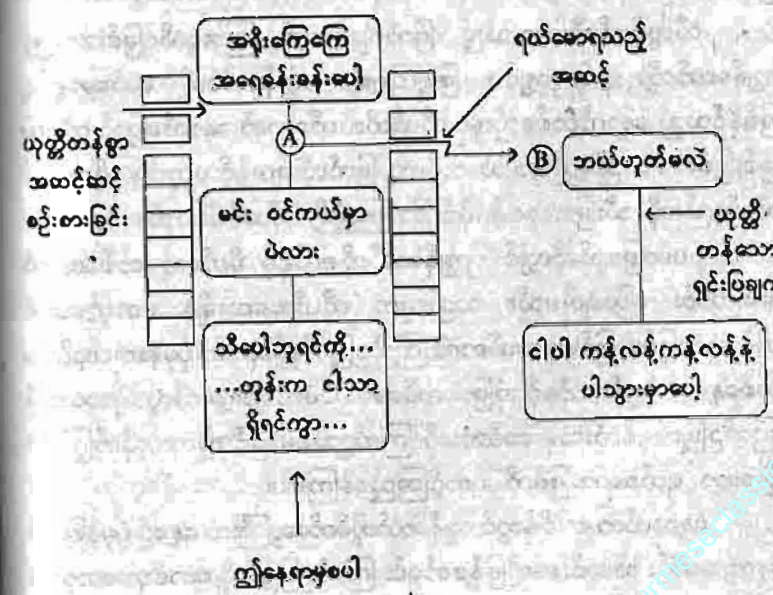
ဤပြက်လုံးသည် ‘ငါသာရှိရင်ကွာ...’ ဟူသော စကားစုပေါ်တွင် အခြေပြုထားပါသည်။ ‘ငါသာရှိရင်ကွာ...’ ဟူသော ကြိတ်မခိုင်ခဲမရ ပြောသည့် စကားထဲတွင် သမားရိုးကျ မျှော်လင့်ချက်ကို ပေးထား၏။ သီပေါဘုရင်အား ကုလားဖြူတွေ ဖမ်းသွားချိန်တွင် ပြက်လုံးထုတ်သူက ဇာတိသွေး ဇာတိမာန် အပြည့်ဖြင့် ဝင်ပြီး ကယ်လိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကို ပေးထား၏။ ထိုသို့ မျှော်လင့်လာအောင်လည်း ပထမပိုင်းတွင် မျိုးချစ်စိတ်အကြောင်း၊ ဇာတိသွေး ဇာတိမာန် အကြောင်းများကို ဆိုင်ကျင်းဖွဲ့ပြီး ပြောထား၏။ ကိုယ့်ဇာတ်လမ်းထဲတွင် ပရိသတ်နှစ်မြောလာပြီဆိုမှ နောက်ဆုံး မထင်မှတ်သော ‘လှည့်ကွက်’ ကို ပြောချလိုက်လေသည်။

ဟာသထဲတွင် နှစ်မြောသွားသူတစ်ဦး၏ သိမှတ်မှုဖြစ်စဉ်ကို ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြမည်ဆိုလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလို့ရပါသည်။

အတွေးလမ်းကြောင်းသည် အတွေးအခေါ် အတွင်းမှာသာ ဖြစ်ထွန်းပြီး A ထိုသို့သွားသည်။ အတွေးအခေါ် အပြင်တွင် B ဆိုသည့် လှည့်ကွက် ရှိနေကြောင်း ရှိတရက် သိလိုက်ရ၏။ သိမှတ်မှုက အတွေးအခေါ်ကို ဖောက်ထွက်ပြီး A နှင့် B ကို ထယ်သွယ်လိုက်သောအခါ ရယ်မော ရွှင်ပျ ဖြစ်ရလေသည်။

A နှင့် B ဆက်သွယ်၍ပြီးသည်နှင့် ပြက်လုံးလည်း ပြီးသွားတော့၏။ B ဆိုသည့် လှည့်ကွက်ကို ကျွန်တော်တို့ လက်သင့်ခံ သဘောပေါက်ကြ၏။ ယည်လှည့်ကွက်ဆိုသို့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရောက်လာသည်ကို ယုတ္တိဗေဒ သဘောဖြင့် ရှင်းပြလိုရ၏။ တကယ်တော့ အဆိုပါလှည့်ကွက်သည် သူ့ချည်း သက်သက်ဆိုလျှင် ရယ်စရာကောင်းချင်မှ ကောင်းပေမည်။ ဖော်ပြခဲ့သည့် ပြက်လုံးကိုပင် ထပ်မံခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး စစ်ဆေးကြည့်လျှင် သိသာနိုင်ပါသည်။

လူရွှင်တော်က သူ့ပရိသတ်ကို ပြက်လုံးတွင်ပါဝင်သည့် ပထမစကားနှစ်ကြောင်းဖြင့် သိမ်းသွင်းဖမ်းစားလိုက်၏။ ပရိသတ်စိတ်ထဲတွင် အတွေးအိမ်တစ်ခု ဖော်ဆောင်ပေးပြီးသော်အခါ အဆိုပါ အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်ပြီးသူက ဖန်တီး၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တတိယစကားကြောင်းသည် အဆင့်ဆင့် ယုတ္တိတန်ခွာ စဉ်းစားသည့်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်မလာသောကြောင့်ဖြစ်၏။ လှည့်ကွက်ဖြစ်သည့် “ငါပါ ကန့်လန့်ကန့်လန့်နဲ့ပါ သွားမှာပေါ့” ဟူသော စကားစုသည် သူ့အတိုင်း တစ်ကြောင်းတည်းဆိုလျှင် ရယ်စရာမကောင်းပေ။

ပြက်လုံးအဟောင်းတစ်ခုကို ပြန်လည်ကြားရသောအခါ နောက်ဆုံးလှည့်ကွက်ကို သိနေသည့်တိုင် ရယ်စရာကောင်းသည်ဟု သင်ထင်ကောင်းထင်မည်။ ထိုသို့ထင်လာရန်မှာ လူရွှင်တော်က ထွင်ပေးသည့်လမ်းကြောင်းအတိုင်း သင်တွေးခေါ်မှုသာ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်စဉ်းစားမှ ရယ်မောစရာ ဖြစ်လာမည်ဖြစ်၏။ နောက်တစ်နည်းဆိုရလျှင် သင့်တွင်ရှိနေသော ယုတ္တိတန်ခွာ စဉ်းစားချင်သည့် ပုံမှန်ဆန္ဒကို ယာယီရပ်ဆိုင်းထားမှသာ ပြက်လုံးတစ်ခုကို အရသာခံ ရယ်မောနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

တီထွင်ဖန်တီးထားသည့် ပြက်လုံးများကို ကြားရသိရခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ရယ်မောရွှင်ပျူ ဖြစ်ကြရ၏။ ကျွန်တော်တို့ ရယ်မောရွှင်ပျူ ဖြစ်နိုင်သည့် နောက်တစ်နည်းမှာ ကိုယ်ထိလက်ရောက် နောက်ပြောင် ကျီစယ်ခြင်းဖြစ်၏။ သည်နည်းမှာ သမားရိုးကျ ပြက်လုံးများနှင့် မတူပါ။ ထို့ကြောင့် သည်နည်းကို သီးခြားဝေဖန် ပိုင်းခြားကြည့်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

ဥပမာပြမည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့စက်ရုံမှ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် အကြောင်း ပြောရပါမည်။ သည်လူက ကိုယ်အလေးချိန် မတက်အောင် ထိန်းနေသူဖြစ်သဖြင့် နေ့လယ်စာကို ကြည့်ပြုတ်နှစ်လုံးသာ ပုံမှန်စားလေ့ရှိ၏။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်နှင့် အခြား လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များက ထိုလူ ယူလာသည့် ကြက်ဥပြုတ်နှစ်လုံးထဲမှ တစ်လုံးကို ကြက်ဥအစိမ်းဖြင့် လဲထားလိုက်ကြ၏။ ပြီးတော့ ရယ်စရာအဖြစ်ကို စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

နေ့လယ်စာ စားချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့မိတ်ဆွေကြီးက နေ့စဉ် ပုံမှန်ပြုလုပ်နေကျအတိုင်း သတင်းစာကိုဖြန့်ဖတ်ရင်း ကြက်ဥပြုတ်ကို စတင်စားတော့၏။

ကံအားလျော်စွာပင် ပြုတ်ထားသည့်ကြက်ဥကို ပထမကိုင်မိပြီး စားပွဲမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင်ထုကာ အခွဲခွာသည်။ မိတ်ဆွေကြီးက သတင်းစာကို အံ့ရုံစိုက်ဖတ်ရင်း ပထမကြက်ဥကိုစား၏။ ထို့နောက် ဒုတိယကြက်ဥကိုလည်း ပထမကြက်ဥတုန်းကအတိုင်း စားပွဲမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ထုသည်။ ကြက်ဥက တော်တော်နှင့် ကွဲ။ နောက်ဆုံး ကွဲသွားသောအခါ အထဲမှ အကာရည်တွေ အနှစ်တွေ သူ့သတင်းစာနှင့် စားပွဲပေါ်သို့ ထွက်ကျကုန်တော့၏။ မိတ်ဆွေကြီးမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် အံ့အားသင့်နေသည်။

ကျွန်တော်တို့အတွက် အရယ်ရဆုံးမှာ ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေကြီးသည် သူ့အား တစ်စုံတစ်ယောက်က နောက်ပြောင်ထားကြောင်း သဘောမပေါက် မြင်းပင်။ နောက်ပြီး ကြက်ဥနှစ်လုံးကို တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း သူကိုယ်တိုင်ပြုတ်ခဲ့ပါလျက် တစ်လုံးက ဘာကြောင့် အစိမ်းသက်သက် ဖြစ်နေကြောင်းကိုလည်း သူက အဖြေရှာဖို့ မကြိုးစားပေ။

အထက်ပါ ရယ်မောစရာဖြစ်ရပ်က လူတွေ ဘောင်အတွင်း၌သာ စဉ်းစားပုံ၊ သို့မဟုတ် အတွေးအိမ်အတွင်း၌သာ စဉ်းစားပုံ၏ သဘောသဘာဝကို ကောင်းကောင်းကြီး ဖော်ပြနေပါသည်။ အကျိုးစားခံရသည့် ကာယကံရှင်သည် ယခင်အတွေ့အကြုံများ၏ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံနေရ၏။ သူ့လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက် မျက်များသည် နေ့စဉ်ပုံမှန်အလုပ်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်နေ၏။ သူသည် ကြက်ဥနှစ်လုံးကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပြုတ်ခဲ့၏။ ယခု သူကြုံရသည့်အနေအထား များအရ သူသည် ယခုကဲ့သို့ပင် ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေမည်သာ။ ဘေးမှ ပွဲကြည့်ပရိသတ်တစ်ဦးအနေဖြင့်မူ ကြက်ဥတစ်လုံးက အကျက်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်လုံးက အစိမ်းဖြစ်နေသည်မှာ သိသာထင်ရှားသည်ဟု ပြောကောင်း ပြောပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့မိတ်ဆွေကြီး၏ အတွေးကမူ ဘောင်ကန့်ထားသည့် အတွေးအိမ်ထဲ၌သာ ဝဲလှည့်နေ၏။ သူ့အတွေးအိမ်၏ဘောင်များကို ထိုးဖောက်မထွက်နိုင်။ သို့ဖြစ်ရာ သူက ထိုတစ်နေ့တာအတွင်း မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိသူတိုင်းအား သူ့အတွေ့အကြုံကို ပြန်ပြောပြနေသည်။ မိမိ စိတ်မှတ်မှာ ခဲပါကလား ဆိုသည်ကို သဘောမပေါက် အသိအမှတ်မပြုခဲ့ချေ။

ထိုကဲ့သို့သော ဟာသဇာတ်ကွက်တွေ ရပ်မြင်သိကြား အစီအစဉ်များကွင်းတော်တော်များများ ရှိပါသည်။ အဆိုပါ ဟာသဇာတ်ကွက်တွေတွင် တူညီသော အချက်တစ်ချက်ရှိ၏။ ယင်းအချက်မှာ နောက်ဆုံးဖြစ်ပေါ်လာသည့်

အနေအထားသည် ဇာတ်လမ်းထဲမှ ကာယကံရှင် (ဇာတ်ကောင်) မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာခြင်းပင်။ တစ်နည်းပြောရသော် ဇာတ်ကောင်အား တစ်စုံတစ်ခုကို မျှော်လင့်ခိုင်းထား၏။ သို့သော် သူ့မျှော်လင့်ထားသည့် အနေအထားသည် ဖြစ်ပေါ်လာမည်မဟုတ်ပေ။

ဥပမာအဖြစ် ပြရသော် အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည့် လူတစ်ဦးသည် ပန်းခြံထဲရှိ ခုံတန်းရှည်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေ၏။ သူ့အင်္ကျီကျောဘက်တွင် အစိမ်းရောင် အစင်းတန်းများ ခြယ်သထား၏။ ဆေးသုတ်ထားပြီး ဆေးမခြောက်သေးသည့် ခုံတန်းကို မှီမိသဖြင့် အင်္ကျီကျောဘက်တွင် ဆေးတွေ စွန်းကုန်သည့်ပုံ ဆောင်ထားခြင်းဖြစ်၏။ သူက သူ့နံဘေးတွင် အခြားလူတစ်ယောက် ဝင်ထိုင်သည်အထိ စောင့်နေ၏။ ထို့နောက် သူ့ကျောပြင်မှ အစင်းတန်းများကို နောက်လှမြင်သာအောင် ထိုင်ရာမှထလိုက်၏။ သူ့ကျောကုန်းမှ အစင်းတန်းများကို နောက်လှ (အင်္ကျီစားခံရသူ) မြင်သောအခါ သူ၏ ပထမဆုံးတုံ့ပြန်ချက်မှာ ပထမလူအား သနားသွားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုနောက်တွင်မှ မိမိလည်း ပထမလူထိုင်ခဲ့သည့် ခုံတန်းပေါ်တွင် ထိုင်နေပါကလားဟု သတိရကာ ပြုံးဖြူးပျာပျာ ဖြစ်သွား၏။ သည်ဖြစ်ရပ်ကိုကြည့်ပြီး ပရိသတ်မှာ ရယ်မောကြရ၏။

အထက်ပါ ဇာတ်ကွက်များတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် အချက် နှစ်ချက် တွေ့ရပါသည်။ ပထမအချက်မှာ ဇာတ်ကွက်အဆုံးတွင် ဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို ပရိသတ်က ကြိုတင်သိထားသည့်အတိုင်း ရယ်ချင်စိတ် လျော့မသွားခြင်းဖြစ်၏။ ဒုတိယအချက်မှာ ကာယကံရှင်များ (အင်္ကျီစားခံရသူများ)သည် သူတို့ရောက်ရှိနေသည့် အနေအထားကို သိမြင်ရသောအခါ သဘာဝအတိုင်း သူလိုကိုယ်လို တုံ့ပြန်လှုပ်ရှားကြသည်သာဖြစ်၏။ သူတို့နေရာတွင် ပရိသတ်ထဲမှ အခြားသူများ ရောက်သွားလျှင် သူတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ တုံ့ပြန် လှုပ်ရှားကြလိမ့်မည်ဟူသည်အချက်ဖြစ်၏။

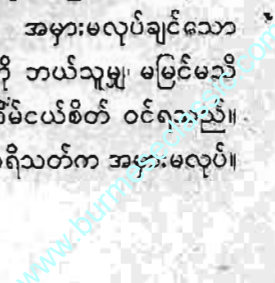
ဤလေ့လာဆန်းစစ်ချက်များအရဆိုလျှင် ကျွန်တော် စောစောပိုင်းက တင်ပြခဲ့သည့် ယူဆချက်သည် မှားယွင်းနေပြီဟု ဆိုသော် ရတနံကောင်း၏။ ကျွန်တော်တင်ပြခဲ့သည့် ယူဆချက်မှာ မမျှော်လင့်သည့် လှည့်ကွက်ကြောင့် လူတွေ ရယ်မောရွှင်ပျ ဖြစ်ရသည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

သို့သော် အထက်ပါ ဟာသဇာတ်ကွက်များတွင် ဘယ်လို အဆုံးသတ် လိမ့်မည်ဆိုသည်ကို ပရိသတ်က ကြိုတင်တွက်ဆပြီး ဖြစ်၏။ ကြိုတင်တွက်ဆ မျက် အတိုင်းလည်း ဖြစ်လာသည်။ သို့တိုင် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖြစ်ရပ်သည် ရယ်စရာကောင်းနေဆဲဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စောစောက ကျွန်တော်တင်ပြခဲ့သည့် ယူဆချက်သည် မှန်ကန်နေသေးသည်တိုင် နောက်ထပ်ရှင်းလင်းဖို့ အချက် တစ်ချက်တော့ ရှိရပေတော့မည်။

နောက်ပြောင်မှု၊ ကျိစားမှုနှင့် ပတ်သက်သည့် ဟာသများတွင် ကျွန်တော်တို့သည် ကာယကံရှင် (အနောက်ခံရသူ)၏ တုံ့ပြန် လှုပ်ရှားမှုကို ကြည့်ပြီး ရယ်မောကြရ၏။ ကာယကံရှင်သည် ကြောင်စီစီ ဖြစ်နေမည်။ စိတ်ရှုပ်သွားမည်။ ရယ်မောရွှင်ပျဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ် စိတ်ဆိုးချင်လည်း စိတ်ဆိုးမည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ တစ်ခုသိသာထင်ရှားသည်မှာ တုံ့ပြန်လှုပ်ရှားမှု ပြင်းထန်လေ ပွဲကြည့်ပရိသတ်အဖို့ ရယ်ရလေဖြစ်ခြင်းပင်။ အကယ်၍ ကာယကံရှင် (အနောက်ခံရသူ)က ထင်ကြေးအတိုင်း တုံ့ပြန်လှုပ်ရှားမှု မပြုလျှင်မူ အဆိုပါဇာတ်ကွက်သည် ရယ်စရာကောင်းတော့မည်မဟုတ်။

ယခုတစ်ဖန် ကျွန်တော်တို့ နောက်ပြောင်ခံရသူ ကာယကံရှင်ဘက်မှ ကြည့်ကြရအောင်။ သူသည် အနေအထားတစ်ရပ်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်ရာ၌ တောင်ခတ်ထားသည့် အတွေးအိမ်အတွင်းတွင်သာ စဉ်းစားသုံးသပ်ခဲ့၏။ သူ၏ မှတ်ဉာဏ်ဘက်တိုက်ထဲတွင် ရှိနှင့်ပြီးသော ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံ များပေါ် အခြေခံပြီး အနေအထားသစ်များကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ခဲ့၏။ ထိုသို့ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ခြင်းသည် မှားယွင်းနေလျှင် သူ့အနေဖြင့် သူ့အတွေးအိမ်ကို ပြန်လည်ပြင်ဆင် မွမ်းမံရတော့မည်။ သတင်းအချက်အလက်အသစ်များကို အတွေးအိမ် ထဲသို့ ထပ်မံထည့်သွင်း ဖြည့်ဆည်းရတော့မည်။ ထိုသို့မဆောင်ရွက်မီ ပထမ ခြေလှမ်းအဖြစ် အမှားအယွင်း လုပ်မိသည့်အတွက် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် တုန်လှုပ် ချောက်ချားစိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ပြန်ထိန်းရမည်ဖြစ်၏။

သည်နေရာတွင် အခက်အခဲ အကျဉ်းအကျပ် ဖြစ်လာတော့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူဆိုသည်မှာ ဘယ်သူမျှ အမှားမလုပ်ချင်သော ကြောင့်ပင်။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ မိမိအမှားလုပ်မိသည်ကို ဘယ်သူမျှ မမြင်မသိ စေချင်ကြ။ အမှားလုပ်မိသည့် ကာယကံရှင်သည် သိမိငယ်စိတ် ဝင်ရသေးသည်။ သူက အမှားတစ်ခုကိုကျူးလွန်သည်။ ဘေးမှ ပွဲကြည့်ပရိသတ်က အမှားမလုပ်။

ဤအချက်သည်ပင် ပွဲကြည့်ပရိသတ်၏ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု ဖြစ်ပေါ်လာသည် ရင်းမြစ်ဖြစ်၏။ အမှားကျူးလွန်မိသူ၏ အိုးနင်းခွက်နင်း အနေအထားများကို ကြည့်ပြီး ပွဲကြည့်ပရိသတ်က ရယ်မောနေနိုင်သည်။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်က မိမိသည် အမှားလုပ်မိသူ ကာယကံရှင်ထက် ပိုတော်သည်၊ ပို၍ အရည်အချင်း ပြည့်သည်ဟု ခံစားနိုင်သည်။

ဤအချက်က ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးအခေါ်များကို မည်မျှ တန်ဖိုးထားကြောင်း၊ မည်မျှဂုဏ်ယူကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။ ထိုမျှမက ကျွန်တော်တို့၏ ပြိုင်ဆိုင် အနိုင်ယူချင်သည့် ဝိစေတီကိုလည်း ဖော်ပြနေပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ့်ဘက်က အမှန်ဖြစ်နေဖို့ လိုလားကြသည်။ ပြီးတော့ အခြားသူများ အမှားလုပ်သည်ကိုကြည့်ပြီး ရယ်မောရွှင်ပျဲ ဖြစ်လို ကြသည်။

အဆိုပါအနေအထားမျိုးများသို့ ရောက်သွားသော ကာယကံရှင် များအတွက် ဖြေဆေးမှာ မိမိအား ဟာသပြုလုပ်ခြင်းကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ လစ်လျူရှုနေလိုက်ဖို့ပင်ဖြစ်၏။ ပြီးတော့ မိမိ၏ပုံမှန်အနေအထားသို့ အမြန်ဆုံး ပြန်ရောက်အောင် အလျှော့အတင်းလုပ်ရန်သာရှိ၏။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း အခြားသူများနှင့်ရောပြီး ရှက်ရယ် ရယ်နေလိုက်ရန်သာရှိ၏။ တစ်ခုမှတ်သား ထားသင့်သည်မှာ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ၏ ရယ်မောရွှင်ပျဲမှုသည် အမှားတစ်ခုကို မြင်တွေ့ရခြင်းအပေါ် အဓိကတည်သည်မဟုတ်ဘဲ အမှားလုပ်မိသဖြင့် အိုးနင်း ခွက်နင်း ဖြစ်ရသည့် တုံ့ပြန်လှုပ်ရှားမှုအပေါ်တွင် အဓိကတည်နေသည် ဟူသည့်အချက်ပင် ဖြစ်၏။

နောက်ပြောင်ကြည့်စယ်သည့် ဟာသနှင့် တီထွင်ထားသည့် ပြက်လုံး ဟာသများအပြင် နောက်ထပ်ဟာသတစ်မျိုး ရှိပါသေးသည်။ ယင်းကား သဘာဝအလျောက်၊ သို့မဟုတ် အလိုအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဟာသမျိုး ဖြစ်၏။

လူဆိုသည်မှာ အမှားမကင်းဟူသော ဆိုရိုးစကားရှိပါသည်။ အမှားများ ပြုလုပ်ခြင်းသည် သင်ယူမှုဖြစ်စဉ်တွင် အရေးကြီးသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ အမှားများကို ပြုပြင်ရန် သို့မဟုတ် ဖြေဖျောက်ရန် နည်းတစ်နည်းမှာ ဟာသကိုအသုံးပြုခြင်း ဖြစ်လေ သည်။ ထိုသို့ပြောသဖြင့် အရာရာကို အလေးအနက်မထားဘဲ ပြက်ချော်ချော်

လုပ်နေဖို့ ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ သို့သော် အမှားတစ်ခု ပြုလုပ်မိသည့်အတွက် ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်ဒဏ်ရာကို ဟာသက ဖြေဖျောက်ပေးသည့် ဖြစ်ရပ်များ ရှိ၏။ ဟာသက စိတ်ဒဏ်ရာကို လျော့ပါးသက်သာအောင် ပြုလုပ်ပေးသော် လည်း အမှားလုပ်မိသူ သင်ယူမှတ်သားရမည့် သင်ခန်းစာ၏ လေးနက်မှုသည် လျော့ပါးမသွားပါ။

ကျွန်တော် မှတ်မိနေသည့် အရေးပေါ်လူနာဆောင်မှ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ပုံမဟာအဖြစ် ပြန်လည်တင်ပြပါမည်။ ဆေးရုံတစ်ရုံရှိ အရေးပေါ်လူနာဆောင်တွင် ကယ်သူမျှ မအားရအောင် အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ ရောက်လာသည့်လူနာများမှာ ဝီရိန်ဒဏ်ရာရမှု ပေါင်းစုံအပြင် ရောဂါကြီးသဖြင့် မရှူနိုင် မကယ်နိုင် ဖြစ်နေသူတွေချည်း ဖြစ်၏။

ထိုသို့ပြေးလွှား တွန်းတိုက် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေခိုက် အလုပ်သင် သူနာပြု စာရာမနစ်ဦး စကားပြောသံကို ကျွန်တော်ကြားရ၏။ သူတို့သည် အလုပ်တာဝန် ပြောင်းပေးနေကြခြင်း ဖြစ်၏။ နှစ်ဦးစလုံးပင် တက်ကြွ ဖျတ်လတ်သည်။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်စိတ်ဝင်စား စိတ်အားထက်သန်ကြသည်။ ဓဏအကြာတွင် သူနာပြုဆရာမကြီးက သူခိုင်းထားသည့် စစ်ချက်တစ်ခုရပြီလားဟု အလုပ်သင် သူနာပြု တစ်ဦးအား လှမ်းမေးသည်။ သူနာပြုဆရာမကလေးသည် အူကြောင် ကြောင် ဖြစ်နေသည်။ ကြက်သေ သေနေသည်။

“ဘာ စစ်ချက်လဲ ဆရာမကြီး”
 “ငါ ညည်းကို ဆီးနမူနာပေးလိုက်တယ်လေ။ အဲဒီ ဆီးကို စစ်ထားတဲ့ ခြေလေ”

ဆရာမကလေးသည် သူ့အမှား သူ့သိပြီး ပါးစပ်ကို လက်ဝါးဖြင့် မှုပ်ထားလိုက်၏။

“ဆရာမကြီးက သွားပစ်စမ်းလို့ ပြောသလားလို့... ကျွန်မ သွားသွန်ပစ် လိုက်မိတယ်”

ဆရာမကြီး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေ၏။ စင်စစ် သူ ပြောခဲ့သည်မှာ “သွားစစ်စမ်း” ဟူ၍ဖြစ်၏။

“တို့များ ဆရာဝန်ကိုတော့ ပြောပြရမှာပဲ”
 ပြောပြောဆိုဆို ဆရာမကြီးက ဆရာမကလေးနှင့်အတူ အခန်းတစ်ဖက်ရှိ ဆရာဝန်ထိုင်နေသည့် စားပွဲဆီသို့ ဝင်သွားသည်။

သူတို့ပြောနေသည့် စကားအပြည့်အစုံကို ကျွန်တော် မကြားရသလို သို့သော် အခန်းထဲမှ အသံဗလံများ ရုတ်တရက် ငြိမ်သွားချိန်တွင် ဆရာဝန် စကားသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

“အင်း... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ၊ အဲဒီဆီးရဲ့ အရောင်ကိုကော ညည မှတ်မိလား။”

ဤသို့သော အနေအထားမျိုးတွင် ဆရာဝန်တစ်ဦးက ဤသို့သော စကားမျိုး ပြောလိမ့်မည်ဟု ဘယ်သူမျှထင်မထား။ သို့တိုင် သူပြောလိုက်သည့်စကားက ထိရောက်ပါသည်။ သူ့စကားကြောင့် ဆရာမကြီးက ဆရာမကလေးပါ ရယ်မောမိကြ၏။ တကယ်တော့ ဆရာဝန်၏စကားသံဆေးကုသရေးအတွက် ဘာမျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိ။ ဘာမျှ အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိသို့သော် ဆရာမတွေ့ရင်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် စိုးရိမ်သောကမ္ဘာလျော့ပါးသွားစေသည်။ အားလုံး စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။ သူ့နားဆရာမနှစ်ဦးစလုံး ရသင့်ရထိုက်သည့် သင်ခန်းစာကို ရသွားကြ၏။ နောက်သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး စိတ် ကသိကအောက်မဖြစ်ဘဲ လုပ်ငန်းခွင်တာဝန်များချက်ချင်း ပြန်လည် ထမ်းဆောင်နိုင်ကြလေသည်။

ယင်းသို့သော အခြေအနေမျိုးတွေတွင် ဟာသနောခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရယ်မောစရာဖြစ်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်ခြင်းသည် အခြေအနေကို ထိန်းပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မရှောင်သာမလွဲသာ ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရသူများအား အဆိုပါဆင်းရဲဒုက္ခကို ရင်ဆိုင်နိုင်အောင်၊ ကျော်လွှားနိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ ကူညီကြရပါမည်။ ထိုသို့ ကူညီတတ်သည့်အကျင့်ကို မွေးမြူကြရပါမည်။ ဒုက္ခရောက်နေသူများအား ကူညီခြင်းသည် လူသားများအဖို့မဖြစ်နိုင်သော စရိုက်လက္ခဏာကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ဟာသ၏ရည်ရွယ်ချက်၊ ဟာသ၏ဆောင်ရွက်ချက်သည် အထက်တွင် ဖော်ပြသကဲ့သို့ ဒုက္ခရောက်သူများအား ကူညီဖေးမရန် ဖြစ်ပါသည်။

အမှားများသည် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အဆောက်အအုံ သို့မဟုတ် အတွေးအိမ်ကို ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။ အကယ်၍ လွဲမှားချက်သည် ပြင်းထန် ဆိုးရွားပါက အတွေးအိမ်သည် ပြိုလဲမတတ်သွက်သွက်ခါ ယိမ်းထိုးသွားပေမည်။ ကာယကံရှင်သည် ကစဉ့်ကလျာဖြစ်သွားသည် အတွေးအိမ်ကို ပြန်လည်စုစည်းထူမတ်ရန် ခက်ခက်ခဲခဲ

စားရပေမည်။ အကယ်၍ လွဲမှားချက်ကို ဟာသဖြင့် ဖြေဆေးထိုးလိုက်မည်မှ အတွေးအိမ်သည် တုန်ခါရုံမျှသာ တုန်ခါသွားမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အတွေးအိမ်ကို မူလအနေအထားသို့ ပြန်ရောက်အောင် ပြုလုပ်ဖို့ လွယ်ကူစွာ ပြုလုပ်ရန်။

အချုပ်ဆိုရသော် ဟာသသည် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဖြစ်စဉ်တွင် မပါမဖြစ် အရေးပါသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်၏။ ဟာသက လူတွေကို ရယ်မောရွှင်ပျော်စေ၏။ စိတ်ကြည်နူး လန်းဆန်းစေ၏။ ထိုမျှမကသေးဘဲ အမှားတစ်ခုကြောင့် ပြိုလဲမတတ်ဖြစ်သွားသော အတွေးအိမ်ကို ပြန်လည်တည်မတ်ကူညီငြိမ်လာစေရန်လည်း အထောက်အကူပြုလေသည်။

ဝေဖန်သူက ထောက်ပြ၏။ ထိုအချိန်မှစပြီး သူက တင်ပြပုံတင်ပြနည်းကို ပြီး အလေးထားခဲ့သည်။ သူပြုကွက်အဆုံးတွင် ဘာဖြစ်လာလိမ့်မည် မှီသည်ကို တမင်ပြောပြထားခြင်းဖြင့် ပရိသတ် မှီပြီး စိတ်ဝင်စားအောင် မကြာမကြာ ပြုလုပ်ခဲ့၏။

ဟန်ကောင်းခြင်းနှင့် အာဝဇွန်း ရွှင်ခြင်းသည် မျက်လှည့်ပြကွက် ကစ်ကွက်၏ အသက်သွေးကြောများဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မျက်လှည့် ဆရာက သူသည် မဖြစ်နိုင်တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်ပြသည် ဟူသော အခြေအနေ ကစ်ရပ်ကို ဖန်တီးရမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ဥပမာအားဖြင့် သူက သင့်အား ဦးထုပ်အလွတ်တစ်လုံးကို ပြမည်။ ထိုနောက် ထိုဦးထုပ်ထဲမှ ယုန်တစ်ကောင်ကိုထုတ်ပြမည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ထုထည်ခိုင်မာသော အုတ်နံရံကြီးကို ပြမည်။ ထိုနောက် ထိုအုတ်နံရံကို လူကိုယ်တိုင် ထွင်းဖောက် ဖြတ်လျှောက်ပြလိမ့်မည်။

မည်သည့်ပြကွက်မျိုး ပြသည့်ဖြစ်စေ မျက်လှည့်ဆရာတစ်ဦး၏ အောင်မြင်မှုသည် ပရိသတ်၏ စိတ်အာရုံပေါ်တွင် မူတည်နေ၏။ ပရိသတ်က ဖြစ်နိုင်ခြေအားကောင်းမှု၊ အားမကောင်းမှုကို တွက်ဆလေ့ မျက်လှည့်ဆရာ အတွက် ပိုကောင်းလေ့ဖြစ်၏။ ဥပမာအားဖြင့် အုတ်နံရံကို ဖြတ်လျှောက်ပြ ခြင်းကို ကြည့်ပါ။ မျက်လှည့်ဆရာ ပြထားသည့် အုတ်နံရံသည် မြင့်မား၏။ ရှည်လျား၏။ ထုထည် ခိုင်ခံ့၏။ သည်အုတ်နံရံကြီးသည် အရမ်းခိုင်မာ တောင့်တင်းသည်ဟု ပရိသတ်ကထင်လေ့ မျက်လှည့်ဆရာအတွက် ကောင်းလေ့ ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူက ယင်းအုတ်နံရံကို ဖောက်ထွက် ဖြတ် လျှောက်ပြမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ထို့ကြောင့် မျက်လှည့်ဆရာသည် ပရိသတ်၏စိတ်ထဲတွင် အစွဲတစ်ခုကြီးမားလာအောင် ဖန်တီးရသည်။ ဥပမာ အုတ်နံရံကြီးက ခိုင်ခံ့လွန်းသည်။ မြို့လို့မလွယ်၊ ဖျက်လို့မလွယ် ဟူသောအစွဲ။ ပရိသတ်၏စိတ်ထဲတွင် ထိုအစွဲမျိုးဝင်ပြီဆိုမှ မျက်လှည့်ဆရာက ၎င်းအုတ်နံရံကို ဖြတ်လျှောက်ပြလိုက်၏။ ထိုအခါ ပရိသတ်သည် အံ့သြသွား၏။ တောင့်တ မာကျော၏။ ပြီးတော့ နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်သွားရ၏။ ဘာကြောင့်ဆို သူတို့ လုံးဝမထင်မှတ်တာ ဖြစ်လာသောကြောင့်ပင်။

ဤနေရာတွင် လှည့်ကွက်တစ်ကွက် ရှိနေ၏။

(၇)

မွေ့ပါညာဟု သင်ထင်သည့်လား

တစ်ခါက ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ဇနီးသည်အား မျက်လှည့်တစ်ကွက် ပြဖူးသည်။ ကျွန်တော့်မျက်လှည့်ပြကွက်သည် ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ ဖြစ်သွားလောက် သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ခဲ့၏။ သို့သော် ကျွန်တော့်ဇနီးသည်က တစ်စက်ကလေးမျှ မအံ့သြခဲ့ချေ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း နည်းနည်းကလေးမျှ အထင်ကြီးမလာခဲ့ချေ။ ကျွန်တော်ခံစားရသည့် ခံစားချက်မျိုး သင်လည်း ခံစားခဲ့ရကောင်း ခံစားခဲ့ရ ပါလိမ့်မည်။ သည်အတွက် စိတ်ဓာတ်မကျပါနှင့်။ ကျွန်တော်တို့လို လူစားတွေ အများကြီးရှိပါသည်။

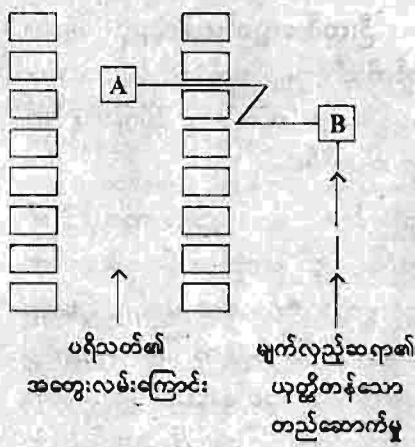
ကမ္ဘာကျော် မျက်လှည့်ကစေကြီး ဟယ်ရီဟုဒ်နီသည်ပင်လျှင် နှစ်ဥက္ကာလ များက ပရိသတ်၏လက်ခုပ်ဩဘာသံနှင့် ကင်းဝေးခဲ့ဖူး၏။ သူက တစ်နေ့လျှင် ပွဲပေါင်းနှစ်ဆယ်မျှ ရုံသွင်းပြသခဲ့၏။ ထိုအထဲတွင် မျက်လှည့်ပြကွက်ပေါင်း များစွာကို တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြခဲ့၏။ သို့သော် မဆိုစလောက်သော ပြကွက် အနည်းငယ်မှအပ ကျန်ပြကွက်များမှာ ပရိသတ်၏ ချီးကျူးဩဘာပေးမှုကို မခံရ။

ထိုအခါ သူသည် 'ဟန်' မကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း တစ်စုံတစ်ယောက်က ဝေဖန်၏။ အကြောင်းမှာ သူသည် နာရီဝက်ခန့် အချိန်ယူပြီး ပြသရမည် ပြကွက်များကို ဆယ်မိနစ်အတွင်းပြီးအောင် တွန်းပြနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု

မြတ်ငြိမ်း

မျက်လှည့်ဆရာက ပရိသတ်အား ယုတ္တိတန်ခွာ တွေးခေါ်သည့် အတွေးလမ်းကြောင်းတစ်ခု ဖော်ပေးသည်။ ထိုအတွေး လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆွဲခေါ်သွားသည်။ ပြီးမှ ယုတ္တိမတန်၊ မဖြစ်တန်ဟု ထင်သောအရာကို ဖြစ်အောင်ပြလိုက်၏။ သည်တော့ လုပ်ရပ်မှာ လှည့်စားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံးအဖြေသည် ယုတ္တိတန်ခွာ စဉ်းစားသည့်လမ်းကြောင်းနှင့် လွဲချော်လေ ပရိသတ် အံ့ဩလေ ပြကွက် ပြောင်မြောက်လေ ဖြစ်တော့၏။

ထိုအနေအထားကို ပုံစံဖြင့်ဖော်ပြလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလို ရပါသည်။

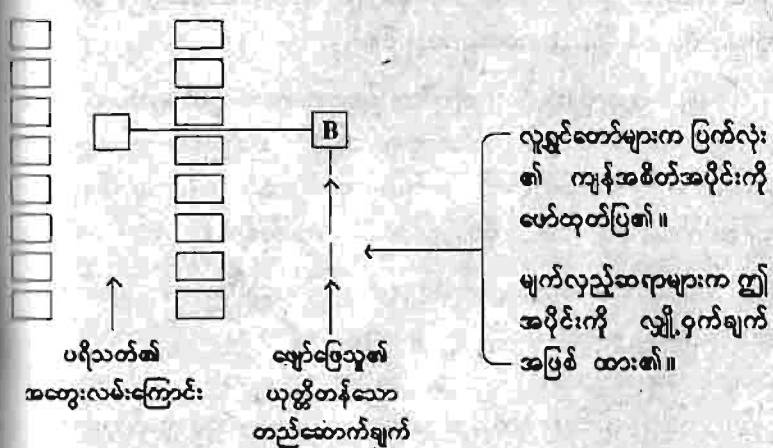
မျက်လှည့်ဆရာက ပရိသတ်အား ဘောင်ကန့်ထားသည့် အတွေးအိမ် ထဲတွင် အတွေး လမ်းကြောင်း တစ်ခု ဖော်ပေးပြီး A အမှတ်သို့ ရောက်အောင် ခေါ်သွားသည်။ ထို အချိန်တွင် သူက B အမှတ်ကို တိတ်တဆိတ် တည်ဆောက်ထား သည်။

ယခုကဲ့သို့ မျက်လှည့်ပြကွက်ကိုကြည့်ရင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည့် သိမှတ်မှု ဖြစ်စဉ်သည် ဟာသတစ်ပုဒ်ကိုကြားရစဉ် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် သိမှတ်မှုဖြစ်စဉ်နှင့် ဆင်တူနေသည်ကို သင်သတိပြုမိကောင်း သတိပြုမိပါလိမ့်မည်။ ဖျော်ဖြေသူက သူပရိသတ်၏ စိတ်ထဲတွင် တွေးထင်ချက်တစ်ခု ပေါ်လာအောင် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပုံဖော်ပေး၏။ ထိုနောက်တွင်မှ ပရိသတ်၏ တွေးထင်ချက်နှင့် တလွဲတချော် ဖြစ်အောင် အဖြေကိုထုတ်ပြလိုက်၏။

သည်နေရာတွင် ဖျော်ဖြေသူနှင့် ပရိသတ်အကြား ခြားနားချက်တစ်ခု ရှိပါသည်။ မျက်လှည့်ဆရာက လှည့်ကွက်ဖြစ်သည့် B အဆင့်သို့ ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်း ရောက်လာကြောင်း ယုတ္တိတန်ခွာ ရှင်းချက်ထုတ်နိုင်၏။ သို့သော် ပရိသတ်ကတော့ မသိ။ B အဆင့် သို့ ဘယ်လိုဘယ်လို ရောက်သွားမုန်း

မြင်းမိုရ်မမြင့်ပါ

သိလိုက်ကြ။ ဘယ်လို ရောက်လာကြောင်းကို မျက်လှည့်ဆရာက ရှင်းမပြ။ ရှင်းပြဖို့မလို။ ပရိသတ် ရိပ်စားမိရန်လည်း မလို။ သည်လုပ်ရပ်ကို မျက်လှည့်ပညာ သဖြစ် ဆက်လက်ထားရှိမည်ဆိုလျှင် B အဆင့်ကို ရှင်းမပြဘဲထားရမည် ဖြစ်၏။

လူရွှင်တော်များက ပြက်လုံး ၏ ကျွန်အစိတ်အပိုင်းကို ဖော်ထုတ်ပြ၏။ မျက်လှည့်ဆရာများက ဤ အပိုင်းကို လျှို့ဝှက်ချက် အဖြစ် ထား၏။

ယခု ကျွန်တော်တို့ ကြက်ဥစိမ်းနှင့် ကြက်ဥပြုတ်ကိစ္စကို ပြန်စဉ်းစား ကြည့်ကြရအောင်။ ကြက်ဥပြုတ်နေရာတွင် ကြက်ဥစိမ်း မည်သို့ ရောက်လာ ကြောင်းကို လုပ်ကြံသူများက ကောင်းကောင်းသိသည်။ ပြီးတော့ သူတို့၏ သားကောင် (ကာယကံရှင်) တွေးရခက်ကြီး ဖြစ်နေသည်ကိုကြည့်ပြီး ပျော်ရွှင် ကြည်နူးမှု ရကြသည်။

သည်တော့ ကာယကံရှင်၏ ရှုထောင့်မှ ကြည့်ကြရအောင်။ သူ့ရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် ကြက်ဥပြုတ်နေရာ၌ ကြက်ဥအစိမ်းရောက်နေခြင်းမှာ 'မျက်လှည့်' လိုဖြစ်နေ၏။ ထိုသို့ မျက်လှည့်ကြည့်ရသလို ဖြစ်နေခြင်းမှာ ဘာကြောင့် ယည်လို ဖြစ်လာကြောင်း သူ မရှင်းနိုင်သောကြောင့်ပင်။ စင်စစ် သည်ပြဿနာကို ရှင်းမည်ဆိုလျှင် ကြောင်းကျိုးခိုင်လုံသည့် ရှင်းလင်းချက်ရှိနေပါသည်။ သို့သော် ကာယကံရှင်၏ ဘောင်ကန့်ထားသော အတွေးအိမ်က အဖြေကို မဖော်နိုင်အောင် ကားဆီးထားလေသည်။

မျက်လှည့်ကြည့်ခြင်းကို လူများစုက ကြည်နူး နှစ်သက်ကြပါသည်။ တချို့က မျက်လှည့်ပြကွက်ကို ကြည့်ပြီး ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်ရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်

ကြ၏။ တချို့ကမူ ရှင်းပြချက်ကို မရမကမေးမြန်းတတ်ကြ၏။ တကယ်တော့ ရှင်းမပြရပေ။ မည်သည့် ပြကွက်မျိုးတွင်ဖြစ်စေ ရှင်းလင်းချက်ကို ကြားရလျှင် မကျေမနပ် ဖြစ်တတ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့မျှော်လင့်ထား သည့်မှာ မျက်လှည့်ဆန်သော သို့မဟုတ် မှော်ဆန်သော ကူးပြောင်းချက်မျိုး ဖြစ်သော်လည်း သူတို့ကြားသိရသည်မှာ ယုတ္တိတန်ခွာ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ကူးပြောင်းချက် ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

မျက်လှည့်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပြချင်သူများအတွက် မျက်လှည့်ပညာ နှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်ကောင်းတွေ ရှိပါသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ဤကဏ္ဍတွင် မျက်လှည့်ပြကွက်တစ်ကွက်ကို ဖော်ပြပါမည်။ သို့မှ သိမှတ်မှုဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်လာပုံကို အသေးစိတ် လေ့လာနိုင်မည်ဖြစ်၏။

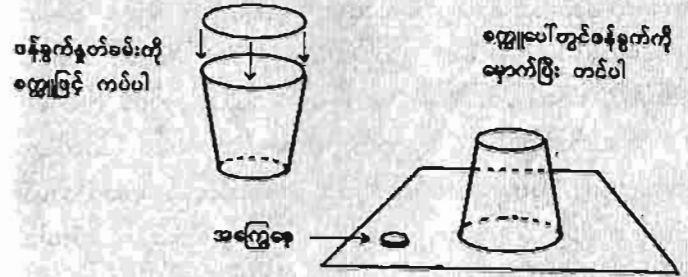
သင်က သင့်မိတ်ဆွေများရှေ့တွင် မျက်လှည့်ပညာစွမ်း ပြချင်သည် ဆိုပါစို့။ ထိုသို့ ပြချင်သည်ဆိုလျှင် လေ့ကျင့်ဖို့တော့ အတော်လိုသည်။ သို့မှ သင့်သရုပ်ဆောင်မှုသည် ပီရီသေသပ်နေမည် ဖြစ်ပါသည်။ သင့်ပြကွက်ကို ပြပြီးသောအခါ သင့်ပရိသတ်အား အာရုံလွှဲရသည်မှာ မည်မျှလွယ်ကူကြောင်း သင်သိလာပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း သူတို့၏ရှုထောင့်မှ ဝင်ကြည့်ပါ။ တစ်ပေါင်းတည်း စဉ်းစားသည့်နည်းဖြင့် စဉ်းစားခြင်းသည် အရှိတရားကို မျက်စိမှောက်သွားဖို့ မည်မျှလွယ်ကူကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ပြားစေ့ကလေး ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း

သည်ပြကွက်ကို ပြရန်အတွက် လက်နှိပ်စက်ရိုက်သည် စက္ကူ အရွယ်အစား နှစ်ရွက်လိုပါသည်။ နှစ်ရွက်စလုံး အရောင်တူဆိုးထားရပါမည်။ ထိုနောက် ရေသောက်သည့် ဖန်ခွက်တစ်လုံး၊ လက်ကိုင်ပဝါ သို့မဟုတ် အဝတ်စ တစ်စလည်း လိုပါသည်။ စက္ကူတစ်ရွက်ကို ဖန်ခွက်နှုတ်ခမ်းနှင့်အညီ တီတိကျကျ ဖြတ်ပါ။ ရရှိသော စက္ကူအပိုင်းကလေးကို ဖန်ခွက်နှုတ်ခမ်းတွင် ကော်ဖြင့်ကပ်ပါ။ ကပ်ထားသည့် စက္ကူအတိုင်းသည် ဖန်ခွက်အဖုံးကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။

ထိုနောက် ဒုတိယစာရွက်ပေါ်တွင် ဖန်ခွက်ကို မှောက်ပြီးတင်ပါ။ ထိုသို့တင်ခြင်းဖြင့် ဖန်ခွက်အဖုံးနှင့် အောက်ခံစက္ကူတို့ ခွဲခြားမရအောင်

ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ ယခုဆိုလျှင် 'ပျောက်ကွယ် သွားသည့် ပြားစေ့ကလေး' ပြကွက်ကို ပြလိုရပါပြီ။

စက္ကူပေါ်တွင် ဖန်ခွက်မှောက်ပြီး တင်ထားသည်ကို ပရိသတ် အားပြပါ။ ပရိသတ်ထံမှ တစ်ယောက်ယောက်က ပြားစေ့ (အကြွေစေ့) တစ်စေ့ယူလာပြီး ဖန်ခွက်နားတွင် (ဖန်ခွက်မှောက်တင်ထားသည့် စာရွက်ပေါ်တွင်) တင်ထားပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါ။ ထိုနောက် ဖန်ခွက်ကို 'မှော်' လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် အုပ်လိုက်ပါ။ ဖန်ခွက်ကို မယူပြီး ပြားစေ့ပေါ်တွင် အုပ်လိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် ပါးစပ်က ချုံခံပြီး မန္တန်ရွတ်၊ မှော်ပညာနှင့် ပတ်သက်သည့်စကားတွေ ပြောပါ။ ထိုနောက် လက်ကိုင်ပဝါကို ဖယ်လိုက်ပါ။ ပြားစေ့ကလေး ပျောက်ကွယ် နေပါလိမ့်မည်။

ထိုနောက် လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် ပြန်အုပ်ပါ။ ဖန်ခွက်ကို မူလနေရာသို့ ပြန်ရွှေ့ပါ။ ထိုသို့ ရွှေ့လိုက်စဉ်တွင် လက်ကိုင်ပဝါသည် ပြားစေ့ကိုကော ဖန်ခွက်ကိုပါ အုပ်မိနေစေရန် သတိပြုပါ။ သည်အချိန်တွင်လည်း ဆေးစီရင် ထားသည့် လက်ကိုင်ပဝါအကြောင်း ဟိတ်ဖြင့် ဟန်ဖြင့်ပြောပါ။ ထိုနောက်တွင်မှ လက်ကိုင်ပဝါကို ဖယ်လိုက်ပါ။ ပြားစေ့ကလေး ပြန်ပေါ်လာမည်ဖြစ်၏။

တစ်ချက် သတိထားရမည်မှာ ဖန်ခွက်ကို ဘယ်သူမျှ မကိုင်ပါစေနှင့်။ မဟုတ်ပါကလည်း မျက်လှည့်ပြရာတွင် အသုံးပြုသည့် ပစ္စည်းကိရိယာများကို ဘယ်သူမျှ ကိုင်တွယ်နှောင့်ယှက်ခွင့် မပြုပါနှင့်။ အကယ်၍ ပရိသတ်အား လိုက်လျောချင်သည်ဆိုလျှင် 'မှော်ပညာဖြင့် ဆေးစီရင်ထားသည့် လက်ကိုင်ပဝါ' ကိုသာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးခွင့်ပြုပါ။

သည်ပြကွက်၏ အဓိကသော့ချက်မှာ ဖန်ခွက်ကို ပရိသတ် ဖိတ်မဝင်စား ခြင်းဖြစ်၏။ ဖန်ခွက်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့က ကောက်ချက်အမှားကို ဆွဲထား၏။

၇၆

မြတ်ငြိမ်း

ဖန်ခွက်သည် နေ့စဉ်သုံးပစ္စည်း ဖြစ်၏။ သူတို့နှင့် ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ဖန်ခွက်ကို အသေးစိတ်စစ်ဆေးဖို့မလို။ တစ်ပေါင်းတည်း စဉ်းစားသိမှတ်သည့် နည်းဖြင့် စဉ်းစားအသိအမှတ်ပြုကြသည်။ အဆိုပါ သိမှတ်မှုကို အားဖြည့်ပေးရန်အတွက် မျက်လှည့်ပြခါနီးတွင် ပုံစံတူဖန်ခွက် တစ်ခွက်ဖြင့် အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ရေသောက်ပြပါ။ သို့သော် မျက်လှည့်ဖန်ခွက်ကို 'ထုတ်မလာမီ' ရေသောက်သည့်ဖန်ခွက်ကို မြင်ကွင်းထဲမှ ဖယ်ထုတ်ပစ်ဖို့ သတိထားပါ။ စင်စစ် စက္ကူဖြင့် ဖြတ်ညှပ်ကပ်ထားသည့် ဖန်ခွက်သည် စကော်ဘယ်ရီယို၊ နာနတ်ယို စသည့် ယိုဘူးများနှင့် ဆင်တူ၏။ ယိုဘူးများတွင် အပုံးပါသည်။ အကယ်၍ အဆိုပါယိုဘူး တစ်ခုခုနှင့် အထက်ပါပြကွက်ကို ပြမည်ဆိုလျှင်မူ သင်သည် ကလေးငယ်ငယ် တစ်ယောက်ကိုပင် လှည့်စားနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

အကယ်၍ သင် အသုံးပြုသော ပစ္စည်းများ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က မတော်တဆ သိရှိသွားသော် သင်က သူတို့ကို လိမ်လည် လှည့်စားသည်ဟု စွပ်စွဲကောင်း စွပ်စွဲကြပေမည်။ သို့သော် လိမ်လည် လှည့်စားသည် ဆိုသည်မှာ ဘာလဲ။ မျက်လှည့်ပညာသည် လှည့်စားမှုအပေါ်တွင် အခြေပြုထားပါသည်။ မျက်လှည့် ပြပြီးဆိုသည်နှင့် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း လိမ်မည်၊ လှည့်စားမည်သာ ဖြစ်၏။

သို့သော် လှည့်စားချက်အစစ်အမှန်တစ်ခုရှိ၏။ ယင်းလှည့်စားချက်မှာ ပုံမှန် တစ်ပေါင်းတည်း စဉ်းစားသည့်နည်းတွင် 'ခွင့်မပြု' သည့်နည်းဖြင့် B ဆိုသည့် အဖြေကို ထုတ်ပြခြင်းဖြစ်၏။

မျက်လှည့်တွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တို့ တွေးဆရမည့် အခြားအချက်အလက်များလည်း ရှိနေပါသေးသည်။ မျက်လှည့် ဆရာများသည် သူတို့ ဘာလုပ်ပြမည်ဆိုသည်ကို ပရိသတ်အား ကြိုတင် ဖော်ပြထားလေ့မရှိ။ နောက်ပြီး သူတို့က ပြကွက်တစ်ကွက်ကို ထပ်မံပြသလေ့ မရှိ။ ယင်းကျင့်စဉ်ကြောင့်ပင် မျက်လှည့်ဆရာက ဆွဲဆောင်ပုံဖော်ပေးသည့် အတွေးလမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်ဖို့ ပရိသတ်က တင်းခံခြင်းမပြုကြပေ။ အကယ်၍ သူတို့ ဘယ်နေရာသို့သွားနေမှန်း သူတို့ဘာသာ သူတို့မသိလျှင် သူတို့သွားနေသည့်လမ်းကြောင်း မှန်၊ မမှန်ကို ဘယ်လို စစ်ဆေးနိုင်ပါမည်လဲ။ သည်တော့ သူတို့မှာ ရွေးစရာလမ်းမရှိ။ မျက်လှည့်ဆရာ ခေါ်ဆောင်သည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်ဖို့သာ ရှိတော့၏။

နောက်ဆုံး မထင်မှတ်သည့်အဖြေကို ထုတ်ပြလိုက်သောအခါ ပရိသတ် သည် တအံ့တဩဖြစ်နေ၏။ သည်အဆင့်သို့ ဘယ်လိုရောက်လာမှန်းမသိကြ။ မှန်အတတ်ပညာဖြင့် လုပ်ပြလိုက်သည်ဟု ထင်ရုံသာရှိတော့၏။ မထင်မှတ်သည့် အဖြေကြောင့် သူတို့သည် စိတ်ရှုပ်သွားမည်။ နောက်ပြီး နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်သွားမည်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် သူတို့က A အမှတ်ကို ပြန်စဉ်းစားလိမ့်မည်။ မျက်လှည့်ဆရာ တည်ဆောက်ခဲ့သည့် ဖြစ်စဉ်အဆင့်ဆင့်ကို ပြန်စဉ်းစားလိမ့် မည်။ သို့သော် အဖြေမှန်ကို ရရန်ခက်ခဲပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမှာ တစ်ပေါင်း တည်း တွေးခေါ်သည့်အကျင့်က အရေးကြီးသည့် သံလွန်စများကို မမြင်သာ အောင် ဖုံးကွယ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

တကယ်တော့ မျက်လှည့်ပညာသည် သင့်စိတ်ကို လှည့်စားသည့် ပညာသာဖြစ်ပါသည်။ သည်နေရာတွင် ကျွန်တော် အလေးထား၍ တင်ပြ လိုသည်မှာ ဘောင်တွေ စည်းတွေ ကန့်ထားသည့်အတွေးအိမ်ထဲမှ ဖောက်ထွက် နိုင်ချိန်၊ သို့မဟုတ် 'အတွေးပေါက်' ချိန်တွင် ခံစားရသည့် ခံစားချက် ဖြစ်ပါ သည်။ မျက်လှည့်ပြကွက်အဆုံး မထင်မှတ်သည့်အဖြေကို မြင်တွေ့ကြသော အခါ 'ဟာ'ခနဲ၊ 'ဟင်'ခနဲ ဖြစ်သွားသည့် ပရိသတ်၏ အာမေဇိုတ်သံများကို ကျွန်တော်တို့ ကြားကြရသည်မဟုတ်ပါလား။

အသက်ကြီးလာလို့ ဇရာထောင်းတဲ့အခါ တောင်စုး အကူအညီနဲ့ လျှောက်ရတယ်”

စဖင့် (မနုဿိဟ)သည် ချက်ချင်းပင် တန်ခိုးထူဒွါပါဒ်များ ပျောက်ကွယ်ပွားကာ တောင်ထိပ်မှခုန်ချပြီး သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်သွားလေသည်။

မြန်မာဇာတ်နိပါတ်များတွင်လည်း ဉာဏ်စမ်းပုစ္ဆာများဖြင့် ပညာစမ်းခဲ့ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ အထင်ရှားဆုံးနှင့် လူသိအများဆုံး စကားထာများမှာ မဟောသဓာဇာတ်တော်တွင် မဟောသဓာနှင့် အမရာဒေဝီတို့ စကားထာဖြင့် ပညာစမ်းခန်းများ ဖြစ်ပါသည်။

ကံအားလျှော်စွာပင် ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိများသည် သာမန်အားဖြင့် အလွန်တစ်ရာ ခက်ခဲနက်နဲ ရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိပေ။ ပဟေဠိကို ဖြေဆိုရန် ဉာဏ်ကို လွှာပြီးသုံးရသည်မှာ ကြည်နူးပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းပါသည်။ နောက်ဆုံး အဖြေမှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်သောအခါ ခံစားရသည့် ပီတိနှင့် ကိုယ်ကိုယ်ကို နှစ်တောင်းအားရ ဖြစ်မှုများသည်လည်း အခြားခံစားချက်များနှင့် မတူပါ။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် ပဟေဠိဖြေသူ၏ ကြည်နူး နှစ်သိမ့်မှု အတိုင်းအတာသည် သူ့ဦးနှောက်ကို ဘယ်ရွေ့ဘယ်မျှအထိ ညှစ်ထုတ်သုံးလိုက်ရသလဲ ဆိုသည့် အပေါ်တွင် မူတည်ပါသည်။ ရိုးရိုးလွယ်လွယ် ပဟေဠိများကို ဖြေဆိုနိုင်သည့်အခါ ခံစားရသည့် ကြည်နူးပျော်ရွှင်မှု နည်းပါးလေသည်။

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ အမျိုးအစားပေါင်း များစွာရှိသည်။ ထိုအထဲတွင် မဟာသုတ ဘယ်လောက်ရှိသလဲဟု စမ်းသည့် ပဟေဠိရှိသည်။ ကြောင်းကျိုးညီညီ ယုတ္တိတန်ခိုး စဉ်းစားနိုင်စွမ်းရှိမရှိ စမ်းသည့် ပဟေဠိများရှိသည်။ ထို့ပြင် ပဟေဠိဖြေသူအား အတွေးလမ်းကြောင်း လွှဲပေးပြီး ဦးနှောက်ခြောက်စေသည့် ပဟေဠိများရှိသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ မည်သည့်ပဟေဠိ အမျိုးအစားကို ဖြေဆိုသည် ဖြစ်စေ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ပြုလုပ်ရသည်သာဖြစ်၏။ အထက်ပါပဟေဠိ အမျိုးအစား တွေကို အဖြေဖော်ရာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဖြစ်ပေါ်မှုကို ပုံစံဖြင့်ဖော်ပြလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြ၍ရနိုင်ပါသည်။

(၈)

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိများ

သမိုင်းစဉ်တစ်လျှောက်တွင် လူတွေသည် ပဟေဠိများကို ပုံစံ တစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုးဖြင့် ကြုံခဲ့ကြ၏။ ကြိဆ ဖြေရှင်းခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ ကြိဆဖြေရှင်းရသဖြင့် ကြည်နူးပျော်ရွှင်ခဲ့ကြ၏။

အနောက်တိုင်းသမိုင်းစဉ်တွင် အစောဆုံးတွေ့ရှိရသည့် ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ မှာ ‘စဖင့်’၏ စကားထာဖြစ်ပုံရ၏။ စဖင့်က သီးဘိမြို့သို့လာသော ခရီးသွားများအား စကားထာတစ်ပုဒ် မေးသည်။ မဖြေနိုင်သူများကို ကွပ်မျက်ပစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် စဖင့်နှင့် သြဒိပတ်တို့ ထိပ်တိုက်တွေ့သည်။ စဖင့်က မေးနေကျ စကားထာကိုပင် မေးသည်။ သူမေးသည့်စကားထာမှာ ‘နံနက်ပိုင်းတွင် ခြေလေးချောင်းဖြင့်လျှောက်ကာ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ခြေနှစ်ချောင်းဖြင့် လျှောက်ပြီး ညနေပိုင်းတွင် ခြေသုံးချောင်းဖြင့် လျှောက်သည့် အရာသည်ကား ဘယ်အရာနည်း’ ဟူ၏။

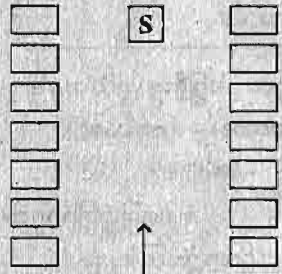
‘သြဒိပတ်’က ယင်းစကားထာကို မဆိုင်းမတွပင် ဖြေနိုင်လေသည်။

“ကျုပ်သိတယ်။ အဲဒါဟာ လူ။ လူဟာ ကလေးဘဝမှာ လေးဘက်တွား သွားတယ်။ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ ခြေနှစ်ချောင်းပေါ်မှာ လျှောက်တယ်။

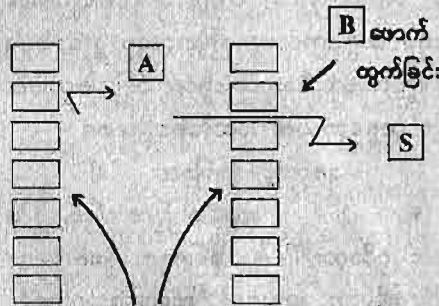
အထက်ပါပုစ္ဆာများကို အဖြေဖော်ရာ၌ သင်သည် အဖြေမှန်များ ဖော်ထုတ်နိုင်သည်ဆိုပါစို့။ သို့ဆိုလျှင် ခဏလေးငြိမ်ပြီး ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အဖြေမှန်တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်လိုက်နိုင်တိုင်း သင့်ရင်ထဲတွင် ဘယ်လောက်အထိ ကြည်နူးကျေနပ်သွားပါသလဲ။

မေးထားသည့် ပုစ္ဆာတွေကို ဖြေရတာ လွယ်ကူလွန်းနေလျှင်၊ သို့မဟုတ် စဉ်းစားနေဖို့ အချိန်မပေးဘဲ အဖြေများကို လှန်ကြည့် လိုက်လျှင်မူ သင့်ရင်ထဲတွင် ကြည်နူးကျေနပ်မှုကို ခံစားရမည်မဟုတ်ပါ။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ အနည်းငယ် အားထုတ်ကြိုးပမ်းပြီးမှ အဖြေများကို ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကြည်နူးနှစ်သိမ့်မှုကို ပိုပြီးခံစားရပါလိမ့်မည်။ သင့်အား အာရုံလွှဲပြီး အတွေးလမ်းကြောင်း မှားအောင် ပြုလုပ်ပေးသည်ကိုပင် "ဪ... ငါ့ကို ဒီလိုလှည့်သွားတာပါကလား" ဟု တွေးပြီး ပြုံးမိပါလိမ့်မည်။

ယင်းသို့သော အတွေ့အကြုံများကို အောက်ပါအတိုင်း ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

အတွေးလမ်းကြောင်း

အတွေးလမ်းကြောင်း

ပုစ္ဆာကို ဖြေဆိုရာတွင် အခက်အခဲ မရှိသော အမေးအထားကို ဖော်ပြ သည်။ အဖြေမှန် S ကို ရှာရာတွင် သင်၏ အတွေးအိမ်က မတားဆီး မနှောင့်ယှက်ဘဲ အကူအညီပေး၏။

အဖြေမှန်ကိုရှာရာတွင် A ဟူသည့် အတွေးအိမ်ထဲတွင် မတွေ့ရဘဲ အတွေးအိမ်က ဘောင်ကန်ထား သည်။ ချို့ယွင်းချက် ရှိနေကြောင်း သိသောအခါ အတွေးအိမ်ကို B မှ ဖောက်ထွက်ပြီး စဉ်းစားသည်။ ထိုအခါ S အဖြေမှန်ကို ရသည်။ အဖြေမှန်ကို တွေ့သောအခါ ကြည်နူးကျေနပ်သော ခံစားချက် ကို ရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ...

ဉာဏ်စမ်းပဟောဠိများ၊ စကားထာများသည် သင့်ဦးနှောက်ကို စဉ်းစား တွေးခေါ်လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးသည့် အရာများဖြစ်ကြောင်း သင်သိပါပြီ။ ထို့ပြင် ထိုသို့ ဦးနှောက်ကို အလုပ်ပေးပြီး အဖြေမှန်များ ဖော်ထုတ်ရသည့်အတွက် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုကို ခံစားရကြောင်းလည်း သင်သိပါပြီ။

သည်တော့... သင့်ဦးနှောက်လည်း လေ့ကျင့်ခန်းရအောင်၊ သင်လည်း ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုရအောင် အောက်ပါပဟောဠိများကို ဖြေဆိုကြည့်ပါဦး။

၁။ လိမ္မော်သီး ၁၂ လုံးရှိသည့်အထဲမှ သင်က ခုနစ်လုံး ယူလိုက် သော် သင့်လက်ထဲတွင် ဘယ်နှစ်လုံးကျန်မည်လဲ။

၂။ ခွေးတစ်ကောင်သည် 'သုံးမိုင်ကျယ်တောအုပ်' ထဲသို့ မည်မျှ မဝေးအထိ ပြေးဝင်နိုင်မည်လဲ။

၃။ အမေရိကပိုင် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်ကြီး တစ်စီးသည် ကျပ်လူမျိုးများကို တင်ဆောင်သွားရင်း စက်ပျက်ပြီး ရုရှပြည် ပိုင်နက်ထဲသို့ ပျက်ကျသွားရာ ကျန်နေသည့် ခရီးသည်များကို မည်သည့်နေရာဒေသတွင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်မည်လဲ။

၄။ ၁၄ ကို ၂ ဖြင့် စားပြီး ၃ ဖြင့်ပေါင်းလျှင် အဖြေ ဘယ်လောက် ရမည်လဲ။

အထက်ပါ ပုစ္ဆာများထက် ပို၍ခက်သော ပုစ္ဆာများကို ဖြေကြည့် ပါဦး။ ထိုသို့ဖြေဆိုရာ၌ ဘက်ပေါင်းစုံမှ အမျိုးမျိုးလှည့်ပြီး စဉ်းစားဖို့ မမေ့ပါနှင့်။

၅။ သင်ဘာပျက်မှ ဒုက္ခသည်တစ်ဦးသည် ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်တွင် သောင်တင်နေ၏။ ကျွန်းပတ်လည်ရှိ ပင်လယ်ရေပြင်ထဲတွင် ငါးမန်းများ ပြည့်နှက်နေ၏။ ကျွန်းပေါ်တွင် မီးလောင်လွယ်သည့် သစ်ပင်နှင့်ချုံပုတ်များရှိ၏။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်း၏ မြောက်ဘက်စွန်းမှစပြီး မီးလောင်တော့သည်။ လေက မြောက်ဘက်မှ တိုက်နေသည်။ အကယ်၍ လေကြောင်းပြောင်းမသွားလျှင် မီးသည် တစ်ကျွန်းလုံးကိုဖြတ်ပြီး လောင်ကျွမ်းသွားမည်ဖြစ်၏။ တစ်ကျွန်းလုံး မီးလောင်သည့်အထဲတွင် မိမိပါမသွားအောင် ဒုက္ခသည်ဉာဏ်ကြီးရှင် မည်သို့ ကြံဆောင်မည်လဲ။

မြတ်ငြိမ်း

၆။ တစ်စီးနှင့် တစ်စီး မိုင် ၁၀၀ အကွာအဝေးတွင်ရှိသော ရထားနှစ်စီးသည် ရထားလမ်း တစ်လမ်းတည်းပေါ်တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် မောင်းလာ၏။ ရထားတစ်စီးက တစ်နာရီ ၂၅ မိုင်နှုန်းဖြင့် မောင်းပြီး ကျန်တစ်စီးက တစ်နာရီ ၅၀ မိုင်နှုန်းဖြင့် မောင်းသည်။ ရထားနှစ်စီး စတင်မောင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ငှက်တစ်ကောင်က ရထားတစ်စီးဆီမှ ရထားလမ်းအတိုင်း တစ်နာရီ မိုင် ၉၀ နှုန်းဖြင့် ပျံသန်းသည်။ ငှက်သည် ကျန်ရထားတစ်စီးဆီသို့ ရောက်သည်နှင့် ချက်ချင်း ပြန်လှည့်ကာ ပထမရထားဆီသို့ ပျံသန်းပြန်သည်။ အဆိုပါ ငှက်သည် ရထားနှစ်စီးကြားတွင် လွန်းပျံသဖွယ် ပျံသန်းနေသည်မှာ ရထားနှစ်စီး ဆုံမိချိန်အထိဖြစ်သည်။ ငှက်သည် ရထားတစ်စီးဆီသို့ ရောက်တိုင်း နောက်ကြောင်းသို့ ပြန်လှည့်ရာ ပြန်လှည့်ရန်အတွက် လုံးဝအချိန်မယူရဟု ယူဆပါ။ သို့ဆိုလျှင် ရထားနှစ်စီး ဆုံမိချိန်တွင် အဆိုပါငှက် ဘယ်နှစ်မိုင် ပျံသန်းပြီးပြီလဲ ဆိုသည်ကို တွက်ပြပါ။

၇။ ဝေးလံသီခေါင်သော နိုင်ငံငယ်လေး တစ်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံတော်သုံးငွေမှာ ၁၀၀ ဂရမ် အလေးချိန်ရှိသည့် ရွှေဒင်္ဂါးပြားများဖြစ်၏။ ဘုရင်ကြီး ခန့်ထားသည့် အကောက်တော်အရာရှိ ရှစ်ဦးက တိုင်းပြည်တစ်ဝန်းတွင် အခွန်အတုတ်များ စည်းကြပ်ကောက်ခံရ၏။ ၎င်းတို့ စည်းကြပ်၍ရသည့် ရွှေဒင်္ဂါးပမာဏမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူညီကြပေ။

အကောက်တော်အရာရှိ ရှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးသည် မရိုးသားသူဖြစ်၏။ သူက သူကောက်ခံရရှိသည့် ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြားစီမှ ရွှေ ၁၀ ဂရမ်ကို တံစဉ်းဖြင့် တိုက်ပြီး ခိုးထား၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရင်ကြီးက သိသည်။ သို့သော် ရွှေဒင်္ဂါးပြားတွင် ရွှေလျော့နေသည်ကို မျက်စိအမြင်ဖြင့် စစ်ဆေး၍မရ။

တစ်နေ့တွင် ဘုရင်ကြီးထံ လာရောက်ခစားသည့် နိုင်ငံခြားသား ကုန်သည်တစ်ဦးက သူ၏အလေးချိန်စက်ကို အသုံးပြုခွင့်ပေးသည်။ သို့သော် စက်မှာ ချိန်သည်ပစ္စည်း၏ အလေးချိန်ကို ကတ်ပြားကလေးပေါ်တွင် ရိုက်နှိပ်ဖော်ပြပေးသည့်စက် (ပေါင်ချိန်စက်) အမျိုးအစား ဖြစ်၏။ ထိုစက် အလုပ်လုပ်အောင် သီးခြားအကြွေစေတစ်စေ ထည့်ပေးရသည်။ ဘုရင်ကြီးထံတွင် အဆိုပါအကြွေစေမျိုး တစ်စေပဲရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တစ်ကြိမ်လျှင် ပစ္စည်းတစ်မျိုးသာချိန်၍ရသည်။ သို့ဆိုလျှင် ရွှေဒင်္ဂါးပြားမှ ရွှေခိုးထားမှုကို ပေါ်ပေါက်အောင် ဘုရင်ကြီး မည်ကဲ့သို့ ဖော်ထုတ်မည်လဲ။

မြင်းမိုရ်မမြင့်ပါ

အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိများအပြင် မြန်မာရိုးရာ စကားထာများလည်း ရှိပါသည်။ သာဓကအဖြစ် စကားထာအချို့ကို ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါမည်။

၈။ ရင်မှာထား သားမဟုတ်၊ မြေမှာသက် ငှက်မဟုတ်၊ အသံသာ ကညားမဟုတ်၊ မုတ်ဆိတ်ဖားဖား ကုလားမဟုတ်၊ အမြီးကောက် မျောက်မဟုတ်။

၉။ သူ့ကိုရိုက်တော့ ချာချာလည်၊ ကြိုးကိုဆွဲပြီး ငိုရှာတယ်။

၁၀။ အိမ်ရှိသော်လည်း လှမရှိ၊ လူရှိသော်လည်း အသံမကြား။

၁၁။ ငုပ်ချည်ပေါ်ချည်၊ သူဖင်ကို ကြိုးနှုတ်ချည်။

ထို့ပြင် မဟောသစာ ဇာတ်တော်ကြီးတွင် ပါဝင်သည့် ဉာဏ်စမ်းပစ္စာ တစ်ပုဒ်ကိုလည်း သာဓကအဖြစ် ဖော်ပြပါဦးမည်။

၁၂။ အကြင်သူသည် အကြင်သူကို လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခြေဖြင့်လည်းကောင်း ရင် မျက်နှာ စသည်တို့၌ ပုတ်ခတ်အပ်၏။ ထိုသို့ ပုတ်ခတ်လျက်ပင် ခံရသောသူသည် ပုတ်ခတ်သောသူကို အလွန် ချစ်ခင်လေးမြတ်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား အဘယ်သူနည်း။

အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိများ၊ စကားထာများ၏ အဖြေမှန်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁။ လိမ္မော်သီးပုစ္ဆာ။

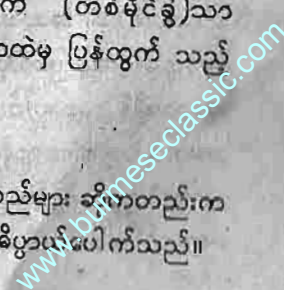
သင့်လက်ထဲတွင် လိမ္မော်သီး ခုနစ်လုံးပဲရှိမည်။ သင့်လက်ထဲတွင် ကပန်နှစ်လုံး ကျန် မည်လဲ ဟူသော စကားလုံးဖြင့် အတွေးချော်အောင် လှည့်စားထား၏။

၂။ 'သုံးမိုင်ကျယ်တောအုပ်' ပုစ္ဆာ။

ခွေးသည် တောအုပ်အကျယ်၏ တစ်ဝက် (တစ်မိုင်ခွဲ)သာ ပြေးဝင်နိုင်မည်။ ကျန်တစ်ဝက် (တစ်မိုင်ခွဲ)မှာ တောထဲမှ ပြန်ထွက် သည့် အထွက်ခရီးဖြစ်၏။

၃။ လေယာဉ်ပျက်ပုစ္ဆာ။

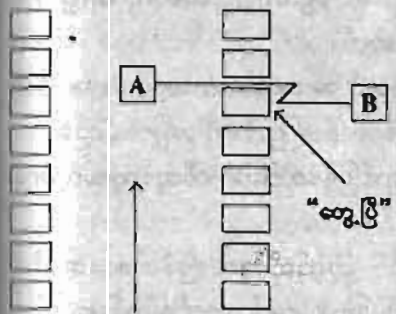
မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရန် မလို။ ကျန်နေသည့် ခရီးသည်များ ဆိုက်တည်းက အသက်မသေဘဲ ကျန်နေသည့် ခရီးသည်များဟု အဓိပ္ပာယ်ပေါက်သည်။

တစ်နေ့သ၌ အာခီမိဒီးစ်သည် ရေချိုးကန်ထဲတွင် လဲလျောင်းပြီး ကိုယ်ကိုမြှုပ်လိုက်ရာ ကန်ထဲမှ ရေမျက်နှာပြင် မြင့်တက်လာသည်ကို သတိပြုလိုက်မိ၏။ အာခီမိဒီးစ် ရုတ်တရက် သဘောပေါက်သွားသည်။ အမှတ်မထင်စွာ ရှိလိုက်သည့် ဤသဘောတရားကို အသုံးပြုပြီး ဘုရင်ကြီး၏ သရဖူတွင် ပါဝင်သည့် ရွှေအလေးချိန် အတိအကျကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်။ အာခီမိဒီးစ်သည် ရေချိုးကန်ထဲမှ ခုန်ထွက်ပြီး “ယူရီကား၊ ယူရီကား” (“တွေ့ပြီ၊ တွေ့ပြီ”) ဟု အော်ဟစ်ပြီး အပြင်သို့ပြေးထွက်ခဲ့လေသည်။

တစ်စုံတစ်ဦးသည် ပြဿနာတစ်ရပ်ကြောင့် ဦးနှောက်စားနေသည်မှာ ကြာပြီ။ သူသည် အဖြေကို ကြိုးစားပမ်းစားရှာသည်။ အဖြေရနိုင်စရာရှိသည့် နည်းလမ်းတွေလည်း စုံလောက်ပြီ။ သူလည်း ဦးနှောက်ခြောက်နေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် အမှတ်မထင်ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုက အသိဉာဏ်အလင်းရောင်ကို ပျံ့ပေးလိုက်၏။ သို့ဖြင့် မိမိ ရှာဖွေဖော်ထုတ်နေသည့် အဖြေကိုရဖို့ အထောက်အကူ ရသွားနိုင်၏။

ထိုသို့သော ဉာဏ်အလင်းရောင်ပွင့်မှုကို ကာယကံရှင်များက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြသည်။ ကြည့်နူးနှစ်သိမ့်စွာ ကြိုဆိုကြသည်။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အာခီမိဒီးစ်၏ ခံစားချက်မျိုး၊ စောစောပိုင်းက ဖော်ပြခဲ့သော ဟင်္သာအဖွဲ့သားများ၏ ခံစားချက်မျိုးတွေဖြစ်၏။ အဆိုပါ အတွေ့အကြုံမျိုးကို သရုပ်ဖော်ပုံဖြင့် ဖော်ပြလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါမည်။

စဉ်းစားတွေ့ဖော်မှုသည် အတွေ့အိမ်ထဲရှိ A အမှတ်ပေါ်မှာ သာ အာရုံစူးစိုက်နေ၏။ တစ်စုံတစ်ခု သောဖြစ်ရပ်ကြောင့် အာရုံ မြင်ကွင်းထဲတွင် B အမှတ် ဝင်ရောက်လာသည်။ ထိုအခါ အတွေ့အိမ်ပဟောင်း၏ ဟောင်းကို ချက်ချင်းလို ထိုးဖောက်ထွက်နိုင်တော့၏။

အတွေ့လမ်းကြောင်း

(၉)

အဖြေတွေ့ပြီ ထင်ပါက

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်က ဂရိလူမျိုးသင်္ချာပညာရှင် အာခီမိဒီးစ်အား ဟီယာရိုဘုရင်ကြီးက ပြဿနာတစ်ခု ဖြေရှင်းဖို့ တာဝန်ပေးထား၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်က ရွှေစင်အတိပြီးသော သရဖူအသစ်တစ်ခု ပြုလုပ်ခိုင်းခဲ့၏။ သရဖူပြုလုပ်ပြီးစီး၍ ဘုရင်မင်းကြီးထံ အပ်နှင်းသောအခါ ဘုရင်မင်းကြီးက သက်ဆိုင်ရာ ပန်းထိမ်ပညာရှင်ကို သံသယဝင်သည်။ ပန်းထိမ်ပညာရှင်သည် မိမိပေးအပ်သည့် ရွှေအလေးချိန်အတိုင်း မပြုလုပ်ဘဲ ရွှေအချို့အဝက်ကို ခိုးထားပြီး ငွေစင်အချို့ဖြင့် ဖြည့်စွက်ပြုလုပ်ထားသည်ဟု ဘုရင်ကြီးက ထင်သည်။ ထိုပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖော်ထုတ်ဖို့ ဘုရင်မင်းမြတ်က အာခီမိဒီးစ်အား တာဝန်ပေးခဲ့၏။

သတ္တုများသည် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး အလေးချိန်မတူကြောင်း အာခီမိဒီးစ် သိသည်။ အရွယ်အစားတူညီသော ရွှေတစ်တုံးနှင့် ငွေတစ်တုံးသည် အလေးချိန်ချင်း မတူညီကြပေ။ သူ့အနေဖြင့် သရဖူ အလေးချိန်ကို ချိန်စက်ကြည့်၍ရနိုင်သည်။ သို့သော် ထိုအထဲတွင် ရွှေအလေးချိန်မည်မျှ၊ ငွေအလေးချိန်မည်မျှ ပါဝင်နေသည်ကို တွက်ချက်၍မရနိုင်။ ရွှေသရဖူကြီးကို အရည်ပျော်ကျအောင် ပြုလုပ်ပြီးမှ ရွှေအလေးချိန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်။ သို့ဆိုလျှင်လည်း ရွှေသရဖူကြီး ပျက်စီးသွားဦးမည်။

ယင်းသို့သော ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိချက်များ အကြောင်းကို နောက်အခန်းများတွင် အသေးစိတ်လေ့လာပါမည်။ ယခု လောလောဆယ်တွင်မူ အောက်ပါအတိုင်း ရှုမြင်သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်၏။

၁။ ကာယကံရှင်များသည် အဖြေကို တမင်အားထုတ် ရှာဖွေရင်း အဖြေမှန်ကို တွေ့သွားသည်။ ဥပမာ၊ ပလတ်စတစ်အိတ်များ ရေပေါ်တွင် ပေါ်နိုင်ကြောင်း မောင်အဖွဲ့သားများ သိသွားပုံမျိုး။

၂။ ကာယကံရှင်များသည် ပြဿနာတစ်ရပ်အကြောင်းကို တစ်ခုံစိတ်တန့်နဲ့ စဉ်းစားနေရာမှ ပြဿနာနှင့် လုံးဝမပတ်သက်သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုခုကြောင့် အဖြေမှန်ကို ဘွားခနဲ သိလိုက်ရသည်။ ဥပမာ- ရေချိုးကန်ထဲတွင် အာခီမီဒီးစ်၏ ကြုံတွေ့ရသည့်အဖြစ်မျိုး။

၃။ ရှေ့တွင် အစဉ်အဆက် ကြုံခဲ့ရသော သိသာထင်ရှားသည့် ပြဿနာတစ်ရပ်ကြောင့် အဖြေကို ဖော်ထုတ် တွေ့ရှိသွားသည်။ ဥပမာ- အမှောင်ထဲ အလင်းရောင်ပြန်သော ကော်ပြားတစ်မျိုးကို ပါစီရောက တီထွင်ခဲ့ခြင်းမျိုး။

အထက်ဖော်ပြပါ သုံးသပ်ချက်များအနက် ဒုတိယနှင့် တတိယ သုံးသပ်ချက်ကိုကြည့်ပါ။ မိမိ အဖြေရှာနေသည့် ပြဿနာနှင့် မည်သို့မျှ မပတ်သက်သည့် လှုပ်ရှားမှုများကို တွေ့ရပါမည်။ အဆိုပါ လှုပ်ရှားမှုများ ပြုလုပ်ရင်း ပျိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ ရရှိလာသည့် ဉာဏ်အလင်းရောင်ကို မိမိ၏ပြဿနာနှင့် တွဲဖက်စဉ်းစားပြီး အဖြေမှန်ဖော်ထုတ်သွားကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

အာခီမီဒီးစ်သည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ရွှေသရဖူပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် အတွက် ရေချိုးကန်ထဲသို့ ဝင်ခြင်းမဟုတ်။

ပါစီရောသည် ညဉ့်အမှောင်ထဲတွင် မော်တော်ကားမောင်းခဲ့၏။ ထိုသို့ မော်တော်ကားမောင်းခြင်းမှာ မိမိသွားရာလမ်းကြောင်းကို အခြားယာဉ်မောင်းများ သိသာမြင်သာစေသည့် လင်းရောင်ပြန်ကော်ပြား တီထွင်ထုတ်လုပ်ရန် မောင်းခြင်းမဟုတ်။

တကယ်တော့ အမှတ်မထင် တိုက်ဆိုင်မှုသာဖြစ်၏။ အဆိုပါ တိုက်ဆိုင်မှုကို မိမိ အဖြေရှာနေသည့် ပြဿနာနှင့် ဆက်စပ်စဉ်းစားကြည့်သည်။ ထွက်ပေါ်လာသည့် အဖြေကို ပါရမီရှင်က အကျိုးရှိစွာ အသုံးချသွားခြင်း ဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်ရာ...

အဆက်အစပ်မရှိသည့် လှုပ်ရှားမှုများ ပေါင်းစပ်သွားခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့၏ မူလအတွေးအိမ်ကြီး (စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အဆောက်အအုံကြီး) ထဲတွင် နောက်ထပ် အခန်းတစ်ခန်း ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အများစုသည် အတွေးအိမ်ကြီး၏ စည်းဝိုင်းအတွင်းမှာသာ ဖြစ်ပေါ်၏။ ပြဿနာတစ်ခု သို့မဟုတ် အကြောင်းအရာ တစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ စဉ်းစား အဖြေရှာတော့မည်ဆိုလျှင် အဆိုပါအတွေးအိမ်ကြီးထဲမှာသာ လှည့်ပတ် အဖြေရှာကြ၏။ ဥပမာ- စောစောပိုင်းကဏ္ဍတစ်ခုတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် 'ကြောင်များ' အကြောင်း ပြန်လည်းစဉ်းစားသလိုမျိုး။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့၏ ပင်မအတွေးအိမ်ကြီးထဲတွင် အတွေးခန်းကလေးပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဖွဲ့စည်းထားသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ ဥပမာ၊ ကြောင်းများအကြောင်း စဉ်းစားတော့မည်ဆိုလျှင် ကြောင်များနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းအချက်အလက်များ စုဆောင်းထားသည့် အခန်းတစ်ခန်း ဖွဲ့စည်းဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အခြား အကြောင်းအရာများ ပေါ်ပေါက်လာတိုင်း ယင်းသို့သော အခန်းငယ်များ ဖွဲ့စည်းဖြစ်ပေါ်လာ၏။ နို့လိုသည်မှာ ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်တွေသည် ယင်းသို့သော အခန်းငယ်ပေါင်းများစွာကို ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်နိုင်သည် ဆိုသည့်အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ အခန်းငယ်များ ဖွဲ့စည်းရာတွင် တစ်ခန်းနှင့်တစ်ခန်း အနားစွန်းထပ်မှုကို မလွဲမရှောင်သာ တွေ့ကြုံရပါမည်။ ဥပမာအဖြစ် တင်ပြရလျှင် ကျွန်တော်တို့၏ အာရုံသည် 'ခွေးများ'အကြောင်းသို့ ရောက်သွားပြီဆိုပါစို့။ ထိုအခါ ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်တွေက ပင်မအတွေးအိမ်ကြီးထဲတွင် သီးခြားအခန်းကလေး တစ်ခန်းကို ချက်ချင်း ဖွဲ့စည်းလိုက်လိမ့်မည်။ အဆိုပါ အခန်းကလေးထဲတွင် ခွေးများနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းအချက်အလက် တွက် ဖုစည်းလိုက်လိမ့်မည်။

ခွေးဆိုတာ အန္တရာယ်ပေးတတ်တဲ့ သတ္တဝါမျိုးလား။

ဒီကောင်တွေကို အသုံးချလို့ရသလား။

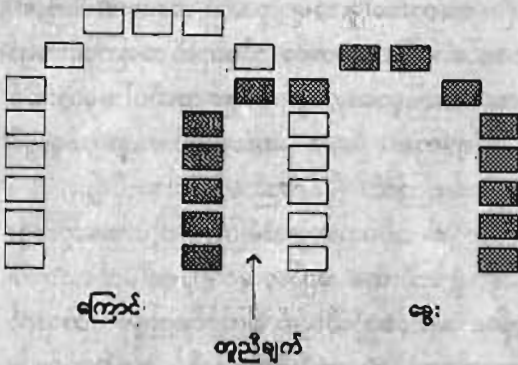
ခွေးတွေဟာ လူတွေရဲ့ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန်ဆိုတာ ဟုတ်လား။

ထိုသို့ ခွေးများအကြောင်း ရုပ်လုံးဖော် စဉ်းစားရာတွင် သမိကထား စဉ်းစားသည့် အကြောင်းအရာများသည် ကြောင်များအကြောင်း စဉ်းစား

၉၂

မြတ်ငြိမ်း

စဉ်ကနှင့် မတူပေ။ မတူဟု ပြောရသော်လည်း တူသည့်အချက်များလည်း ရှိနေပါသည်။ ဥပမာ- ရွေးကော ကြောင်ပါ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်မျိုးများဖြစ်၏။ ထိုသို့ အနားစွန်းထပ်ခြင်းကို ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြမည်ဆိုလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါမည်။

အကြောင်းအရာ နှစ်မျိုး (ကြောင်နှင့်ရွေး) တွင် သီးခြားစရိုက် သဘာဝများ ရှိ၏။ သို့သော် တူညီသည့် စရိုက် သဘာဝများလည်း ရှိနေကြောင်းကို ပုံစံတွင် တွေ့နိုင်၏။

သည်တော့ သင့်ဘက်က ပြောမည်ဆိုလျှင် ပြောစရာအချက် တစ်ချက် ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်က တူညီချက်များရှိနိုင်သည့် အကြောင်းအရာနှစ်မျိုး (ကြောင်နှင့်ရွေး)ကို တမင်ရွေးပြီး ဥပမာပြသည်ဟု သင့်ဘက်က ထောက်ခံနိုင်ပါသည်။

ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ သင့်အနေဖြင့် ခေါင်းထဲတွင် ဖျိုးခနဲဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာသည့် အကြောင်းအရာနှစ်မျိုးကို ရွေးထုတ်လိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ထိုအကြောင်းအရာနှစ်မျိုးကို ဆက်စပ်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အဆိုပါ အကြောင်းအရာနှစ်မျိုးသည် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဆက်စပ်၍နေကြောင်း သင်တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဥပမာ- ယခု ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ဧည့်ခန်းထဲမှ ထိုင်နေသည့် ဧည့်ခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်စိထဲတွင် တန်းခနဲတွေ့လိုက်သည်မှာ ရုပ်မြင်သံကြားစက်တစ်လုံး။ နောက်ထပ် မျက်စိကို ဝေကြည့်လိုက်သောအခါ တွေ့မြင်ရသည်မှာ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက လက်ဆောင်ပေးထားသည့် ကျွန်းစားပွဲပုကလေး တစ်လုံး။

သည်ပစ္စည်း နှစ်မျိုးအကြောင်း စဉ်းစားကြည့်သည်။ သည်ပစ္စည်းနှစ်မျိုးမှာ ဘာတွေတူညီမှု ရှိသလဲ။ တစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး ဆက်စပ်ကြည့်လိုရနိုင်သလား။

ပစ္စည်းတစ်မျိုးက မိမိ၏ငွေကြေးဖြင့် ဝယ်ထားရ၏။ (ရုပ်မြင်သံကြားစက်) နောက်တစ်မျိုးက လက်ဆောင်ရထားခြင်းဖြစ်၏။ (စားပွဲပု)။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို ဖွင့်လျှင် ရောင်စုံအရုပ်တွေ တွေ့ရသည်။ တေးသံတွေ ကြားရသည်။ ဝါဒဖြန့်တာတွေ ကြားရ မြင်ရသည်။ အခြားတစ်နေရာရှိ ကျွန်းစားပွဲပုကလေးကတော့ ငုတ်တုတ်။ ထားရာမှာ နေသည်။ သူ့အပေါ်မှာ တင်ချင်ရာ တင်ထား၊ သူကတော့ မလှုပ်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်၏ အလှူက တစ်မျိုး။ စားပွဲပုကလေး၏ အလှူကတစ်မျိုး။ စားပွဲပုကလေးပေါ်တွင် ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို တင်လိုက်လျှင် ဘယ်လိုနေမည်လဲ။ အလှူချင်း ပေါင်းစပ်ပွားမည်လား။ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အလှူတွေ အားနည်း ပျက်စီးသွားမည်လား။

ရုပ်မြင်သံကြားစက်က အဆင့်မြင့် အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်း။ သိပ္ပံပညာ၏ တီထွင်မှုတစ်ရပ်။ ကျွန်းစားပွဲက သဘာဝပစ္စည်း။ သဘာဝအလှကို ဖော်ကျူးထားသည့်အရာ။ ပစ္စည်း နှစ်မျိုးစလုံးတွင် အလှကိုယ်စီ ရှိသည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို မျက်စိပသာဒဖြစ်အောင် ပုံစံချိုးထားသည်။ ကျွန်းစားပွဲပုကလေးကိုလည်း ပင်စည် အတွန်အခေါက်များ၊ ကျွန်းသားအကွက်များ ပေါ်ပြီး လှပနေအောင် ဖန်တီးထားသည်။ တကယ်လို ရုပ်မြင်သံကြားစက် ထည့်ထားသည့်အိမ် (အပေါ်ခွဲ)ကို ကျွန်းသားပါးပါးကလေးဖြင့် ပြုလုပ်ထားလျှင် ယခုထက်ပိုပြီး လိုချင်မက်မောစရာ ကောင်းလာမည်လား။

ပစ္စည်းနှစ်မျိုးစလုံးသည် လူ့ဘဝတွင် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းတွေလား။ မဟုတ်။ သို့ဆိုလျှင် ပစ္စည်းနှစ်မျိုးစလုံးသည် မိမိခံပစ္စည်းတွေလား။ မဟုတ်သည်။ သည်ပစ္စည်း နှစ်မျိုးစလုံး ဧည့်ခန်းထဲမှာမရှိလျှင် ကျွန်တော် စိတ်ဆင်းရဲနေမည်လား။ စိတ်ဆင်းရဲစရာ အကြောင်းမရှိ။ ပစ္စည်းနှစ်မျိုးစလုံး ဧည့်ခန်းထဲမှာရှိနေသည့်အတွက် ကျွန်တော် စိတ်ချမ်းသာနေမည်လား။ စိတ်ချမ်းသာစရာ အကြောင်းရှိသလို စိတ်မချမ်းသာစရာ အကြောင်းလည်း ရှိသည်။ ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်မှ မိမိ ကြည့်ချင်ကြားချင်သည့် အစီအစဉ်များ လာလျှင် ကြည့်ရကြားရ၍ စိတ်ချမ်းသာသည်။ ကျွန်းစားပွဲကလေးပေါ်တွင် သဘာဝအလှချင်း လိုက်ဖက်မည့် ပန်းပွင့်ကလေးများ တင်ထားခြင်းဖြင့် စိတ်ကြည်နူးမှုရနိုင်သည်။ တစ်ဖက်တွင် အဆိုပါပစ္စည်းများ ပျက်စီးယိုယွင်းသွားမှာကို စိုးရိမ်သောက ဖြစ်နေရသည်။

အဆိုပါ စိတ်ကူး စိတ်သန်းအများစုသည် အနည်းငယ် ကြောင်စိတ်
အတွေးများ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ သို့သော် အဆိုပါ စိတ်ကူးစိတ်သန်း
များက မျိုးမတူသည့် အကြောင်းအရာများကို ဆက်စပ် စဉ်းစား၍ရနိုင်ကြောင်း
ဖော်ပြနေပါသည်။

သည်တော့... ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်တွေသည် ပြဿနာ၊ သို့မဟုတ်
အကြောင်းအရာ တစ်ခုချင်းကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန်အတွက် အခန်းငယ်များ
တစ်ကန့်စီ ဖွဲ့စည်းနိုင်ကြောင်း သိခဲ့ကြပြီ။ ထိုသို့ အခန်းငယ်များ ဖွဲ့စည်းရာမှ
ပေါ်ပေါက်လာသည့် စိတ်စင်စားဖွယ် သဘာဝသွင်ပြင် နှစ်ရပ် ရှိပါသည်။

ပထမတစ်မျိုးမှာ ဦးနှောက်က သတင်းအချက်အလက်များကို သိုလှောင်
စုဆောင်းရာတွင် မည်သို့မည်ပုံ သိုလှောင်စုဆောင်းသလဲ ဆိုသည့် အမှုအကျင့်နှစ်
ဆိုင်၏။

ဥပမာအဖြစ်ပြုရလျှင် သင်သည် လက်ပတ်နာရီ မပတ်ဘဲ နေထိုင်
တတ်ပါက သင်၏ လှုပ်ရှားမှုများ အဝင်ခွင်ကျဖြစ်ရေးအတွက် အချိန်နာရီကို
အခြားသူများထံ လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို မေးရပေလိမ့်မည်။ သင်သည်
အချိန်ခန့်မှန်းရာတွင် တော်သူဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သင်က
အချိန်ကိုမေးပြီး ဦးနှောက်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားလိုက်လိမ့်မည်။ သို့သော်
အချိန်ကို မေးခြင်းမှာ သင် စဉ်းစားနေသည့် သို့မဟုတ် သင်လုပ်ဆောင်ရာ
ပြင်ဆင်နေသည့် အကြောင်းအရာတစ်ခုခုနှင့် ပတ်သက်ပြီး မေးခြင်းဖြစ်နိုင်၏။
ထိုသို့ဖြစ်ပါက သင် မေးပြီးသိလိုက်ရသည့် အချိန်နာရီကို အဆိုပါ အကြောင်း
အရာ ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် သွတ်သွင်း တေးမှတ်လိုက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ
အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းကလေးများ ကြုံရတတ်လေသည်။

ဥပမာ- သင်သည် ညနေ ၆:၃၀ တိတိတွင် အပြင်သို့သွားဖို့ စီစဉ်
ထားသည် ဆိုပါစို့။ သင်က တစ်ဦးဦးအား အချိန်မေးမည်။ထိုသူက ၅:၃၀
ရှိပြီဟုပြန်ဖြေမည်။ သည်တော့ သင်အပြင်မထွက်မီ ဘနာရီနှင့် မိနစ်၂၀
အချိန်ရသေးကြောင်း တွက်လိုရသည်။ လောလောဆယ်တွင် ရုပ်မြင်သံကြား
အစီအစဉ်တစ်ခု ကြည့်ချင်သည်။ ယင်းအစီအစဉ် ဘယ်အချိန်စမည် ဆိုသည်
ကိုလည်းသိသည်။ သို့သော် ယခု ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲ။ သင်သည် စောစောက
မေးထားသည့်အချိန်ကို မမှတ်မိတော့။ အကြောင်းမှာ အဆိုပါအချိန် ၅:၃၀ က

၆:၃၀ တွင် အပြင်သွားမည်' ဟူသည့် ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် သွတ်သွင်း
သိမ်းဆည်းထားလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ကျွန်တော် ထောက်ပြလိုသည့်အချက်မှာ သင့်ဦးနှောက်ထဲတွင်
ပင်လိုအပ်သည့် သတင်းအချက်အလက်သည် ရှိကောင်း ရှိနေပါလိမ့်မည်။
သို့သော် အဆိုပါသတင်းကို သက်ဆိုင်ရာခေါင်းစဉ် တစ်ခုခုအောက်တွင်
သွတ်သွင်း သိမ်းဆည်းထားလိုက်၏။ ထိုအခါ အဆိုပါသတင်းအချက်အလက်
ကို လှုံ့လှယ်လင့်တကူ ထုတ်ယူ မသုံးဖြစ်တော့ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားရမည့် ဒုတိယအတွေ့အကြုံမှာ စိတ်ကူး နှစ်မျိုး
သို့မဟုတ် အတွေးလမ်းကြောင်းနှစ်ခု ရုတ်တရက်ပေါင်းစပ် မိသောအခါ
ပင်းခနဲလက်ခနဲ ဉာဏ်အလင်းရောင် ပွင့်သွားခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်လေသည်။

ဥပမာတစ်ခု ပြပါမည်။ သင်မရောက်ဖူးသော မြို့တစ်မြို့၊ သို့မဟုတ်
ကျေးလက်ဒေသတစ်ခုသို့ သွားရောက် လည်ပတ်ဖူးပါသလား။ ထိုသို့သော
နေရာဒေသတွင် လှည့်ပတ်သွားလာရင်း ယင်းနေရာဒေသသည် သင်ရောက်ဖူး
သော နေရာဒေသတစ်ခုခုနှင့် ဆင်တူနေရသည်ဟု တွေးမိပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့
ဆင်တူမှုကို သိမြင်လိုက်ခြင်းကြောင့် သင့်တွင် ကြည်နူးစိတ်၊ သို့မဟုတ်
ပျော်ရွှင် တက်ကြွစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်စရာ အကြောင်းရှိပါသည်။

သင် သိကျွမ်းထားသူတစ်ဦးကို ပြန်လည်ဆုံစည်းပြီး မိမိ သိကျွမ်းခဲ့သူပါ
ကလားဟု ဖော်ထုတ် သိရှိလိုက်ရချိန်တွင်လည်း အထက်ဖော်ပြပါ ခံစားချက်
မျိုးကို ရနိုင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် အဆိုပါ မိတ်ဆွေကို သင် တွေ့နေ
မြင်နေကျ ဝန်းကျင်တွင်မဟုတ်ဘဲ သင် လုံးဝမမျှော်လင့်သည့် ဝန်းကျင်မျိုးတွင်
ဆုံတွေ့ ရသည့်အခါမျိုး၌ ပို၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါသည်။

ဥပမာ- သင်က ရုံးဌာနတစ်ခုတွင် တာဝန်ထမ်းခဲ့၏။ ထိုစဉ်က
သင့်ဌာနသို့ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဝင်ထွက်သွားလာနေသည့် ဦးဖြူနှင့်
သိကျွမ်းခဲ့၏။ သင်သည် လုပ်သက်ပြည့်သောအခါ လုပ်ငန်းခွင်မှ အနားယူပြီး
ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု ထူထောင်သည်။ တစ်ချိန်တွင် အလုပ်နှင့်
ပတ်သက်ပြီး အမေရိကပြည်ထောင်စုသို့ ခရီးထွက်ခဲ့၏။ အမေရိကရှိ ဟိုတယ်
တစ်ခုတွင် တည်းခိုနေရာမှ တစ်နေ့ ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းထဲသို့ ထွက်အလာတွင်
လူတစ်ယောက်က သင့်အား လာရောက်နှုတ်ဆက်သည်။ သင်သည် တို့လူကို
မျက်ချင်းမမှတ်မိ။ ထိုလူက ကျွန်တော် ဦးဖြူပါဟု ပြောသည်။ ခင်ဗျား

.....ဌာနမှာ လုပ်နေတုန်းက သိခဲ့ကြတာလေဟု ပြန်လည် အစပြောပေးသည်။ သည်တော့မှ ဦးဖြူကို သင် မှတ်မိသွားသည်။ ထိုအခါ သင်သည် အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်သွားသည်။

ဦးဖြူကို သင် ချက်ချင်းမမှတ်မိခြင်းမှာ သူ့အား သင် သိကျွမ်းခဲ့သည့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ယခု တွေ့ဆုံရသည့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လုံးဝ မအပ်စပ် မပတ်သက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သင် တာဝန်ထမ်းခဲ့သည့် ရုံးလုပ်ငန်းဝန်းကျင်တွင် ကျင်လည်နေသည့် ဦးဖြူကို မြန်မာပြည်နှင့် မိုင်းမိတ်ထောင်ချီဝေးသည့် အမေရိကလိုနေရာမျိုးတွင် တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု သင် လုံးဝ ထင်မှတ်ထားခြင်းမရှိ။ ယခုကဲ့သို့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေ့ဆုံပြီး ဦးဖြူ ဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိသွားသောအခါ သင့်စိတ်ထဲတွင် ဝမ်းသာကြည်နူးရသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ ဦးဖြူ ဟူသည့် သတင်းအချက်အလက်ကို သင်တို့ ဦးနှောက်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထား၏။ ဦးဖြူသည် အတွေးအခေါ် ဟောင်းထဲမှာသာ ရှိနေ၏။ ယခု မည်သို့မျှ မပတ်သက်သည့် နေရာတွင် တွေ့လိုက်ရသောအခါ သင့်အတွေးသည် အတွေးအခေါ်ဟောင်းကို ဖောက်ထွက်ရ၏။ နောက်ဆုံး အဖြေရသောအခါ ဝမ်းသာ ကြည်နူးရလေသည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် တစ်စုံတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိခြင်းနှင့် တီထွင်ဖန်တီးမှုများတွင်လည်း အတွေးအကြံနှစ်မျိုး ပေါင်းစပ်ပြီး အသိဉာဏ်အလင်းပွင့်မှုများကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုသို့ ဉာဏ်အလင်းပွင့်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ သာကေတစ်ခု ပြပါမည်။ မစ္စတာအေတို့ဌာနမှ မော်တော်ကားများကို အုတ်နံရံလေးဖက်လေးတန် ကားထားသည့် ခြံဝိုင်းကြီးထဲတွင် သိမ်းရ၏။ ခြံဝိုင်းကြီးရှေ့တွင် မော်တော်ကားဝင်သာ ထွက်သာသည့် လမ်းကျဉ်း ကလေး တစ်လမ်းပဲရှိသည်။ လမ်းမကြီးပေါ်မှ ချိုးကွေ့ပြီး ထိုလမ်းကလေးမှ ခြံဝိုင်းထဲသို့ ဝင်ရသည်။ ခြံဝိုင်းထဲမှ ထိုလမ်းကလေးအတိုင်း မောင်းပြီး လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ထွက်ရသည်။

သို့သော် ထိုသို့ လမ်းမကြီးပေါ်သို့ မောင်းထွက်ရသည်မှာ အလွန်အန္တရာယ်များသည်။ မော်တော်ကားတစ်စီး ခြံဝိုင်းထဲမှ မောင်းထွက်လိုက်လျှင် မော်တော်ကားခေါင်းသည် လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ပြုလွှက်သွားသည်။ ထိုအချိန်ထိ

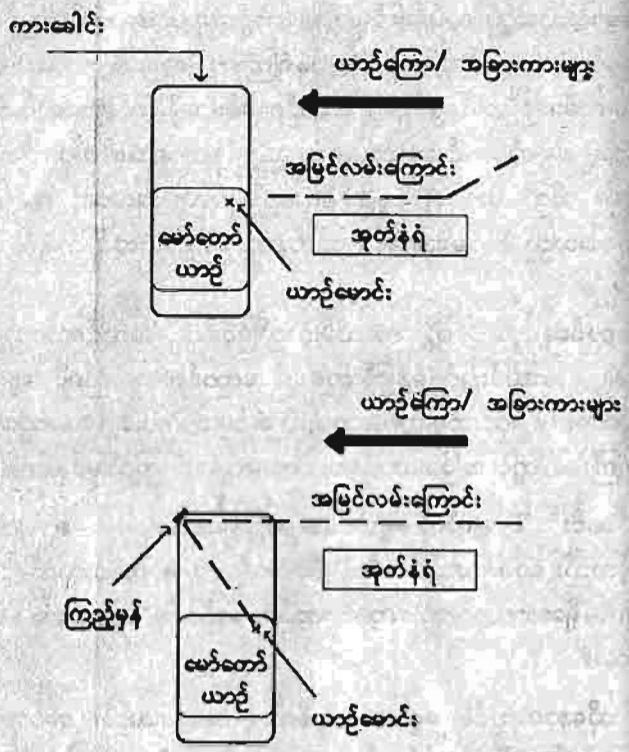
ယာဉ်မောင်းသူသည် လမ်းမကြီးပေါ်မှ ယာဉ်အသွားအလာကို မမြင်ရသေး။ မကြောင်းမှာ သူ့မြင်ကွင်းကို အုတ်နံရံကြီးက တားဆီးထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ လမ်းမကြီးပေါ်တွင် အခြားယာဉ်တစ်စီး အရှိန်ပြင်းစွာမောင်းလာလျှင် ခြံဝိုင်းထဲမှ အမှတ်မထင် ခေါင်းဖြူလာသည့် မစ္စတာအေ၏ကားကို ဝင်တိုက်နိုင်သည်။ ထိုသို့ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်နိုင်သည့် အလားအလာကို တွက်မိသည့် မစ္စတာအေသည် စိတ်မအေးနိုင်။ ထိုကိစ္စကို ခေါင်းထဲတွင် တန့်နဲ့ စဉ်းစားနေခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် မိမိတို့ ကားသိမ်းသည့်ခြံဝိုင်းနှင့် အသွင်တူသည့် အခြားခြံဝိုင်း၏ လမ်းထိပ်တွင် မှန်ကြီးတစ်ချပ် ထောင်ထားသည်ကို မစ္စတာအေ တွေ့လိုက်ရ၏။ ခြံဝိုင်းထဲမှ ထွက်လာသည့် မော်တော်ကားပေါ်မှ ယာဉ်မောင်းကား လမ်းမကြီးပေါ်တွင် အခြားယာဉ်များ လာမလာကို ကြည့်မြင်နိုင်ရန်ဖြစ်၏။

ယင်း စီမံချက်ကို မစ္စတာအေ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စဉ်းစားသည်။ မှန်ချိန်သည်။ ဝေဖန်သည်။ ယင်းသို့စီမံထားခြင်းမှာ ကောင်းသည်။ သို့သော် မြင်းချက်မရှိလောက်အောင် ကောင်းသည်ဟု မဆိုသာ။ မစ္စတာအေ စိတ်တိုင်းကျသေး။

ထိုနောက်တွင်မှ မစ္စတာအေ စိတ်ကူးတစ်ခုရသည်။ မော်တော်ကားတွင် ကြည့်မှန် တပ်ဆင်ထားလျှင်ကော။ မော်တော်ကားတွေတွင် နောက်ကြည့်မှန်များ တပ်ဆင်ထားသည်။ လမ်းချိုး လမ်းကွေ့များမှ လာသည့်ယာဉ်များကို မြင်သာအောင် နံရံကြီးများတွင် လမ်းကွေ့ကြည့်မှန်များ တပ်ဆင်ထားကြသည်။ သို့ဆိုလျှင် ယာဉ်မောင်းများ အလွယ်တကူ ကြည့်လိုရအောင် လမ်းကွေ့ကြည့်မှန်များကို မော်တော်ယာဉ်များတွင် တပ်ဆင်ထားလို့ မရနိုင်ဘူးလား။

စိတ်ကူးမှာ ရိုးရိုးကလေးပင်။ လိုအပ်သည်မှာ မော်တော်ကား ရှေ့ဘက်ကားပေါ်တွင် တပ်ထားသည့် နောက်ကြည့်မှန်ကို ယာဉ်မောင်းအလိုရှိသလို လျှော့နိုင် ချိန်ဆနိုင်သည့် ကိရိယာတစ်ခု တပ်ဆင်ပေးရုံသာဖြစ်၏။ ယင်းသို့သော ကိရိယာတပ်ဆင်ပေးထားလျှင် လွန်စွာ အသုံးတည့် ခရီးရောက်မည့် အနေအထားပေါင်း မြောက်မြားစွာကို နောက်ပိုင်းရက်အနည်းငယ်အတွင်း မစ္စတာအေ တွေ့ခဲ့ရလေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ...

စိတ်ကူးသစ်၊ အကြံအစည်သစ်များ ဆိုသည်မှာ တမင်တကာ တွေးတောကြံဆနေဖို့မလိုဟူသည့် အချက်ကို အထက်ဖြစ်ရပ်နှင့် အတွေ့အကြုံက ဖော်ပြနေ၏။ ထို့အတူ စိတ်ကူးသစ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာရေးအတွက် ထူးထူးခြားခြား ပြဿနာတစ်ရပ် ရှိနေဖို့လည်း မလိုပါ။ မိမိ၏ သွားလာလှုပ်ရှားမှုများ၊ လုပ်ဆောင်မှုများ အဆင်မပြေ မချောမွေ့သည့်အခါ ထိုအခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် စိတ်ကူးသစ်၊ အကြံသစ်များ ပေါက်ဖွားလာခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိရောက်အောင်မြင်သော တိုးတက်မှုသည် ပြဿနာတစ်ခုကို ထိုင်ပြီး အဖြေရှာနေခြင်းမှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းမဟုတ်။ တိုက်ဆိုင်မှုများမှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်၏။ အဆိုပါတိုက်ဆိုင်မှုက မိမိ၏ အတွေ့၊ အမြင်၊ အကြံ

စသည့် အတွေ့အကြုံအပိုင်းအစများကို သူ့နေရာနှင့်သူ အဝင်ခွင့်ကျ ပေါင်းစပ်ပူးစေပြီး အတွေးသစ် စိတ်ကူးသစ်များ ပေါ်ထွက်လာစေပါသည်။ တီထွင်ကြံဆပုံပိုင်း၏ အဓိကသော့ချက်မှာ အတွေးသစ်၊ အကြံသစ်များ ပေါ်ထွက်လာချိန်တွင် ယင်းတို့ကို အရအမီဆုပ်ကိုင်ပြီး အသိအမှတ်ပြုခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်တွေသည် စိတ်ကူးများ၊ အတွေးများကို မပြတ်တမ်း ရောမွှေ ပေါင်းစပ်ပေးနေပါသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပေးနေသဖြင့် ပေါ်ထွက်လာသည့် အဖြေများသည် ကြည်နူး အားတက်စရာများဖြစ်နေတတ်ပြီး မကျိုးအမြတ်များစရာများပင် ဖြစ်နေတတ်ကြောင်း မကြာမကြာ တွေ့ရ၏။

တစ်နေ့တွင် အက်ဒွပ်ဘောလ်သည် လမ်းမကြီး တစ်လမ်းပေါ်တွင် ကားမောင်းသွား၏။ ထိုစဉ် သူ့ကားကို ကျော်တက်သည့် မော်တော်ကား၏ ကားများက လမ်းပေါ်မှ ချိုင်တစ်ချိုင်ကိုနင်းလိုက်ရာ ချိုင်ထဲမှ ရွှံ့များ၊ ရေများသည် အက်ဒွပ်ဘောလ်၏ ကားရှေ့မှန်ပေါ်သို့ လာစဉ်သည်။ ပထမတော့ အက်ဒွပ်ဘောလ် စိတ်ဆိုး မာန်ဆိုး ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် သည်အတွေ့အကြုံမှ အခြေခံ သဘောတရားတစ်ရပ် ထုတ်ယူပြီး စက်ပစ္စည်းတစ်မျိုး တီထွင်ဖို့ မကြံရခဲ့၏။ သူတီထွင်လိုက်သည့် စက်ပစ္စည်းမှာ သီးပင်၊ ဖိုက်ပင်များကို ရေဖျန်းသည့် စက်ကိရိယာဖြစ်ပြီး သူ၏ ရေဖျန်းစက်သည် အလွန်အောင်မြင်လှကြိုက်များခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ အတွေးသစ်၊ အကြံသစ်များ ပေါ်ထွက်လာစေသည့် ရင်းမြစ်များမှာ မှန်းဆတိုင်းတာ၍ မရလောက်အောင် ရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ သင်လည်း အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းသော အတွေးသစ်၊ အကြံသစ်များကို မွေးထုတ်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့မွေးထုတ်ရန် အခွင့်အလမ်းများ တိုးပွားလာရေးအတွက်လည်း ဤစာအုပ်၏ နောက်ပိုင်းကဏ္ဍများက သင့်အား ကူညီပါလိမ့်မည်။

* ❖ *

လူကျင့်လိုက်လျှင် ကျွန်တော်တို့၏ နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်ချက်မှာ ပိုမို တိုးတက်အောင်မြင်လာနိုင်ကြောင်း သိခဲ့ကြပြီ။

မိမိ လတ်တလော စဉ်းစားနေသည့် အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ကျွန်တော် ကိုသည် ကျွန်တော်တို့ခေါင်းထဲတွင် သိုလှောင်ထားသည့် ဗဟုသုတများဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ချိန်ထိုးပြီး အဖြေထုတ်တတ်ကြ၏။ ထိုပြင် ကျွန်တော်တို့၏ အတွေ့အကြုံများဖြင့်လည်း နှိုင်းယှဉ် ချိန်ထိုး၍ အဖြေထုတ်တတ်ကြ၏။ ထိုသို့ နှိုင်းယှဉ်ချိန်ထိုးရာတွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဖြစ်စဉ်က ထိန်းချုပ်ထားကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီ။

နောက်တစ်ဆင့်အဖြစ် အရှိအတိုင်း စဉ်းစားခြင်းအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ လေ့လာခဲ့ကြ၏။ အရှိအတိုင်း စဉ်းစားခြင်းသည် အဖြေ မည်သို့ထွက်လာမည်ကို ကြိုတင်တွက်ဆ၍ရသည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေကို တွက်ဆရန် အလွန်လွယ်ကူပြီး ဘာဝန်အလွန်ကျဉ်းသည် စဉ်းစား တွေးခေါ်မှု အဆောက်အအုံထဲတွင် စဉ်းစား တွေးခေါ်ရသည်။

အရှိအတိုင်း စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း၏ အဓိက သာရည်များမှာ လျင်မြန်စွာ တွေးခေါ်နိုင်ခြင်းနှင့် အားထုတ်ရမှု သက်သာခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် နာရည်များလည်းရှိသည်။ အရှိအတိုင်း စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကြောင့် စဉ်းစားဉာဏ် ပီတိဆီခြင်းနှင့် ကောက်ချက်အမှားများကို အဆောတလျင် ချမိခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်လေသည်။

သင့်အတွက် စဉ်းစားနိုင်စွမ်း ရှိခြင်းသည်လည်း အရေးကြီးကြောင်း ကျွန်တော်တို့ လေ့လာမှတ်သားခဲ့ကြပြီ။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လူတွေသည် တစ်ဦးနှင့်စာစဉ်း မတူကွဲပြားစွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်တတ်ကြကြောင်း၊ ထိုသို့ဖြစ်ရ သည်မှာ လူတွေ၏ တစ်ဦးချင်း အတွေ့အကြုံများ မတူ၍ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားတွေးခေါ်ရသည့် အကြောင်း အရာသည် တိကျခိုင်မာသော၊ သို့မဟုတ် အဖြူအမည်း ခွဲခြား၍ရသော အကြောင်းအရာမဟုတ်ဘဲ စိတ္တဗေဒနိရောဓလျှင်၊ သို့မဟုတ် မီးခိုးရောင် အကြောင်းအရာဖြစ်နေလျှင် ယင်းသို့ စဉ်းစားတွေးခေါ်ပုံချင်း ပို၍ ကွဲပြားခြားနား ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာပြီးခဲ့ကြပြီ။

ထို့နောက် ဘောင်များ၊ အကုန်များဖြင့် ထိန်းချုပ်ထားသည့် အလွှာအိမ် ထဲတွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ရသည့်အတွက် ပြဿနာများနှင့် ကြုံရကြောင်း၊

(၁၀)

ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်ပါ

ပြန်လည်စဉ်းစားခြင်း၊ သို့မဟုတ် အရေးပါသည့် အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည်ဝေဖန် ပိုင်းခြားခြင်းသည် သင်ယူ ဆည်းပူးနေသူတစ်ဦး သို့မဟုတ် တွေးတောကြံဆနေသူ တစ်ဦးအတွက် အလွန်အသုံးဝင်သည့် ကျင့်စဉ်တစ်ခု ဖြစ်၏။ ပြန်လည်စဉ်းစား တွေးခေါ်ခြင်းက အမှတ်သညာများကို ပြန်လည် လတ်ဆတ်လာစေသည်။ ပြန်လည် ရုပ်လုံးကြွလာစေသည်။ ထိုသို့ အမှတ် သညာများ ပြန်လည် ရုပ်လုံးကြွလာသည့်အတွက် မိမိ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်နေရသည့် အနေအထား သို့မဟုတ် မိမိ၏ ဘဝပန်းချီကားကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပီပီပြင်ပြင် ပြန်ပြီးကြည့်နိုင်၊ မြင်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ဘဝပန်းချီကားချုပ်ကြီး ကြည့်မြင်နိုင်သည့်အတွက် ထိုပန်းချီကားချုပ်ကြီးထဲမှ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု သို့မဟုတ် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုချင်းကို ပြန်လည် သုံးသပ်ဝေဖန်နိုင်၏။ ဖြစ်ရပ် တစ်ခုချင်းကို ပိုမိုနားလည် သဘောပေါက်လာနိုင်၏။

သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့လည်း ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ် ဖြစ်စဉ်ကို ပြန်လည် ဝေဖန်ပိုင်းခြားကြည့်ဖို့ အချိန်တန်ပြီထင်ပါသည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသည် လူတိုင်းတွင်ရှိသည့် သဘာဝ အရည်အချင်း တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားပုံ စဉ်းစားနည်းများကို ဆန်းစစ်လေ့လာပြီး အတွေးအခေါ် ထက်မြက်လာစေမည့် နည်းစနစ်များဖြင့်

ထိုသို့ ပြဿနာများနှင့် ကြုံရပါက လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်ပြီး စဉ်းစားကြရကြောင်း ကျွန်တော်တို့ လေ့လာခဲ့ကြ၏။ အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်စဉ်းစားခြင်းကြောင့် ရရှိသည့်အကျိုးများနှင့် ယင်းအကျိုးများကို ရရှိသည့်အခါ ခံစားရသည့် ခံစားချက်အမျိုးမျိုးအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လေ့လာခဲ့ကြ၏။

ထိုနောက်တွင်မူ ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်များက သတင်း အချက်အလက်များကို သိုလှောင်ထားနိုင်စွမ်းရှိကြောင်း၊ အဆိုပါ သတင်း အချက်အလက်များကို အပြန်အလှန် ရည်ညွှန်းနိုင်စွမ်းရှိကြောင်း သိခဲ့ကြပြီ။ ထို့ပြင် အတွေးအိမ်ကြီးထဲတွင် သတင်းအမျိုးအစား၊ အကြောင်းအရာအလိုက် အခန်းငယ်များ ထပ်မံခွဲခြားထားနိုင်ကြောင်းလည်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပါပြီ။

သည်အဆင့်သို့ ရောက်သောအခါ ဦးနှောက်၏ တူးခြားဆန်းပြားသော စွမ်းဆောင်မှုများအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ အကြမ်းဖျင်းသိမြင်လာကြပြီဖြစ်၏။ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ထက်မြက်လာရေးအတွက် စီမံကိန်းချ လေ့ကျင့်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ဖြစ်စဉ်ထဲတွင် အရှိအတိုင်း စဉ်းစားခြင်းကို အရေးကြီးသည့် တွေးခေါ်နည်းအဖြစ် ထည့်သွင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိမြင်လက်ခံခဲ့ကြပြီ။ အရှိအတိုင်း စဉ်းစားသည့်နည်းသည် ကျေနပ်လောက်စရာ အဖြေများကို ဖော်ထုတ်လေ့ရှိကြောင်း၊ သို့သော် ပို၍ ကောင်းမွန်ပြီး ပို၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည့်အဖြေများကို ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အကန့်အသတ် အတားအဆီးများ ရှိနေကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်ရာ... နောက်တစ်ဆင့်အဖြစ်...

အတွေးအခေါ်သစ်များ ဖြစ်ထွန်းလာရန် သို့မဟုတ် ပြဿနာ ဖြေရှင်းရာတွင် စဉ်းစားဉာဏ် ပိတ်ဆို့မှုများမဖြစ်ရန် အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်သည့် နည်းလမ်းများကို ဆန်းစစ်လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

ဟာသပြက်လုံးများနှင့် မျက်လှည့်ပြကွက်များကို လေ့လာခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်စဉ်းစားနိုင်ကြောင်း တွေ့ခဲ့ကြပြီ။ ယခု အဆင့်တွင် ကျွန်တော်တို့အတွက် လိုအပ်သည်မှာ အတွေးအိမ်ကို မည်သို့မည်ပုံ ဖောက်ထွက်မည်လဲ။ ထိုသို့ဖောက်ထွက်ခြင်းကို မည်သို့မည်ပုံ ထိန်းချုပ်မည်လဲ ဆိုသည်ကို နားလည်သဘောပေါက်ရန်ပင် ဖြစ်၏။

တည်ဆောက်မှုပုံစံဖြင့် စဉ်းစားခြင်း၊ သို့မဟုတ် အတွေးအိမ်၏ တောင်ထဲတွင် စဉ်းစားခြင်းသည် အရေးကြီးသည် မှန်၏။ သို့သော် ယင်းပုံစံဖြင့် စဉ်းစားခြင်းသည့် ဘောင်ကျဉ်း၏။ အဖြေမှန်အတွက် အချက်အလက်အသစ်များ သို့မဟုတ် အတွေးသစ် အမြင်သစ်များကို ရှာဖွေဖို့ ကြိုးပမ်းရာတွင် မလိုလားအပ်သော ကန့်သတ်ပိတ်ဆို့မှုများ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။

သို့ဖြစ်ရာ...

အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်ပြီး အခွင့်အလမ်းသစ်များကို လွယ်ကူစွာ ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခု ကျွန်တော်တို့ ရှာဖွေရပါတော့မည်။

ဤစာအုပ် ဒုတိယပိုင်း၏ အဓိကရည်မှန်းချက်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ နည်းကောင်း လမ်းကောင်းတစ်ခုကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ဖို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

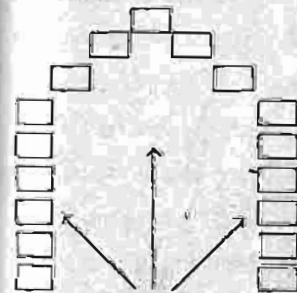

အပိုင်း(၂)

မိဟိဆာဂါစကား

သည်အကြောင်းစဉ်းစားကြည့်ပါ

‘အနစ်ခဲမည်လား၊ အသစ်ကြိမည်လား’ ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည့် အခန်းကို သင်ဖတ်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ပြဿနာတစ်ခုအတွက် အဖြေရှာရာတွင် လိုချင်သည့် အဖြေသည် အတွေးအခေါ်အမြင်ပုံတွင် ရောက်နေတတ်၏။ ထိုအခြေအနေမျိုးတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် သိမှတ်မှုဖြစ်စဉ်အကြောင်းကို သင် သတိရပါလိမ့်မည်။ ထိုအခြေအနေမျိုးကို ဆောက်ဖော်ပြုပါ ပုံစံဖြင့် ရှင်းလင်း သရုပ်ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

⊗
လိုချင်သည့်
အဖြေ

လိုချင်သည့်အဖြေကို ဖော်ထုတ်
ရန် လမ်းစဖော်မည့် အခွင့်အလမ်း
မှန်သမျှကို အတွေးအခေါ်က ဘောင်
ကန့် ပိတ်ပင်ထားသည်။

ပြဿနာ

မြတ်ငြိမ်း

ယခု ကျွန်တော်တို့၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ၎င်းပြဿနာမျိုး ပေါ်ပေါက်နေလျှင် ကျော်လွှားဖြေရှင်းနိုင်ရန် နည်းလမ်းများ ရှာရေးဖြစ်၏။ ယင်း နည်းလမ်းဆိုသည်မှာလည်း အတွေးအခေါ်ကို ဖောက်ထွက်စဉ်းစား သည့် နည်းလမ်းများဖြစ်ပါသည်။ အတွေးအခေါ်ကို ဖောက်ထွက်စဉ်းစားရန် နည်းလမ်းငါးသွယ်ရှိသည်။ နည်းလမ်းငါးသွယ်ကို အောက်ပါအတိုင်း သီးခြား ခေါင်းစဉ်များ ခွဲခြား၍ရပါသည်။

- က။ ပြန်လည်စဉ်းစားပါ ကျဉ်းမြောင်းသော သို့မဟုတ် တောင် ခတ်ထားသော အတွေးအမြင်များကို ရှောင်ရှားပါ။
- ခ။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်စဉ်းစားပါ ပြဿနာကိုကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှုမြင် သုံးသပ်နိုင်အောင် အားထုတ်ပါ။
- ဂ။ ဖောက်ထွက်စဉ်းစားပါ အတွေးအခေါ်ကို ဖောက်ထွက် စဉ်းစား နိုင်အောင်ကြိုးစားပါ။
- ဃ။ အပြန်ပြန်အလှန်လှန်စဉ်းစားပါ ပြဿနာကို ရှေ့နောက် ပြောင်းပြန် သို့မဟုတ် အတွင်းအပြင် ပြောင်းပြန် ထားကြည့်ပြီး ဘက်စုံ၊ ထောင့်စုံ စဉ်းစားပါ။
- င။ တစိုက်မတ်မတ်စဉ်းစားပါ အချိန်မသင့်မီ ကောက်ချက်ချခြင်းများ မပြုလုပ်ပါနှင့်။

အထက်ဖော်ပြပါ နည်းလမ်းငါးသွယ်ကို ကျွန်တော်တို့ အသေးစိတ် လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

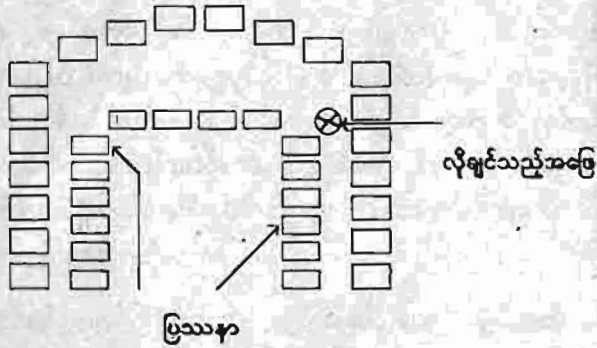
(၁၁)

ပြန်ပညာစဉ်းစားပါ

ပြဿနာကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်အောင်ကြိုးစားပါ။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းရန်မှာ ပြဿနာသည် 'ဘာ' ဆိုသည်ကို သိမှ ဖြစ်ပါမည်။ ထို့ကြောင့် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို စတင် ကိုင်တွယ် စဉ်းစားပြီး ဖိုကတည်းက အဆိုပါပြဿနာ၏ သဘောသဘာဝကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ နားလည်အောင် ကြိုးစားရပါမည်။ ထိုသို့ကြိုးစားရာ၌ သတိကြီးစွာ ထားရပါမည်။ အကြောင်းမှာ ပြဿနာသည် 'ဘာ' ဆိုသည်ကို သင် ဆုံးဖြတ် လိုက်ပြီ ဆိုသည်နှင့် သင့်ဦးနှောက်က အဆိုပါပြဿနာနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အခန်းငယ်တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ အကယ်၍ ပြဿနာ ကို လွဲမှားစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုလိုက်မိလျှင် အတွေးအခေါ်ထဲမှ အခန်းငယ်က သင့်အတွေးများကို တောင်ကန့်ထားတော့မည် ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ တောင်ကန့် ထားသည့်အတွက် စဉ်းစားဉာဏ် ပိတ်ဆို့မှုကို ဖြစ်စေပြီး အကောင်းဆုံး အဖြေကိုရနိုင်မည် မဟုတ်တော့ချေ။

မြတ်ငြိမ်း

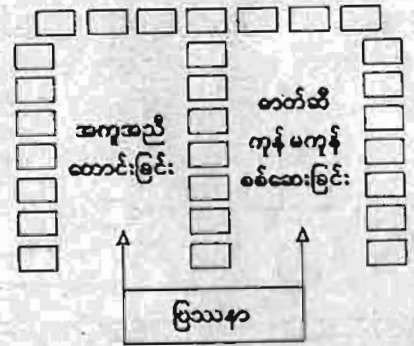

သည်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တို့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ဥပမာတစ်ခုဖြင့် စဉ်းစားကြည့်ကြရအောင်။

သင့်စိတ်ကူးထဲတွင် အတွေးပုံရိပ်တစ်ခု ဖော်ကြည့်လိုက်ပါ။ သင်သည် လူတစ်ဦးနှင့် ချိန်းထားသည့်အတွက် သင့်ကိုယ်ပိုင်ကားကို ကိုယ်တိုင် မောင်းသွားစဉ် လမ်းခရီးတစ်ဝက်တွင် ကားပျက်သွား၏ သည်မှာ ပြဿနာစပြု။

သည်တော့ ပြဿနာကဘာလဲ။

ပြဿနာက မော်တော်ကားလား သို့မဟုတ် ချိန်းထားသည့် ကိစ္စလား။ နှစ်မျိုးစလုံးလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ပေမယ့် တစ်မျိုးက ပိုပြီးအရေးကြီး ကောင်း အရေးကြီးနိုင်သည်။ အကယ်၍ ပြဿနာက ကားဆိုလျှင် ကားပျက် ရသည့် အကြောင်းရင်းကို ရှာကြည့်ပြီးပြီလား သို့မဟုတ် အခြားသူများထံ အကူအညီ တောင်းပြီးပြီလား။ သင်၏ ကနဦး အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ချက်သည် မော်တော်ကားဟု ရွေးချယ်သတ်မှတ်လိုက်သည်နှင့် သင့်အတွေးသည် ကားဆီ သို့သာ ရောက်နေတော့မည်။ သင်သည် ကားအကြောင်းကိုသာ တစ်လည်လည် စဉ်းစားနေတော့မည်။ သင်၏ အတွေးအိမ်ထဲတွင် မော်တော်ကားနှင့်ပတ်သက် သည့် အခန်းငယ်တစ်ခန်းကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီ ဖြစ်သဖြင့် အခြားအကြောင်း အရာများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စဉ်းစားခွင့်မပြုတော့ပေ။ ထိုသို့ အခန်းငယ်က သင်၏အတွေးစဉ်ကို ဘောင်ကန့် ချုပ်ချယ်ထားပုံကို သရုပ်ဖော်ပုံဖြင့် ပြဆို မည်ဆိုလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

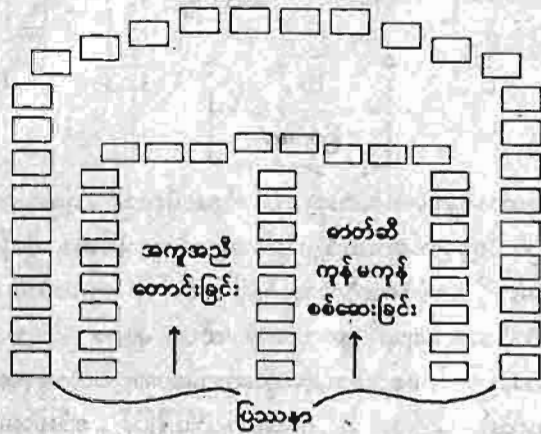
ဤပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ သင်၏အာရုံသည် အခြား အခြားသော ကနဦး အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ချက်များဆီသို့လည်း ရောက်သွားနိုင်၏။ ထိုသို့ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ချက်တစ်မျိုးကို အာရုံစိုက်လိုက်သည်နှင့် သင်၏အတွေးလမ်းကြောင်းသည် ထိုတစ်မျိုးဆီသို့သာ ရောက်နေတော့၏။ ထိုတစ်မျိုးက အခြား အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ချက်များအကြောင်း မစဉ်းစား မတွေးတောမိအောင် ပိတ်ပင်ထားတော့၏။

အကယ်၍ သင်ကသာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စဉ်းစားမည်ဆိုလျှင် အောက်ဖော်ပြပါ အလားအလာတွေထဲမှ တစ်ခုခု သို့မဟုတ် အားလုံးကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရတော့မည်ဖြစ်၏။

- (က) ကားအင်ဂျင်ကိုစစ်ဆေးကြည့်ခြင်း၊
- (ခ) ဓာတ်ဆီကုန်မကုန်စစ်ဆေးကြည့်ခြင်း၊
- (ဂ) အငှားကားခေါ်ခြင်း၊
- (ဃ) အနီးဆုံးကားပြင်ဆိုင်သို့လမ်းလျှောက်သွားခြင်း၊
- (င) သင်နှင့်ချိန်းထားသူထံတယ်လီဖုန်းဆက်၍ အကြောင်းကြားခြင်း၊
- (စ) ကြိုရာကားတစ်စီးစီးကိုတားပြီးလမ်းကြိုလိုက်ခွင့် တောင်းခြင်း၊
- (ဆ) သင့်ကားကို ထပ်မံစစ်နှီးကြည့်ခြင်း။

ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားမည်ဆိုလျှင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည့် အခြား ဖြစ်နိုင်ခြေများလည်း ရှိနေဦးမည်မှာ သေချာပါသည်။ ထိုသို့ ပြောခြင်းမှာ အခြားဖြစ်နိုင်ခြေများသည် အထက်ဖော်ပြပါ ဖြစ်နိုင်ခြေများနှင့် တန်းတူ အရေးကြီးသည်ဟု မဆိုလိုပါ။ သို့သော် ကျေနပ်လောက်သည့် အခြေတစ်ခု

ရချိန်အထိ ဖြစ်နိုင်ချေများကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် မပစ်ပယ်သင့်ကြောင်း ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

ကားပျက်ခြင်းကြောင့် ချိန်းထားသွယ်သို့ အချိန်မီ မရောက်နိုင်ခြင်း

ကျယ်ပြန့်သောအတွေးအခေါ်က ဖြစ်နိုင်ချေများစွာကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှာဖွေ စွင့်ပြုသည်။ ထို့ကြောင့် အကောင်းဆုံးအဖြေကိုရွေးပြီး အရေးယူ ဆောင်ရွက် ခြင်းမပြုမီ ဖြစ်နိုင်ခြေများကို တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး စဉ်းစားရွေးချယ်နိုင်သည်။

အထက်ပါ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းဥပမာကို ကျွန်တော် တမင်ရွေးပြီး တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ရိုးရှင်းသောဥပမာကို တင်ပြခြင်းအားဖြင့် အခြေခံသဘောတရားများကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။ ယင်းအခြေခံသဘောတရားများမှာ ယခုဥပမာထက် ပိုမို ရှုပ်ထွေးနက်နဲသော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာ၌လည်း လက်ကိုင်ပြု အသုံးချ၍ရနိုင်ပါသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ပြဿနာများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရာ၌ ကနဦး အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ခြင်းကို သတိကြီးစွာ ထားပြီး ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်၏။

အကယ်၍ သင်သည် ပြဿနာတစ်ခုကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းပြီး ဆိုပါစို့။ သင် ရွေးချယ်သတ်မှတ်လိုက်သည့် ကနဦးအဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ချက်မှာလည်း

လွန်မတန် ဘောင်ကျဉ်းနေသည် ဆိုပါစို့။ ထိုအနေအထားမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်နေရပြီဆိုလျှင်တော့ 'ပြန်လည် စဉ်းစားပါ' ဟု အကြံပေးပါရစေ။

အောက်တွင် နာမည်ကြီး 'ချောက်ကျပေါက်' ခြောက်မျိုးကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုအနေအထားများနှင့် တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရပါလျှင် အထူးသတိထားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

- (က) အမှားပြင်ခြင်း၊
- (ခ) အကြိုက်ဆုံးလမ်းစဉ်ကိုရွေးခြင်း၊
- (ဂ) ကြားဝါခြင်း၊
- (ဃ) အခြားသူများကတင်ပြလာသည့် ပြဿနာများ၊
- (င) ထပ်ပြန်တလဲဖြစ်တတ်သည့်ပြဿနာများ၊
- (စ) တိုက်ဆိုင်မှုများ၊

(က) အမှားပြင်ခြင်း

အကယ်၍ မိမိဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာသည် ချို့ယွင်းချက်တစ်ခု သို့မဟုတ် အမှားတစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဆိုပါစို့။ သို့ဆိုလျှင်မူ အကောင်းဆုံးအဖြေ၊ အကောင်းဆုံးဖြေရှင်းချက် စသည်ဖြင့် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး လျှောက်ပြီး ရှာမနေပါနှင့်တော့။ ချို့ယွင်းချက် သို့မဟုတ် အမှားပေါ်တွင်သာ အာရုံစိုက်ပြီး အမှားပြင်ဖို့ ကြိုးစားပါတော့။

အမှားကို အောင်မြင်စွာ ပြင်လိုက်နိုင်သည့်အတွက် အနေအထား တစ်ခုသည် ယခင်မှလ အနေအထားအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားနိုင်၏။ သို့သော် ပိုမိုကောင်းမွန်သော အနေအထားတစ်ခုဖြစ်လာမည့် အခွင့်အရေးကိုမူ လက်လွတ် သွားပေးမည်။

၎င်းပုံစံဝင်သည့် ဥပမာတစ်ခု ပြပါမည်။ မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေး အဖွဲ့မှ အလုပ်သမားများသည် ယာဉ်အသွားအလာ ရှုပ်ထွေးသည့် လမ်းမကြီး တစ်လမ်းပေါ်တွင် တွင်းတစ်တွင်း တူးနေ၏။ ထို့ကြောင့် ယာဉ်ကြော နှစ်ကြောရှိသည့်အနက် ယာဉ်ကြောတစ်ကြောကို ပိတ်ထားပြီး ကျန်ယာဉ်ကြော တစ်ကြောကိုသာ အသုံးပြုခွင့်ပေးထား၏။ အလုပ်သမားများသည် တူးထားသည့် တွင်းကို ပြန်ဖို့ပြီး လမ်းမ မျက်နှာပြင်ကို ပြန်ခင်းရာ၌ သတ်မှတ်ချိန်အလိုင် ဖြိုးအောင်မလုပ်နိုင်ကြ။ ဆိုလိုသည်မှာ လမ်းမကြီးကို နှစ်လမ်းမောင်းအဖြစ်

သုံးခွင့်မပြုဘဲ တစ်လမ်းမောင်းအဖြစ်သာ သုံးခွင့်ပြုချိန် ကြာမြင့်သွား၏။ သို့သော် ထိုကာလအတွင်း ယာဉ်များသည် ယခင်ကထက်ပိုပြီး ချောမွေ့အဆင်ပြေစွာ မောင်းနိုင်သည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ယာဉ်ကြော ပိတ်ဆို့ခြင်းလည်း မရှိ။ ထိုသို့မြင်တွေ့ရသည့်အတွက် တစ်လမ်းမောင်းစနစ်ကို အမြဲတမ်းသုံးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

စင်စစ် မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့မှ အင်ဂျင်နီယာများသည် အတွေးအခေါ် ကောင်းသူများဖြစ်၏။ ယုတ်စွာအဆုံး သည်ကိစ္စမှာတော့ သူတို့တွေပုံခေါ်ပုံ သိပ်ကောင်းသွားသည်။ သို့သော် သူတို့သည် ယင်းအတွေးအကြံမျိုးပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ကြံခဲ့ကြ၏။ သူတို့ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်ပြီး လမ်းတွေပေါ်တွင် တွင်းတွေတူးခဲ့ကြ၏။ လမ်းတွေပြန်ခင်းခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ ပြင်ဆင်မှု ပြုလုပ်တိုင်း ယာဉ်ကြော နှစ်ကြောရှိသည့်အနက် ယာဉ်ကြော တစ်ကြောကို ပိတ်ဆို့ပြီး အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်သာဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုအကြိမ် တွေတုန်းက တစ်လမ်းမောင်းစနစ်၏ ကောင်းကွက်များကို ဘာကြောင့် သူတို့ မတွေ့ခဲ့ကြသနည်း။

အဖြေမှာရှင်းပါသည်။ သူတို့သည် လမ်းပြင်ဆင်ရေး အချိန်မီပြီးရေး ကိုသာ အာရုံစူးစိုက် ထားခဲ့ကြပုံရ၏။ သူတို့သည် ယာဉ်သွား ယာဉ်လာ ချောမွေ့အဆင်ပြေရေး၊ ယာဉ်ကြောမပိတ်ဆို့ရေး စသည့် အကြောင်းကို ဘောင်ကျော်ပြီး မစဉ်းစားခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပေမည်။

(ခ) အကြိုက်ဆုံးလမ်းစဉ်ကိုရွေးခြင်း

သင်သည် ပြဿနာတစ်ရပ်ကိုဖြေရှင်း၏။ ထိုအခါ သင်၏ အာရုံသည် လမ်းစဉ် သို့မဟုတ် လမ်းကြောင်းတစ်ခုပေါ်သို့ ကျရောက်နေ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းလမ်းစဉ်သည် သင်ကျွမ်းဝင် ရင်းနှီးနေသည့် လမ်းစဉ် သို့မဟုတ် သင့်အား ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုကိုပေးသည့် လမ်းစဉ် ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။ သင်ရွေးချယ်လိုက်သော လမ်းစဉ်နှင့်ပတ်သက်သည့် သင်၏ ဗဟုသုတနှင့် သင်၏ စိတ်အားထက်သန်မှုတို့က အဖြေတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ကောင်း ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း အဖြေဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ကောင်းမှ ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ အဖြေဖော်ထုတ်ပေးနိုင်သည့်တိုင် ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် အခွင့်အလမ်းတစ်ခုကို လက်လွှတ်သွားနိုင်ပါသည်။

ဆေးပညာလောကမှ ဥပမာတစ်ခုကိုကြည့်ပါ။ ရောဂါသည် တစ်ဦးအား ဆေးကုသရာတွင် ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန်တစ်ဦးက ခွဲစိတ်ကုသဖို့ အားသန်ပြီး ထွေထွေရောဂါကု ဆရာဝန်တစ်ဦးကမူ ဆေးကျွေးဆေးတိုက်ပြီး ကုသဖို့ ပျန်းပေမည်။

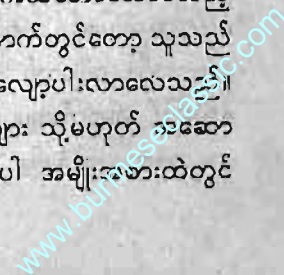
သည်နေရာတွင် သင့်အား တစ်ခုသတိပေးပါမည်။ သင်၏ အကြိုက်ဆုံး လမ်းစဉ်သည် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် မသုံးမဖြစ်လိုအပ်သော လမ်းစဉ်မဟုတ်ပါ။ ထို့ပြင် ၎င်းလမ်းစဉ်နှင့် ပတ်သက်သည့် သင်၏စိတ်အား ထက်သန်မှုက ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် အတွေးအမြင်များ သင့်ခေါင်းထဲ ဝင်မလာအောင် တားဆီးပိတ်ပင် ထားနိုင်ပါသည်။

(ဂ) ကြွားဝါခြင်း

ပြဿနာတစ်ရပ် အကြောင်းကို ကြားလိုက်သည်နှင့် ၎င်းပြဿနာ၏ မဖြေမည် ဘယ်နေရာမှာရှိနေကြောင်း မိမိသိသည်ဟု 'ပညာရှင်'တစ်ဦးက ပြောချင်ပြောပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြောရန်လည်း လွယ်ကူပါသည်။ အကယ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အနေအထားများက မှန်းဆချက်နှင့် တစ်လွဲစီဖြစ်နေလျှင် ပညာရှင်ခမျာ ဒုက္ခရောက်တော့၏။ မိမိပြောခဲ့သည့် စကားကို အတည်ပြုဖို့ အခက်ကြုံရတော့၏။

ထိုအခါ မိမိ၏ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းရေးဟူသော အတ္တမာနက ပီစီးနေသဖြင့် ပညာရှင်သည် အခြားအခြားသော အတွေးအမြင် အယူအဆ များကို လက်မခံတော့ချေ။ ကျဉ်းမြောင်းလှသော သူ၏အမြင်နှင့် မဟပ်စပ်သော အခြားအယူအဆများကို လက်ခံစဉ်းစားဖို့ ငြင်းဆန်တော့၏။ သူ၏ အာရုံသည် ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန်ထက် သူ့အရှက်မကွဲရေးသာ ဖြစ်နေတော့၏။ သူသည် ဂုဏ်သိက္ခာအဖတ်ဆည်ရေးအတွက် 'ပညာရှင်မဟုတ်သူများ' တင်ပြလာသည့် အဆိုပြုချက်မှန်သမျှ အယူအဆမှန်သမျှကို ချေမှုန်းပစ်တော့၏။ ပယ်ချပစ်တော့၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရင်း သူ့ခေါင်းထဲတွင် အဖျက်သဘောဆောင်သည့် သဘောထားတစ်ရပ် အမြစ်တွယ်လာတော့၏။ ထို့နောက်တွင်တော့ သူသည် ပြဿနာအတွက် အဖြေရှာရန် တဖြည်းဖြည်း အာရုံလျော့ပါးလာလေသည်။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ချက်ခြင်းအဖြေထုတ်သူများ သို့မဟုတ် အဆောတလျင် ကောက်ချက်ချသူများသည် အထက်ဖော်ပြပါ အမျိုးအစားထဲတွင်

ပါဝင်လေသည်။ စုံထောက်ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်ထဲတွင် ကမ္ဘာကျော်စုံထောက်ကြီး ရှားလော့ဟုမ်း ပြောသွားသည် အဆိုအမိန့်တစ်ရပ်ကို ထုတ်နုတ်တင်ပြပါမည်။

‘အချက်အလက်များ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းမရှိဘဲ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရန် အားထုတ်သူများသည် သူတို့ရရှိထားသည့် အချက်အလက်များက တည်ရှိပြီးဖြစ်သည့် သဘောထား (အယူအဆ) တစ်ရပ်နှင့်ကိုက်ညီအောင် ညှိယူဖို့ကြိုးစားကြလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သူတို့သာ အချက်အလက်များ ပိုမိုရအောင် အချိန်စောင့်လိုက်ပါက အဆိုပါ အချက်အလက်များနှင့် ကိုက်ညီသည့် သဘောထား (အယူအဆ) တစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။’

ဤကား ရှားလော့ဟုမ်း ပြောသွားသည့် စကားဖြစ်ပါသည်။

(ဃ) အခြားသူများကတင်ပြသည့်ပြဿနာများ

အခြားသူတစ်ဦး၏ ပြဿနာကို သင်က တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းပေးထားမည်ဆိုလျှင် အဆိုပါ ကာယကံရှင်က သင့်အား စဉ်းစားတွေးခေါ်ရန် လမ်းကြောင်းမပေးပါစေနှင့်။ သူကလမ်းကြောင်းပေးလျှင်လည်း သင့်ခေါင်းထဲတွင် စွဲမနေအောင်သတိထားပါ။ ပြဿနာ၏ သဘောသဘာဝကို သိနိုင်ရန် လမ်းညွှန်ချက်များ ရှိပါလိမ့်မည်။ အောင်မြင်မှုရရန် နှိုင်းယှဉ်စံပြုရမည့် မှတ်ကျောက်များလည်း ရှိပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ၎င်းလမ်းညွှန်ချက်များမှ မှတ်ကျောက်များက သင့်အတွေးအား ထိန်းချုပ် ဟန့်တားခြင်းမျိုးကို လက်မခံသင့်ပါ။

သားလုနေသည့် မိန်းမနှစ်ယောက်အနက် ဘယ်သူက မိခင်ရင်းဖြစ်သလို ဟူသည့် ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန် ကြံသောအခါ ဆော်လမွန်ဘုရင်ကြီးသည် အများသူငါ မျှော်လင့်ထားသလို ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချက်ချင်းမပေးခဲ့ပေ။ ထိုသို့ ချက်ချင်းအဖြေပေးမည့်အစား သားငယ်ကို နှစ်ပိုင်း ပိုင်းပြီး မိခင်အဖြေပေး တောင်းခံနေသည့် မိန်းမနှစ်ယောက်အား တစ်ယောက် တစ်ပိုင်းစီ ပေးလိုက်ပါဟု အဆိုပြု၏။ ဘုရင်ကြီး၏ အဆိုပြုချက်က ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးလိုက်လေသည်။ သို့သော် ပြဿနာကို တင်ပြလာသူများ တွေးထင်ထားသည့် နည်းဖြင့် မဟုတ်ချေ။ မိခင်ရင်းမဟုတ်သူက ဘုရင်ကြီး၏ အဆိုပြုချက်ကို သဘောတူလက်ခံ၏။ သို့သော် မိခင်ရင်းက သဘောမတူ လက်မခံ။

သားငယ်ကို နှစ်ပိုင်း ပိုင်းပြီး အသေခံရခြင်းထက်စာလျှင် သားငယ်ကို အခြားမိန်းမက ခေါ်သွားခြင်းမှာ ဖြေသာသေးသည်ဟု မိခင်ရင်းက သဘောထားလေသည်။

ဤဥပမာသည် ဘီးလူမနှင့် မိခင်ရင်းတို့ သားလုခန်းတွင် ဘုရားမလောင်း ပညာရှိ မဟော်သဓာ၏ တရားစီရင်ချက်နှင့်လည်း ဆင်တူပါသည်။ မဟော်သဓာကမူ သားငယ်အား မိန်းမနှစ်ယောက် ဟိုဘက် သည်ဘက် အပြိုင်ဆွဲစေ။ သားငယ်အား ပါအောင်ဆွဲနိုင်သူသည် မိခင်ရင်းဖြစ်မည်ဟု ဟို၏။ ထိုအခါ သားငယ် အနာတရဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်သည့် မိခင်ရင်းက အပြိုင်ဆွဲရန် ငြင်းဆန်ခဲ့လေသည်။

(င) ထပ်ပြန်တလဲလဲဖြစ်တတ်သည့်ပြဿနာများ

ထပ်ပြန်တလဲလဲ ဖြစ်တတ်သည့် ပြဿနာတစ်မျိုးကြောင့် ပစ္စည်းကိရိယာတစ်ခုသည် အလုပ် မလုပ်တော့ဘူးဆိုလျှင် သင်သည် ပျက်နေကျ နေရာကိုသာ အာရုံ စိုက်ကြည့်ဖို့ အလားအလာများပေသည်။ ထိုသို့ကြည့်မိ မြင်းအတွက် အပြစ်မဆိုသာရုံမက သင့်မြတ်လျော်ကန်သည်ဟုပင် ဆိုရပါမည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းပစ္စည်း ကိရိယာပျက်တတ်သည့်နေရာကို သင့်အတွေးအကြံ အရ သိနေသောကြောင့်ပင်။

သို့သော် သင်ကောက်ချက်ဆွဲလိုက်သလို ပျက်နေကျနေရာမှ မပျက်ဘဲ အခြားတစ်နေရာရာမှ ပျက်နေသည်ဆိုလျှင်ကော။ သင်က ပျက်နေကျ နေရာမှ ပျက်သည်ဟု ယုံကြည်စွဲမှတ်လွန်းနေသည်။ သို့ဖြစ်သည့်အတွက် အခြားဖြစ်နိုင်ခြေများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုတော့ချေ။

(စ) တိုက်ဆိုင်မှုများ

တသီးတခြား ဖြစ်ပေါ်လာသည့် လှုပ်ရှားမှု နှစ်မျိုးသည် ‘အကြောင်းကရာနှင့် အကျိုးတရား’ ဟု ထင်မှတ်ရသောအခါ ထင်ယောင်ထင်မှား ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်တတ်၏။ တကယ်တမ်းတွင် အဆိုပါလှုပ်ရှားမှု နှစ်မျိုးသည် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ဘယ်လိုမျှ မဆက်စပ် မပတ်သက်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ယင်းသို့သောတိုက်ဆိုင်မှုများက သင့်ကိုအရေးလုပ်လိမ့်မည်။ သင်၏ အတွေးအမြင်များကို ဘောင်ခတ်ကန့်သတ်ပြီး ချုပ်ချယ်ထားလိမ့်မည်။

ယင်း တိုက်ဆိုင်မှုမျိုးတွေသည် သင်၏နေ့စဉ်ဘဝများတွင် ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက် နေမည်သာဖြစ်၏။

သင်က သင့်လက်ကိုင်ပစါကို သင့်အိတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် တစ်စုံတစ်ယောက်ထံမှ ပိုက်ဆံအကြွေစေ့များသည် မြေပြု ပေါ်သို့ ကျသွား၏။ ဤဥပမာတွင် သင့်အနေဖြင့် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်သွားရသည့် အကြောင်းတရားကို ချက်ချင်းဖော်ထုတ်ပြီး သင်၏အတွေးကို ချက်ချင်းလက်ငင်း ပြင်ဆင်နိုင်၏။ သို့သော် အခြေအနေပို၍ ရှုပ်ထွေးသော ဥပမာများနှင့် ပတ်သက်လိုက်သောအခါတွင်မူ ယင်းသို့သော တိုက်ဆိုင်မှုက သင်၏ အတွေးအမြင်ကို တော်တော်ကြီး လွှမ်းမိုးဖိစီးနေမည် ဖြစ်ပေသည်။

နိဂုံး

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည့် 'ချောက်ကျ ပေါက်များ'ကို သိထား၊ သတိထားခြင်းအားဖြင့် ယင်း 'ချောက်ကျပေါက် များ'ကို ရှောင်ရှားနိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် တစ်ချိန် မဟုတ် တစ်ချိန် ချိန်တွင် ယင်းချောက်ကျပေါက် တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုခုနှင့် သင် တိုးမည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုဖြစ်ရပ်မျိုးကို ရှောင်လိုရှားလိုမရပါ။ ယင်းသို့သော ချောက်ကျ ပေါက်နှင့် တိုးမြှင့်သည်နှင့် စဉ်းစားဉာဏ်ပိတ်ဆို့မှုလည်း ဖြစ်ပေါ်လာ တော့၏။

ထိုသို့ စဉ်းစားဉာဏ်ပိတ်ဆို့မှု ဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုလျှင် သင်၏ စဉ်းစား တွေးခေါ်မှုကို တစ်မှပြန်စပါတော့။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ သင် 'မိ'သွားသည့် 'ချောက်ပေါက်'ကို ဦးစွာဖော်ထုတ်ပါ။ ပြီးလျှင် ယင်း 'ချောက်ပေါက်'ထဲသို့ ထပ်မံမတိုးမိအောင် ရှောင်ရှားပါ။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို တစ်မှပြန်စပြီး အသစ်တစ်ဖန် ပြုလုပ်သောအခါ သင်၏အတွေးအိမ်ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြစ်နေအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပါ။ ထိုသို့ကျယ်ပြန့်သော အတွေးအိမ်တစ်ခု တည်ဆောက်နိုင်ရန် ယခုဆက်လက်ဖော်ပြမည့် အဆိုပြုချက်များအတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်နိုင် ပါသည်။

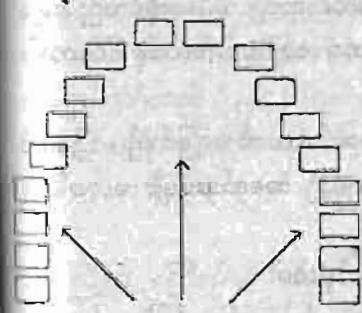

(၁၂)

ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စဉ်းစားပါ

ဥပမာတစ်ရပ်ကို စတင်ကိုင်တွယ်စဉ်းစားပြုဆိုကတည်းက အမြင်ကျဉ်းကျဉ်း အောင်ကျဉ်းကျဉ်းဖြင့် စတင်မစဉ်းစားမီဖို့ မည်မျှအရေးကြီးကြောင်း ကျွန်တော်တို့ မြင်တွေ့ခဲ့ကြပြီ။

ယခုဆက်လက်ဖော်ပြမည်မှာ အဆိုပါ ကနဦးအတွေး သို့မဟုတ် စတင်သုံးသပ်ချက်ကို တတ်နိုင်သမျှ ကျယ်ပြန့်အောင် မည်သို့ပြုသင့်ကြောင်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ အမြင်ကျယ်ကျယ်ဖြင့် စတင် သုံးသပ်ပုံကို ပုံစံဖြင့်ဖော်ပြလျှင် အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရပါမည်။

ကနဦးသုံးသပ်ချက်ကို ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် ဖြစ်အောင် အားထုတ် ကြိုးပမ်းပါ။

ဥပမာ

အမြင်ကျယ်သော သို့မဟုတ် ကျယ်ပြန့်သော ကနဦး သုံးသပ်ချက်ကို ရရှိရန် အောက်ဖော်ပြပါ နည်းလမ်းများကို အသုံးပြုရပါမည်။

၁။ အချိန်လျာထားသတ်မှတ်ခြင်း

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို စတင် ဖြေရှင်းတော့မည် ဆိုသည်နှင့် နည်းလမ်းများ စုံနိုင်သမျှစုံအောင် စဉ်းစားရပါမည်။ ထိုသို့ နည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် စတင်စဉ်းစားရာတွင် အချိန်လျာထားသတ်မှတ်ခြင်းသည် အကျိုးရှိပါသည်။

ထို့ပြင် မိမိ စဉ်းစားရွေးချယ်ထားသည့် နည်းလမ်းတစ်ခုစီကို သော့ချက် စကားလုံး တစ်လုံးစီဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ သို့သော် မိမိသတ်မှတ်ထားသည့် အချိန် မကုန်မချင်း နောက်ထပ် ရှုထောင့်အမျိုးမျိုး၊ သုံးသပ်ချက် အသွယ်သွယ် ထပ်မံရရှိအောင် အားထုတ်ပါ။ သတ်မှတ်ချိန် မကုန်မချင်း စဉ်းစားရန်နည်းလမ်း မစုံမချင်း ပြဿနာကိုအဖြေမရှာပါနှင့်။ ဆိုလိုသည်မှာ နည်းလမ်းများ ပြည့်ပြည့်စုံစုံမရရှိမီ တစ်စုံတစ်ခုသောနည်းလမ်းကို အခြေခံပြီး စဉ်းစား အဖြေထုတ်ခြင်း မပြုလုပ်လိုက်ပါနှင့်။

မော်တော်ကားပျက်သည့် ဥပမာတွင် စဉ်းစားဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်း ရှစ်သွယ်တိတိ ကျွန်တော်တို့ စာရင်းချရေးခဲ့ကြသည်ကို သတိရပါလိမ့်မည်။ အဆိုပါ နည်းလမ်းရှစ်သွယ်ထဲမှ မိမိ ဘဝင်အကျဆုံး နည်းလမ်းကိုရွေးပြီး လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်၏။ သို့သော် မိမိ ဘဝင်အကျဆုံးနည်းလမ်းကို မရွေးမီ နည်းလမ်းရှစ်သွယ်စလုံးကို တစ်မျိုးစီ အသေးစိတ် လေ့လာသုံးသပ် ရပါမည်။

ထိုသို့ နည်းလမ်းမျိုးစုံအောင် စုဆောင်းရာတွင် မိမိပေးနိုင်သည့်အချိန် သို့မဟုတ် မိမိရနိုင်သည့်အချိန်သည် အခက်အခဲ အတားအဆီးတစ်ခု ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေနိုင်၏။

ဥပမာ စဉ်းစားရန် အချိန်လုံလုံလောက်လောက် မရခြင်းမျိုး။ သို့သော် ယင်းအခက်အခဲမျိုးမှာ ထာဝစဉ်ကြုံတွေ့ရမည့် အခက်အခဲမျိုး မဟုတ်ပါ။

၂။ ရှုထောင့်အရေအတွက်ကို ကြိုတင်သတ်မှတ်ပါ

ဤနည်းလမ်းသည် ပထမနည်းလမ်းနှင့် တော်တော်ကြီးဆင်တူ၏။ ခြားနားချက်မှာ မိမိစဉ်းစားအသုံးပြုရန် ရွေးချယ်ထားသည့်နည်းလမ်း

အရေအတွက်ကို ထိန်းချုပ်ထားခြင်းသာဖြစ်၏။ ယင်း အရေအတွက်မှာ ငါးမျိုးမှ ဆယ်မျိုးအတွင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ကားပျက်သည်ဥပမာကိုပဲ ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်ကြပါစို့။ ကျွန်တော်တို့ ရွေးချယ်ခဲ့သည့် နည်းလမ်းမှာ ရှစ်မျိုးသာဖြစ်၏။ အကယ်၍ ထပ်မံစဉ်းစား မည်ဆိုလျှင် နောက်ထပ်နည်းလမ်း သုံးလေးမျိုး ထွက်ပေါ်လာနိုင်သေးသည်မှာ သေချာပါသည်။

ယခုဖော်ပြခဲ့သည့် နည်းလမ်းနှစ်သွယ်သည် စိတ်ထင်ရာကို စွတ်ပြီး သတ်မှတ်ရသည့်နည်းလမ်းများ ဖြစ်သယောင်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဤနည်းလမ်း နှစ်သွယ်သည် ခိုင်မာမှုမရှိဟု ထင်မြင်ကောင်း ထင်မြင်နိုင်၏။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ သတိထားသင့်သည်မှာ ဤနည်းလမ်းများကို ဖော်ဆောင်ထား ဖြင်းသည် ရှုထောင့် အထွေထွေမှ ရှုမြင်သုံးသပ်ချက်များ အရေအတွက် တိုးပွားလာစေရေးအတွက် ဖြစ်သည်ဆိုသည့် အချက်ပင်ဖြစ်၏။ သုံးသပ်ချက် အရေအတွက် တိုးပွားလာသည့်အတွက် မိမိလိုချင်သည့်ပစ်မှတ်များ သတ်မှတ် နိုင်မည်။ ပြီးတော့ အကောင်းဆုံးနှင့် ကြောင်းကျိုး ဆီလျော်သည့် အဖြေတစ်ခု ဖော်ထုတ်နိုင်မည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်ရာတွင် စိတ်ကူးသစ်၊ အတွေးသစ်များ တဖြည်းဖြည်း ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို ဂဗာနဏ ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်းမပြုဘဲ မြတ်တောက်မပစ်မိဖို့ သတိထားရပါမည်။

ဤနည်းလမ်းများကို အဆုံးပြုသည့်အတွက် ရရှိသည့်အကျိုးကျေးဇူး များမှာ သိသာထင်ရှားပါသည်။ အထူးသဖြင့် အဖြေတစ်ခုကို မျက်ရမ်းမှန်းဆ ရှာဖွေနေရသည့်အဖြစ်မျိုးမှ ကာကွယ်နိုင်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မျက်ရမ်းမှန်းဆ နည်းဖြင့် ရှာဖွေတွေ့ရှိသည့်အဖြေသည် အပေါ်ယံအားဖြင့် အလွန်ကျေနပ်နှစ်သိမ့် ပျယ် ကောင်းနေ၏။ သို့သော် တကယ်တမ်းတွင် ထိရောက်မှန်ကန်သော အဖြေမဟုတ်သည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ထိုကဲ့သို့ စိတ်ညွတ်နူးဖွယ် ကနဦးသုံးသပ် မျက်မျိုးသည် သင်၏အတွေးအမြင်ကို ဝေဝါးထွေပြားစေ၏။ ထို့ပြင် အခြား အခြားသော စိတ်ကူးကောင်း၊ အတွေးကောင်းများကို အမှောင်လွှမ်းသွားစေ၏။

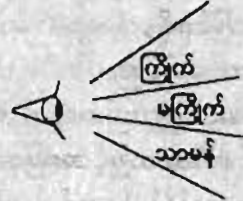
၃။ ကြိုက် မကြိုက်နှင့် သာမန်သုံးသပ်ချက်များ

နောက်တစ်နည်းမှာ ကျွန်တော်တို့ သုံးစွဲဖို့ရွေးချယ်ထားသည့် ကနဦး သုံးသပ်ချက်များကို စာရင်းချရေးပါ။ ထိုနောက် အဆိုပါသုံးသပ်ချက်တစ်ခုစီ၏

အားသာချက်များ၊ အားနည်းချက်များအပြင် ထူးခြားမှုမရှိသည့်အချက်များကိုပါ မှတ်ချက်ရေးထားပါ။

သင်ကိုယ်တွယ်မည့် နည်းလမ်းသည် မည်သည့်နည်းလမ်းမျိုး ဖြစ်စေပါစေ ၎င်းနည်းလမ်းကို သုံးသည့်အတွက် ပေါ်ထွက်လာမည့် ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးများကို တွက်ချက်ရမည်မှာ ထုံးစံဖြစ်၏။ သို့သော် ထူးခြားသော အကျိုးဆက်များ မပေါ်ထွက်နိုင်သည့် သာမန်နည်းလမ်းများကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းအားဖြင့် သင်၏အမြင်ကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အဆိုပါ သာမန်နည်းလမ်းများက တဖြည်းဖြည်း ကောင်းသည်ထက်ကောင်းလာပြီး သင့်အဖြေကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် နည်းလမ်းမျိုး ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ သင်ရွေးချယ်ထားသည့် ကနဦး သုံးသပ်ချက်ပေါင်းများစွာကို ကြိုက် မကြိုက်နှင့် သာမန်ဟူသော ခေါင်းစဉ်သုံးမျိုးအောက်တွင် ခွဲခြားစာရင်းသွင်းလိုက်ပါ။ ရရှိသည့်အကျိုးထူးမှာ သင်ဖြေရှင်းမည့် ပြဿနာကို မြင်ကွင်းကျယ်ကြီးဖြင့် ရှုမြင် သုံးသပ်နိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းသို့ ရှုမြင်သုံးသပ်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

ဤနည်းသည် အပြုသဘောဆောင်သော တွေးခေါ်ခြင်းအတွက် အလွန်အသုံးတည့်သည့်နည်း တစ်နည်းဖြစ်၏။ ဤနည်းအကြောင်း နောက်အခန်း တစ်ခန်းတွင် ထပ်မံဖော်ပြပါဦးမည်။ လောလောဆယ် မှတ်သားထားရမည်မှာ ဤနည်းသည် သင်၏ အတွေးအမြင်ကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စေသည်ဟူသည့် အချက်ပင်ဖြစ်၏။

၄။ အခြားသူများ၏အတွေးအမြင်များ

သင့်ပြဿနာကို အခြားသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အမြင်ဖြင့် သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ ၎င်းအမြင်သည် သင့်အမြင်နှင့် ကွဲပြားခြားနားနေရန် အလားအလာ

ရှိ၏။ သို့သော် ဤနည်းသည်လည်း အသုံးတည့်သည့် နည်းတစ်နည်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။

“ခုနေမှာ ကိုကကြီးသာ ဒီမှာရှိနေရင် သူဘာလုပ်မလဲ” ဟု သင့်ကိုယ်သင် မေးကြည့်ပါ။ ပေါ်ထွက်လာသည့် အမြင်ကို သင်ကြိုက်ချင်မှ ကြိုက်မည်။ မကြိုက်ဟု ဆုံးဖြတ်ကောင်း ဆုံးဖြတ်မည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ၎င်းအမြင်ကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားခြင်းအားဖြင့် သင်၏ အတွေးအမြင် ဘောင်ကျယ်လာစေပါသည်။

အခြားသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ နေရာမှ စဉ်းစားကြည့်ခြင်းထက် ထိရောက်သည့်နည်းလမ်းမှာ အခြားသူများ၏ အမြင်များကို တိုက်ရိုက်တောင်းခံခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များကို အလွယ်တကူ ပယ်မချလိုက်ပါနှင့်။ အလွယ်တကူ မေ့ပျောက်မပစ်လိုက်ပါနှင့်။ သင်၏ ကိုယ်ပိုင် အတွေးအမြင်သည် သင် လက်ရှိကြုံတွေ့နေရသည့် အနေအထားပေါ်တွင် အခြေခံပြီး ဖြစ်ပေါ်နေ၏။ ထို့ပြင် သင်၏ ကိုယ်ပိုင်အတွေးအမြင်သည် သင်၏ ယခင်အတွေးအကြံနှင့် ဗဟုသုတပေါ်တွင် အခြေခံပြီးဖြစ်ပေါ်နေ၏။ သို့ဖြစ်ရာ သင်၏ကိုယ်ပိုင်အတွေးအမြင်သည် ဘောင်ကျဉ်းနေကြောင်း မမေ့ပါနှင့်။ အခြားသူများသည် အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်များ မဟုတ်သည့်တိုင် သင့်အတွက် စိတ်ကူးကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ထွန်းလာအောင် အကြံကောင်းညွှန်ကောင်းများ ပေးနိုင်ပါသည်။

၅။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်များ

ပြဿနာတစ်ခုအတွက် အဖြေရှာရာတွင် နောက်ဆုံးရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို အာရုံသွင်း စဉ်းစားကြည့်သည့် နည်းသည်လည်း အသုံးတည့်တတ်ပါသည်။ ဤနည်းကိုသုံးခြင်းဖြင့် အဖြေရှာရန် နည်းသစ်လမ်းသစ်များ ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဥပမာတစ်ခုပြပါမည်။ ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံသို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့်ရောက်သွားသည်။ ကျွန်တော်ရောက်သွားချိန်တွင် သူကသူ့ အိမ်ထဲသို့ သူ့ခိုးဝင်လျှင် တပ်လှန့်အချက်ပေးသည့် ခေါင်းလောင်းတစ်လုံး တပ်ဆင်ဖို့ ကြိုးစားနေ၏။ သူက အိမ်တွင်းအချက်ပေး ခေါင်းလောင်းကို တပ်ဆင်ပြီးပြီ။ သို့သော် အိမ်ပြင်နံရံတွင်လည်း ခေါင်းလောင်းတစ်လုံး တပ်ဆင်ချင်သည်။

၎င်းခေါင်းလောင်းကို တပ်ဆင်ရန် ၁၄လက်မထူသည့်အုတ်ခုံကို အပေါက်ဖောက်ရမည်။ သို့မှ ထိုအပေါက်ထဲမှ ဝါယာကြိုးသွယ်၍ရမည်။ သူ့မှာရှိသည့် လျှပ်စစ်လွန်စက်မှ လွန်သွားမှာ ၆လက်မပဲ ရှည်သည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် အိမ်အပြင်ဘက်မှ အိမ်ခုံကို ငေးကြည့်ရင်း စဉ်းစားနေကြသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကျွန်တော် သတိထားမိလိုက်သည့် အချက်တစ်ချက်ရှိသည်။ ယင်းအချက်မှာ ကျွန်တော်တို့၏ ရည်မှန်းချက်၊ ကျွန်တော်တို့၏ ရည်မှန်းချက်မှာ 'ခုံကို ဘယ်လို အပေါက်ဖောက်မလဲ' မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့၏ အဓိကရည်မှန်းချက်မှာ 'လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်း ရှိရာသို့ရောက်အောင် ဝါယာကြိုးကို မည်သို့ သွယ်တန်းမလဲ' ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်က ဝါယာကြိုးကို ပြတင်းပေါက် သို့မဟုတ် ပြတင်းပေါက်၏ အောက်ခံသစ်သားပေါင်မှ ကျော်ဖြတ်သွယ်တန်းဖို့ စဉ်းစားမိ၏။ သို့သော် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ဝါယာကြိုးသည် လူမြင်သူမြင် ရှင်းရှင်းကြီးပေါ်နေမည်။ နောက်တစ်ဆင့် စဉ်းစားမိသည်မှာ ရေထုတ်ပိုက်ကို အသုံးပြုရန်ဖြစ်၏။ နံရံတွင်မြှုပ်ထားသည့် ရေထုတ်ပိုက်အစွန်းကလေးသည် နံရံအဆုံးတွင် မြို့ထွက်နေ၏။ ဝါယာကြိုးအလုံးကသေးသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဝါယာကြိုးကို ၎င်းပိုက်ထဲမှ ဖြတ်ယူသွယ်တန်းခြင်းကြောင့် ရေထုတ်ပိုက် ပိတ်မသွားနိုင်။ ဝါယာကြိုးပေါ်တွင် ပလတ်စတစ်အုပ်ထားသဖြင့် ရေနင့် လျှပ်စစ်စီးကြီး မထိနိုင်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ၎င်းပိုက်ထဲမှ ရေလည်းစီးနိုင်နေသည်။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော်စိတ်ကူးကို မိတ်ဆွေအားပြောပြ၏။ ကျွန်တော် စိတ်ကူးမှာ စင်းလုံးချော ကောင်းလှသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ကူးကို ပယ်ချမှာပါဘဲဟု တွက်ဆထား၏။ သို့သော် အဆိုပါပိုက်ကို လွန်ခဲ့သည့်နှစ် အနည်းငယ်ကတည်းက ရေထုတ်ရန် အသုံးမပြုတော့ကြောင်း ကျွန်တော်မိတ်ဆွေက ရုတ်တရက် သတိရသွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် နံရံကိုဖောက်ထားသည့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် အပေါက် တစ်ပေါက်ကို ဖော်ထုတ် နိုင်လိုက်ကြပါသည်။

နိဂုံး

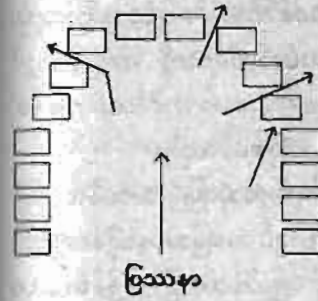
ယခုဖော်ပြခဲ့သည့် နည်းလမ်းများတွင် တစ်နည်းနှင့်တစ်နည်း ဆင်တူမှု များကို သင်သတိထားမိကောင်း သတိထားမိပါလိမ့်မည်။ ထိုမျှမကသေးဘဲ

မူ၍တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အခန်းမှ နည်းများနှင့် ဆင်တူမှုများကိုလည်း သတိထားမိ နိုင်ပါသည်။

ပမာဆိုရလျှင် အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်နည်းတွင် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ကို အာရုံသွင်း စဉ်းစားကြည့်ဖို့ တင်ပြခဲ့၏။ ထိုအတူ အခြားသူ တစ်ဦး တစ်ယောက်၏ အကြံဉာဏ်ကို တောင်းခံခြင်းသည် အကျိုးရှိနိုင်ကြောင်း ပေါ်လွင်စေသည်သာမက အခြားသူများ၏ ပြဿနာများကို ဝင်ရောက်ဖြေရှင်း ပေးရာ၌ တွေ့ကြုံရသည့် အခက်အခဲများကိုလည်း ပေါ်လွင်စေပါသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ အဆိုပါနည်းလမ်းများသည် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး မသိမသာ ကွဲပြားခြားနားချက်ကလေးတွေ ရှိ၏။ ထိုသို့သော နည်းများကို တစ်ခုစီ ခွဲခြားအသုံးပြုခြင်းမှာ မိမိ၏မြင်ကွင်းကို ကျယ်နိုင်သရွေ့ ကျယ်စေရန်ဖြစ်၏။ ဤအခန်းမှ ထုတ်နုတ်ယူရမည့် သင်ခန်းစာမှာ 'ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စဉ်းစား'ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်ရန် နည်းလမ်းများရှာဖွေခြင်း

အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်နိုင်သည့် လမ်းကြောင်းတစ်ခု ရရှိရန် အတွက် အောက်ဖော်ပြပါ နည်းလမ်းခုနစ်သွယ်ကို သုံးကြည့်ပါ။ အကျိုးရှိပါ လိမ့်မည်။

- ၁။ တစ်ကပြန်စ။
- ၂။ အတွေးအိမ်ကိုစစ်ဆေး။
- ၃။ အတွေးအိမ်ကို တင်းကျပ်မထားနှင့်။
- ၄။ သတင်းကွက်များကို ပျော့ပျောင်းအောင်လုပ်။
- ၅။ စိတ်ကူးကိုအသုံးချ။
- ၆။ တိုက်ဆိုင်မှုကိုအသုံးချ။
- ၇။ ဆင်တူဖြစ်ရပ်ကိုအသုံးချ။

(၁၃)

ဖောက်ထွက် ဓဉ်းစားပါ

ယခုဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို စတင်ဖြေရှင်းမည့် အဆင့်သို့ ရောက်ပြီ။ ထိုအဆင့်သို့ ရောက်ပြီဆိုသည်နှင့် အခက်အခဲတွေ၊ အတားအဆီးတွေ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်၏။ ယင်းသို့ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် အခက်အခဲ အတားအဆီးများကို ကြည့်ကြရအောင်။

သင်သည် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို စတင်ဖြေရှင်း၏။ သို့သော် ကျေနပ် လက်ခံနိုင်လောက်သည့် အဖြေတစ်ခုကို မဖော်ထုတ်နိုင်။ သို့ဆိုလျှင် ဘာလုပ် မည်လဲ။ လက်ရှိအသုံးပြုနေသည့် ဖြေရှင်းနည်းကိုပစ်ပယ်ပြီး အခြားနည်းလမ်း တစ်သွယ်ကို အသုံးပြုရပေတော့မည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်ဖို့ အားထုတ်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဖောက်ထွက်ခြင်း အားဖြင့် စဉ်းစားဉာဏ်ပိတ်ဆို့မှုကို ကျော်လွှားနိုင်ပါသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပုံစံဖြင့်ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

၁။ တစ်ကပြန်စ။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းတော့မည်ဆိုလျှင် ပြဿနာကို ဘက်စုံ ထောင့်စုံမှ သုံးသပ်ခြင်းသည် မည်သို့အကျိုးများနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထိုသို့ကျယ်ပြန့်သောအမြင်ကို ဆောင်မထားလျှင် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျယ်ပြန့် သောအမြင်ကို ဆောင်ထားသည့်တိုင် အခက်အခဲ အတားဆီးများနှင့် ကြုံရ တတ်၏။ ထိုသို့ကြုံရပြီဆိုလျှင် တစ်ကပြန်စပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ ပြဿနာကို အစမှ ပြန်လည် သုံးသပ်ပါ။ ဝေဖန်ပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ အမြင်သစ်၊ အတွေးသစ်၊ ရှုထောင့်သစ်တစ်ခု ရရှိရန်ဖြစ်၏။

အခန်း(၅)တွင်တင်ပြခဲ့သည့် ဖောင်အဖွဲ့သားများ၏ဖြစ်ရပ်ကို ပြန်ကြည့် ကြည့်ပါ။ ကနဦးပိုင်းတွင် သူတို့သည် ဖောင်ကို ဘယ်လိုမျှ ဖွဲ့စည်း တွင် ပေါ်နေအောင်မလုပ်နိုင်ကြ။ ထိုအခါ ပြဿနာကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြ၏။

ပေးထားသည့်ပစ္စည်းများ အသုံးဝင်ပုံကို ပြန်ဆန်းစစ်ကြသည်။ ပြန်တွေးကြသည်။ သို့ဖြင့် လေမှုတ်သွင်းထားသည့် ပလတ်စတစ်အိတ်များကို အသုံးပြုလျှင် ရေပေါ်တွင် ပေါ်နိုင်ကြောင်း သိသွားကြသည်။ ဤဥပမာကား 'တစ်ကပြန်စ' နည်းလမ်းအတွက် အလွန်ကောင်းသော ဥပမာဖြစ်ပေသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ 'တစ်ကပြန်စ' နည်းလမ်းကို အသုံးပြုဖို့ သာမန်အားဖြင့် မလွယ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကျဉ်းအကျပ် အခြေအနေသို့မရောက်မီ 'အချိန်ကာလနှင့် အခြားအရင်းအနှီးများ' ကို မြှုပ်နှံထားပြီး ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။ သို့သော် ဖောင်သားများ ဥပမာမှာကဲ့သို့ပင် တိုးတက်မှုမရှိသည့် အခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်နေပြီဆိုလျှင် 'တစ်ကပြန်စ' နည်းလမ်းကိုသုံးဖို့ လိုအပ်ပေသည်။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ 'တစ်ကပြန်စ' နည်းလမ်းကို ခဏခဏ သုံးစွဲဖို့ မသင့်ကြောင်း သတိချပ်ရပါမည်။ ထို့ပြင် ခက်ခဲသော ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဆုံးခန်းတိုင် အားမထုတ်ဘဲ တစ်ဝက်တစ်ပျက်နှင့် ရပ်ပစ်ရေးအတွက် 'တစ်ကပြန်စ' နည်းလမ်းကို အကြောင်းပြချက်(ဆင်ခြေ)အဖြစ် မသုံးသင့်ပါ။

သို့သော် ဤနည်းလမ်းသည် အတွေးသစ် အမြင်သစ်ကို ဖော်ဆောင်နိုင်သော နည်းလမ်းဖြစ်သဖြင့် ဤနည်းလမ်းကို ဥပေက္ခာပြုမထားသင့်ပါ။ ဤနည်းလမ်းကို စိတ်ထဲစွဲထားသင့်သည့် အခြားအကြောင်းတစ်ခု ရှိသေးသည်။ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ကျွန်တော်တို့ ဖြေရှင်းနေသည်ဆိုပါစို့။ ဖြေရှင်းနေစဉ်ကာလအတွင်း ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများ ပြောင်းလဲသွား၏။ ထိုအခါ ယခင်အခြေအနေပေါ်တွင် အခြေပြုပြီး ချမှတ်ထားသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရမည်။ သို့မဟုတ် ပစ်ပယ်ရတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

ဥပမာတစ်ခုပြပါမည်။ လမ်းသစ်ဖောက်လုပ်ရေး စီမံကိန်းတစ်ခုရှိ၏။ တင်ပြထားသည့် အဆိုပြုချက်အရဆိုလျှင် လမ်းသစ်သည် မီးရထားလမ်းနှစ်လမ်းကို ကျော်ဖြတ်ရမည်။ မီးရထားလမ်း နှစ်လမ်းမှာ တစ်လမ်းနှင့် တစ်လမ်း တော်တော်နီးကပ်နေ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ခုံးကျော်တံတား နှစ်စင်းဆောက်ရမည်။ ထိုသို့ဆောက်လျှင် တံတားတစ်စင်းနှင့် တစ်စင်းအကြားတွင် မော်တော်ယာဉ်များသွားနိုင်ရန် မြေညီမြေပြန့်ရှိဖို့ လိုအပ်၏။ သို့သော် တံတားနှစ်စင်းမှာ နီးလွန်းနေသဖြင့် မြေညီမြေပြန့်ရဖို့မလွယ်။

ထိုကြောင့် တစ်ဖက်တွင် လမ်းပုံစံ၊ တံတားပုံစံများထုတ်ရင်း တစ်ဖက်တွင် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှုများ ပြုလုပ်သည်။ ရထားလမ်း တစ်လမ်းမှာ လမ်းသွယ်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်လမ်းမှာ ဘီလပ်မြေ စက်ရုံတစ်ရုံနှင့် ဆက်သွယ်ထားသည့် လမ်းတိုဖြစ်၏။ ဘီလပ်မြေစက်ရုံ တာဝန်ခံများနှင့် ညှိနှိုင်းသောအခါ မီးရထားလမ်းတိုကို ကားလမ်းသစ်နှင့် လွတ်ကင်းအောင် ပြောင်းရွှေ့ပေးနိုင်ကြောင်း သိကြရ၏။

သည်တော့ တံတားနှစ်စင်းဆောက်ရန် လျာထားသည့်အနက် တံတားတစ်စင်းကို ဆောက်ရန်မလိုတော့ပေ။ သို့သော် ရရှိသည့် အကျိုးကျေးဇူးမှာ သည်မျှဖြင့် ရပ်တန့်မသွားသေး။ ရထားလမ်းတိုကို နေရာရွှေ့ပြောင်း ဖောက်လုပ်လိုက်လျှင် ရထားလမ်းသွယ်မှာ အသုံးမဝင်တော့သလောက် ဖြစ်သွားမည်။ သို့ဖြင့် ရထားလမ်းသွယ်ကိုလည်း ပိတ်လိုက်လျှင် တံတားနှစ်စင်းစလုံး ဆောက်လုပ်ရန် မလိုတော့ပေ။ သို့ဖြင့် ကားလမ်းသစ် ဖောက်လုပ်ရေးမှာ အနှောင့်အယှက်မရှိ အဆင်ပြေ ချောမွေ့သွားတော့၏။

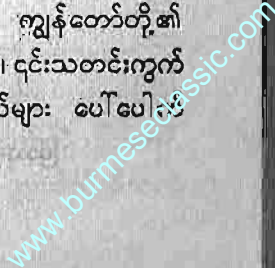
မည်သို့ဖြစ်စေ 'တစ်ကပြန်စ' နည်းလမ်းကိုသုံးပြီး ကားလမ်းသစ်လမ်းကြောင်းကို ပြန်လည်ဆန်းစစ် ဝေဖန်ကြသည်။ ထို့နောက် အသုံးမပြုတော့သည့် ရထားလမ်းကြောင်းအတိုင်း ကားလမ်းသစ်ကို ဖောက်လိုက်လျှင် တံတားတွေ ဆောက်စရာမလိုတော့သည့်အပြင် ကားလမ်းသစ်လည်း ပိုမိုအဆင်ပြေသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ကြရလေသည်။

ဤနည်းစနစ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်မှာ အမြင်ကျယ်ကျယ်ထားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ တစ်ကပြန်စရန်ရှိသည့် အလားအလာမျိုး ပေါ်ပေါက်လာလျှင် ၎င်းအလားအလာကို ချောင်ထိုးမထားပါနှင့်။ ဖစ်ပယ်မထားပါနှင့်။

ဤနည်းစနစ်နှင့် ပတ်သက်သည့် ထူးခြားချက်များကို 'အဖြူသဘောဆောင် တွေးခေါ်ခြင်း' ကဏ္ဍတွင် ထပ်မံ ဆွေးနွေးတင်ပြပါဦးမည်။

၂။ အတွေးအိမ်ကို စစ်ဆေး။

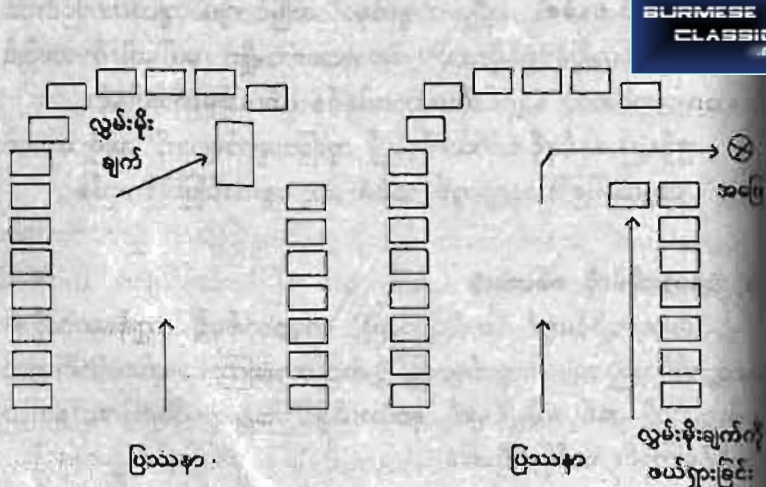
စောစောပိုင်းတွင် တင်ပြခဲ့သည့် ကဏ္ဍတစ်ခု၌ ရွှေ့ပြောင်းတို့၏ အတွေးအိမ်သည် သတင်းကွက်များဖြင့် ဖွဲ့တည်ထားကြောင်း၊ ၎င်းသတင်းကွက်တစ်ကွက်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ချက် မှားသည်နှင့် အန္တရာယ်များ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ကြောင်း တင်ပြခဲ့ပြီး၏။

သို့ဖြစ်ရာ ပြဿနာတစ်ရပ်အတွက် အဖြေမပေါ်ခြင်းသည် စဉ်းစားဘဝ ပိတ်ဆို့မှုကြောင့် မဟုတ်ကြောင်း သေချာစေရန် ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးအခေါ် ဖွဲ့တည်ထားသည့် သတင်းကွက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရပါမည်။ သတင်းကွက် များပေါ်တွင် အခြေပြုပြီး မှတ်ယူထားသည့် ထင်မြင်ယူဆချက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရပါမည်။ ထိုသို့စစ်ဆေးရာတွင် သတင်းကွက်တစ်ခုချင်းကို ကြိုးစားပြီး ခွဲထုတ်ပါ။ ပြီးတော့ ထိုသတင်းအပေါ် အခြေပြုပြီး မှတ်ယူ ထားသည့် ထင်မြင်ယူဆချက် (ကောက်ချက်)ကို ဖော်ထုတ်ပါ။ ပြီးလျှင် “ငါ ဒီကောက်ချက်ကို ဆွဲထားတာ မှန်ရဲ့လား၊ တခြား ကောက်ချက်ဆွဲရ နိုင်တာ ရှိသေးသလား” ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးကြည့်ပါ။ တကယ်တော့ ကိုယ့်ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ပြန်လည်စစ်ဆေးကြည့်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ပြန်လည်စစ်ဆေးရာတွင် ‘လွှမ်းမိုးချက်များ’ကို ရှာဖွေ ကြည့်ခြင်း သည် အကျိုးရှိနိုင်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းလွှမ်းမိုးချက်များက သင့်အတွေးကို အကြီးအကျယ် လွှမ်းမိုးနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ လွှမ်းမိုးနေသည့်အတွက် အခြားလွှမ်းမိုးမှု အားနည်းသည့်အချက်များကို အတွေးထဲမထည့်မိခြင်း၊ ကျေကျေညက်ညက် မစဉ်းစားမိခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်နိုင် သောကြောင့် ဖြစ်၏။

လွှမ်းမိုးချက်ကို ဖယ်ရှားနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အကျိုး သက်ရောက်မှုကို အောက်တွင်ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။

မျက်လှည့်ပြကွက်များနှင့် ဟာသပြကလုံးများအကြောင်း ပြန်စဉ်းစား ကြည့်ပါ။ ယင်းတင်ပြမှုများတွင် အနေအထားအမှန်ကို ဖုံးကွယ်ထားနိုင်ရန် လွှမ်းမိုးချက်များဖြင့် ပရိတ်သတ်အား လှည့်စားသွားသည်ကို ကျွန်တော်တို့ မြင်တွေ့ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အနေအထားအမှန် ပေါ်လွင်လာစေရန် အထက်ပါနည်းကို ပြောင်းပြန်လုပ်ပစ်ရပါမည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လွှမ်းမိုးချက်များကို ရှာဖွေပါ။ ထို့နောက် အဆိုပါ လွှမ်းမိုးချက်များကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပါ။ သို့မဟုတ် ယာယီ ဘေးဖယ်ထားလိုက်ပါ။ ပြီးမှ ကျန်အချက်အလက်များကို အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ကျေကျေညက်ညက် သုံးသပ်ပါ။ ဝေဖန်ဆန်းစစ်ပါ။

လူသတ်မှုတစ်ခုကို ဥပမာပြပါရစေ။ ကိုအေးက သူ့ရည်းစား မြသူဇာ သူ့အပေါ် သစ္စာဖောက်သည် ဟူသော ယူဆချက်ဖြင့် သေနတ်ကိုဆွဲပြီး မြသူဇာ၏အခန်းသို့ သွားသည်။ ထို့နောက် ကိုအေးသည် မြသူဇာ၏အခန်းထဲ တွင် လည်တိုင်ကျိုးပြီး သေဆုံးနေသည်ကို ရဲအဖွဲ့ဝင်များ တွေ့ကြရသည်။ မိတ်ရာကို စစ်ဆေးကြည့်တော့ လည်မျိုကို ကရာတေး လက်ဝါးစောင်း မှတ်နည်းဖြင့် အခုတ်ခံထားရခြင်းဖြစ်၏။ ခက်သည်မှာ မြသူဇာကို တယ်မှာမှ ရှာမတွေ့ခြင်းပင်။ နောက်ပြီး မြသူဇာက ကရာတေး ခါးပတ်နက်ရထားသူ။ မြသူဇာ၏အခန်းထဲတွင် ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်ထားသည့် အနေအထားမျိုးမရှိ။ အားလုံးသပ်သပ်ရပ်ရပ် နေရာတကျရှိနေသည်။ သည်တော့ ကိုအေးသည် အသတ်မခံရမီ ခုခံရုန်းကန်ခြင်း၊ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ခြင်းမျိုး ပြုလိုက်ရဟန် လုံးဝမရှိ။ ကိုအေး၏သေနတ်သည် သူ့အိတ်ထဲမှာပဲ ရှိနေသည်။

ဒေါသတကြီးဖြင့် ရောက်လာသော ကိုအေးအား ဒေါသပြေသွားအောင် အေးအေးဆေးဆေးထိုင်ပြီး စကားပြောချင်အောင် သိမ်းသွင်းသူမှာ သူ့ရည်းစား မြသူဇာပဲရှိသည်။ ထိုသို့နှစ်ယောက်ချင်း ထိုင်စကားပြောနေရင်းမှ ကိုအေးသည် အငိုက်ခံရလိုက်ခြင်းဖြစ်မည်။ ထင်ရှားသည်မှာ မြသူဇာ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် မနေခြင်းပင်။

ပတ်ဝန်းကျင် သက်သေ အထောက်အထားများအရ မြသူဇာသည် အဓိကတရားခံလောင်း ဖြစ်နေ၏။ ရဲအဖွဲ့ဝင်များက သူ့ကို အပူတဖြည်း ပိုက်စိပ်တိုက်ပြီး ရှာကြသည်။ သို့သော် သမ္မာရင့်ရဲ စုံထောက်ကြီး ဦးကျော် ကြားက မြသူဇာ ဖောက်ပြန်နေသည့် သတင်းကို ကိုအေး ဘယ်လိုသိသလဲ

ဆိုသည်ကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်း၏။ ကိုအေးကို အထောက်အထား အမှီအခိုအလှုံ့ဖြင့် သတင်းပေးသူမှာ ကိုမဲ ဆိုသူဖြစ်၏။ ထိုညက ကိုအေးသည် ကိုမဲရှေ့မှာပင် သေနတ်ကိုဆွဲပြီး ဒေါသတကြီးဖြင့် မြသူဇာ၏အခန်းသို့ ထွက်သွားကြောင်း ကိုမဲက အစစ်ခံသည်။ နောက်ဆုံးတွင် စုံထောက်ကြီး ဦးကျော်ကြား၏ ကြီးစားမှုကြောင့် တရားခံ အစစ်အမှန် ပေါ်သွားသည် တရားခံမှာ ကိုမဲဖြစ်၏။

မြသူဇာ၏အခန်းသို့ ကိုအေး သွားကြောင်းသိသည့် ကိုမဲက နောက်မှ လိုက်သွားသည်။ ကံအားလျော်စွာ မြသူဇာက အခန်းထဲမှာ မရှိ။ ကိုအေး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ငေါင်နေသည်။ ထိုအခိုက် တံခါး ခေါက်သံကြားသဖြင့် မြသူဇာ လာပြီအထင်ဖြင့် ကိုအေးက တံခါးဖွင့်ပေးသည်။ ကိုမဲကိုတွေ့ရတော့ အံ့အားသင့်နေသည်။ ကိုမဲက မိမိပြောလိုက်သည့် သတင်းကြောင့် ကိုအေး စိတ်လိုက်မာန်ပါဖြင့် လက်လွန်ခြေလွန်ဖြစ်ကုန်မှာ စိုးရိမ်သဖြင့် လိုက်လာကြောင်း လေပြေထိုးသည်။ ထို့နောက် ကိုအေးအလစ်တွင် ကရာတေး လက်ဝါးစောင်း ခုတ်နည်းဖြင့် ခုတ်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

မြသူဇာကတော့ မိမိအခန်းတွင် ကိုအေး အသတ်ခံရသည့် သတင်းကြားရပြီး မိမိမှာ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းဖြစ်တော့မည် ဟူသော စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်ဖြင့် အခန်းသို့ပြန်မလာဘဲ ရှောင်ပုန်းနေခြင်းဖြစ်လေသည်။ အထက်ပါဥပမာတွင် 'လွမ်းမိုးချက်များ'သည် အနေအထားအမှန်ကို မည်သို့ ဖုံးအုပ်သွားနိုင်ကြောင်း တွေ့ကြရပါမည်။ ထို့ပြင် လွမ်းမိုးချက်များကို ဖယ်ရှားလိုက်မှ အနေအထားမှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ကြောင်းကိုလည်း တွေ့ကြရပါမည်။

ဤနည်းစနစ်တွင် ကျွန်တော်တို့ သင်ခန်းစာယူ မှတ်သားထားရမည့် သတင်းအချက်အလက်များပေါ် အခြေတည်ပြီး ကောက်ချက်ဆွဲထားသည့် ထင်မြင်ယူဆချက်များကို ပတ်ပတ်နပ်နပ် ပြန်လည်စစ်ဆေးသင့်သည် ဟူသည့် အချက်ဖြစ်၏။

၃။ အတွေးအိမ်ကိုတင်းကျပ်မထားနှင့်

စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း၊ ဓလေ့ထုံးစံများ ချုပ်ချယ်မှုကြောင့် သင်၏ အတွေးအမြင်များ ဘောင်ကျဉ်းမသွားအောင် အားထုတ်ပါ။ အဆိုပါ စည်းမျဉ်း

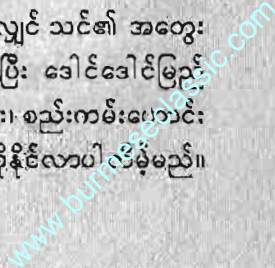

စည်းကမ်း၊ ဓလေ့ထုံးစံများက သင်၏အတွေးအိမ်ကို မလှူးသာ မလွန်သာ ဘောင် ချုပ်ချယ်တတ်၏။ ထိုသို့ တင်းကျပ်နေခြင်းကြောင့် အဖြေမှန်ပေါ်ရန် လမ်းစများ ကွယ်ပျောက်ကုန်နိုင်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အကြောင်းအရာသစ်တစ်ခုကို ထိုအကြောင်းအရာသစ်နှင့် ဘယ်လိုမျှ မိတ်သက် မဆက်သွယ်သော လူတစ်ဦးဦးက တွေ့ရှိသွားတတ်၏။ ထို့ကြောင့် အခက်အခဲ အတားအဆီး တချို့ကို ကျော်လွှား အောင်မြင်နိုင်ရန်အတွက် မိမိကိုင်တွယ်နေသည့် အကြောင်းအရာ (ဘာသာရပ်)နှင့် လုံးဝ မပတ်သက်သူ တစ်ဦးဦးထံမှ အကြံဉာဏ် တောင်းခံ မြှင့်သည် အကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကူးသစ်၊ အကြံသစ်များ ပြုပြီး နောင်မျိုးထောင်ရာ၌ ယခင်ကချမှတ်ခဲ့သည့် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများ၏ 'လွမ်းမိုးမှုအောက်မှ ရုန်းထွက်နိုင်ရန် အရေးကြီး၏။ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းဟောင်းများ ဆိုသည်မှာလည်း မအောင်မြင်သော 'ကျွမ်းကျင်သူများ' က ချမှတ်ခဲ့သည့် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းဟောင်းများပင်ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ မအောင်မြင်သော ကျွမ်းကျင်သူများသည် အတ္တ၏ အကျဉ်းသားများ ဖြစ်နေတတ်၏။ သူတို့ကိုယ်တိုင် သတ်မှတ်ခဲ့သည့် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများ အောက်မှ ရုန်းမထွက်နိုင်သူများ ဖြစ်နေတတ်၏။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် ရှေ့ဆက်တိုးဖို့ မလှူးသာမလွန်သာ ဖြစ်နေကြလေသည်။ ထိုသို့အောင်သူများ၏ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများကို လက်ခံ လိုက်နာနေခြင်းအားဖြင့် သင်လည်း ရှေ့ဆက်တိုးနိုင်သည့်အဖြစ်နှင့် ကြိုရနိုင်လေသည်။

ထိုသို့ဆိုသဖြင့် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းအားလုံးကို လုံးဝဥသံ့ ပစ်ပယ် ရမည်ဟုမဆိုလိုပါ။ သို့သော် စိတ်ကူးသစ်၊ အကြံသစ်များ ဖွံ့ဖြိုးအောင် မျိုးထောင်ရာ၌ တတ်နိုင်သမျှ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စဉ်းစားတွေးခေါ်ပါဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ပြုလုပ်ရာတွင် အတွေးအိမ်ကို တင်းကျပ်စွာ ထောင်ခတ်မထားပါနှင့် သို့မဲ့ ဖြစ်ထွန်းလာသည့် အတွေးသစ်၊ အကြံသစ်များကို လက်တွေ့ စမ်းသပ်နိုင်မည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

အကယ်၍ ဤနည်းသည် အသုံးတည့်သည်ဆိုပါလျှင် သင်၏ အတွေးသစ်၊ စိတ်ကူးသစ်မှာ လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုကို ခံယူနိုင်ပြီး ဒေါင်ဒေါင်မြည့် စိတ်ကူးသစ် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းဟောင်းများကို ပြောင်းလဲသင့်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း သင်တောင်းဆိုနိုင်လာပါလိမ့်မည်။

ဤနည်းကို အသုံးပြုခြင်းကြောင့် သိပ္ပံလောကတွင် တိုးတက်မှုပေါင်းများစွာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

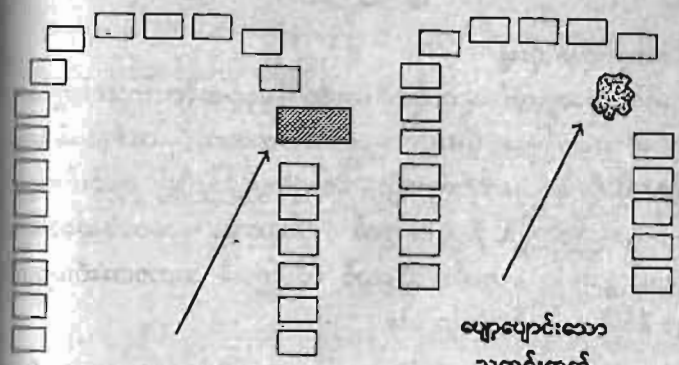
ပြောရမည်ဆိုလျှင် စိတ်ကူးသစ်၊ အကြံသစ်များကို ယခင် ကျွမ်းကျင်သူ များ (ပညာရှင်)ဟောင်းများက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ကြည့်တတ်ကြ၏။ တီထွင်ဆန်းသစ်သူများသည် အမနာပပြောဆိုမှု၊ တစ်ယူသန်အစွဲဖြင့် ပုတ်ခတ် ဝေဖန်မှုတို့ကို အလူးအလဲခံရတတ်၏။ ဆရာ ဆရာဟောင်းကြီးများ၏ လက်သင့်ခံမှုကို ရယူနိုင်ရန် အလွန်စိတ်ရှည် ဇွဲကောင်းရ၏။ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသည်မှာ ထိုသို့သော လက်သင့်ခံမှုမျိုးကို တီထွင်သူ၏ သက်တမ်းတွင် ရခဲခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အီတာလျံလူမျိုး ရူပဗေဒပညာရှင် 'အေဗိုဂါဒရို'သည် ဓာတ်ငွေ့ထဲတွင်ပါဝင်သည့် မော်လီကျူး (အသေးငယ်ဆုံးဒြပ်စင်) များကို ပတ်သက်၍ စည်းမျဉ်းသစ်တစ်ခု ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့၏။ သို့သော် သူတင်ပြ ခဲ့သည့် စည်းမျဉ်း၏ တိကျမှန်ကန်မှုကို သူကွယ်လွန်ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမှ အသိအမှတ်ပြု လက်ခံခဲ့ကြလေသည်။

၄။ သတင်းကွက်များကို ပျော့ပျောင်းအောင်လုပ်

ပြဿနာတစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေပြီဆိုသည်နှင့် သင့်အတွေးအခေါ်ထဲမှ သတင်းကွက်များကို အသုံးချတော့မည်ဖြစ်၏။ ထိုအခါတွင် ယင်းသတင်း ကွက်များသည် ခိုင်မာပြီး ဆန်ခါတင် သတင်းကွက်များ ဖြစ်နေကြောင်း သိ သင် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ သတင်းကွက် တစ်ကွက်သည် တိကျခိုင်မာမှုရှိလေ သင့်အတွေးအခေါ်သည် ပျော့ပျောင်းမှု နည်းပါးလေဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ သင်၊ ရထားသည့် သတင်းသည် ခိုင်လုံတိကျသည်ဟု အစွဲကြီးသည့်အတွက် သင့်အတွေးသည် အဆိုပါသတင်းကွက်ပေါ်တွင်သာ ဗဟိုပြု ဝဲလှည့်နေ တတ်၏။ အခြားရှုထောင့်တစ်မျိုးမျိုးမှ လွဲပြောင်းရှုကြည့်ရန် စိတ်မကူ တော့ချေ။

အောက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် ပုံစံကိုကြည့်ပါ။ ထုထည်ခိုင်မာသော သတင်းကွက်နှင့် ပျော့ပျောင်းသော သတင်းကွက်နှစ်ခု၏ ခြားနားချက်ကို တွေ့မြင်ရပါမည်။

ထုထည်ခိုင်မာသော သတင်းကွက် ယင်းသို့သော ခြိမ်းနားချက်ကို အောက်ပါအလွယ်ဆုံး ဥပမာများတွင် ပိုမိုပေါ်လွင်စွာ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

အားကုန်သွားသော ဓာတ်ခဲအပတ်များကို လှုပ်သော ဒေါင်းရုပ် ကလေးများအဖြစ် ဖန်တီးခြင်း။ အကယ်၍ ဖန်တီးသူသည် အားကုန်သွား သော ဓာတ်ခဲများကို ဓာတ်ခဲများအဖြစ်သာ တစ်ယူသန် အစွဲကြီး စွဲနေပါက သူသည် ဓာတ်ခဲအပတ်ကိုခွာပြီး ဒေါင်းရုပ်ဖန်တီးဖို့ စိတ်ကူးပေါ်လာမည် မဟုတ်ပါချေ။

ကျီးပေါင်းတတ်နေသည့် သစ်ပင်မြစ်ဆုံများကို အလှဆင်ပစ္စည်းအဖြစ် ပြုပြင်ဖန်တီးခြင်း၊ ပိတောက်ကျီးပေါင်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အလှဆင် ပစ္စည်းများဆိုလျှင် အလွန်တန်ဖိုးထား မြတ်နိုးကြပါသည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ မြစ်ဆုံများကို သစ်ပင်အမြစ်အဖြစ်သာ ခေါင်းထဲစွဲနေလျှင် အဆိုပါအမြစ်ကြီး သည် ထင်းအဖြစ်သာ အသုံးတည့်မည်ဖြစ်၏။

ဓာတ်ခဲကို ဓာတ်ခဲအဖြစ်သာ အစွဲကြီးနေခြင်း၊ သစ်ပင်မြစ်ဆုံကို ထင်းအဖြစ်သာ အသုံးတည့်တော့မည့် သစ်မြစ်ကြီးအဖြစ် မှတ်ယူထားခြင်း ။ သည်တို့သည် အတွေးအခေါ်ထဲတွင် ထုနှင့် ထည်နှင့် ဖြစ်တည်နေသည့် သတင်းကွက်ကြီးများဖြစ်၏။ ယင်းသို့သော ထုထည်ခိုင်မာသည့် သတင်းကွက် များကို အတိုးအလျှော့လုပ်၊ ပျော့ပျောင်းအောင်လုပ်ပြီး အခြားရှုထောင့်များမှ မြင်သုံးသပ်လိုက် သောအခါ စိတ်ကူးသစ်၊ အကြံသစ် (အလှဆင်ပစ္စည်းအဖြစ် ဖန်တီးရန်) များ ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

၅။ စိတ်ကူးကိုအသုံးချ

သင်၏ အတွေးလမ်းကြောင်းကို ယုတ္တိတန်ဖူနှင့် အရှိတရားပေါ်တွင်သာ အခါခပ်သိမ်း အခြေပြုထားဖို့မလိုပါ။ ယာယီအတားအဆီး တစ်ခုတန်သည် နှစ်ခုတန်သည်ကို ခုန်ပျံကျော်လွှားပြီး အတွေးကွန့်ကြည့်၍ ရနိုင်ပါသည်။ အတွေး ကွန့်ကြည့်လိုက်သည့်အတွက် ၎င်းကြားခံ အတားအဆီးများ ပျောက်ကွယ်သွားမည် မဟုတ်။ သို့သော် ၎င်းကြားခံ အတားအဆီးများကို ကျော်လွှားနိုင်ပြီဟု မှတ်ယူကြည့်ပါ။

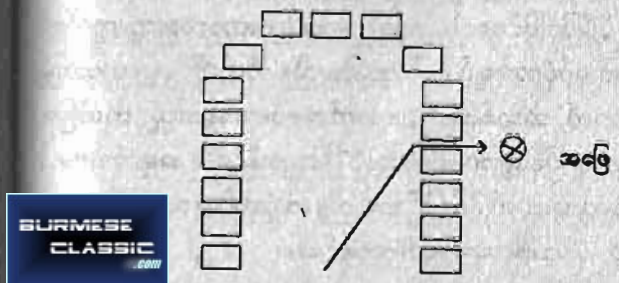
ဤနည်းကိုသုံးခြင်းသည် ကြားခံ အတားအဆီးများကို ကျော်လွန်ပြီး ခိုင်မာသည့် အနေအထားတစ်ခုကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ၎င်းခိုင်မာသည့် အနေအထားက သင်ရှာဖွေနေသည့်အဖြေကို အစဖော်ပေးမည့် သဲလွန် ဖြစ်နေနိုင်ပါသည်။ နောက်ဆုံးအဖြေကို ရလိုက်ပြီဆိုသည်နှင့် စောစောက ကျော်လွှားခဲ့သည့် ကြားခံ အတားအဆီးများသည် အဖြေထဲတွင် သူ့နေရာနှင့် အဝင်ခွင့်ကျ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်သွားမည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ၎င်းကြားခံ အတားအဆီးများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် မလိုတော့ဘဲ ပစ်ပယ်နိုင်မည် ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းကြားခံအတားအဆီးများကို ပစ်ပယ်ပြီး နည်းသစ်တစ်ခုကို တီထွင်နိုင်ပြီဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ဖောက်ထွင်းမှု အချက်ပေးခေါင်းလောင်း တပ်ဆင်သည့် ဥပမာကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အဆိုပါဥပမာတွင် ကျွန်တော်တို့သည် ၁၄လက်မထူသည့် အုတ်ခံရံကို အပေါက်ဖောက်ဖို့ ကြံဆခဲ့ကြ၏။ ထိုအခိုက် ကျွန်တော်တို့ ဝါယာကြိုးကို ရေထုတ်ပိုက်ထဲမှဖြတ်ပြီး သွယ်တန်းဖို့ စိတ်ကူးရခဲ့၏။ အကယ်၍ အဆိုပါရေထုတ်ပိုက်သာ လက်ရှိ အသုံးပြုနေဆဲဖြစ်လျှင် လျှပ်ဖက် ဝါယာကြိုးကို ဖြတ်သန်း သွယ်တန်းရန် မသင့်ပေ။ အလွန်အန္တရာယ်ကြုံ ပါသည်။ သို့သော် အဆိုပါရေထုတ်ပိုက်မှာ အသုံးမပြုတော့သည့် ပိုက်ဟော့ ဖြစ်နေရာ ဝါယာကြိုး ဖြတ်သန်းသွယ်တန်းရန် အကောင်းဆုံး အပေါက် တစ်ပေါက်ကို ကျွန်တော်တို့ ရရှိခဲ့လေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ မိမိကျော်လွှားခဲ့သည့် အဆင့်များကို မှတ်သားထားဖို့ တွေ့ အရေးကြီးပါသည်။ သို့မှ မိမိတွေ့ရှိသည့်အဖြေ ခိုင်မာမှု ရှိမရှိ၊ မှန်ကန်မှု ရှိမရှိကို စမ်းသပ် စစ်ဆေးနိုင်မည် ဖြစ်၏။ ထိုသို့မှမဟုတ်ဘဲ မိမိ

ကြံဆချက်သည် ထစ်ငေါ့နေသည်။ မှားယွင်းနေသည်ဆိုလျှင် ကြံဆချက်ကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

အောက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် ပုံစံကိုကြည့်ပါ။ ကြားခံ အခက်အခဲ များကို ကျော်လွှားနိုင်ပြီဟု စိတ်ကူးဖြင့် မှတ်ယူလိုက်သောအခါ အတွေး လမ်းကြောင်းသည် အဖြေဆီသို့ ရောက်သွားနိုင်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ပြုလုပ်ရာတွင် အခက်အခဲတွေ့ပြီး ရှေ့ဆက် မတိုးနိုင်သည့် အနေအထားသို့ ရောက်နေပြီဆိုပါစို့။ ထိုအခါမျိုးတွင် မှန်းဆ မျက်များ သုံးကြည့်ပါ။ တစ်နည်းဆိုသော် စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်ပါ။ ထိုသို့ စိတ်ကူးယဉ် မှန်းဆချက်များ ပေါ်ထွက်လာအောင် ပြုလုပ်သည့် နည်း တစ်နည်းမှာ သင်တစ်ကိုယ်တည်း မှန်းဆ တမ်းတ ကြည့်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

“တကယ်လို့---သာဖြစ်လာခဲ့ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲနော်” ဟူသော မှန်းဆချက်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ သင့် စိတ်ကူးယဉ်ချက်တွေထဲတွင် မျှစ်စရာ၊ ရွှင်စရာ၊ မျက်လှည့်ပြသလို မထင်မှတ်တာတွေ ဖြစ်လာစရာမျိုးတွေပါ ကြည့်သွင်းစဉ်းစားပါ။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အခက်အခဲများနေရာတွင် မှန်းဆချက် များကို ကြားခံရတုံးအဖြစ် အသုံးပြုပြီး ဆက်လက်တွေးခေါ်နိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဖာကယ်တော့ အဆိုပါမှန်းဆချက်မျိုးကို အမြဲတစေ လွယ်လွယ်ကူကူ ရရှိ ဖန်မဟုတ်။ မည်သို့ဖြစ်စေ မိမိ၏ အတွေးလမ်းကြောင်းသည် ရှေ့မတိုးပဲဘဲ ပိတ်ဆို့နေပြီဆိုမှတော့ အချိန်နည်းနည်း အကုန်ခံပြီး စိတ်ကူးယဉ် မှန်းဆ ကြည့်ခြင်းသည် အကျိုးမယုတ်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

၆။ တိုက်ဆိုင်မှုကိုအသုံးပြု

သင်၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို အထောက်အကူရရေးအတွက် သတင်းအချက်အလက်များကို အသုံးပြုရပါမည်။ တိုက်ဆိုင်မှုများက သင့်အား သတင်းအချက်အလက်သစ်များ ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ပါသည်။

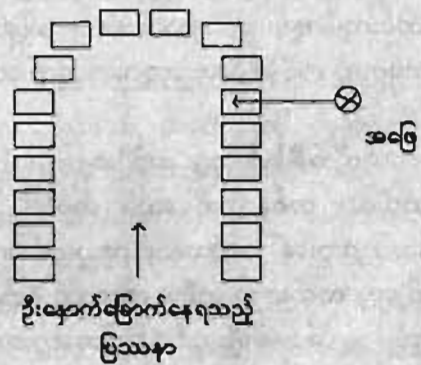
ကတ်ပြားကလေးများ ဆက်စပ်ပြီး ရုပ်ပုံဖော်သည့် ကစားနည်းတစ်ခု ရှိပါသည်။ အဆိုပါ ကစားနည်းတွင် ကတ်ပြားလေးတစ်ချပ် အဆက်အစပ် မှားနေလျှင် ရုပ်ပုံ ပီပီပြင်ပြင်မပေါ်တော့ပါ။ ကတ်ပြားကလေးတွေ ကွက်တို ခွင်ကျ ဖြစ်သွားလျှင် ရုပ်ပုံကားချပ် ပေါ်လာပါသည်။ တိုက်ဆိုင်မှုမှရလာသည့် သတင်းအချက်အလက် အသစ်သည် အဆက်အစပ်မှားနေသည့် ကတ်ပြား ကလေးကို နေရာတကျ ပြန်ရွှေ့ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားနိုင်၏။ အချက်အလက် အသစ်ကို နေရာတကျသုံးလိုက်ခြင်းဖြင့် သင်ကြိုးစားပုံဖော်နေသည့် ပုံပေါ်လာ နိုင်၏။ သို့မဟုတ် ပုံစံသစ်တစ်ခု ပေါ်လာနိုင်၏။

ထိုသို့ နောက်ထပ်ရရှိလာသည့် သတင်းအချက်အလက်သစ်၏ မူလ ဇာစ်မြစ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်လျှင် အကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ အဆိုပါ သတင်းအသစ်ကို ပြင်ပတိုက်ဆိုင်မှု တစ်ခုခုမှရသလား၊ မိမိမှာရှိပြီးသား သတင်းများကို အသစ် ပြန်လည် ဆက်စပ်ကြည့်ခြင်းမှ ရသလားဆိုသည်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်ရန်ဖြစ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်က တစ်ခုခုကို ပြောလိုက်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုခုကို အမှတ်မထင် မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုသို့ ကြားလိုက်ရ၊ မြင်တွေ့လိုက်ရာမှရသော သတင်းသည် သင် ဦးနှောက် ခြောက်နေသည့် ပုစ္ဆာအတွက် အဖြေဖော်ပေးမည့် သော့ချက်သတင်းမျိုး ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ အရေးကြီးသည်မှာ မိမိရလိုက်သည့် သတင်းသစ်၏ အလားအလာကို တန်ဖိုးထား အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ မပြုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သတင်းသစ်ကို မိမိဖြေရှင်းနေရသည့် ပြဿနာနှင့် ဆက်နွယ် စဉ်းစားကြည့် ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ချာပညာရှင်ကြီး အာခီမီဒီးစ်သည် ရေချိုးရန် ကြေခွက်ထဲသို့ ဝင်ရောက် လဲလျောင်းလိုက်သောအခါ လျှံကျသွားသည့်ရေထုကို ကြည့်ဖြည့် သူရင်ဆိုင်နေရသော ပုစ္ဆာအတွက် အဖြေရသွားခဲ့လေသည်။ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ နေလိုက်လျှင် သည်အဖြေကို သူ့ရလိုက်မည် မဟုတ်ချေ။

သည်လို အဖြေရရန်ကို အတားအဆီး ပြုနေသည်မှာ ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးအခေါ်ပင်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို စဉ်းစား အဖြေရှာတော့မည်ဆိုသည်နှင့် ယင်းပြဿနာအကြောင်းကို အတွေးအခေါ်ထဲ ထည့်လိုက်၏။ အကယ်၍ ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးအခေါ်သည် တင်းကျပ်လွန်း၊ ကျဉ်းမြောင်းလွန်းနေလျှင် ပြဿနာမှာ အတွေးအခေါ်ထဲတွင် မလူးသာမလွန်သာ၊ မရှု့တိုးမရ နောက်ဆုတ်မရ ဖြစ်နေတတ်၏။ အတွေးအခေါ်တင်းကျပ်လွန်း သည့်အတွက် (အရပ်စကားနှင့်ဆိုရလျှင် 'ခေါင်းမာ' လွန်းသည့်အတွက်) ကြုံကြိုက်ရရှိလာသည့် သတင်းအသစ်များကို အသိအမှတ်မပြု၊ တန်ဖိုး မထားဘဲ ကျော်လွှားသွားတတ်၏။

ဦးနှောက်ခြောက်နေရသည့် ပြဿနာ

အကယ်၍ သင်သာ မျက်စိဖွင့်၊ နားစွင့်ပြီး ခေါင်းမမာလျှင် သင့်အတွေး အခေါ်သည် ပျော့ပျောင်းနေမည်။ စဉ်းစားတွေးခေါ်ရာ၌ အလျော့အတင်း အတိုးအဆုတ်ကို လျက်သင့်ခံလာမည်။ ထိုအခါ နောက်ထပ်ရရှိသော သတင်း သစ်ကို မိမိ၏ပြဿနာနှင့် ဆက်နွယ် စဉ်းစားကြည့်မည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရင်း သတင်းသစ်သည် မိမိ၏ အဖြေတွင် လစ်ဟာနေသည့် 'ကွက်လပ်'ကို ပြည့်ပေးသည့် အချက်အလက် ဖြစ်သွားတော့၏။

သည်အကြောင်းကို နောက်ပိုင်းတွင် အသေးစိတ် ဆက်လက် ဆွေးနွေး ပါဦးမည်။

အဖြေပေါ်ရေးအတွက် လိုအပ်သည့် သတင်းအစအနသည် သင့်အား ဝင်ထဲတွင် အသင့်ရှိနေပြီး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်၏။ သို့သော် ပြဿနာနှင့်အက်စပ်ပြီး မစဉ်းစားမိခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ရလာသည့်သတင်းများကို

အခန်းငယ်များခွဲပြီး ခေါင်းစဉ်အလိုက် ထည့်ထားကြကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထိုသို့ခေါင်းစဉ်ကွဲပြီး အခန်းငယ်လည်း ကွဲပြားနေသဖြင့် သတင်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်နွယ် မစဉ်းစားမိခြင်းလည်း ပြစ်နိုင်ပေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် သင်သည် အရေးကြီးသည်သတင်းတစ်ခုကို မှတ်သားထားကြောင်းသိနေသည်။ သို့သော် ထိုသတင်းကို ပြန်ပြီး အစဖော်မရ ဖြစ်နေတတ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်နေပြီဆိုလျှင် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အဓိက နည်းနှစ်နည်း ရှိပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် သင်၏ဖုံးကွယ်စိတ်က အဖြေမှန်ကို ထုတ်ပေးတတ်၏။ ထိုသို့ ဖုံးကွယ်စိတ်က ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ရန်မှာ သင့်ဦးနှောက်ကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးထားရပါမည်။ သင့်ဦးနှောက်ကို ဘောင်တွေ၊ စည်းကမ်းတွေ၊ အစွဲတွေဖြင့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ချုပ်ချယ်ထားခြင်း မပြုပါမှ သင်သည် အတွေးများ၊ စိတ်ကူးများကို တစ်စိစိမိမိကျေကျေညက်ညက် ဆင်ခြင် စဉ်းစားနိုင်ပါမည်။

သို့ဆိုလျှင် ဘယ်လိုအချိန်မျိုးတွင် သင့်ဦးနှောက်သည် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှိနေတတ်သလဲ၊ တစ်နည်းဆိုရသော် ဘယ်လို အချိန်မျိုးတွင် သင်လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးခေါ်တတ်သလဲ။ လူသူကင်းဝေးရာ ကမ်းခြေ တစ်နေရာ သို့မဟုတ် ကျေးလက်ဒေသ တစ်နေရာရာတွင် စိတ်ဖြေကိုယ်လျှော့ လမ်းလျှောက်နေသည့် အချိန်အခါမျိုးတွင် သင့်အတွေးတွေ လွတ်လပ်နေတတ်ပါသည်။ ထို့ပြင် အိပ်ပျော်နေချိန်မှာလည်း သင့်အတွေးတွေ လွတ်လပ်နေတတ်ပါသည်။ အိပ်ပျော်နေချိန်တွင် ဖုံးကွယ်စိတ်က ဦးနှောက်ကို အလုပ်မေးပြီး အိပ်မက်များမက်စေ၏။ ထိုအိပ်မက်များကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြင့် စိတ်ကူးဉာဏ် အသစ်အဆန်းအချို့ကို ရနိုင်ပါသည်။

ထိုသို့သော မျှော်လင့်မထားသည့် တိုက်ဆိုင်မှုများကို အသုံးချ အမြတ်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် သင်၏စိတ်ကို လျှော့ထားရပါမည်။ စူးစမ်းလေ့လာစိတ်ကို မွေးထားရပါမည်။ ထို့ပြင် ပေါ်ပေါက်လာသည့် အကြောင်းအရာများကို စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ်ဖြင့် ချင့်ချိန်သုံးသပ်ရန် အရေးကြီးပါသည်။ သို့မှ သင့်အဖြေအတွက် အလားအလာကောင်းသည့် သဲလွန်စများကို သင်မြင်တွေ့စုစည်းနိုင်မည် ဖြစ်၏။ သို့မှ တင်းကျပ်စွာ ဘောင်ခတ်ထားသည့် သင့်အတွေးအိမ်ထဲမှ အတွေးဟောင်းများကို ဖောက်ထွက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ပြဿနာ

တစ်ရပ်ကို ချဉ်းကပ် ဖြေရှင်းရာတွင် သင်၏အတွေးအမြင် အယူအဆများကို 'ဖျော့'ထားရပါမည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အယူအဆတစ်ခုကို တရားသေ တစ်ယူသန် ဆုပ်ကိုင်မထားဘဲ လိုအပ်လျှင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရပါမည်။ ထိုနောက် အတွေးအမြင်အသစ် တစ်ခုကို လက်ခံရတော့မည့် အနေအထား ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် လက်သင့်ခံနိုင်ရန် ပြင်ဆင်ထားရပါမည်။

၇။ ဆင်တူဖြစ်ရပ်ကို အသုံးချ

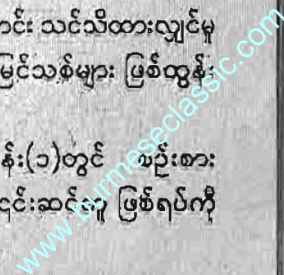
အခြားသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်အကြောင်းကို ပုံဖော်ရန်အတွက် ဆင်တူဖြစ်ရပ်များကို တင်ပြ ပြောဆိုလေ့ရှိကြ၏။ အကြောင်းအရာ တစ်ရပ်၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာအချို့ ပေါ်လွင်စေရန်လည်း ဆင်တူ ဖြစ်ရပ်များနှင့် နှိုင်းယှဉ် ဖော်ပြလေ့ရှိ၏။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အလားတူ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနှင့် နှိုင်းယှဉ် စဉ်းစားကြည့်ခြင်းဖြင့် အသုံးတည့်သော အဖြေများကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်တွေ့လာနိုင်၏။ သို့သော် မြင်တွေ့လာသည့် အဖြေများကို ချင့်ချိန်ချိန်ချိန် အသုံးချရပါမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းအဖြေများသည် ဘယ်သော အခါမျှ အပြည့်အဝ တိကျမှန်ကန်မည် မဟုတ်သောကြောင့်ပင်။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အခြားအလားတူ ပြဿနာတစ်ရပ်နှင့် နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ရာ၌ နှိုင်းယှဉ်မှု အတိုင်းအတာ အနည်းအများရှိနိုင်ပါသည်။ ပြဿနာနှစ်ရပ်ကို နည်းနည်းနှိုင်းယှဉ်သလား၊ များများနှိုင်းယှဉ်သလား ဟူသည့် မေးခွန်းပေါ်လာ၏။ ပြဿနာ(က)ကို ပြဿနာ(A)နှင့် နှိုင်းယှဉ်ရာတွင် အသေးစိတ် နှိုင်းယှဉ်သော်လည်း ပြဿနာ(ခ)ကို ပြဿနာ(B)နှင့် နှိုင်းယှဉ်ရာတွင် အပေါ်ယံလောက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေနိုင်၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ လိုသည်ထက် ပိုပြီး နှိုင်းယှဉ်မိလျှင် မတိကျမရေရာသောအဖြေများ ပေါ်ထွက်လာမည်မှာ သေချာလှပေသည်။

အကယ်၍ ယင်းသို့သော အားနည်းချက်များရှိကြောင်း သင်သိထားလျှင်မှ ဆင်တူဖြစ်ရပ်များကို အသုံးချခြင်းဖြင့် အတွေးသစ် အမြင်သစ်များ ဖြစ်ထွန်းရရှိလာနိုင်ပါသည်။

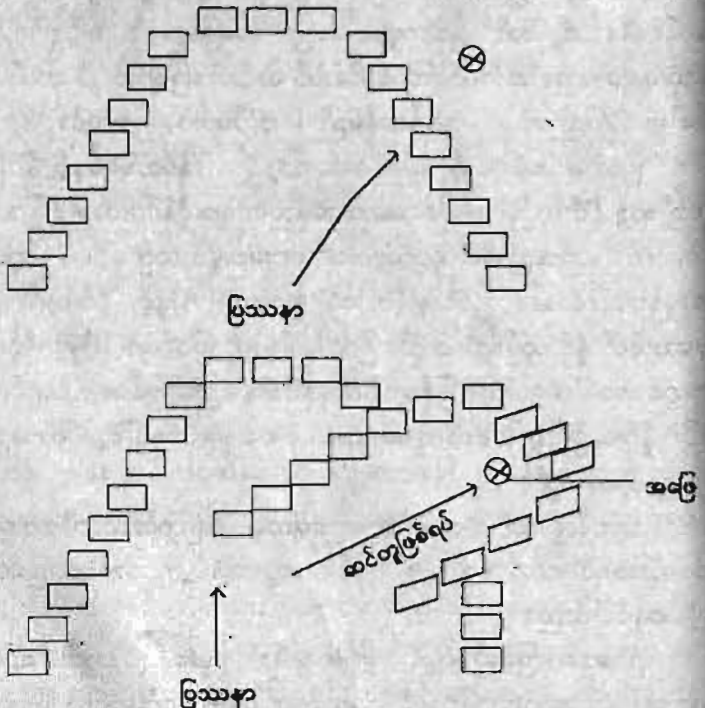
ဥပမာအားဖြင့်ဆိုလျှင် ဤစာအုပ်၏ အခန်း(၁)တွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို အသက်ရှူခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြခဲ့၏။ ၎င်းဆင့်ပူ ဖြစ်ရပ်ကို

တင်ပြဖို့ရွေးချယ်ရာ၌ ကျွန်တော်၏ ကနဦးရည်ရွယ်ချက်မှာ ဖြစ်ရပ်နှစ်မျိုး စလုံးသည် တကူးတကန့် အားထုတ်ဖို့မလိုဘဲ အလိုအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းကို တင်ပြလိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုအကြောင်းကို ဆက်လက် စဉ်းစားရာ၌ အသက်ရှူပုံခြင်း၊ စဉ်းစားတွေးခေါ်ပုံခြင်း မတူနိုင်သည်ကို သတိထားမိလာ၏။ အသက်ရှူခြင်းနှင့် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းများကို စနစ်တကျ လေ့ကျင့်ပေးပါက တိုးတက်နိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းရှိကြောင်းလည်း သိမြင်လာ၏။

စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ဟူသည့် အကြောင်းအရာကို အသက်ရှူခြင်း ဟူသည့် ဆင်တူဖြစ်ရပ်နှင့် နှိုင်းယှဉ် စဉ်းစားခဲ့သောကြောင့်သာ စနစ်တကျ လေ့ကျင့်လျှင် အရည်အသွေး တိုးတက်နိုင်ကြောင်း သိမြင်လာခြင်းဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်ပါက ထိုအချက်ကို တွေးမိမည် မဟုတ်ချေ။

ဆင်တူဖြစ်ရပ်များကို အသုံးပြုသည့်အတွက် ရလာနိုင်သည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို အောက်ပါအတိုင်း ပုံစံဖြင့်ဖော်ပြ၍ ရနိုင်ပါသည်။

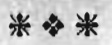

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အဖြေရှာတော့မည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့တွင် ထိုပြဿနာနှင့် ပတ်သက်သည့် အတွေးအခေါ်တစ်ခု ဖွဲ့ထား၏။ ဆင်တူဖြစ်ရပ် အကြောင်း စဉ်းစားရာတွင်လည်း ဆင်တူဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်သည့် အတွေးအခေါ် သီးခြားရှိ၏။ အဆိုပါ ဆင်တူဖြစ်ရပ်အတွေးအခေါ်က မူလပြဿနာ အတွေးအခေါ် ယ်တွင် ထပ်ဆင့် ဖွဲ့စည်းလိုက်၏။ ထိုအခါ မူလအတွေးအခေါ်တွင် ပြောင်းပေါက် သဖွယ် အပေါက်တစ်ပေါက် ပေါ်သွား၏။ ၎င်းပြောင်းပေါက်မှ တွေ့မြင်ရသည့် အကြောင်းအရာ တစ်ခုခုသည် မိမိရှာဖွေနေသည့် အဖြေနှင့် သက်ဆိုင်နေပါက အဆိုပါသတင်းသစ်ကို ပင်မအတွေးအခေါ်ကြီးထဲသို့ သွတ်သွင်းလိုက်လေသည်။

နိဂုံး

ဤကဏ္ဍတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် နည်းလမ်းအားလုံးသည် သင့် အတွေးအခေါ်၏ ပြင်ပတွင်ရှိသည့် အဖြေများကိုရှာဖွေနိုင်ရန် ပုံစံဖော်ထားသည့် နည်းလမ်းများ ဖြစ်၏။ စင်စစ် ကျွန်တော်တို့၏အတွေးအခေါ်က ထိုသို့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အဖြေရှာခြင်းကို အားမပေးကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အဖြေရှာသည့်အတွက် အဖြေမှန်ကို ကျိန်းသေပေါက် ရမည်ဟုလည်း အာမ၊မခံနိုင်ပေ။ မည်သို့ဖြစ်စေ အဖြေမှန်ရလာဖို့ နီးစပ်လာ နိုင်ပါသည်။

အကယ်၍ သင့်အတွေးအခေါ်၏ ပြင်ပတွင်ရှိနေသည့် အဖြေကိုရပြီဆိုလျှင် ထိုသို့ရသည်နှင့် အဖြေကို ပင်မအတွေးအခေါ်ကြီးထဲသို့ ဆွဲယူသွတ်သွင်းပြီး ထုံးစံအတိုင်း မှတ်သားသို့လျှောက်ထားမည်ဖြစ်၏။ အဖြေကိုတွေ့လိုက်ရလျှင် "ငါဘာကြောင့် စောစောက ဒီလိုမစဉ်းစားမိပါလိမ့်" ဟု သင် တအံ့အဩ စဉ်းစားမိမည်မှာ ဧကန်ဖြစ်ပါတော့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် 'အဖြေ'ကိုလည်း သိနေသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ အဖြေကို ဝီမနေသည့်ကိစ္စများတွင်လည်း ဤနည်းကိုသုံး၍ ရနိုင်ပါသည်။

ရဲရဲထောက်များ အမှုလိုက်ပုံလိုက်နည်းသည် ပြောင်းပြန် စဉ်းစားနည်းကို ပေါ်လွင်စေသည့် ဥပမာတစ်ရပ်ဖြစ်၏။ အမှုတစ်မှုကို လိုက်ပြီးဆိုလျှင် သူတို့က အစွန်းနှစ်ဖက်မှ စပြီးလိုက်တတ်ကြ၏။ ပထမဦးစွာ အမှုဖြစ်ပွားရာသို့ သွားသည်။ ထုံးစံအတိုင်း သဲလွန်စများရှာဖွေသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အမှုကျူးလွန်ပုံ ကျူးလွန်နည်း အနေအထားကို လေ့လာပြီး စာရင်းဝင်လူဆိုးတွေ ထဲမှ သည်အမှုမျိုးကို ဘယ်သူကျူးလွန်နိုင်ခြေရှိသလဲဟု မှန်းချက်ထုတ်သည်။

သဲလွန်စရှာသည့် ပထမနည်းမှာ "တရားခံ ဘယ်သူလဲ" ဟူသည့် မေးခွန်းကိုဖြေဖို့ အဖြေရှာခြင်းဖြစ်၏။ စာရင်းဝင်လူဆိုးတွေထဲမှ ဘယ်သူ ပြစ်နိုင်သလဲဟု ခန့်မှန်းသည့်နည်းမှာ "တရားခံ ဖိုးလုံးများဖြစ်နေလား" ဟူသည့် မေးခွန်းကို ဖြေဖို့ဖြစ်၏။

ဤနည်းကိုသုံးပြီး ပြဿနာအထွေထွေကို ဖြေရှင်းရာ၌ အခက်အခဲတစ်ခု တွေ့နိုင်၏။ ယင်းအခက်အခဲမှာ မည်သည့် အတိုင်းအတာအထိ သည်နည်းကို သုံးစွဲမည်လဲဟု သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် 'မိမိကြည့်၊ အမှားပြင်' နည်းစနစ်ကိုလည်း မကြာမကြာ သုံးစွဲကြည့်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ကူးသစ်၊ အတွေးသစ်များ ပေါ်ပေါက်လာရေးအတွက် အခြား အခြားသော ပြောင်းပြန်စိတ်ကူးနည်းများ ရှိပါသေးသည်။ ထိုသို့စဉ်းစားရာ၌ ပြဿနာတစ်ခုလုံးအတွက် စဉ်းစားသည်လည်းရှိ၏။ ပြဿနာ၏ တစ်စိတ် တစ်ပိုင်းအတွက် စဉ်းစားသည်လည်းရှိ၏။ အောက်ဖော်ပြပါ ဥပမာများတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားပါသည်။

ဥပမာ-၁။ လူတစ်ယောက်သည် လမ်းလျှောက်တတ်စ သားငယ်ကို ထိန်းကျောင်းနေရ၏။ သူက သားငယ်ဆော့ကစားဖို့ ကစားခွင့်လေးတစ်ခွင့် ဖန်တီးပေးထားသည်။ ကလေးကို ကစားခွင့်ထံထည့်ထားလျှင် ကလေးသည် ကစားခွင့်၏ပြင်ပသို့ ထွက်၍မရ။ ကစားခွင့်ထဲရှိ ကစားစရာများနှင့်သာ လှည့်ပတ်ဆော့ကစားရသည်။ အကယ်၍ ကလေးကို ကစားခွင့်၏ အပြင်သို့ ထုတ်ထားလျှင် ကလေးသည် ကစားခွင့်ထဲသို့ ပြန်ဝင်၍မရ။

ကလေးအဖေက ကလေးကို ကစားခွင့်ထံ ထည့်ထားသည်။ သူက သင့်တော်ရာတွင်ထိုင်ပြီး သတင်းစာဖတ်ဖို့ စိတ်ကူးသည်။ သို့သော် လမ်းလျှောက်

(၁၄)

ပြောင်းပြန် စဉ်းစားကြည့်ပါ

အကယ်၍ တောင်ကုန်းက မိုဟာမက်ထံသို့ မလာလျှင် မိုဟာမက်က တောင်ကုန်းဆီသို့ သွားလိမ့်မည်ဟူသည့် ဆိုရိုးတစ်ရပ်ရှိ၏။ အဆိုပါ ဆိုရိုး စကားထဲတွင် ပြဿနာတော်တော်များများကို ဖြေရှင်းနိုင်သည့် သော့ချက်တစ်ခု ရှိနေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ဤကား အတွေးအိမ်ကို ချုပ်ချယ်ထားသည့်ဘောင်များ၊ စည်းများ၊ ကန့်သတ်ချက်များကို ရှောင်ရှားဖောက်ထွက်သည့် နောက်ထပ်နည်း တစ်နည်း ဖြစ်ပေသည်။ သည်နည်းမှာ ရှင်းပါသည်။ မိမိဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာကို စောက်ထိုးထားကြည့်ပါ။ ပြောင်းပြန်လှန်ကြည့်ပါ။ အတွင်းကို အပြင်မှာ ထားကြည့်၊ အပြင်ကို အတွင်းမှာထားကြည့်၊ နောက်ဘက်ကို ရှေ့မှာထားကြည့်၊ ရှေ့ဘက်ကို နောက်မှာထားကြည့်။ ဤကား ပြောင်းပြန် စဉ်းစားနည်းဖြစ်၏။

သင်သည် ရန်ကုန်မှ ပဲခူးသို့ခရီးသွားရန် လမ်းကြောင်းဆွဲသည် ဆိုပါစို့။ လမ်းကြောင်းကို ရန်ကုန်မှစ၍ ဆွဲလို့ရသည်။ သို့မဟုတ် ပဲခူးမှ ရန်ကုန်သို့လည်း ဆွဲလို့ရသည်။

ဤဥပမာတွင် ပြောင်းပြန်စဉ်းစားရန် လွယ်ကူ၏။ ထိုသို့ လွယ်ကူခြင်းမှာ ကျွန်တော်တို့သည် 'လမ်းကြောင်းဆွဲရမည်' ဟူသော ပြဿနာကို သိနေသည်။

တတ်စ သားငယ်က ကစားခွင့်ထဲမှာ မနေချင်။ အဖေကို တစ်မျိုးပြတစ်မျိုး ပူဆာနေသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ငါးမိနစ်မျှပင် သတင်းစာဖတ်လို မပြောဘဲ သို့ဖြင့် ဖခင်က သားငယ်ကို ကစားခွင့်ထဲမှ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ လမ်းလျှောက်တတ်စကလေးကို အခန်းထဲတွင် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း လျှောက်ပြီး ဆော့ကစားခွင့် ပြုလိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ ကစားခွင့်ထဲဝင်ထိုင်ပြီး သတင်းစာဖတ်သည်။ သည်တော့ ကလေးလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကစားရသည်။ သူလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် စာဖတ်လိုရသည်။

ဥပမာ-၂။ အထိရောက်ဆုံး ခံစစ်သည် တိုက်စစ်ဆင်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဥပမာ-၃။ ကျွန်တော်သည် တစ်ခါက အိမ်အလုပ်တစ်ခု လုပ်ရန်အတွက် ဘိလပ်မြေ၊ ထုံးနှင့် သဲတို့ကို အသင့်ရောမွှေထားသည့် 'မဆလာ'အစိုများ မှာကြားလိုက်၏။ ကျွန်တော်မှာကြားထားသည့် 'မဆလာ'များမှာ လိုအပ်သည်ထက် ပို၍များနေသည်။ အိမ်အလုပ် ပြီးစီးသွားသည့်အခါ ပိုနေသည့် မဆလာများကို တစ်နေရာရာသို့သွားပြီး စွန့်ပစ်ဖို့စဉ်သည်။

ထိုအခါ အိမ်နီးချင်း မိတ်ဆွေတစ်ဦးက မဆလာများကို အတုံးများ ပြုလုပ်ပြီး ပလတ်စတစ်ပြားပေါ်တွင် 'သိပ်'ထားလိုက်ပါ။ အချိန်တန်နဲ့ မဆလာများ မာပြီးခဲသွားသောအခါ သယ်ယူ စွန့်ပစ်ရ လွယ်ကူသည်။ အကြံပေးသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့အကြံပေးချက်အတိုင်း ပြုလုပ်လိုက်၏။

အချိန်တန်၍ မဆလာများ မာခဲသွားသောအခါ ကွန်ကရစ်တုံးတွေကို ပြောင်းပြန်လှန်ပြီး ကြည့်မိ၏။ ပလတ်စတစ်ပြားနှင့် ထိထားသည့် မျက်နှာပြင်မှာ ညီညာပြီး ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ သို့ဖြင့် အဆိုပါ ကွန်ကရစ်တုံးများကို မစွန့်ပစ်တော့ပဲ ညီညာချောမွတ်သည့် မျက်နှာစာကို အပေါ်ဘက်ထားပြီး ပန်းခြံထဲတွင် လျှောက်လမ်းတစ်လမ်း ဖန်တီးလိုက်ပါသည်။

ဥပမာ-၃။ ကုန်းပေါ်တွင် လှေအခွံကြီးများကို မှောက်ပြီး နေအိမ်အပြင် ဖန်တီးသူတွေအကြောင်း ကျွန်တော် ဖတ်ဖူးပါသည်။ သင်လည်း ဖတ်ဖူးကေအင် ဖတ်ဖူးပါလိမ့်မည်။

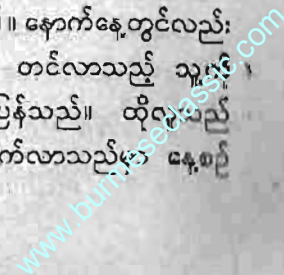
ဥပမာ-၄။ မိုးတွေရွာနေသည့် တစ်ညနေတွင် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည် ပေါင်းမိုးမြင်းလှည်းဖြင့် ပျော်ပွဲစားခရီးမှ ပြန်လာကြသည်။ လမ်းတွင် ကျွန်တော်

တို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှလာနေသည့် ပေါင်းမိုးမြင်းလှည်းတစ်စီးကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်က ယခုလို မိုးရွာသည့်နေ့မျိုးတွင် ဆင်းရဲသားများ ပျော်ပွဲစားခရီး ထွက်ရသည်မှာ ဒုက္ခရောက်ရှာကြောင်း ကရုဏာသံဖြင့် ပြောမိ၏။ သို့သော် ကျွန်တော့် သမီးငယ်က ကျွန်တော့်စကားကို ဝင်ပြီး ထောက်ပါသည်။ သမီးငယ် ပြောလိုက်သည့်စကားမှာ "သူတို့လည်း အိမ်ကိုပြန်နေကြတာဖြစ်မှာပေါ့" ဟူ၏။

ဥပမာ-၅။ ပြင်သစ်ပြည်တောင်ပိုင်းရှိ ပင်လယ်ကမ်းခြေ သဲသောင်မြင် ပေါ်တွင် လူတစ်ယောက် ထိုင်နေ၏။ သူက လုပ်ငန်းခွင်ဝတ်စုံ အပြည့် ဝတ်ထားသည်။ သူ့နံဆေးတွင် စာရွက်စာတမ်းများထည့်သည့် သားရေအိတ်ပြား တစ်လုံးချထားသည်။ နောက်ပြီး ရောင့်စုံ ဘောပင်များကို ကြီးနှင့်သိပြီး သူလည်ပင်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ သူက သောင်ပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး သူ၏ စာရွက်စာတမ်းများနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ သူ့ဝန်းကျင်တွင် ကိုယ် အထက်ပိုင်း ဗလာကျင်းပြီး သွားလာလှုပ်ရှားနေသည့် အလှပဂေး ကောင်မလေး တွေကိုလည်း သတိထားမိပုံမပေါ်။

ကျွန်တော် သူ့ကိုကြည့်ပြီး ခုလို အားလပ်ရက်မျိုးတွင် ကမ်းခြေ သောင်ပြင်ပေါ်သို့ အလုပ်တွေယူလာသည့် သည်လူသည် တော်တော်မိုက်မဲသူဟု မှတ်ချက်ချမိ၏။ သို့သော် နောက်ဆက်တွဲ အတွေးတစ်ခု ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲတွင် ပေါ်လာပါသည်။ သည်လူသည် ဒေသခံ စီးပွားရေးသမားတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်သည်။ သည်အချိန်သည် သူ၏ ပုံမှန်အလုပ်ချိန် ဖြစ်နိုင်သည်။ သူက ပုံမှန်အလုပ်ကို ကမ်းခြေမှာလာပြီး စိတ်အေးချမ်းသာ အလုပ်လုပ်နေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည် ဟူသော အတွေးဖြစ်၏။

ဥပမာ-၆။ ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ပေါက်တစ်ခုတွင် အမှိုက်သယ် လက်တွန်းလှည်းကို တွန်းလာသည့် လူတစ်ဦးအား လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများက တားဆီးစစ်ဆေးသည်။ သူ့ လက်တွန်းလှည်းပေါ်တွင် အရေးမပါသော အမှိုက်စုတ် အမှိုက်ပြတ်တွေပဲ ပါသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ နောက်နေ့တွင်လည်း ထိုလူ ပေါ်လာပြန်သည် အစုတ်အပြတ်တွေသာ တင်လာသည့် သူ့လို လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများက ထွက်ခွင့် ပြုလိုက်ကြရပြန်သည်။ ထိုလူသည် ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်ကြာသည့်တိုင် ထိုသို့ထွက်လာသည်မှာ နေ့စဉ်

နေ့တိုင်း ဖြစ်၏။ ကြာတော့ သူ့ကို လုံခြုံရေးအစောင့်များက သိကျွန်ုပ်
နေသည်ထိ ဖြစ်လာသည်။

သို့တိုင် လုံခြုံရေးသမားများက သည်လူကို မသင်္ကာ။ သည်လူအား
ဖမ်းရဆီးရလောက်အောင် ခိုးရာပါပစ္စည်းကို လက်ဆုပ် လက်ကိုင်လည်
မပြနိုင်ကြ။ နောက်များမကြာမီတွင်မှ လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်းများ အထာပေါက်
သွားသည်။ သည်လူ ဆိပ်ကမ်းထဲမှ နေ့စဉ်ခိုးထုတ်နေသည်မှာ အမှိုက်သမား
လက်တွန်းလှည်းများ ဖြစ်နေလေသည်။

ဥပမာ-၇။ သစ်သားထုတွင် စုပ်ထားသည့် ဝက်အူသည် ဝက်အူလှည့်ဖြူ
ပြန်လှည့်ထုတ်လိုမရအောင် ကျပ်နေသည်ဆိုပါစို့။ သင်ဘာလုပ်မလဲ။ အဆိုပါ
ဝက်အူကို ဝက်အူလှည့်ဖြူ ဂျေသို့ဖိတွန်းပြီး ပိုကျပ်သွားအောင် လှည့်လိုက်ပါ။
ထိုအခါ ဝက်အူသည် ပြောင်းပြန် လှည့်နိုင်လောက်အောင် ချောင်သွားသည်
တွေ့ ရပါလိမ့်မည်။

ပြောင်းပြန် စဉ်းစားသည့်နည်း၏ ထူးခြားချက်မှာ သင့်အား အပြု
ပြောင်းစေခြင်းဖြစ်၏။ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို သင်မြင်နေကျ ရှုထောင့်မှ မပြု
တော့ဘဲ ရှုထောင့်အသစ်မှ ကြည့်နိုင်မြင်နိုင်အောင် သည်နည်းက ဆောင်ကြား
ပေးပါသည်။

သည်နည်းကို သုံးခြင်းဖြင့် သင်ဖြေရှင်းနေရသည့် ပြဿနာ ပြေလျော့
ကောင်း ပြေလည်သွားနိုင်၏။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ကောက်ချက်အမှားများ
မဆွဲမိအောင် သည်နည်းက တားဆီးပေးပါလိမ့်မည်။ အထက်တွင်ဖော်ပြ
ခဲ့သည့် ဥပမာများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိသာပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း
သင်လုံးဝမသိသေးသည့် အချက်အလက်အသစ်များကို မြင်တွေ့ရပြီး သင်
အတွေးလမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားနိုင်ပါသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ အခါအခွင့်သင့်လျှင် သင့်သလို သည်နည်းကို သုံး
ကြည့်ခြင်းသည် သင့်အတွက် အကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။

(၁၅)

ဆက်ပြီးတွေးပါ

ယခုရောက်နေသည့် အဆင့်အထိ ကျွန်တော် မှတ်ယူထားသည်မှာ ကျွန်တော်
တို့သည် ကိုယ်နှင့်ဆိုင်သော ပြဿနာများကိုသာ ပြီးတော့ တိကျ ရေရာသော
ပြဿနာများကိုသာ စဉ်းစား တွေးခေါ် ဖြေရှင်းနိုင်သည် ဟူ၍ ဖြစ်၏။
သို့သော် လက်တွေ့တွင် ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်သည် သည့်ထက်မက
ပို၍ရှုပ်ထွေးသော ပြဿနာများကို ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်
တို့၏ ဦးနှောက်သည် ကျွန်တော်တို့ ထင်မှတ်ထားသည်ထက် ပို၍ အစွမ်း
ထက်ပါသည်။

ဦးနှောက်သည် ဗဟိုထိန်းချုပ်ဌာနကြီးဖြစ်၏။ သည်ဌာနကြီးက သူ့ထံသို့
ရောက်ရှိလာသည့် သတင်းပေါင်းမြောက်မြားစွာကို လက်ခံ၏ သို့လျှောင့်၏။
မြဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၏။ ပြန်ထုတ်ပေး၏။ သူ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များက ကာယကံရှင်
၏ ရုပ်ပိုင်းနှင့် စိတ်ပိုင်းကို အကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်စေ၏။ ကာယကံရှင်၏
လူမှုရေးနှင့် ဉာဏ်ရည်မြင့်မားရေးတို့ကို အထောက်အကူပြု၏။

ထိုသို့သော အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ဖြစ်စေရန်အတွက် ဦးနှောက်က
လုပ်လုပ်ရပါသည်။ ဦးနှောက်က အကြောင်းအရာတစ်ခုမှတစ်ခုသို့ ပြောင်းပြီး
စဉ်းစားသည်။ မကြာမကြာဆိုသလို အကြောင်းအရာပေါင်းများစွာကို တစ်ချိန်
ကလည်း တစ်ပြိုင်တည်း စဉ်းစားသည်။ အဖြေရှာသည်။

ဦးနှောက်၏ဆောင်ရွက်မှုကို ကွန်ပျူတာ၏ လုပ်ဆောင်မှုနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရပါသည်။ ကွန်ပျူတာသည် သူ့ဦးနှောက်ထဲသို့ ထည့်ပေးထားသည့် သတင်းများကို စနစ်တကျ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး လုံကမေးသည့် မေးခွန်းများကို အဖြေထုတ်ပေး၏။ ထုတ်ပေးသည့် အဖြေ မပြည့်စုံမချင်း ဆက်တိုက်မေး၍ရသည်ထိုကဲ့သို့ တိကျရေရာသည် ဗုစ္ဆာများကို ဖြေရှင်းရာ၌ ကွန်ပျူတာက လူသားဦးနှောက်များထက် ပို၍တော်၏။ ကွန်ပျူတာက အဖြေများကို ပို၍လျင်မြန်စွာ ပို၍တိကျစွာ ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်၏။ သို့သော် စွမ်းရည်မြင့်မားမှု အပိုင်းတွင် လူသားဦးနှောက်က ကွန်ပျူတာထက် သာပါသည်။ လေးနက်မှုအပိုင်းမှာ ကျယ်ပြန့်မှုအပိုင်းတွင် ကွန်ပျူတာက လူသားဦးနှောက်ကို မမီပါချေ။

လေးနက်မှုနှင့် ကျယ်ပြန့်မှုတွင် သာလွန်သည့်အတွက် ဦးနှောက်၏ စိတ်ကူးများ၊ အတွေးများကို အပြန်အလှန် ပေါင်းစပ်ပေးနိုင်၏။ စိတ်ကူးများ၊ အတွေးများကို အပြန်အလှန် ပေါင်းစပ်ပေးသည့်အတွက် မိမိလက်ခံထားသည့် 'စံ'များကို ချင့်ချိန်နိုင်၏။ ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်၏။ ထိုသို့ချင့်ချိန် ဝေဖန်ပိုင်းခြားမှုအတွေးသစ်၊ အကြံသစ်များ ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်လာစေနိုင်၏။

သည်မျှဆိုလျှင် ဦးနှောက်၏ ရှုပ်ထွေးနက်နဲသော စွမ်းဆောင်ချက်များအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိမြင်နိုင်ပြီဖြစ်၏။ ပြဿနာများကို အဖြေထုတ်နိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ထားသည့် နည်းလမ်းများမှာ ဦးနှောက်က သက်ဆိုင်နေ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ဦးနှောက်ကို အလုပ်လုပ်ခိုင်းမည့် ခိုင်းဆချက်များ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဦးနှောက်ကို ခိုင်းစေသည့်အတွက် ရလဒ်အရ အကျိုးကျေးဇူးများကို သိမြင်နိုင်လောက်ပါပြီ။

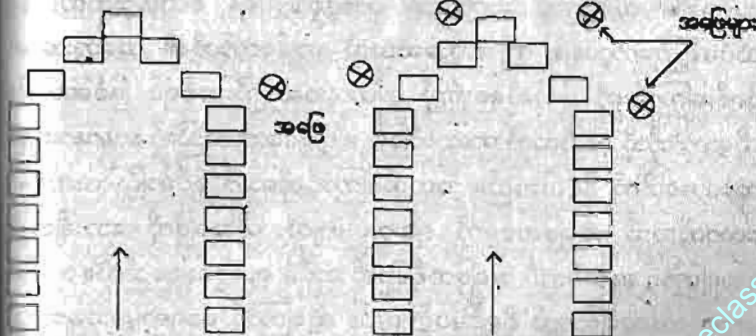
ကျွန်တော်တို့သည် ရလဒ်သည် သတင်းများကို ဦးနှောက် ဆီသို့ပို့ရာများကို ပိုနိုင်လေ ကောင်းလေဖြစ်၏။ ဦးနှောက်ထဲတွင် သတင်းစုံ ရှိနေသည့်အတွက် စဉ်းစားတွေးခေါ်ရာတွင် ဘောင်ကျဉ်းခြင်း၊ အမြင်တိုခြင်းတို့ မဖြစ်နိုင်တော့။ ဦးနှောက်ထဲတွင် သတင်းအချက်အလက်တစ်ခု ရှိနေပါလျှင် ၎င်းသတင်းကို အသုံးမချလျှင် အကျိုးမဲ့ပါသည်။ အချည်းနှီးဖြစ်ပါသည်။ ဦးနှောက်ထဲတွင် ရှိနေသည့် သတင်းအချက်အလက် တစ်ခုသည် လိုအပ်ချိန်တွင် လိုအပ်သလို 'ဘွားခနဲ' ပေါ်လာချင်မှ ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ သို့သော် အတွေးကို မလော့ပါနှင့်။ ဆက်၍တွေးပါ။ ဆက်၍ဆက်၍ တွေးခြင်းဖြင့်

သင့်ဦးနှောက်ထဲတွင် ငုပ်နေသည့် သတင်းအချက်အလက်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်လာပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ အာရုံမပြတ် စဉ်းစား တွေးခေါ်နေခြင်းဖြင့် ငုပ်နေသည့် သတင်းများ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်နိုင်သည့် အရည်အသွေး တိုးတက် မြင့်မားလာနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကျင်လည်နေသည့် လူ့ဘဝတွင် အဖြူအမည်း ပြဿနာများ၊ တော်များများရှိကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီ။ အဖြူအမည်း ပြဿနာများတွင် အဖြေတစ်ခုတည်းရှိ၏။ ယင်းအဖြေသည် တိကျသည်။ မှန်ကန်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပြဿနာ၏ အဖြေသည် အဖြူဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ လိုမဟုတ် အမည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အဖြူနှင့် အမည်းမှလွဲပြီး တခြားဘာအရောင်မျှ မဖြစ်နိုင်။

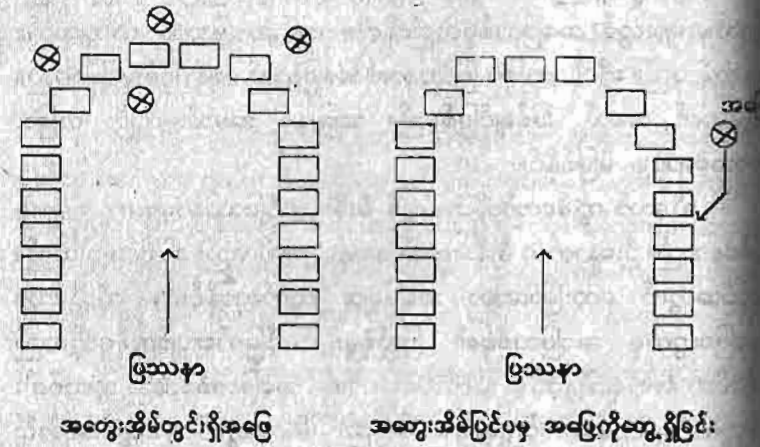
သို့သော် ကျွန်တော်တို့ဘဝတွင် မီးခိုးရောင်ပြဿနာများက အများစု ဖြစ်နေသည်။ ဦးနှောက်က မီးခိုးရောင်ပြဿနာများကိုလည်း ဖြေရှင်းရပါသည်။ သည်အတွက် မထူးခြားသော အဖြေများ ထွက်လာနိုင်၏။ ထိုသို့သော အဖြေတွေထဲမှ အဖြေတစ်ခု၏ ပြည့်စုံမှု၊ သင့်မြတ်လျော်ကန်မှုတို့သည် ပုဂ္ဂလိက စံစားချက်နှင့်သာ သက်ဆိုင်တော့၏။ အဖြေတစ်ခုသည် သူတစ်ပါးအတွက် မှန်ကန်ကောင်းမွန်နေသော်လည်း မိမိအတွက် မှားယွင်းကောင်းများယွင်းနေမည်ဆိုသည့် သဘောဖြစ်၏။

ရှေ့ပိုင်းတွင် အဖြေတစ်ခုတည်း ထွက်သည့် ပုံစံများကိုသာ ဖော်ပြခဲ့၏။ ယခု အဖြေတစ်ခုထက်မကထွက်သော ပုံစံကို ဖော်ပြပါမည်။

ပြဿနာ အဖြေတစ်ခုတည်း ပြဿနာ အဖြေပေါင်းများစွာ

သင့် အတွေးအိမ်ထဲတွင် အဖြေတစ်ခု ရှိကောင်းရှိနေလိမ့်မည်။ ထိုအတွေးအိမ်ထဲတွင် အဖြေကို လွယ်လွယ်ကူကူ ဖော်ထုတ်နိုင်စရာရှိသည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် အတွေးအိမ်၏ ပြင်ပတွင် ရှိနေသည့် အဖြေတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်တွေ့လိုက်ပြီဆိုပါစို့။ ထိုအခါ ပြင်ပမှရရှိသည့်အဖြေကို အတွေးအိမ်ထဲသို့ လျှင်မြန်စွာ သွတ်သွင်း သို့လှောင်ထားလိုက်လေသည်။

မည်သည့် ဖြစ်ရပ်မျိုးတွင်မဆို အဖြေတစ်ခု ဖော်ထုတ်လိုက်နိုင်ပါသည်။ ထိုကိစ္စကို ဆက်လက် စုံစမ်းတွေးခေါ်ရန် မလိုအပ်တော့သယောင် ထင်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဆက်လက် ရှာဖွေစူးစမ်းရန် စိတ်အားထက်သန်သိပ်မရှိကြတော့ချေ။ ဤအယူအဆသည် ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးအခေါ် ရေစီးကြောင်းကို ပိတ်ဆို့စေသည့် အတားအဆီးကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်တော့၏။ သို့သော် ထိုသို့ ဆက်လက်အားထုတ်ခြင်း မပြုချင်တော့သည်ကို စာနာနားလည်သဘောပေါက် နိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခိုင်မာပြီး လက်ခံနိုင်လောက်သည့် အဖြေတစ်ခုကို ရထားပါလျက် ထိုအဖြေကို ဘေးချိတ်ကြီး ဘာကြောင့် နောက်ထပ် အဖြေတစ်မျိုးကို ထပ်မံ ရှာဖွေနေရမည်လဲ။ အဆိုပါ နောက်ထပ်အဖြေသည် ရှိချင်မှပင်ရှိမည်။ ထို့ကြောင့် မရေရာမသေချာသည့် အလုပ်တစ်ခုကို အပင်ပန်းခံပြီး ရှာဖွေမနေချင်တော့။ လက်ထဲမှာ ကောင်းမွန်ပြည့်စုံသည့် အဖြေတစ်ခု ရထားပြီးမဟုတ်ပါလား။ အကယ်၍ ဒုတိယအဖြေကို ဖော်ထုတ် တွေ့ရှိသည့်တိုင် တတိယအဖြေကို ဆက်လက်ရှာဖွေနေဦးမည်လား။

မည်တော့ 'လက်ထဲမှာမိနေသည့်ငှက်' နှင့်ပင် ကျေနပ်ပါတော့လား။ ကိုယ်မိဖို့ မမိဖို့ မသေချာသော ပျံသန်းနေသည့်ငှက်တွေကို လိုက်ဖမ်းဖို့ ဘာကြောင့် အားထုတ်နေတော့မည်လဲ။ ဤကား လူ့သဘာဝ၊ လူ့အတွေး။ သို့သော်--

ငင်းမှု၊ ငင်းဝါဒကို လူသားအားလုံးက လက်ခံကျင့်သုံးလိုက်ပါလျှင် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ရပ်လုံး တက်ကြွ လှုပ်ရှားမှု မရှိတော့ဘဲ 'သေ' သွားမည် ဖြစ်၏။ တိုးတက်ထွန်းကားမှုကို ရနိုင်တော့မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အဖြေသစ်များကို ဆက်လက်ရှာဖွေနေရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အာကာသ စူးစမ်းလေ့လာရေးကဏ္ဍတွင် ကျွန်တော်တို့သည် ဆင်တူဖြစ်ရပ် အသုံးချမှုကိုပြုခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ပြဿနာ(ကမ္ဘာမြေကြီး) ပေါ်မှ ပျံသန်းပြီး မြင်တွေ့နေရသည့် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် (လကမ္ဘာ) ဆီသို့ သွားခဲ့ကြ၏။ လကမ္ဘာပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ "ဪ--လကမ္ဘာဆိုတာ ဒီလိုပါလား" ဟုပြောနိုင်၏။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း အခြားအခြားသော ဂြိုဟ်များဆီသို့ ခရီးဆန်းဖို့ အားထုတ်နိုင်၏။ ထိုသို့ ပန်းတိုင်တွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု အောင်မြင် ရောက်ရှိပြီးသောအခါ နောက်ထပ် စူးစမ်းလေ့လာရန် မလိုတော့၊ အားထုတ်မှုတွေရပ်နိုင်ပြီဟု ဆိုချင် ဆိုနိုင်၏။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ကျွန်တော်တို့မသိသေး။ မသိနိုင်ဟုထင်သော အကြောင်းအရာများကို ဆက်လက် အားထုတ် ရှာဖွေနေမည်လား။ ဥပမာ အစစအရာရာ ပြည့်စုံကုံလုံသည့် လူ့လောကကြီး (လောကနိဗ္ဗာန်ကြီး) တည်ဆောက်ရေးအတွက် နည်းသစ်လမ်းသစ်များ ရှာဖွေခြင်းမျိုးပေါ့။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော်တို့၏ နေ့စဉ်ဘဝတွင် အဖြေသစ်များနောက်သို့ ချည်း လိုက်နေ၍မဖြစ်နိုင်ပါ။ လက်ထဲမှာရှိနေသည့် ပြည့်စုံလုံလောက်သော အဖြေကို ဆက်တိုက်စွန့်ပစ်ပြီး နောက်ထပ် စံပြအဖြေနောက်သို့သာ လိုက်နေခြင်းသည် လက်တွေ့အားဖြင့် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဖော်ထုတ် တွေ့ရှိလာသည့် အဖြေများကို မိမိ၏အနေအထားနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိမရှိ ချိန်ဆပြီး လက်ခံသင့် လေသည်။ ပြဿနာတစ်ခုကို ဆက်မတွေးတော့ဘဲ ရပ်တန့်ထားရမည့် အချိန်ဟူ၍တော့ ရှိပေမည်။ ထိုအချိန်တွင် ရနိုင်သည့် အဖြေဖြင့်ပင် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ရမည် ဖြစ်၏။

ဤကျင့်စဉ်တွင် အရေးကြီးသည့်အချက်မှာ ထိုသို့ ယာယီ အဖြေကို ရထားပြီးဖြစ်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုရေး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ယာယီ အသိအမှတ်ပြုထားသည့်အတွက် သင်သည် အချိန်အခါမရွေး မျက်စိဖွင့် နားစွင့် ထားတော့မည် ဖြစ်၏။ သတင်းအချက်အလက်များ ရရှိပါက မိမိရထား သည့် အဖြေနှင့် ဆက်နွယ်စဉ်းစားတော့ မည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့်သင်သည် လောလောဆယ်တွင် အခြေအနေ ပေးသလောက်အပေါ် အခြေပြုပြီး အကောင်းဆုံး အဖြေများကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက်တွင်မှ အတွေးသစ်၊ စိတ်ကူးသစ်များကို အခါအခွင့်သင့်သလို လက်ခံစဉ်းစားရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် စွန့်လွှတ်ခြင်းကိုကြည့်ပါ။ စွန့်ကို လေဟန်တွင် ဝဲယုံ နေအောင် ကြိုးတစ်ချောင်းတည်းဖြင့် လွှတ်တင်ရာ အောင်မြင်သည်။ ထိုသို့ အောင်မြင်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီ။ လူတိုင်းကလည်း လက်ခံ ကျင့်သုံးသည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က နောက်ထပ် ကြိုးတစ်ချောင်း တပ်ပြီး ကြိုးနှစ်ချောင်းဖြင့် စွန့်လွှတ်နိုင်သည်ဆိုလျှင် ယခင်ကျင့်စဉ်ကို တော်လှန်လိုက်ရာ ရောက်ပေမည်။ ဤကား စကားအဖြစ် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် သာမန် လက်ခံကျင့်သုံးနေသည့် အချက်များကို ကျော်လွန်ပြီး တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်းအတွက် ရှာဖွေခဲ့သည့် ဥပမာပေါင်း များစွာရှိပါသည်။

ထိုသို့ တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်းအတွက် ကြံစည် အားထုတ် နေသည်မှာ ရင်ခုန်စရာကောင်းပါသည်။ စိတ်တက်ကြွစရာ ကောင်းပါသည်။ စိန်ခေါ်ရာလည်း ရောက်ပါသည်။ တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်းအတွက် ကြံစည် အားထုတ်ခြင်းတွင် အတိုင်းအဆ မရှိပါ။ အကန့်သတ်မရှိပါ။ သင် အစွမ်းအစရှိသလောက် ကြံစည် အားထုတ် နိုင်ပါသည်။

အရေးကြီးသည်မှာ ဆက်ပြီးတွေးနေဖို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အပိုင်း(၃)

မိတ်ဆက်စကား

အတွေးအိမ်၏ဘောင်ထဲ၊ စည်းထဲတွင်သာ စဉ်းစား တွေးခေါ်ခြင်းကြောင့် ပေါ်ပေါက်နိုင်သော သာရည်နှင့် နာရည်များအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီ။ ထို့ပြင် ပြဿနာဖြေရှင်းရာတွင် အထောက်အကူ ရစေရန်နှင့် စိတ်ကူးသစ်၊ အကြံသစ်များ ပေါ်ပေါက်လာစေရန်အတွက် စဉ်းစားဉာဏ် ပိတ်ဆို့မှုကို ကျော်လွှားနိုင်သည့် နည်းလမ်းများစွာကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီ။

ယခုအပိုင်း(၃)တွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ဘယ်လိုလက်တွေ့ အသုံးချ မည်လဲ၊ ထိုသို့လက်တွေ့ အသုံးချပြီး မိမိအတွက်အကျိုးရှိအောင် ဘယ်လို လုပ်မည်လဲ ဆိုသည်တို့ကို ဆွေးနွေးတင်ပြပါမည်။ ဥပမာအားဖြင့်ပြောရလျှင် သင်ယခုထက်ပိုပြီး တိုးတက် အောင်မြင်အောင် ဘယ်လိုစီစဉ်မလဲဟူသည့် မေးခွန်းမျိုးကို အဖြေပေးပါမည်။ အပြုသဘောဆောင်သည့် တွေးခေါ်ခြင်းက သင့်အား ယခုထက်ပိုပြီး ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း နေတတ်လာအောင် ပြုပြင် ပေးနိုင်သလားဟူသည့် မေးခွန်းမျိုးကိုလည်း အဖြေပေးပါလိမ့်မည်။

စင်စစ် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဖြစ်စဉ်သည် အလွန်ပင် ပုဂ္ဂလိကဆန် ပါသည်။ သို့တိုင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို လူသူမရှိသည့် လေဟာနယ်ထဲတွင်

ပြုလုပ်၍မရပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို အခြားတစ်ပါးသူများက တွေးပုံတွေးနည်း၊ ကျင့်ကြံပုံ ကျင့်ကြံနည်းများက များစွာလွှမ်းမိုးကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ အခြားသူများနှင့် ဆက်သွယ်ခြင်း၊ ဆက်ဆံခြင်းကြောင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုများ ပေါ်ထွန်းလာသည်။ ထိုအတူ ပဋိပက္ခများလည်း ပေါက်ပွား လာသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာသည့်အတွက် လူတွေအချင်းချင်း တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း တည်း သွေးစည်း ညီညွတ်လာကြသည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း အလျှော့အတတ် အပေးအယူလုပ်ပြီး စေ့စပ်ညှိနှိုင်းကြရသည်။

အုပ်စုဖွဲ့ပြီး မိမိအုပ်စုအပေါ် သစ္စာစောင့်သိခြင်း၊ ရာထူး ဂုဏ်သိမ် အဆင့်အတန်း၊ စိတ်လှုပ်ရှားမှု စသည်တို့က စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို သူ့အပိုင်းမှ သူ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်၏။ ဝင်ရောက်လွှမ်းမိုး၏။

ထိုသို့ ဝင်ရောက်လွှမ်းမိုးပုံများကို နားလည် သဘောပေါက်ထားရန် အလွန်မတန် အရေးကြီးပါသည်။ မိမိ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အတွက် အရေးကြီးသလို လုပ်ငန်းခွင်တွင် လက်အောက် ငယ်သားများအား ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲနေရသည့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး တစ်ယောက်အတွက်လည်း အရေးကြီး ပါသည်။ သည်အကြောင်းများကို ကျွန်တော်တို့ အသေးစိတ် ဆင်ခြင်သုံးသပ် ကြပါသည်။

သည့်နေရာတွင် 'မှတ်ဉာဏ်သည်' အရေးကြီးသည့်ကဏ္ဍမှ ပါဝင် လာ၏။ မှတ်ဉာဏ်သည် သတင်းပေါင်းစုံကို စုစည်း သို့လှောင်ထားခြင်းဖြစ်၏။ မှတ်ဉာဏ်မပါဘဲ စဉ်းစားတွေးခေါ်၍မရ။ ထို့ကြောင့် စဉ်းစားတွေးခေါ် ဖြစ်စဉ်ကို စူးစမ်းလေ့လာရာ၌ မှတ်ဉာဏ်အကြောင်း ထည့်သွင်းမစဉ်းစားလျှင် ပြည့်စုံမည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်၏ နောက်ဆုံးအခန်းတွင် မှတ်ဉာဏ်၏ သဘာဝ စွမ်းရည်များနှင့် အားနည်းချက်များကို ခွဲခြမ်းစိစစ် ပြထားပါသည်။ သို့မှ မှတ်ဉာဏ် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာအောင် ဘယ်လိုလုပ်မည်နည်း ဆိုသည့် နည်းလမ်းများ ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။

(၁၆)

မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သတိထား

ယာဉ်တိုက်မှု လျော့ပါးရေး ပညာပေးဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်တွင် ကျွန်တော်ကြည့်ဖူး၏။ အဆိုပါ အစီအစဉ်တွင် အဓိကအသားပေး ဖော်ပြသည်မှာ မော်တော်ယာဉ် မောင်းသူများအနေဖြင့် လမ်းဆုံလမ်းခွ များတွင် မော်တော်ဆိုင်ကယ်သမားများကို အထူးဂရုစိုက်ကြည့်ရှုရေးဖြစ်၏။

T ပုံစံ လမ်းသုံးခွဆုံများတွင် မော်တော်ယာဉ်များက လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ကူးပြီး ကိုယ့်ယာဉ်ကြောကိုယ်ယူကြ၏။ ထိုအချိန်မျိုးတွင် မော်တော်ဆိုင်ကယ် များနှင့် တိုက်ခိုက်မှုအများဆုံး ဖြစ်တတ်ကြောင်း ယာဉ်တိုက်မှု ဖာရင်း ဖောင်းများအရ သိရ၏။ ပညာပေးအစီအစဉ် ဇာတ်လမ်းတွင် ဖြစ်နေကျ မော်တော်ကားနှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်တိုက်မှုကို သရုပ်ဖော်သည်။ ထို့နောက် မော်တော်ယာဉ်မောင်းများအနေဖြင့် 'မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သတိထား'ဖို့ အဓိကထားပြီး ဆော်ဩသွားသည်။ နှိုးဆော်ချက်မှာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ကလေးပင်။ အဆိုပါ ဆောင်ပုဒ်ကို ထပ်ပြန်တလဲလဲ ဖော်ပြခြင်းဖြင့် မော်တော်ယာဉ်မောင်း များ၏ စိတ်ထဲတွင် စွဲမှတ်သွားစေ၏။

'အရှိအတိုင်းစဉ်းစား' ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည့် အခန်း၌ အလှူအိမ် ဆောင်ထဲတွင် စဉ်းစားသည့်အတွက် လျင်မြန်သွက်လက်စွာ စဉ်းစားနိုင်ကြောင်း၊ အထူးအားမထုတ်ရဘဲ စဉ်းစားနိုင်ကြောင်းတို့ကို ဆွေးနွေးသိမြင်ခဲ့ကြပြီ။

မြတ်ငြိမ်း

အချို့အချို့သော ကိစ္စများတွင် အကြောင်းအရာတစ်ခုကို စိတ်ထဲ၌ လေးလေးနက်နက် မှတ်သားထားသည့်အတွက် ထိုအကြောင်းအရာကို အားထုတ်မှု မဆိုင်စလောက်မျှဖြင့် ပြန်လည် ဖော်ထုတ်နိုင်ကြောင်းတွေ့ရ၏။ အဆိုပါနည်းကို ကလေးများအား 'အလီ' သင်ပေးရာ၌ အသုံးပြုကြ၏။ အလီကို ကျေကျေညက်ညက် ရွတ်ဆိုနိုင်ပြီဆိုသည်နှင့် အဖြေကို ချက်ချင်း ဆွဲထုတ်နိုင်လေသည်။

ဥပမာပြရလျှင် ကလေးတစ်ယောက်အား ၇ X ၉ ဘယ်လောက်လဲဟု မေးမည်။ ကလေးက ၆၃ ဟု ချက်ချင်းဖြေမည်။ မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အဖြေကိုသိသလဲဟု မေးကြည့်ပါ။ အဖြေမှာ 'ကျွန်တော် သိနေတာပဲ' ဟုသာ ဖြေပါလိမ့်မည်။ သူသည် ဂဏန်းပေါင်းစက်ဖြင့် တွက်သလို ၇ ကို ၉ ဖြင့် ချမြှောက်နေစရာမလို။ သူ့အားချက်ချင်း အဖြေထုတ်ပေးလိုရသည့် နည်းကို စနစ်တကျ သင်ပေးထားသည် မဟုတ်ပါလား။

ယာဉ်တိုက်မှုလျော့ပါးရေး နှိုးဆော်ချက်၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ လိုအပ်သည့်အချိန်၌ မော်တော်ယာဉ်မောင်း၏ ခေါင်းထဲတွင် အဆိုပါနှိုးဆော်ချက် အလိုအလျောက်ပေါ်လာရေးပင်ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ လမ်းဆုံလမ်းခွဲများသို့ ရောက်တိုင်း မော်တော်ယာဉ် မောင်းသူသည် နှိုးဆော်ချက်ကို သတိရနေ ရေးပင်ဖြစ်၏။

စိတ်ကူးတွေ၊ အကြံဉာဏ်တွေနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေကိုလည်း 'အစွဲ' များ အဖြစ် ဦးနှောက်ထဲတွင် စွဲထင်နေအောင်ပြုလုပ်၍ ရပါသည်။ ယင်း 'အစွဲ' များမှာ မိမိ၏ ထူးခြားသော အတွေ့အကြုံများအရ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ မိမိ၏ အတွေ့ အကြုံနှင့် ဆင်တူယိုးမှား ဖြစ်ရပ်များကို ကြုံတွေ့သည့်အခါတိုင်း ယင်း 'အစွဲ' များသည် အလိုအလျောက် ပြန်ပေါ်လာလေ့ရှိလေသည်။ ယင်း 'အစွဲ' များသည် အပေါင်းလက္ခဏာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အနုတ်လက္ခဏာ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အကောင်းကို မှတ်ထားတာ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ အဆိုးကို မှတ်ထားတာ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ ထိုသို့ အမှတ်ထင်ထင် စိတ်ထဲ စွဲနေသည့်အတွက် ယင်းအစွဲများက သင့်စိတ်ကို လွှမ်းမိုးဖိစီးနေလေ့ ရှိလေသည်။

အဆိုးကို မှတ်ထားသည့်အခါမျိုးတွင် စိတ်က 'ဆိုးကွက်' ကို ဖျောက်ဖျက် ပစ်လိုမရ။ သည်လို အဆိုးမြင်လာအောင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်ဖြစ်ရပ်မှာလည်း ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်မျိုးမဟုတ်။ တစ်ခါတစ်ရံသာ ကြုံရတတ်သည့် ကြုံတောင့်

ကြုံခဲ့ ဖြစ်ရပ်မျိုးဖြစ်၏။ သို့တိုင် ခေါင်းထဲစွဲနေသည့် အစွဲကို ဖျောက်ပစ်လို မရလောက်အောင် ဖြစ်နေတတ်၏။

ဥပမာအားဖြင့် သင်သည် နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးနှင့် ဆုံတွေ့ရ၏။ နိုင်ငံခြားသားက သင့်အား မဖွယ်မရာဆက်ဆံလိုက်၏။ စကားအပြစ်ပြောရလျှင် ထိုနိုင်ငံခြားသားသည် ပြင်သစ်လူမျိုး ဖြစ်နေသည်ဆိုပါစို့။ ထိုအခါ သင့်စိတ်ထဲ တွင် အခြားပြင်သစ်လူမျိုးများသည်လည်း သည်လူလိုပင် ရိုင်းစိုင်းလိမ့်မည်ဟု မှတ်ယူထားလိုက်၏။ သို့အတွက် နောင်ပြင်သစ်တွေနှင့် ဆက်ဆံရလျှင် သင့် ဆက်ဆံရေးသည် စိမ်းနေပေလိမ့်မည်။ 'အစွဲ' က သင့်အမူအကျင့်အား ဩဇာလွှမ်းခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ သင်က ခပ်စိမ်းစိမ်း ဆက်ဆံသည့်အတွက် တစ်ဖက်လူကလည်း သင့်ကို ခပ်စိမ်းစိမ်း ပြန်ပြီးဆက်ဆံပေမည်။ ထိုအခါ သင်၏မူလ အစွဲသည် မှန်ကန်သင့်မြတ်သည်ဟု သင်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပေလိမ့်မည်။

အကယ်၍ ယင်းအစွဲများ၏ ဇာတိသရုပ်မှန်ကို သင်ဖော်ထုတ်ချင်လျှင် အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သည့် တစ်နေရာရာသို့ရောက်ခိုက် ယင်းအစွဲများ ဘာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသည်ကို ပြန်လည်ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။ ထို့နောက် အနာဂတ်ကာလ တွင် သင့် အမူအကျင့်များကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်အောင် စီစဉ်ကြည့်ပါ။ အကျိုးရှိပါလိမ့်မည်။

သင်၏အစွဲတစ်ခုသည် ကာလကြာမြင့်စွာကတည်းက သင့်စိတ်ထဲ စွဲကောင်းစွဲနေပါလိမ့်မည်။ ၎င်းအစွဲသည် လက်ရှိအခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီချင်မှ ကိုက်ညီတော့မည်ဖြစ်၏။ ကြာတော့ ၎င်းအစွဲသည် သင်၏အမူအကျင့် ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပုံမှန်အလုပ်များကို လုပ်နေ ကြရသည်ဖြစ်ရာ ကြာလာတော့ ယင်းအစွဲ သို့မဟုတ် အမူအကျင့်များ ရှိနေခြင်းကို မှားသည်ဟု မယူဆတော့။ နေ့စဉ် ပုံမှန်အလုပ်ဆိုသည်မှာ အထူးတလည် အားမထုတ်ဘဲ လုပ်လိုရနိုင်သည်မဟုတ်လား။

ပြန်၍ချုပ်ရလျှင် သင့်စိတ်ထဲတွင် ကြာမြင့်စွာခိုဝှက်နေသည့် အစွဲသည် သင်၏အမူအကျင့်အဖြစ် ပြောင်းလဲလာသည်။ အမူအကျင့်ဖြစ်လာသည်နှင့် နေ့စဉ် ပုံမှန်လုပ်ငန်း တစ်ခုသဖွယ် အထူးအားမထုတ်ရဘဲ အလိုအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေတော့၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အတွက် မှားယွင်းသည်ဟုလည်း မယူဆတော့။ ဤကားအန္တရာယ်ဖြစ်တော့၏။ အစွဲတစ်ခု သို့မဟုတ် အကျင့် တစ်ခုသည် အလိုအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေပြီဖြစ်သဖြင့် ယင်းအမူအကျင့်

မှားသည် မှန်သည်ကို မဆန်းစစ်တော့ဘဲနေသည်မှာ အန္တရာယ်ရှိပါသည်။ မိမိတွင်စွဲကပ်နေသည့် အစွဲသည် လက်ရှိအနေအထားနှင့် ကိုက်ညီခြင်းရှိမရှိ ဆန်းစစ်ရပါမည်။ ယင်းအမှားအကျင့်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရမည်လား၊ ဆက်လက် စွဲကိုင်ထားရမည်လား ဆိုသည်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်ရပါမည်။

ဥပမာအဖြစ်ဆိုရလျှင် အချို့သော ယောက်ျားများက မိန်းမများသည် ညှပ်ဖျင်းသော ယာဉ်မောင်းသူများဖြစ်သည်ဟု သဘောထားကြ၏။ အချို့အချို့ သော ဖြစ်ရပ်များကို သီးခြားခွဲထုတ်ကြည့်လျှင်မူ သူတို့၏သဘောထားသည် မှန်ကောင်းမှန်နေမည်ဖြစ်၏။ သို့သော် သူတို့၏အယူအဆ မှန်ကန်ကြောင်း အထောက်အထား ပြနိုင်သည့် စာရင်းဇယားများမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် သင့်စိတ်ထဲတွင် စွဲနေသည့် သာမန်အစွဲများကို စဉ်းစား ဖော်ထုတ်ကြည့်ပါ။ ထို့နောက် သင့်အတွေ့အကြုံအရ ယင်းအစွဲကို ဆက်လက် စွဲကိုင်သင့်မသင့် မေးခွန်းထုတ်ကြည့်ပါ။

ယခုအချိန်ထိ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်မှာ စိတ်ထဲတွင် ထာဝစဉ်စွဲနေသည့် အစွဲကြီးနှင့် ထာဝစဉ်နီးပါး စွဲနေသည့် အစွဲငယ်များ အကြောင်းသာဖြစ်၏။ ယင်းသို့သော အစွဲများသည် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အဖြေရှာရန် စဉ်းစားတွေးခေါ်နေသည့် ကာလတိုအတွင်းတွင်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာ နိုင်၏။ လွမ်းမိုးနေသည့် အတွေးစိတ်ကူးတစ်ခုက ပေါ်ထွက်လာနိုင်ချေရှိသည့် အဖြေကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ကြောင်း ကျွန်တော် ဆွေးနွေးတင်ပြခဲ့ပါပြီ။

လွမ်းမိုးနေသည့် စိတ်ကူးသည် အစွဲဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ ယင်းအစွဲကို ခိုင်မာသည်၊ မှန်ကန်သည်ဟု မှတ်ယူလိုက်၏။ ယင်းအစွဲသည် မှန်မမှန်၊ သင့်မသင့် ချင့်ချိန်မနေတော့။ ထိုသို့သော အစွဲမျိုးကပ်နေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး ပြဿနာအတွက်အဖြေကို ရှာ၍တွေ့မည်မဟုတ်ပါချေ။ ထိုနည်းတူ ယင်းအစွဲက ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ် လှုပ်ရှားရင်ဆိုင်နေရသည့် ဘဝလှုပ်ရှားများကိုလည်း အနှောင့်အယှက်ပေးတတ်ပါသည်။

အစွဲများကို အကျိုးရှိအောင် အသုံးချ၍လည်းရနိုင်ပါသည်။ လမ်းပေါ်တွင် ကျွန်တော့ကားကို မဟားတရား ကျော်တတ်ပြီး အန္တရာယ်ကြီးစွာ မောင်းနှင် သွားသည့် 'မိုင်နှုန်းပြိုင်' ကားမောင်းသမားများရှိ၏။ သူတို့ ထိုသို့ မထိကထိ လုပ်သွားသည့်အတွက် ကျွန်တော် ဒေါသထွက်ပြီး သူတို့ကို ပြန်ကျော်တက်ဖို့ ကြိုးစားနိုင်၏။ သို့သော် မခံချင်စိတ်ကို ချုပ်တည်းထားဖို့ အကျင့်လုပ်ထားသည်။

သူတို့မှာအရေးတကြီး ကိစ္စတစ်ခုခုရှိနေလို့ဖြစ်မှာပေါ့ဟု ဖြေတွေး တွေးသည်။ ထိုပါစို့ သူတို့သည် ဆေးရုံအရေးပေါ်ဌာနသို့ အရေးတကြီး သွားနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

သင်ကံကောင်းသည်ဟုမှတ်ပါ။

ယင်းသို့အစွဲများကို အပြုသဘောသုံးစွဲခြင်းအားဖြင့် သင့်အတွက် အကျိုးကျေးဇူးများစွာ ဖြစ်ထွန်းနိုင်ပါသည်။

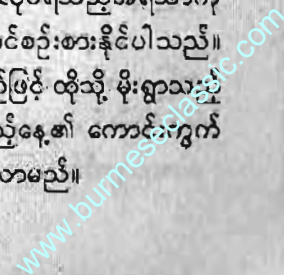
၁။ သဘောထား

သင့်အနေဖြင့် ဘဝကိုအကောင်းဘက်မှ ကြည့်မြင်တတ်အောင် စီစဉ် လေ့ကျင့်ထားနိုင်ပါသည်။ ပြဿနာများသည် ဖြစ်စအချိန်တွင် အရမ်းဆိုးဝါး သည်ဟု ထင်မှတ်ရ၏။ သို့သော် အစဉ်းပိုင်းတွင် မိမိထင်ထားသလို အရမ်း ဆိုးဝါးသည့် ပြဿနာဟူ၍ ရှိစေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အကောင်းမြင်သဘောထားဖြင့် ချဉ်းကပ်ဖြေရှင်းခြင်းသည် အောင်မြင်မှုနှင့် ရုံးနိမ့်မှုကို မိုင်းခြားလိုက်ရာ ရောက်ပါသည်။ သည့်အကြောင်းကို 'အပြုသဘော ဆောင်စဉ်းစား တွေးခေါ်ခြင်း'ကဏ္ဍတွင် ထပ်မံဆွေးနွေးပါဦးမည်။

၂။ အကောင်းဘက်မှ ကြည့်မြင်ခြင်း

ပြဿနာတစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရပြီး ရှေ့မတိုးသာ နောက်မဆုတ်သာ ဖြစ်နေလျှင် ၎င်းပြဿနာ၏ ကောင်းကွက်ကလေးတွေကို ကြိုးစားရှာဖွေ ကြည့်ပါ။

ဥပမာအားဖြင့်တင်ပြရလျှင် နေသာမှ အလုပ်ဖြစ်မည့် နေ့တစ်နေ့တွင် မိုးရွာနေသည်ဆိုပါစို့။ သင်ဘာလုပ်မည်လဲ။ မိုးကို ငြိုးမာန်ဖွဲ့ပြီး ဝိုညည်းမနေ ပါနှင့်။ မိုးရွာနေလျက်နှင့်ပင် မိမိဘာလုပ်နိုင်မည်လဲဆိုသည်ကို စဉ်းစားပါ။ ကြံဆပါ။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း မိုးထဲရေထဲ အလုပ်လုပ်ရသည့်အရသာကို ခံစားကြည့်ပါ။ မိုး၏ အကျိုးပြုချက်များကိုလည်း သင်စဉ်းစားနိုင်ပါသည်။ ပန်းခြံထဲမှ ပန်းပင်များလန်းဆန်းဖူးပွင့်လာမည် စသည်ဖြင့် ထိုသို့ မိုးရွာသွန်း နေ၏ ဆိုးကွက်များကို ကြုံရသည့်အတွက် နေသာသည့်နေ့၏ ကောင်းကွက် များကို သင်ပို၍ သိမြင်လာမည်။ ပို၍ တန်ဖိုးထားလာမည်။

၃။ ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တီးခြင်း

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်အတန်ကြာက ကျွန်တော်သည် ဘောလုံးကွင်းထဲတွင် အစွဲတစ်ခုကို အကျိုးဖြစ်အောင် အသုံးချနိုင်ကြောင်း သိမြင်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်က စားဖော်က ဘောလုံးကို ဂိုးရှေ့သို့ အမြောက် ကန်ပို့ပေးလိုက်၏။ ကျွန်တော်က ထိုဘောလုံးကိုခန့်ပြီး ခေါင်းတိုက် ဂိုးသွင်းသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် မဆိုစလောက်ကလေး နောက်ကျနေသည်။ ဘောလုံးနှင့်ခေါင်းမှ ထိသော်လည်း ချိန်သားမကိုက် ခုန်၍ ခေါင်းတိုက်အပြီးတွင် ကျွန်တော် မြေကြီးပေါ်လဲနေသည်။ ကျွန်တော်၏ ခေါင်းတိုက်ချက်သည် အချိန်ကိုက်သည့် ဖြစ်ပါက ဝင်သွားမည့် လှလှပပဂိုးကို မျက်စိထဲမြင်ယောင်နေမိ၏။

ထိုသို့ မြေကြီးပေါ်တွင် လဲကျရင်း ယူကျုံးမရဖြစ်နေခိုက် ဘောလုံးက ဂိုးဘားတန်းကိုထိပြီး ကျွန်တော်ရှေ့တည့်တည့်သို့ ပြန်ကျလာသည်။ သို့သော် သည်အခွင့်အရေးကို အသုံးချဖို့ ကျွန်တော်အချိန်မရလိုက်တော့။

ထိုသို့တွေ့ကြုံရပြီးသည့်နောက်တွင် ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ပြုပြင်ပုံစံစဉ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်က သွင်းလိုက်သော ဂိုးတိုင်းသည် ဂိုးတိုင်ထိပြီး ပြန်ထွက်လာလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ဂိုးသမားလက်ထဲမှာ ပြန်အန်ထွက်လာလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ အမြဲစွဲထားဖို့ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပြုပြင်ချမှတ်ထားသည့် စီမံကိန်းသည် အလွန်အကျိုးရှိလှကြောင်း ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ ဂိုးသွင်းကြိမ်၏ ကိုးဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်းသည် ဂိုးတိုင်ထိပြီး ပြန်ထွက်မလာပါ။ ဂိုးသမား၏လက်ထဲမှလည်း ပြန်အန်ထွက်မလာပါ။ ထိုသို့ ပြန်အန်ထွက်လာသည်နှင့် ကျွန်တော်က အမြဲ အသင့်ဖြစ်နေသည်။ ထိုအချိန်တွင် တစ်ဖက်အသင်း၏ နောက်တန်းလူများ အဆင်သင့်ဖြစ်နေရ တတ်သည်ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ဂိုးတွေ ပိုသွင်းနိုင်လာ၏။ ကျွန်တော် သွင်းခဲ့သည့်ဂိုးအများစုမှာ 'ကဲဂိုး'၊ သို့မဟုတ် 'အခွင့်ကြိုဂိုး'များ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် သင် ကံကြမ္မာကို သင်ဖန်တီးရာရောက်ပါသည်။

ထိုမူကိုပင် မော်တော်ကား မောင်းရာ၌လည်း အသုံးချနိုင်ပါသည်။ အခြားလမ်းမှမောင်းလာသည့် ယာဉ်မောင်းများသည် ထာဝစဉ် မိုက်မဲသူများ ဖြစ်ကြောင်း၊ သူတို့အနေဖြင့် ယာဉ်စည်းကမ်း၊ လမ်းစည်းကမ်းကို အချိန်မရွေး ဖောက်ဖျက်နိုင်ကြောင်း ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ အမြဲစွဲထားပါသည်။ အဆိုပါ

စိတ်အစွဲနှင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသည့်အတွက် ကျွန်တော်ကားမောင်းလျှင် အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ မမောင်းတော့ပါ။ သူ့လမ်းသူမောင်း၊ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ် မောင်းဟု ယုံကြည်စိတ်ချမထားတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် 'မမျှော်လင့်' သည့် ဖြစ်ရပ်များ ပေါ်ပေါက်လာလျှင် ကိုယ့်ဘက်က ရှောင်ရှား လှုပ်ရှားဖို့ အချိန်ရပါသည်။

၄။ အောင်မြင်မည်ဟုယုံကြည်ခြင်း

အားကစားကဏ္ဍကို ပြန်ကြည့်လျှင် နိုင်ရမည်ဟု စိတ်ထဲ စွဲမှတ်ပြီး လေ့ကျင့်သူ၊ ပြိုင်ပွဲဝင်သူများသည် အရည်အသွေး တိုးတက်မှုရှိကြောင်း မြင်တွေ့ရလေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဂေါက်သီးရိုက်ကစားနည်းတွင် မိမိရိုက်လိုက်သည့် ဂေါက်သီး လိုရာသို့မရောက်မည်ကို စိုးရိမ်မနေဘဲ လိုရာသို့ရောက်အောင် ရိုက်မည်ဟု နှလုံးသွင်းထားခြင်းက ပိုမိုထိရောက်ပါသည်။

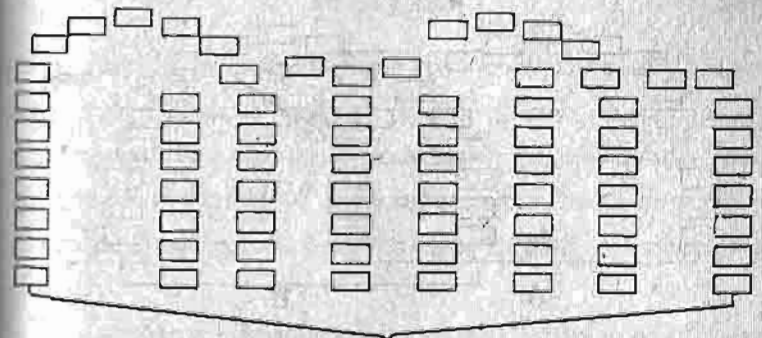
အမြင့်ခုန်ပြိုင်ပွဲများတွင် အားကစားသမားများသည် သူတို့ပြေးလာသည့် ခြေလှမ်းတိုင်းမှသည် တန်းကို ခုန်ကျော်လိုက်ချိန်ထိ သည်အမြင့်ကို လွတ်ရ မည်ဟု စိတ်ထဲစွဲထားသည်ကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်၏။

အရောင်းချေးသည်များအနေဖြင့် ရှောင်လွှဲ၍မရသော မအောင်မြင်မှု များကို စိတ်ပျက်နေမည့်အစား အောင်မြင်ရမည်ဟူသော အစွဲကို ရင်ဝယ်ဖိုက်ထား ပါက အောင်မြင်လာမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဤအခန်းကို အဆုံးသတ်၍ အနှစ်ချုပ်ဆွဲထုတ်ရလျှင် စိတ်အစွဲများကို သဘောပေါက်နားလည်အောင် အားထုတ်ပါ။ အဆိုပါ အစွဲများက သင့်အား လွမ်းမိုးမသွားစေဘဲ အကျိုးရှိအောင် အသုံးချပါ ဟူ၍ဖြစ်၏။ သည်တော့ ဤစာအုပ်အဖွင့်တွင် ဖော်ပြထားသည့် ကဗျာကို တစ်ခေါက်လောက် ထပ်ဖတ် ကြည့်လိုက်ပါလား မိတ်ဆွေ။

www.burmeseclassic.com

စုပေါင်းစဉ်းစားခြင်းတွင် ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံကျယ်ပြန့်မှု

ဤပုံစံ၌ ဖော်ပြထားသည်မှာ လက်တွေ့အပိုင်းတွင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးချင်း၏ အတွေ့အမြင်များ ဆင်တူနိုင်ကြောင်း၊ အတွေးချင်း ထပ်နိုင်ကြောင်း ဖြစ်၏။

စုပေါင်းစဉ်းစားခြင်း၌ အားသာချက်များ ရှိသလို အားနည်းချက်များလည်း ရှိပါသည်။ အဆိုပါကောင်းကွက်များနှင့် ချောက်ကျပေါက် အလားအလာများကို စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့လာကြည့်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို စုပေါင်းအဖြေရှာပြီဆိုသည်နှင့် အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးချင်း၏ အတွေ့အမြင်များကို လွတ်လပ်ပွင့်လင်းစွာ တင်ပြရပါမည်။ ထိုသို့ လွတ်လပ်ပွင့်လင်းစွာ တင်ပြသည့်အတွက် အဖွဲ့ဝင်အားလုံးသည် သတင်းအချက်အလက်အသစ်များ ရရှိနိုင်ပေသည်။ ဤကား စိတ်ဝင်စားစရာ မှတ်လုံးဖြစ်၏။

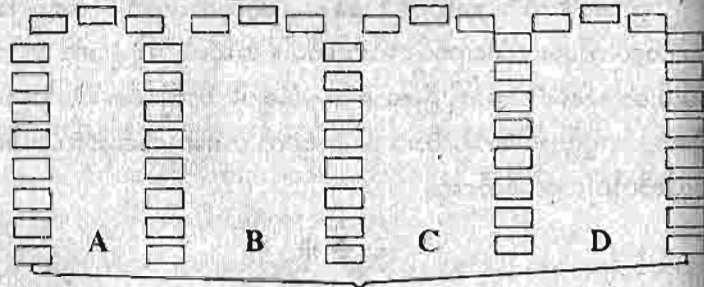
အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက သူ့အတွေ့အမြင်ကို တင်ပြ၏။ သူ့ခေါင်းထဲတွင် ယင်းအတွေ့အမြင်ရှိနေသည်မှာကြာပြီ။ သို့သော် မသုံးဖြစ်ခဲ့။ သို့မဟုတ် ယင်းအတွေ့အမြင်၏ ထက်မြက်ထိရောက်မှုကို အမှတ်မထားခဲ့။ တစ်ဖက်တွင် သူ၏တင်ပြချက်ကို ကြားရသည့်အဖွဲ့ဝင်များက ဂရုတစိုက် သုံးသပ်မည်။ အလေးအနက် ဆင်ခြင်မည်။ အတွေ့အိမ်၏ဘောင်တွေ၊ စည်းတွေထဲမှ ဖောက်ထွက်နိုင်အောင် တင်ပြသူ၏ အတွေ့စိတ်ကူးများကို အသုံးပြုကြည့်မည်။

(၁၃)

စုပေါင်းစဉ်းစားပါ

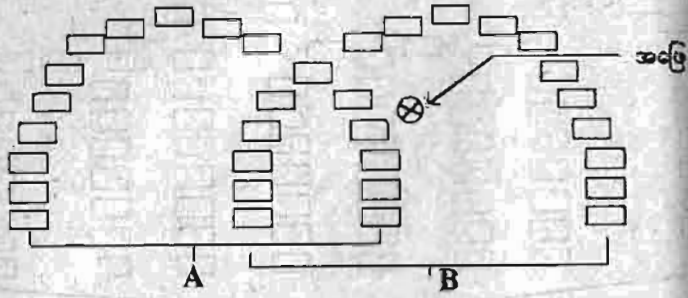
လူတစ်စုအနေဖြင့် အုပ်စုဖွဲ့ပြီး ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အဖြေရှာ ဖော်ထုတ်နိုင်၏။ သူတို့သည် သူတို့၏ တစ်ဦးချင်း အတွေ့အမြင်များကို တင်ပြပြီး ညှိနှိုင်းကြမည်။ ဆွေးနွေးကြမည်။ ငြင်းခုံကြမည်။ နောက်ဆုံး အုပ်စုဝင်အားလုံး သဘောတူ လက်ခံနိုင်သည့် အဖြေတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်ကြမည်။

ငြင်း၍မရအောင် သိသာထင်ရှားသည့်အချက်မှာ ထိုသို့လူအများ စုစည်းလိုက်သည့်အတွက် ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံပိုင်းတွင် ကျယ်ပြန့်လာသည်။ စုပေါင်းဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံသည် အဖွဲ့ထဲတွင် ပါဝင်သူတစ်ဦးချင်း၏ ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံများထက် များစွာကျယ်ပြန့်ကြောင်းတွေ့ရ၏။

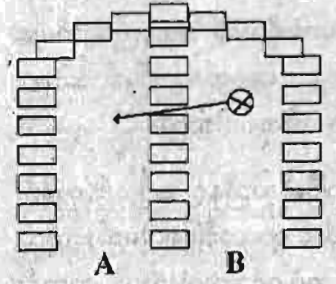

စုပေါင်းစဉ်းစားခြင်းတွင် ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံကျယ်ပြန့်မှု

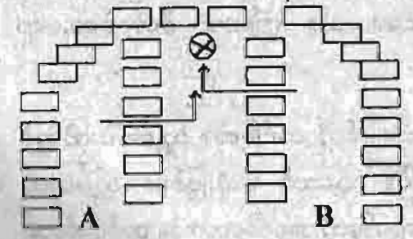
ဤပုံစံတွင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးချင်း၏ အတွေ့အမြင်များကို ယေဘုယျသဘော ဖော်ပြထားသည်။

B၏ အတွေးအိမ်ထဲတွင် သိမ်းထားသည့် သတင်းအချို့ရှိ၏။ ၎င်း သတင်းများသည် A၏ အတွေးအိမ်ထဲတွင်မရှိ။ သို့သော် ၎င်းသတင်းများကို Bက တင်ပြသောအခါ Aက သူ၏ ဗဟုသုတအတွေးအကြံများနှင့် ပေါင်းစပ်ပြီး Bအမှတ် မထားခဲ့သည့် အတွေးသစ်တစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်လိုက်လေသည်။

အတွေးသစ်သည် Aနှင့် B၏ ပေါင်းစပ် အတွေးအိမ် အသစ်ထဲသို့ ရောက်သွား၏။

သတင်းများ၊ အတွေးအမြင်များ ဗဟုသုတကြောင့် အတွေးသစ်များ ပေါ်ထွန်းလာနိုင်၏။ ယင်း အတွေးသစ်သည် အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးချင်းစီ၏ အတွေးအိမ်ထဲတွင် မူလက မရှိခဲ့ချေ။

စုပေါင်းစဉ်းစားခြင်း၏ အဓိကချောက်ကျက်မှာ ယခု ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားခဲ့သည့်ဖြစ်စဉ်နှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းဖြစ်စဉ်နှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားမည့်အရေးကို ရှောင်ရှားရပါမည်။

ဥပမာ၊ Bက အတွေးအမြင်တစ်ရပ်ကို တင်ပြသည်။ သို့သော်သူက ငါသာတတ်၊ ငါသာတော် 'ဆရာကြီး' လုပ်ပြီး သူ့အတွေးအမြင်ကို အခြား အဖွဲ့ဝင်များအား အသုံးချခွင့်မပြု။ သူ့အတွေးအမြင်ကို အခြေခံပြီး စိတ်ကူးသစ်များ ပွားထုတ်ခွင့်မပြု။ သို့ဖြင့် အခြားအဖွဲ့သားများက ဖော်ထုတ်တင်ပြလာ နိုင်စရာရှိသည့် အတွေးသစ်၊ စိတ်ကူးသစ်များကို ပိတ်ဆို့ တားဆီးပစ်လိုက်လေသည်။

ယင်းသို့သော ဖြစ်ရပ်မျိုးသည် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှု မတူညီသူများ စုပေါင်းထားသည့် အုပ်စုများတွင် အလွယ်တကူ ပေါ်ပေါက်နိုင်၏။ သို့မဟုတ် ပါကလည်း အသက်ကြီးသူ၊ သမ္မာရင်သူများက အုပ်စုကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင် တတ်ကြလေသည်။

ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ကျင့်စဉ်များ

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ချို့ယွင်းချက်များကို ကျော်လွှားပြီး မိမိအုပ်စုအတွက် အကောင်းဆုံးအဖြေကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် အောက်ပါကျင့်စဉ်များကို လိုက်နာသင့်ပါသည်။

၁။ အခြားအဖွဲ့ဝင်များက သူတို့၏ အတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်များကို တင်ပြချင်လာအောင် ကျန်အဖွဲ့ဝင်တိုင်းက အားပေးအားမြှောက် ပြုသင့်သည်။ အတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်တစ်ခုကို ပိတ်ပင် တားဆီးပစ်မည့်အစား ၎င်းအတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်ကို ပိုကောင်းလာအောင် ထပ်ဆင့်မွမ်းမံပါ။ ထပ်ဆင့်ချဲ့ထွင် စဉ်းစားပါ။ တားဆီးပိတ်ပင်သည်မှာ အလွန်လွယ်သည်။ အဖျက်သဘော ဆောင်သည်။ မိမိအုပ်စုအတွက် အထောက်အကူမရ။ ထို့ကြောင့် တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းကို တတ်နိုင်သမျှရှောင်ရှားပါ။

၂။ အထူးကျွမ်းကျင်သူများ သို့မဟုတ် ဆရာကြီးများ အနေဖြင့် ဟိတ်တစ်လုံး၊ ဟန်တလုံးမလုပ်သင့်။ အထက်စီးမှမနေသင့်။ အခြားအဖွဲ့ဝင်များက တင်ပြလာသည့် အကြံဉာဏ်များကို လက်ခံ စဉ်းစားသင့်သည်။

၃။ အဖွဲ့ဝင်တိုင်း သူတို့၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများကို ပြည့်စုံ ပျင့်လင်းစွာ တင်ပြချင်အောင် တိုက်တွန်းပါ။ သူတို့၏ တင်ပြချက်များကို

ပယ်အချခံရမည်။ သို့မဟုတ် ပြက်ရယ်အပြုခံရမည်ကို မစိုးရိမ်သင့်ကြောင်း အားပေးပါ။

၄။ အကယ်၍ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏ စိတ်ကူးကို အဖွဲ့က ပယ်ချလိုက်သည် ဆိုလျှင် သူ့အနေဖြင့် နောက်ထပ်အကြိမ်သစ်၊ ဉာဏ်သစ်များ ထပ်မံတင်ပြသင့်၏။ ယုတ်စွာဆုံး အခြားသူများ၏ စိတ်ကူး စိတ်သန်းများကို အားပြည့်ထောက်ခံသင့်၏။ သူ့အနေဖြင့် ဘေးထွက် ထိုင်နေခြင်းမျိုးမပြုသင့်။ အုပ်စုကြီးငြင်းပယ်လိုက်သည်မှာ အကြံဉာဏ်ကိုဖြစ်၏။ လူကိုငြင်းပယ်ခြင်းမဟုတ်။ အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ထိုသို့ ဘေးထွက်ထိုင်နေပြီဆိုလျှင် ကျန်အဖွဲ့ဝင်များက ထိုသူအားစောင့်ကြည့် အကဲခတ်ပြီး အားပေးသင့်၏။ ထိန်းကျောင်းသင့်၏။ ထိုသူ ပြန်လည်တက်ကြွ လှုပ်ရှားလာအောင် မာန်သွင်ပေးသင့်၏။

၅။ အဖြေတစ်ခု ရပြီးဆိုပါစို့။ အဖွဲ့ဝင်အချို့က ၎င်းအဖြေသည် ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီ၊ လက်ခံထိုက်ပြီဟုယူဆ၏။ သို့သော် အခြား အဖွဲ့ဝင်အချို့က သည့်ထက်ကောင်းသည့်အဖြေကို ဆက်လက် ရှာဖွေလိုသေးသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် လက်ခံချင်သူများအနေဖြင့် ဆက်လက်ရှာဖွေချင်သူများကို ထောက်ခံအားပေးပြီး ကူညီသင့်၏။

စုပေါင်းစဉ်းစားခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အဖွဲ့ဝင်အားလုံး၏ ဦးနှောက်စွမ်းရည်များကို အစွမ်းကုန်ထုတ်နုတ်အသုံးချရန် ဖြစ်ရပါမည်။ အဖွဲ့ဝင်တို့ပါသော အဖွဲ့အစည်းကြီးပြီး အခြားအဖွဲ့ဝင်များကို ကူညီအားပေးလိုစိတ် မွေးထားရပါမည်။

(၁၈)

အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားပါ

'လက်နှေးသူသည် ရှုံးနိမ့်သူဖြစ်၏' နှင့် 'လသာတုန်း ဗိုင်းငင်' ဆိုသော လူသိများသည့် စကားပုံနှစ်မျိုးသည် အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစား တွေးခေါ်ခြင်းကို ထောက်ခံသည့် စကားပုံများဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့သော် အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားခြင်းဆိုသည်မှာ 'လက်သွက်' ရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်ပါ။

ဤစာအုပ်၏ရှေ့ပိုင်းတွင် အဆောတလျှင် ကောက်ချက်ဆွဲခြင်းကြောင့် ကြုံတွေ့နိုင်သော အန္တရာယ်များအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီ။ ပြုပြင်ရန်နည်းလမ်းမှာ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို သတိကြီးကြီးထားပြီး ချင့်ချင်ချိန်ချိန် မျဉ်းကပ် သုံးသပ်သင့်ကြောင်းလည်း ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးခဲ့၏။ သည်ကျင့်စဉ်ကို ထောက်ခံအားပေးသည့် စကားပုံများလည်း ရှိပါသည်။ 'မျက်ကန်းတစ္ဆေ မကြောက်'၊ 'အလျင်လိုအနေတွေ့' နှင့် 'မခုန်ခင်ကြည့်ပါ' ဆိုသော စကားပုံများဖြစ်၏။

စကားပုံများသည် ထင်ရှားသောအမှန်တရားများကို ဖော်ပြသည့် အဆိုအမိန့်များဖြစ်ပါသည်။ သို့တိုင် ဒုတိယအုပ်စုတွင် ပါဝင်သည့် စကားပုံများက ပထမအုပ်စုတွင်ပါဝင်သည့် စကားပုံများကို ပြောင်မြောက်ကြီး ဆန့်ကျင်နေသည်။

သည့်တော့ သည်စကားပုံတွေအားလုံး မှန်နိုင်ပါ့မလား။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီ မှန်နိုင်မည်လဲ။ အဖြေမှာရှင်းပါသည်။ ယင်းစကားပုံများ မှန် မမှန်ဆိုသည် အချက်သည် အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။ အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါအရ အမြန်ဆုံး၊ အသွက်ဆုံး ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စများရှိသလို ကျေကျေညက်ညက် လေ့လာပြင်ဆင်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စများလည်း ရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့သည် အစွန်းနှစ်ဖက်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။ တစ်ဖက်ကအားပေးသည်မှာ တုံးတိုက်တိုက် ကမ်းတိုက်တိုက် သူများထက် လက်ဦးရေး အဓိကဖြစ်၏။ ကျန်တစ်ဖက်ကမူ အောင်မြင်မည် မအောင်မြင်မည် ဆိုသည့် အလားအလာများကို ချင့်ချိန်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် တိုက်တွန်း ထားသည်။

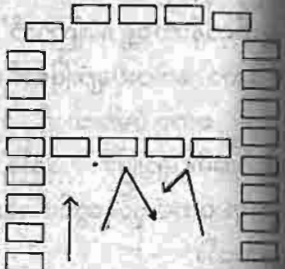
အဆိုပါ အစွန်းနှစ်ဖက်၏ကြားတစ်နေရာတွင် အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားခြင်းဆိုသည့် ကဏ္ဍရှိနေပါသည်။ အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားသည် ကျင့်စဉ်တွင် ချင့်ချိန်ချိန်ချိန် ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက် ခြင်းတို့ လိုအပ်ပါသည်။

အပြုသဘောဆောင်စဉ်းစားခြင်း၏ ဂုဏ်သတ္တိများ

အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားတွေးခေါ်သူ တစ်ဦးသည် ရှေ့သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်သူ၊ အကောင်းမြင်တတ်သူ၊ စိတ်ရှည်ခွဲကောင်းသူ ဖြစ်ရပါမည်။ ယင်းထူးခြားချက်များကို အသိအမှတ်ပြု လက်ခံကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် ရရှိလာနိုင် သည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို ဤ စာအုပ်တွင်ဖော်ပြထားသည့် သရုပ်ဖော်ပုံ အားလုံးတွင် တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

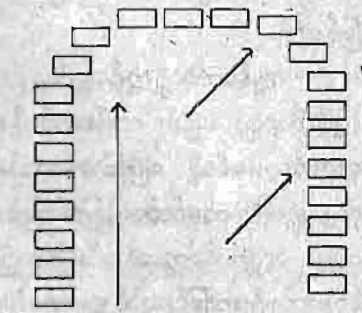
၁။ အပျက်မြင်ရှုထောင့်မှစဉ်းစားခြင်း

ယေဘုယျအားဖြင့် အပျက်မြင်ရှုထောင့်မှ စဉ်းစား သည်။ အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားမရသည့် အတားအဆီးကြီးများအဖြစ် ရှုမြင်ပြီး ရင်ဆိုင် ပြေရှင်းမည့်အစား ကွေ့ရှောင်သည်။ သို့ဖြင့် စိတ်ထင် အတားအဆီးများပေါ်လာပြီး စဉ်းစား တွေးခေါ်အား ပျော့သွားသည်။

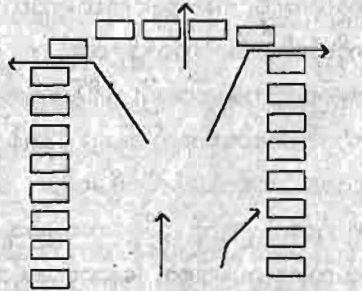
၂။ အပြုသဘောဆောင်စဉ်းစားခြင်း

အခက်အခဲများကို ကျော်မရလွှားမရ ကံတိုင်းများဟု ရှုမြင်ရမည့်အစား ကံစစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ခုန်ပျံကျော်လွှား မည့် တန်းများဟု သဘောထားသည်။ တို့နောက် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို အစွမ်း ကုန် အားထုတ်သဖြင့် အောင်မြင်ရန် အခွင့်အလမ်းများ ပိုများလာသည်။

၃။ အပြုသဘောဆောင်စဉ်းစားခြင်းကို တိုးချဲ့ခြင်း။

တွေးအိမ်ဆောင်ထဲတွင် စဉ်းစားခြင်း ကို အစွမ်းကုန် ပြုလုပ်သည်။ တို့နောက် တွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်နိုင်အောင် ကားထုတ်သည်။ သို့အတွက် အောင်မြင် မှုရရန် အနီးစပ်ဆုံး အနေအထားသို့ ရောက်လာသည်။

ဤစာအုပ် တစ်အုပ်လုံးတွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်သည်မှာ ပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးအတွက်ဟု ကျွန်တော်တို့ ရှုမြင်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့၏စဉ်းစား တွေးခေါ်မှု တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် သိသာထင်ရှားသည့် ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနေသည်မှန်၏။ သို့သော် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အတော်များများသည် ကျွန်တော်တို့၏ နေ့စဉ် ရင်ဆိုင်နေရသည့် ဘဝလှုပ်ရှားမှုများ ဆီသို့သာ ပြီးတည်နေပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်တော်တို့သည် အကြောင်းကိစ္စနှစ်မျိုး သုံးမျိုးကို တစ်ချိန်တည်း တစ်ခါတည်း ရှင်းပစ်ရတတ်၏။ တစ်နေ့တာလှုပ်ရှားမှုများ ပြီးဆုံးချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့သည် ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်းကို ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ပြီး ဖြစ်နေတတ်၏။ ထိုအထဲမှ အချို့ပြဿနာများကို မတွေ့ ခုရှင်း ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်းဖြစ်ပြီး အချို့ပြဿနာများကလော့ မိမိ၏

အတွေးအခံထဲတွင် ကာလကြာမြင့်စွာကတည်းက ဖွဲ့တည်နေသည့် ပြဿနာများ ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့တွင် ပြဿနာဖြစ်နေသည်မှာ 'လူစိတ်' ဖြစ်ပါသည်။ လူစိတ်သည် မငြိမ်၊ ကျွန်တော်တို့၏ အာရုံသည် အကြောင်းအရာတစ်ခုမှ နောက်တစ်ခုသို့ ပြောင်းနေသည်။ ထိုသို့ အာရုံပြောင်းရာ၌ မိမိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ပြီး တမင်အာရုံပြောင်းခြင်းမျိုး ရှိသလို အထိန်းအကွပ်မဲ့ တောင်စပုံ ရေမရ လျှောက်တွေးနေခြင်းမျိုးလည်း ရှိပါသည်။ ထိုသို့ စိတ်ရှူးပေါက်တိုင်း လျှောက်စဉ်းစားခြင်းသည် အခက်အခဲများကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ဤအကြောင်းကို နောက်ပိုင်းတွင် ထပ်မံဆွေးနွေးပါဦးမည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းပင် ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်ထိန်းကြ၏။ ထိုသို့ ထိန်းရာ၌ ကိုယ့်အတိုင်းအတာနှင့်ကိုယ်၊ ကိုယ့်အဆင့်နှင့်ကိုယ် ထိန်းကြ၏။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်ထိန်းသည်ဆိုရာ၌ တချို့က တက်တက်ကြွကြွ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းနှင့် အပြုသဘောဆောင်ပြီး ထိန်းကြ၏။ တချို့ကတော့ မလှုပ်မချောက်ဖြင့် တုံ့ကျိဘာဝေနေတတ်ကြ၏။ စင်စစ် ပထမတစ်မျိုး သို့မဟုတ် ဒုတိယတစ်မျိုး တည်း ကျင့်သုံးနေထိုင်ဖို့မလိုပါ။ အပြုသဘော စဉ်းစား တွေးခေါ်ခြင်း၏ ဂုဏ်သတ္တိများကို သိရှိထားသည်ဆိုလျှင် အခြေအနေ အချိန်အခါအလိုက် တက်ကြွလှုပ်ရှားစွာ နေသင့်သည်အခါ နေရပါမည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ငြိမ်ငြိမ်ကုပ်ကုပ် နေသင့်လျှင်လည်း နေရပါမည်။

ထိုသို့ အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါကိုလိုက်ပြီး အလိုက်သင့် နေထိုင်ခြင်းကို မော်တော်ကားမောင်းခြင်းနှင့် ခိုင်းနှိုင်း ဥပမာပေးလိုရပါသည်။ မော်တော်ကားမောင်းရာ၌ ဓာတ်ဆီမောင်းတံ(လီဗာ) သည် သင့်ခြေထောက်အောက်တွင် အသင့်ရှိနေသည်။ လီဗာကိုဖိနှင်းလျှင် မော်တော်ကား ပို၍ မြန်မည်။ ပို၍အရှိန်ပြင်းသည်။ သို့သော် ထိုသို့ အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်း၍ ရတိုင်း အမြဲတစေ တအားမောင်းနေဖို့ မလိုအပ်ပါ။ အမြဲတစေ မောင်းနေလျှင်လည်း မကောင်းပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားချင့်ချိန်ရန် အချက်ငါးချက် ရှိပါသည်။

- ၁။ အလုပ်တစ်ခု ပြီးမြောက်အောင် စိုက်ထုတ်ရမည့် အင်အား အတိုင်းအတာ၊

- ၂။ မိမိ၏ ရည်မှန်းချက်နှင့် အစွမ်းအစ၊
- ၃။ ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်မှု၊
- ၄။ အပြုသဘောဆောင်စဉ်းစားခြင်းနည်းလမ်းများ၊
- ၅။ လက်သင့်ခံခြင်း၊

၁။ အလုပ်တစ်ခုပြီးမြောက်အောင် စိုက်ထုတ်ရမည့်အင်အား အတိုင်းအတာ

ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဆောင်သည့် ဆောင်ရွက်မှုတိုင်းကို သိစိတ်အတွေး၊ သို့မဟုတ် ဖုံးကွယ်စိတ် အတွေးတစ်ရပ်က စတင်စမြဲဖြစ်၏။ ထိုအတွေးကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်တော့မည်ဆိုသည်နှင့် အင်အားစိုက်ထုတ်မှု လိုအပ်လာတော့၏။ အင်အား စိုက်ထုတ်မှုအတိုင်းအတာသည် သဘာဝစိတ်ဖြင့် အလိုအလျောက် အားထုတ်မှုမျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ဥပမာ နှာခေါင်းကို လက်ဖြင့် ပွတ်ခြင်းမျိုး၊ သို့မဟုတ်ပါကလည်း သိစိတ်ဖြင့် တိတိကျကျ အားထုတ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ဥပမာ စာတစ်အုပ် ရေးသားပြုစုခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကုန်ပစ္စည်းအသစ်တစ်မျိုး ထုတ်လုပ်ခြင်းမျိုး။

စာအုပ်ပြုစုခြင်း၊ ကုန်ပစ္စည်းအသစ်ထုတ်လုပ်ခြင်း စသည့် အားထုတ်မှု များတွင် အဖြေ သို့မဟုတ် ရလဒ်ကို တည်ဆောက်၍ယူရပါမည်။ စီမံကိန်း၏ ရည်မှန်းချက်ကို တိကျရေရာစွာ ပြဋ္ဌာန်းထားဖို့လိုအပ်၏။ ထို့နောက် စီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရေးအတွက် လုပ်ဆောင်ရေး စီမံချက် လိုအပ်၏။ ထိုသို့ ရည်မှန်းချက်တွေချ၊ ဆောင်ရွက်ရေး စီမံချက်တွေ ဖွဲ့ပြီးရုံမျှဖြင့် အလုပ်မဖြစ်သေးပါ။ ပြဿနာ မပြေလည်သေးပါ။ စီမံချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ရုပ်ပိုင်းနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားထုတ်မှုများ လိုအပ်ပါသည်။ အခြားအခြားသော ပြဿနာများကိုလည်း ကျော်လွှားဖို့ လိုပါသေးသည်။ ဥပမာ-အချိန်ပေးနိုင်မှု၊ ဝန်ဆောင်ကိရိယာများ လိုအပ်မှု၊ ဖွဲ့ရေးကြေးရေးနှင့် လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှု စသည်တို့ဖြစ်၏။

စီမံကိန်းအောင်မြင်ခြင်း မအောင်မြင်ခြင်းသည် အချက်ပေါင်းများစွာ ဖြစ်တတ် တည်ဖို့နေ၏။ ယင်းအချက်ပေါင်းများစွာထဲမှ အရေးကြီးသည့် အချက်များမှာ စီမံကိန်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ခံယူချက်၊ သဘောထား၊ ပျော့ပျောင်းမှု၊ ကြံရည်ဖန်ရည်ရှိမှု၊ ရွဲကောင်းမှုနှင့် စိတ်ရှည်သည်းခံမှုတို့ ဖြစ်ပါသည်။

၁၇၂

မြတ်ငြိမ်း

ပြဿနာများမှာ တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး မတူနိုင်ပါ။ သို့ဖြစ်သည့်အတွက် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်လောက်သည့် အဖြေတစ်ရပ်ကိုရရန် အင်အားစိုက်ထုတ်ရသည့် အတိုင်းအတာလည်း မတူနိုင်ပါ။ ထို့ပြင် လူတွေကလည်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ခြားနားနေပါသည်။ လူတစ်ဦး ဘာလုပ်သင့်သည်၊ ဘာလုပ်ရမည် စသည်ဖြင့် တင်းကျပ်သော စည်းကမ်းများဆွဲထား၍ မရပါ။ ပြဿနာ တစ်ရပ်ကို အဖြေမြင်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ချဉ်းကပ်ဖြေရှင်းမည် မဖြေရှင်းမည်မှာ လူတစ်ဦးချင်း အပေါ်တွင်မူတည်နေ၏။ ပုဂ္ဂလိကအမြင်ပေါ်တွင် မူတည်နေ၏။

၂။ မိမိ၏ရည်မှန်းချက်နှင့်အစွမ်းအစ

ပြဿနာတစ်ရပ်အတွက် အဖြေရှာရာတွင် အကောင်းဆုံး အဖြေရမည် မရမည်ကို ဘယ်စဉ်းစား တွေးခေါ်နည်းကမျှ အာမ၊ မခံနိုင်ပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ ဘယ်ပုံစံဖြင့် စဉ်းစားမှ အကောင်းဆုံး အဖြေရမည်၊ အခြားဘယ်ပုံစံဖြင့် စဉ်းစားလျှင် အကောင်းဆုံးအဖြေ မရနိုင်ဟု ဘယ်သူမျှ ကျိန်းသေ အာမ၊ မခံနိုင် ကြောင်းဖြစ်၏။ အောင်မြင်မှုနှင့် မအောင်မြင်မှုအတိုင်းအတာသည် လူတစ်ဦးချင်း အပေါ်တွင် မူတည်နေ၏။ နောက်ပြီး ပြဿနာဖြေရှင်းသူ၏ လက်ရှိ ရည်မှန်းချက်နှင့် စွမ်းရည်မြင့်မားမှု၊ နိမ့်ကျမှုအပေါ်တွင်လည်း မူတည်နေ၏။ အောက်တွင် လူသုံးမျိုးကို ဥပမာအဖြစ် ဖော်ပြပါမည်။ ထို့နောက် အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ဂုဏ်သတ္တိများ အချင်းချင်း မည်သို့ဆက်နွှယ်နေ သည်ကို စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်ကြပါမည်။

က။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ရည်မှန်းချက် မြင့်လွန်းသူဖြစ်၏။ ရည်မှန်းချက် မြင့်လွန်းသလောက် ရှုံးနိမ့်သည့်အကြိမ် လည်း များပြားဖွယ်ရှိ၏။ ရေရှည်တွင် ရည်မှန်းချက်ကို ကိုယ်စွမ်း ကိုယ်စက အမိလိုက်လာနိုင်ကောင်း၏။ သို့သော် ကြိမ်ဖန်များစွာရှုံးနိမ့်ခြင်းကြောင့် စိတ် ပျက်ပြီး ရည်မှန်းချက် မှေးမှိန်သွားနိုင် သည့် အန္တရာယ်ရှိ၏။

ရည်မှန်းချက်
အစွမ်းအစ

ခ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ပို၍ ချင့်ချင် ချိန်ချိန်ရှိ၏။ ရှုံးနိမ့်မှုအကြိမ် နည်းဖွယ် ရှိ၏။ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စကို တိုးမြှင့်ချင် လာအောင် ရည်မှန်းချက်က လုံလောက် သော တွန်းအားကို ပေးနေ၏။

ရည်မှန်းချက်
အစွမ်းအစ

ဂ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ရည်မှန်းချက်နိမ့် လွန်းသူဖြစ်၏။ ရှုံးနိမ့်မှုအကြိမ် နည်း ဖွယ်ရှိ၏။ အကြောင်းမှာ ခက်ခဲသော ပြဿနာများကို ရင်မဆိုင်ဘဲရှောင်ကွင်း နေသောကြောင့်ပင်။ အောင်မြင်မှု အတိုင်းအတာလည်း နည်းပါးမည်။ အကြောင်းမှာ ရည်မှန်းချက်နည်းသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ပုံ

ရည်မှန်းချက်
အစွမ်းအစ

ဖော်ပြပါသရုပ်ဖော်ပုံများ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ အပြုမြင် စဉ်းစား တွေးခေါ်ခြင်းက မတူ ခြားနားသော လူတစ်ဦးချင်းအား မတူ ခြားနားစွာ အထောက်အကူပြုပုံများကို ဖော်ပြလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ပထမအချက်အနေဖြင့်ပြောရလျှင် အပြုမြင်စဉ်းစားခြင်းက လူတစ်ဦး ချင်း၏ ရည်မှန်းချက်ကို ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စနှင့် လက်တွေ့ကျကျ ပေါင်းစပ်ပေး ပါသည်။ ထိုသို့ ပေါင်းစပ်ပေးသည့်အတွက် ရည်မှန်းချက် နိမ့်လွန်းသူများ ရည်မှန်းချက်မြင့်လာနိုင်၏။ ရည်မှန်းချက် မြင့်လွန်းသူများ၏ စိတ်ကူးယဉ် အတွေးများကို ဇက်ချုပ်ပေးနိုင်၏။

ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် ပြောရလျှင် အပြုမြင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းက လူတစ်ဦးအား အလုပ်လုပ်ချင်လာအောင် အားပေး၏။ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက် လာခြင်းကြောင့် ထိုလူသည် အတွေ့အကြုံများ ကြွယ်ဝလာပြီး ကိုယ်စွမ်း ကိုယ်စများ တိုးတက်လာနိုင်ပါသည်။

တစ်ခုတော့ အလေးထားပြီး ပြောချင်ပါသည်။ အပြုမြင် စဉ်းစားတွေးခေါ် ခြင်းသည် လက်တွေ့ဆန်သည့် ရည်မှန်းချက်များကို ဇက်ချုပ်ပေးရန်မဟုတ်ပါ။ ရည်မှန်းချက်သည် အဓိက တွန်းအားဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလိက ရည်မှန်းချက်၏

တွန်းအားကြောင့် မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်သည့် ဆောင်မြင်မှုများကို ရခဲသူများ အကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သာဓကအဖြစ် ဆွေးနွေးတင်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ထို့ကြောင့် အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း၏ ထူးခြားသော ဂုဏ်အင်္ဂါများကို အသိအမှတ်ပြုစေချင်ပါသည်။ ထို့နောက် သင်၏လက်ရှိ စဉ်းစား တွေးခေါ်ခြင်းကို အဆိုပါ ထူးခြားချက်များဖြင့် ချဉ်းကပ်ဖြေရှင်း စေလိုပါသည်။ ထိုသို့ဖြေရှင်းရာတွင် ပြဿနာ၏ အတိမ်အနက်ကိုလိုက်ပြီး ချဉ်းကပ် စဉ်းစားနည်းအဆင့်ကို ချင့်ချိန် ထိန်းချုပ်ရမည်ဖြစ်၏။ သည်အကြောင်းကို နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်လက် ဆွေးနွေးပါဦးမည်။

၃။ ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်မှု

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အပြုသဘောဆောင်သည့်အမြင်ဖြင့် ချဉ်းကပ် မဖြေရှင်းရေးမှာ လွတ်လပ်ခွင့်ရှိပါသည်။ အခြေအနေ အချိန်အခါအလျောက် ကွဲပြားနိုင်သလို ပြဿနာကို အရေးတကြီး အလျင်စလို ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်မှု မလိုအပ်မှုအပေါ်တွင်လည်း မူတည်ပါသည်။

သည်အကြောင်းကို ပို၍ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ချဉ်းကပ်လေ့လာမည်ဆိုလျှင် ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်မှုကို အရေးတကြီးလိုအပ်ချက် အတိုင်းအတာအလိုက် အဆင့်လေးဆင့်ခွဲပြီး လေ့လာရပါမည်။

(၁) အလျင်အမြန်နှင့်သေရေးရှင်ရေးကိစ္စ

လူတိုင်းလူတိုင်း မကြာမကြာ ကြုံရတတ်သည့် ပြဿနာမျိုးဖြစ်၏။ ၎င်းပြဿနာမျိုးကို ဖြေရှင်းရာ၌ ဖြေရှင်းပြီးချိန်တွင် မိမိ၏လက်ရှိ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးစသည့်အခြေအနေများ လျော့ပါး မသွားစေရေး၊ လျော့ပါးသွားလျှင်လည်း အနည်းဆုံးဖြစ်ရေးအတွက် အားထုတ်ရပါမည်။

တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရသည့်ပြဿနာမှာ သေရေးရှင်ရေးဖြစ်ရာ 'ရှင်ရေး' ကိုသာ အဓိကထားပြီး ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ အဆိုပါပြဿနာမျိုးနှင့် ကြုံရပါက အပျက်မြင်သမား အများစုသည်ပင် တုန်လှုပ် ချောက်ချားတတ်လေသည်။ ဥပမာ-မီးထလောင်သည့် အိမ်ထဲတွင်ပိတ်မိနေသည့် အနေအထားမျိုး။

ထိုသို့သော ပြဿနာများကို တစ်စုံတစ်ရာ အားထုတ်မှုမပါဘဲ မကျော်လွှား မဖြေရှင်းနိုင်သည်မှာမူ ရှင်းပါသည်။ အရေးကြီးသည်မှာ အပြုသဘော

ဆောင်သည့် ဆောင်ရွက်ချက်များ လုပ်ကိုင်ချင်လာအောင် နှိုးဆွပေးသည့် စုစုဆော်စိတ် လုံလုံလောက်လောက် ရှိနေရေးပင်ဖြစ်၏။

(၂) အရေးကြီးသည် သို့သော် ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်မဟုတ်သည့်ကိစ္စ

သည်အနေအထားမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရပြီဆိုလျှင် ရွေးချယ်မှု အရေးကြီးလာပါသည်။ သင်သည် အချိန်အခါကို ရွေးချယ်ရတော့မည်ဖြစ်၏။ အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားတွေးခေါ်တတ်သူများကတော့ သည်ပြဿနာမျိုးကို အခွင့်ရလျှင် ရသလို အမြန်ဆုံး ဖြေရှင်းပစ်တတ်ကြ၏။ အပျက်မြင်သမားများကမူ လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်မှုမပြုဘဲ တတ်နိုင်သလောက် အချိန်ဆွဲနေလေ့ရှိကြ၏။

ဥပမာအားဖြင့် အိမ်အမိုးမှ မိုးယိုနေသည့်ကိစ္စဆိုပါစို့။ အိမ်ရှင်ဖြစ်သူသည် အိမ်အမိုးပေါက်နေသည်ကို ချက်ချင်းလက်ငင်းမဖာ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့မှန်၏။ မိုးရွာ၍မိုးယိုသောအခါ ဖာဖိုသတိရသည်။ သို့သော် မိုးစိုနေသဖြင့် ခေါင်မိုးပေါ်တက်လိုမဖြစ်။ မတက်နိုင်။ သည်တော့ မိုးရွာနေစဉ်၊ မိုးယိုနေစဉ်တွင် အပေါက်ကိုမဖာဖြစ်။ တစ်ဖန် မိုးမရွာဘဲ ခြောက်သွေ့နေချိန်တွင် မိုးမယို။ သည်တော့ အမိုးမဖာဖြစ်။ မဖာဘဲထားလိုရသေးသည်ဟု သဘောထားသည်။ သို့ဖြင့် ပြဿနာမှာ ပြေလည်သွားသည်ဟူ၍မရှိတော့။

ထိုသို့ သဘောသဘာဝရှိသည် ပြဿနာများသည် မကြာမကြာဆိုသလို အရေးတကြီးပေါ်ပေါက်လာတတ်၏။ ထိုပြဿနာမျိုးကို မိမိစိတ်အေးချမ်းသည့် အခါမျိုး၊ သို့မဟုတ် အေးအေးဆေးဆေး လုပ်ဆောင်ဖို့ အချိန်ရလျှင်ရချမ်းအပြတ်ဖြစ်တတ်ပေသင့်ပါသည်။ နောက်ထပ် အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်ရမည့် ပြဿနာများ ထပ်မံပေါ်ပေါက်မလာမီ ရှင်းပစ်ထားသင့်၏။ အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်ရမည့် ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်ကိစ္စကို ဦးစားပေးလုပ်ဆောင်နေရသဖြင့် ပထမကိစ္စကို မလုပ်ဆောင်နိုင်ဘဲ ဘေးချိတ်ထားရသည့် အနေအထားမျိုးသို့ ရောက်သွားနိုင်၏။

လူတစ်ခု ပုမူရယ်တဲ့ဆယ်ကုဋေဟူသော ဆိုရိုးစကားအရလည်းကောင်း၊ အသက်တစ်ရာမနေရပေမယ့် အမှုတစ်ရာကြုံရ တတ်တယ်ဟူသော ဆိုရိုးစကားအရလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပြဿနာပေါင်းသောင်းခြောက်ထောင်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။ ပြဿနာတွေမှာ တစ်နေ့တစ်မျိုး

မရိုးရအောင် ပေါ်ပေါက်နေမည်သာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ပြဿနာတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည် မနေအောင် ဆောင်ရွက်စရာရှိသည်ကို အခါအခွင့်သင့်လျှင် သင့်သလို ဆောင်ရွက်ပစ်ခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။

ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ပြဿနာ၏ အတိမ်အနက်နှင့် ပြဿနာ၏ သဘောသဘာဝကို သိမြင်နိုင်ရန် အပြုသဘောဆောင်သည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းတော့ လိုအပ်ပါသည်။

(၃) ရှောင်ရှား၍ရနိုင်သည့်ကိစ္စ

မိမိအား ကသိကအောက်မဖြစ်စေနိုင်သည့် ပြဿနာများကိုမူ လောလောဆယ် မဆောင်ရွက် မဖြေရှင်းသေးဘဲ ရှောင်ရှားနေလိုရနိုင်ပါသည်။ အပျက်မြင် သမားများကမူ သည်ပြဿနာမျိုးကို ဆောင်ရွက်ဖို့ စိတ်ကူးထဲပင်ထည့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

အကယ်၍ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ပေါ်ပေါက်လာမည့် ကသိကအောက်ဖြစ်မှု သည် သိပ်ကြီးကြီးမားမား မဟုတ်ပါက ကျွန်တော်တို့ဘက်က လျှော့ပေါ့ပေးပါလိမ့်မည်။ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို အလျှော့အတင်းပြုလုပ်ရပါမည်။ သည်သို့ ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည်မှာ ပြီးပြည့်စုံခြင်းမရှိသည့် လောကသဘာဝ ပေပဲဟု နှလုံးသွင်းပြီး စိတ်ဖြေရမည်ဖြစ်၏။

သင်၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ စာရင်းတစ်ခု ပြုစုထား၍ ရနိုင်ပါသည်။ မဖြစ်မနေ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စများနှင့် မဆောင်ရွက်ဘဲ ရှောင်ရှားနေ၍ရသည့်ကိစ္စများ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ သင်ဘာမှ အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိဘဲ ကာလကြာရှည်စွာ ပစ်ထားသည့် ကိစ္စတချို့တလေ သင့်မှာ ရှိကောင်းရှိနေပါလိမ့်မည်။ အချို့ပြဿနာများသည် လောလောဆယ် ရှောင်ရှားနေ၍ ရသည့် မှန်၏။ သို့သော် နောင်တစ်ချိန်တွင် ရှောင်လွှဲမရသည့် အရေးတကြီးပြဿနာ ဖြစ်လာနိုင်၏။

ဥပမာအားဖြင့် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို လတ်တလော မဆောင်ရွက်သေးဘဲ အချိန်ဆွဲထား၍ရ၏။ ဘဏ္ဍာရေး အခြေအနေအကျေအကျပ်များနှင့် အဝေးပြေးလမ်းမကြီးများ ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းစရိတ်ကို မပေးသလောက်နီးပါး ဖြတ်တောက်ပစ်ခဲ့ကြ၏။ ငွေရွှေတာမှုမှာ ယာယီကာလ

အတွက်သာဖြစ်၏။ ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းမှုများ ပြန်လည်မလုပ်နိုင်မီအတွင်း ပျက်စီးမှုတွေ စုပုံများပြားလာသဖြင့် ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီး ဆိုသောအခါ ငွေကုန်ကြေးကျ ပို၍များပြားခြင်းနှင့် ကြုံရလေသည်။ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် အသုံးမပြုတော့သည့် လမ်းများဆိုလျှင်မူ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းကို အချိန်ရွှေ့ဆိုင်းထားခြင်းသည် သင့်မြတ်ပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပြဿနာ တစ်ခုချင်းကို ခွဲခြားချိန်ဆပြီး ဆုံးဖြတ်သင့်ပါသည်။ အရေးကြီးသည်မှာ ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်ကန်ဖို့နှင့် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ဖို့ ပြင်ဆင်ထား ရေးပင်ဖြစ်၏။

အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း ရှုထောင့်မှကြည့်၍ ဖြောရ လျှင် ရှောင်ရှား၍ရသော ပြဿနာများကိုပင် ထပ်မံခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး စာရင်း ပြုစုနေခြင်းသည် များစွာအကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ ပေးဆပ်ရမည့်တန်ဖိုးနှင့် ရရှိနိုင် သည့် အကျိုးအမြတ် အလားအလာများကို တွက်ချက်ပြီး ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ရန် အချိန်ဆွဲထားရန်နှင့် လုံးဝဥပေက္ခာပြုထားရန် စသည်ဖြင့် ခွဲခြားထားသင့်၏။ တစ်ပန်ချက်ချင်း ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စများမှာပင် ပထမဦးစားပေး၊ ဒုတိယ ဦးစားပေး စသည်ဖြင့် ထပ်မံခွဲခြား၍ရနိုင်ပါသေးသည်။

တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း စုပြုပေါ်ပေါက်လာသည့် ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာတွင် ကြုံတွေ့ရမည့် အခက်အခဲများအကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် ဆွေးနွေးပါဦးမည်။

(၄) နိစ္စဓူဝကိစ္စများ

သည်ပြဿနာများကတော့ ကျွန်တော်တို့ နိစ္စဓူဝ တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနေရသည့် ပြဿနာများဖြစ်၏။ သည်ပြဿနာများကို ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်ရသည့်အတွက် အပြုမြင် စဉ်းစားတွေးတောခွင့် များစွာရနိုင်၏။ အကြောင်းမှာ ယင်းပြဿနာများသည် ချက်ချင်းအလျင်စလို ဆောင်ရွက်ရန် မလိုသည့် ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်ကိစ္စများ မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘယ်ကိစ္စကို ဦးစားပေးဆောင်ရွက်ရမည်။ ဘယ်ကိစ္စကို ဆိုင်းထားရမည် ဆိုသည်ကို ဦးနှောက်က လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်သတ်မှတ်ခွင့် ရ၏။ ထိုသို့ အလုပ်လုပ်ရင်း အတွေ့အကြုံများ ရလာကာ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အပိုင်း၌ ထက်မြက်လာပါသည်။ ထိုသို့ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ထက်မြက်

လာစေမည့် နည်းလမ်းပေါင်း များစွာရှိရာ ထိုအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ဆက်လက်ဆွေးနွေးပါမည်။

၄။ အပြုသဘောဆောင်စဉ်းစားခြင်းနည်းလမ်းများ

(၁) ရည်မှန်းချက်များချမှတ်ခြင်း

အလျင်အမြန် ဆောင်ရွက်ရမည့် သေရေးရှင်ရေးကိစ္စများကို မည်သို့ မည်ပုံ ကိုင်တွယ် လုပ်ဆောင်သင့်ကြောင်း ဤအခန်းရှေ့ပိုင်းတွင် တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

ယခုတင်ပြလိုသည်မှာ ရည်မှန်းချက်တစ်ခု ချမှတ်ပြီး ၎င်းရည်မှန်းချက်ကို တန်ဖိုးထား ဂရုစိုက်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ လူတိုင်း လူတိုင်းပင် သူတို့ဘာသာ သူတို့ ရည်မှန်းချက်တစ်ခု၊ သို့မဟုတ် ပစ်မှတ်တစ်ခုကို ရွေးချယ် သတ်မှတ် နိုင်ပါသည်။

ဥပမာ၊ အတတ်ပညာ အသစ်တစ်မျိုးကို သင်ယူခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ခု ဝယ်ယူရန် ငွေစုခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ်ရန် စီမံကိန်းချခြင်း စသည်ဖြင့်။

ရည်မှန်းချက် တစ်ခုချရာ၌ မည်သည့်အချိန်တွင် ၎င်းရည်မှန်းချက် ပြည့်မြောက် အောင်မြင်ရမည်ဟူသော အချိန်ကန့်သတ်ချက် ပါဝင်နေသည်ကို မကြာမကြာ တွေ့ရ၏။ ရည်မှန်းချက်တစ်ခု ချမှတ်ခြင်းသည် ပြဿနာ တစ်ရပ်၏ ဇာတိသရုပ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်းနှင့် အလွန်တူပါသည်။ ရည်မှန်းချက် ချမှတ်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ ပြဿနာတစ်ရပ်၏ ဇာတိရုပ်ကို ဖော်ထုတ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်တို့ အင်အားစိုက်ထုတ်ကြရပါသည်။ အင်အား စိုက်ထုတ်နိုင်ရန် အင်အားများမွှေးကြရပါသည်။ သို့တိုင် မိမိ၏ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မည် မအောင်မြင်မည်နှင့် ပတ်သက်၍ အာမခံချက်မရှိပါ။

ပစ်မှတ်များကို လက်တွေ့ကျကျ၊ သို့မဟုတ် အရှိတရားပေါ်အခြေခံပြီး ရွေးချယ်သတ်မှတ်သင့်၏။ စွန့်စားရမှု အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ရှိမည် ဖြစ်သော်လည်း မိမိလက်လှမ်းမီသည့် ရည်မှန်းချက်များကိုသာ ကြောင်းကန် ဆီလျော်စွာ ချမှတ်သင့်၏။ ရည်မှန်းချက် လွန်ကဲလွန်းသည့် ပစ်မှတ်များမှာ ဆန္ဒစွဲအိပ်မက်များ၊ သို့မဟုတ် အာရုံကွန့်စိတ်ကူးများသာ ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့သော ပစ်မှတ်များကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။

ရည်မှန်းချက် တစ်ခုကို ရွေးချယ်ချမှတ်ပြီးသည်နှင့် ၎င်းရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေးကို ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးစလုံး ပုံအော့ပြီး ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ သင်၏ကိုယ်ပိုင် အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုသဖွယ် သတ်မှတ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်အောင် အားထုတ်သင့်ပါသည်။ ထိုသို့ အားထုတ်ရာ၌ သင့်အဓိဋ္ဌာန်ကို အခြားသူ တစ်ဦးဦးအား ပြောပြချင် ပြောပြနိုင်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ရေးအတွက် ငွေကြေး၊ သို့မဟုတ် အရင်းအနှီးတစ်ခုအပေါ် အခြေပြုချင် ပြုနိုင်ပါသည်။

(၂) တက်ကြွနိုးကြားစိတ်ရှိခြင်း

တက်ကြွနိုးကြားစိတ်ရှိခြင်း ဆိုသည်မှာ ရှေ့ရေးကို ကြိုတင် စဉ်းစား တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ စဉ်းစားခြင်းကြောင့် မိမိဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စများကို စီမံကိန်းချထားနိုင်ပါသည်။ နောင်တစ်ချိန်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင် သည့် ဖြစ်ရပ်များကိုပင် ကြိုတင်မှန်းဆ ဟောကိန်းထုတ်ပြီး စီမံချက်များ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါသည်။ မီးလောင်မှ မီးသတ်မည့်အစား မီးမလောင်ခင် ကြိုတင် ကာကွယ်သည့် ဆောင်ရွက်ချက်မျိုးဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေသည့် ကိစ္စရပ်များတွင် ယခင် အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြင့် အတွေ့အိမ်က လျင်မြန်စွာ အဖြေရှာပေးနိုင်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီ။ ၎င်းစဉ်းစားတွေးခေါ် နည်းသည် အကြောင်းကိစ္စအများစုကို အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်၏။ သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများ တည်ငြိမ်မှုအပေါ် အမှီပြုနေပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိပါက ဘာလုပ်လျှင် ဘာဖြစ်လှာမည် ဆိုသည်ကို ကြိုတင်တွက်ဆ၍ရပါသည်။

အကယ်၍ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများ ပြောင်းလဲလာပြီ၊ သို့မဟုတ် ပြောင်းလဲတော့မည်ဆိုလျှင်မူ ပြောင်းလဲရခြင်း၏ ဇာတိသရုပ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့ လိုအပ်လာ၏။ ထိုနောက် မိမိအတွေးအိမ်ကို အခြေအနေ အချိန်အခါနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် ပြုပြင် ပြောင်းလဲရပါမည်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့ ကြိုးစားရာတွင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲချိန် ယူရပါသည်။ ထိုအချိန်အတွင်းမှာမူ သင်၏ တုံ့ပြန်လှုပ်ရှားမှုများ နှေးကွေးနေပါမည်။ အချို့ကိစ္စရပ်များကို သင်မထိန်းချုပ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေနိုင်ပါသည်။

အကယ်၍ ပြောင်းလဲလာမည့် အနေအထားများကို ကြိုတင် မှန်းဆ တွက်ချက်ထားနိုင်လျှင် သင့်အနေဖြင့် ကြိုတင် စီမံကိန်းများရေးဆွဲထားပြီး အပြောင်းအလဲကို အသင့်ရင်ဆိုင်နိုင်၏။ ဖြစ်လာမှ မျက်လုံးပြူး၊ မျက်ဆန်ပြူး ဖြစ်ရခြင်းမျိုးကို ရှောင်ရှားနိုင်၏။

မြို့ကလေးတစ်မြို့တွင် စက်ဘီးနှင့် ကလေးလက်တွန်းလှည်းများ ရောင်းသည့် စီးပွားရေးသမားတစ်ဦးရှိ၏။ သူ့လုပ်ငန်း၏ အဓိက ရောင်းကုန်မှာ စက်ဘီးများဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ သူ့လုပ်ငန်းကို လူသွားလူလာ ကျပ်ညပ်ရှုပ်ထွေးသည့် မြို့လယ်တွင် ဖွင့်ထားမည်အစား မြို့စွန်သို့ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှောင် ပို၍ အကျိုးရှိမည်ဟု တွေး၏။ ထိုသို့ နေရာရွှေ့လိုက်သည့်အတွက် ကလေးလက်တွန်း လှည်းများလည်း အရောင်းကျမသွားနိုင်ဟု တွက်ဆ၏။

သူ၏အရောင်းဆိုင်ကို မြို့စွန်တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ် လိုက်သော အခါ စက်ဘီးရောင်းအားသာ တိုးတက်လာသည် မဟုတ်ဘဲ ကလေးလက်တွန်း လှည်း ရောင်းအားပါ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်လာသည်ကို ဆံ့ဩစွာတွေ့ မလေသည်။ ထိုသို့ အရောင်းစံချိန်တက်လာခြင်းမှာ ဆိုင်နေရာသည် မြို့စွန်မှာ ဆိုတော့ နေရာ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းရှိသည်။ ဆိုင်အနီးမှာပင် ကားရပ်ကွင်း ရှိသည်။ ကားရပ်ကွင်း မလှမ်းမကမ်းမှာရှိခြင်းမှာ ကလေးရှင်မိဘများကို ကိုယ်လေးလက်ဝန် မိခင်လောင်းများအတွက် ဘုရားပေးသည့် အခွင့်အရေးကြီး တစ်ရပ်သဖွယ် ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

အထက်ပါ ဥပမာ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အနေအထားသည် လွန်ခဲ့သည့် အချိန်တော်တော် ကြာကတည်းက ပြောင်းလဲ နေပြီဖြစ်၏။ မြို့လယ်တွင် လူနေထူထပ်လာခြင်း၊ လူသွားလူလာ ရှုပ်ထွေးပြီး ယာဉ်တွေများပြားလာခြင်း စသည်ဖြင့်။ သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားများ မပြောင်းလဲမှုကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ သူ့လုပ်ငန်းကို မြို့လယ်မှာပင် ဆက်ဖွင့် ထားပြီ။ ရပ်တည်နေနိုင်လျှင်လည်း ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကို အပြစ်ဆို၍မရ။ ခွင့်လွှတ် ရမည်သာ။ သည်ဖြစ်ရပ်တွင်မူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တက်ကြွ နိုးကြားစိတ်ဖြင့် အချိန်ယူပြီး စဉ်းစားသည်။ တွက်ချက်သည်။ ထို့နောက် အပြုသဘောဆောင် သည့် ဆောင်ရွက်ချက်ကို ပြုလုပ်သည်။ ယင်းဆောင်ရွက်ချက်မှ အကျိုးအမြတ် အသီးအပွင့်များကို သုခစားခဲ့ရလေသည်။

ယနေ့ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဆင့်မြင့်နည်းပညာတွေ များစွာပေါ်ထွန်းနေ၏။ ယင်းနည်းပညာများကို တချို့လူတွေက အလွန်လျင်မြန်စွာ လက်ခံကျင့်သုံး ကြ၏။ တချို့လူတွေကတော့ စမ်းသပ်ကြည့်ဖို့ကိုပင် လက်တွန့်ကြ၏။

အများသောအားဖြင့် စိတ်ကူးသစ်၊ အတွေးသစ်များကို လက်သင့်ခံ တတ်ကြသည်မှာ လူငယ်များသာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းမှာ လူငယ်များသည် သူတို့၏ အတွေးအခေါ်ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင် တည်ဆောက်ဆဲဖြစ်ပြီး အတွေးအကြံအသစ်များမှ သင်ခန်းစာများကို သင်ယူဆည်းပူးရန် စိတ်အားထက်သန်နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

လူကြီးများမှာမူ အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထားသည့် အတွေးအခေါ်များ ရှိနေပြီး ဖြစ်၏။ သည်တော့ သူတို့က သူတို့ ကျွမ်းဝင်ယဉ်ပါးနေသည့်နယ်မြေ အတွင်းမှာသာ နေလိုကြသည်။ နယ်သစ် ပယ်သစ်ရှာဖွေရေးအတွက် ခွန်အား စိုက်ထုတ်ခြင်း မပြုလိုကြတော့။ စွန့်စွန့်စားစား အလုပ်မျိုးကို လုပ်ကိုင်ချင်စိတ် မရှိကြတော့။

သင့်သည် လူငယ်ဖြစ်စေ၊ လူကြီးဖြစ်စေ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် သင့်ဆုံးဖြတ် ချက်သာဖြစ်၏။ ရွေးချယ်မှုသည် သင့်ရွေးချယ်မှုသာဖြစ်၏။ တက်ကြွ နိုးကြားသော စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို သင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အတွက်သော် လည်းကောင်း၊ သင့်ပုဂ္ဂလိက ဘဝအတွက်သော်လည်းကောင်း အသုံးချနိုင် ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်ဖော်ပြပါ မေးခွန်းမျိုးတွေ သင့်ကိုယ်သင် မေးကြည့်ပါ။
“အနာဂတ်ကာလရဲ့ ဝယ်လိုအားနဲ့ ကိုက်ညီပြီး ငါ့ပြိုင်ဘက်တွေရဲ့ ရှေ့ကပြေးနေနိုင်ဖို့ ငါ့ကုန်ပစ္စည်း ပိုကောင်းလာအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”
“ငါ့ဘယ်လမ်းကို လျှောက်နေသလဲ” “ငါ့လိုချင်တာ ဘာလဲ”

မေးခွန်းနှစ်ခုစလုံးကို ဖြေရှင်းနည်းမှာ အနာဂတ် ရေစီးကြောင်းကို ဖော်ထုတ်နိုင်အောင် အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ပြောင်းလဲ လာမည့် ခေတ်ရေစီးကြောင်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် ဘာလုပ်မည်လဲဟု သင့်ကိုယ်သင် မေးခွန်းထုတ်ပါ။

သင့်သည် အနာဂတ်ရေစီးကြောင်းကို အပိုင်စီးဖို့ ဆုံးဖြတ်လောင်း ဆုံးဖြတ်မည်။ ထိုသို့ အပိုင်စီးနိုင်ရေးအတွက် ဦးတည်ချက်အသစ် ချမှတ်ကောင်း ချမှတ်ပေလိမ့်မည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ အာလူးကြော်ဈေးကွက်ကို အပိုင်စီးဖို့ ကြံစည်သည့် 'ဂိုးလ်ဒင်ဝါး' ကုမ္ပဏီသည် တက်ကြွနိုးကြားသော စဉ်းစားတွေ့ခေါ်နည်းကို အသုံးပြုခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်က အာလူးကြော် ဈေးကွက်ကို 'စမစ်' ကုမ္ပဏီက လွှမ်းမိုးထား၏။ 'ဂိုးလ်ဒင်ဝါး' ကုမ္ပဏီက သူတို့၏အာလူးကြော်များကို ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီးတွေတွင် တင်ရောင်းပြီး အိမ်ထောင်ရှင်မများနှင့် ကလေးများကို ပစ်မှတ်ထားပြီး ရောင်းချဖို့ မူတစ်ရပ် ချခဲ့၏။ သို့ဖြင့် သူတို့က အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော အာလူးကြော်နှင့် အခြား သွားရည်စာမုန့်များကို ဈေးကွက်ထဲသို့ ထိုးထည့်သည်။ ထိုသို့ ဈေးကွက်နှင့် မိတ်ဆက်ကာလအတွင်း တွင် 'စမစ်'၏ ကုန်ပစ္စည်းများသည် အရောင်းတက်၍ပင် လာသေးသည်။ သို့သော် မကြာမီအတွင်း သူတို့၏ အရောင်းစံချိန်သည် ဦးစိုက်ပြီး ထိုးကျသွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သင့်အနေဖြင့် တက်ကြွနိုးကြားသော စဉ်းစားတွေ့ခေါ်မှု ပြုလုပ်ရန် အချိန်ယူသင့်ပါသည်။ အချိန်ရအောင်လည်း အမြဲတမ်းအားထုတ်သင့်ပါသည်။

မီးအန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းသည် မီးသတ်ရသည့် ဒုက္ခနှင့် ကင်းဝေးစေပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ကြုံရသည့်အဖြစ်များလည်း နည်းပါးစေကြောင်း နှလုံးသွင်းထားပါ။

(၃) ခံယူချက်သဘောထား

အရေးအခင်း တစ်ခုခုနှင့်ကြုံရသည့်အခါ မိမိတက်က အထူးပြင်ဆင်ထားသည့်နည်းဖြင့် တုံ့ပြန်ရန် ဦးနှောက်ကို အကွက်ချ စီစဉ်ထားနိုင်ကြောင်းကို 'မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကိုသတိရ' ဟူသည့်အခန်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ချသည့် စိတ်ဓာတ်ကိုမြှင့်တင်ရာ၌လည်း ၎င်းနည်းကို အသုံးပြု၍ ရနိုင်ပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် "ငါဟာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နည်းပေါင်းစုံနဲ့ တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်နေတယ်" သို့မဟုတ် "ငါလုပ်နိုင်တယ်၊ ငါလုပ်မယ်" ကဲ့သို့သော စကားစုများကို နေ့စဉ် အကြိမ်ကြိမ် ရွတ်ဆိုခြင်းမျိုးဖြစ်၏။

ထိုနည်းတူစွာပင် ပစ္စည်းပစ္စယများကို ရှုမြင်သုံးသပ်ရာ၌ သင့်အမြင်ကို သတ်မှတ် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ-ပုလင်းထဲတွင် ရေတစ်ဝက်လောက်

နေသည်ဟု ရှုမြင်ခြင်းမပြုဘဲ ပုလင်းထဲတွင် ရေတစ်ဝက် ပြည့်နေသည်ဟု ရှုမြင်ခြင်းမျိုး။

ရှုပ်ထွေးခက်ခဲသော ပြဿနာများကိုဖြေရှင်းရာ၌ ကြားခံအတားအဆီးများကို ကျော်လွှားနိုင်သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပြဿနာ ပြေလည်ပြီဟူသော ခံယူချက်ဖြင့် ချဉ်းကပ်ဖြေရှင်းသင့်၏။ မကျော်နိုင် မလွှားနိုင်သည့် ကြားခံအတားဆီးများ ရှိနေသည့်အတွက် သည်ပြဿနာကိုတော့ ဖြေရှင်းလို့ ရနိုင်မည် မဟုတ်ဟူသော သဘောထားမျိုး မထားသင့်ပါ။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းရာ၌ ပြဿနာအပေါ် ရှုမြင်သုံးသပ်သည့် သင်၏ခံယူချက်သည် သင်၏ အောင်မြင်မှုနှင့် ရုံးခိုမဲ့မှုကို စည်းခြားပေးနိုင်ပါသည်။ ပြဿနာများကို စတင် ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းပြီးဆိုသည်နှင့် အရမ်းခက်ခဲမည်ဟု ကနဦးက ထင်ထားသည့်အခက်အခဲများသည် ထင်သလောက် မခက်ခဲတော့သည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ အဆိုပါ ခံယူချက်ကို နှလုံးသွင်းပြီး မြင့်မား မတ်စောက်သောတောင်တစ်လုံးကို တက်ကြည့်ပါ။ အဝေးမှကြည့်လျှင် ထိုတောင်သည် တက်မရလောက်အောင် မတ်စောက်မြင့်မားသည်ဟုထင်ရ၏။ သို့သော် တောင်ခြေသို့ ရောက်သွားလေ မြေသည် ပြန့်လာလေဟု ထင်မြင်ရလေသည်။

(၄) ထောက်ခံ၊ ကန့်ကွက်၊ ကြားနေ

ပြဿနာများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဝေဖန်သုံးသပ်ရာ၌ ထောက်ခံ၊ ကန့်ကွက်၊ ကြားနေ စသည်ဖြင့် ခွဲခြား စာရင်းပြုစုနိုင်ကြောင်း ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ယခုတစ်ဖန် ထပ်မံဖော်ပြရသော်-

ထောက်ခံ-ဤစာရင်းအောက်တွင် ရေးမှတ်ထားသည့် အခွင့်ထူးများ၊ သို့မဟုတ် အကျိုးကျေးဇူးများသည် သူ့နဂိုကပင် ဆွဲဆောင်မှု ရှိပြီးဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ သည်ပြဿနာများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန် မိမိကိုယ်မိမိ အထူးလှုံ့ဆော်အားစိုက်နေဖို့ မလိုတော့ပေ။ မည်သို့ဖြစ်စေ မိမိအတွက် အကျိုးရှိမည့် သည်လိုကိစ္စမျိုးတွေ များလာရေးအတွက် ကြံဆောင်သင့်ပေသည်။

ကန့်ကွက်-သည်ခေါင်းစဉ်အောက်ရှိ အကြောင်းကိစ္စများကို အခက်အခဲအတားအဆီးများအဖြစ် သဘောမထားဘဲ ကြားခံ ယာယီအပူအထိန်းများအဖြစ် မှတ်ယူသင့်ကြောင်း တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သို့သော် ယင်းသို့သော အကျိုးမဲ့မည်

ကိစ္စများကို ဖြေရှင်းရန် အခြားနည်းလမ်းတစ်လမ်း ရှိပါသေးသည်။ ပြုလုပ်ရမည့်မှာ အဆိုပါ အကျိုးမဲ့စေမည့်ကိစ္စများကို တစ်ခုချင်း စစ်ဆေးလေ့လာပါ။ ဝေဖန်သုံးသပ်ပါ။ အဆိုပါကိစ္စများတွင် ကောင်းကွက်ကလေးတွေ ရှိနေပါလိမ့်မည်။ ကောင်းကွက်ကလေးတွေကို ရှာကြည့်ပါ။ တွေ့ပါလိမ့်မည်။

လောကတွင် ကောင်းကွက်ဟူ၍ စိုးစိမ့်မှုမရှိလောက်အောင် ဆိုးဝါးသည့် ပြဿနာဟူ၍ မရှိပါ။ ကောင်းကွက်ကလေးတွေ အထိုက်အလျောက် ရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ 'တိမ်တိုက်တိုင်းတွင် ငွေရောင် အနားကွပ်ရှိသည်' ဟူသည့် ဆိုရိုးစကားကို သတိရနေပါ။

ကျွန်တော်တို့ မကြာမကြာ တွေ့ရတတ်သည်မှာ သင်သည် သင့်အတွက် နှစ်နာစေနိုင်သည့် ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရ၏။ ထိုအခါ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည့် ဆိုးကျိုးက သင့်အတွေးကို စိုးမိုးနေလွန်းသည့်အတွက် ကောင်းကွက်ကလေးများကို သတိမထားတော့ပေ။ ကောင်းကွက်ကလေးများကို ရှာဖွေဖို့လည်း သတိမရတော့ချေ။ ထိုအနေအထားမျိုးကို ကျော်လွှားလွန်မြောက်နိုင်သည့် နည်းလမ်းများကို ဤစာအုပ်၏ အပိုင်း-၂ တွင် ဖော်ပြပါမည်။

ထိုသို့ အကောင်းမြင် ရှုထောင့်မှကြည့်ပြီး တွေ့ရှိလာသော ကောင်းကွက်ကလေးများသည် မူလဆိုးကွက်ကြီးနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် မပြောပလောက်သော 'အကောင်း'ကလေးများ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ၎င်း 'ကောင်းကွက်' ကလေးတွေကိုပင် 'ထောက်ခံ' ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် စာရင်း သွင်းလိုက်ပါ။ ထိုအခါ ပြဿနာကို နောက်ထပ်အမြင်တစ်မျိုးဖြင့် ဆင်ခြင် စဉ်းစားခွင့် ပေါ်ကောင်း ပေါ်လာနိုင်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင် မူလက ဆိုးကျိုးပေးမည်ဟု ထင်မှတ်ထားသည့် ပြဿနာသည် ကောင်းကျိုးပေးမည့် ပြဿနာအဖြစ်သို့ အသွင်ပြောင်းသွားနိုင်လေသည်။

မီးရထားလမ်းကို မြတ်ကျော်ပြီး မော်တော်ကားလမ်း ဖောက်သည် ဥပမာကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သိပ်ပြီးအသုံးမတည့်တော့သည့် မီးရထားလမ်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ခုံးကျော်တံတားဆောက်ရေး အခက်အခဲကြီးတစ်ခုလုံး ပြေလည်သွားသည်။ မော်တော်ကားလမ်းသစ်ကို မီးရထားလမ်းနှင့်ယှဉ်ပြီး ဖောက်လိုက်သည်။ မူလပြဿနာ ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် အကြောင်းရင်းသည် နောက်ဆုံးတွင် ပြဿနာကိုဖြေရှင်းပေးသည့် အပြေဖြစ်သွားသည်။

ကြားနေ-အဓိကပြဿနာကြီးမှ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အကျိုးဆက်တွေထဲတွင် ထောက်ခံခြင်းလည်းမပြုနိုင်၊ ကန့်ကွက်ခြင်းလည်း မပြုနိုင်သည့် အကြောင်းအရာများရှိ၏။ ၎င်းကိစ္စများကို ဂရုတစိုက်ဝေဖန် ဆန်းစစ်ကြည့်လျှင် ကောင်းကွက် နည်းနည်းပါးပါး တွေ့နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့တွေ့လျှင် သည်အကြောင်းအရာကို 'ထောက်ခံ' ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် စာရင်းသွင်းပါ။

ထိုသို့ စာရင်းသွင်းရာ၌ ကောင်းကွက် အလားအလာသည် နှစ်ကြိမ်ထပ်ချင် ထပ်နေမည်ဖြစ်၏။ ဤကားခဲတစ်လုံးတည်းဖြင့် ငှက်နှစ်ကောင်ကို ပစ်ဖို့ ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရင်းထဲတွင် ကောင်းကွက်အလားအလာ နှစ်ကြိမ်ထပ်နေသဖြင့် ဆောင်ရွက်မှုအပိုင်း၌ နှစ်ကြိမ် ပြုလုပ်စရာမလို။ တစ်ကြိမ်တည်းဆောင်ရွက်ရုံဖြင့် ကောင်းကွက် နှစ်ကွက်ရနိုင်သည်။

သင်က နှစ်ကြိမ်ဆောင်ရွက်နေလည်း အဓိက ပြဿနာကြီး ပြေလည်သွားမည်မဟုတ်။ သို့သော် ရလာသည့်အကျိုးကျေးဇူး၊ သို့မဟုတ် ကောင်းကွက်တွေ များလာသောအခါ သင်ယခင်က 'ကန့်ကွက်' ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် ထည့်ထားသည့် ပြဿနာကြီးသည် 'ထောက်ခံ' ခေါင်းစဉ်အောက်သို့ ရောက်ကောင်း ရောက်သွားနိုင်ပါသည်။

သင်သတိရနေသည့် အချက်မှာ ဤနည်းလမ်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေရေး ဖြစ်ပါသည်။ ဖြေရှင်းလို့မရကြောင်း ဆင်ခြေဆင်လက်ပွေ့ ရှာဖွေရန် မဟုတ်ပါ။

(၅) အလုပ်တာဝန်များလွန်ခြင်း

ဘာမျှမလုပ်သူတစ်ဦးသည် "လုပ်စရာတွေပုံနေလို့" ဟူသော အကြောင်းပြချက်ကို ပြောတတ်ကြောင်း မကြာမကြာတွေ့ရ၏။ တကယ်တမ်း အပြုမြင်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဖြေရှင်းလို့သူတစ်ဦးအတွက် ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်ကို ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနေရခြင်းသည်ပင် ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်နေမည်မှာ သေချာပါသည်။

အကယ်၍ သင်က တစ်စုံတစ်ယောက်အား အလုပ်တစ်ခု ခိုင်းပေးလိုက်သော်လည်း အလုပ်များသူ တစ်ဦးကိုခိုင်းပါဟု ဆိုရိုးစကားတစ်ရပ်ရှိ၏။ အမှတ်မဲ့ ကြည့်လျှင် ထိုသို့ခိုင်းခြင်းမှာ မိုက်မဲရာကျသည် ထင်ရ၏။ သို့သော်

ထင်သလောက် မိုက်မဲရာမကျပါ။ လက်တွေ့အပိုင်းတွင် အလုပ်ဖြစ်သည်ကို မကြာမကြာတွေ့ရ၏။ သည်လိုဆိုရိုးစကားမှ ကောက်ချက်ပေါင်းများစွာ ဆွဲလို့ရနိုင်ပါသည်။ ယင်းကောက်ချက်များက သင်၏အပြုအမူအဘေးအန္တရာယ်ကို မြှင့်တင် ပေးနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ ဆိုရိုးစကားကို လေ့လာ ဆန်းစစ်ကြည့်ရအောင်။

ပထမ ကောင်းကွက်ကို ပြောပါမည်။ ဖျတ်လတ်လှုပ်ရှားနေခြင်းသည် အရှိန်အဟုန်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ဥပမာ၊ သင်သည် အလုပ်တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ရန် ခွန်အားထုတ်ရ၏။ ထိုအလုပ်ကိုလုပ်ရင်း ခွန်အားသည် အရှိန်အဟုန်ရလာ၏။ ထိုအလုပ်ပြီးစီး အောင်မြင်သွားသောအခါ အရှိန်ရနေပြီဖြစ်သော ခွန်အားကို ဆက်သုံးပြီး နောက်အလုပ်တစ်ခု ဆက်လုပ်နိုင်သည်ကို တွေ့ရ၏။ သင်သည် အလုပ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ရတော့မည့် အခြေအနေမျိုးဆိုက်လာလျှင် ယခုဖော်ပြ ခဲ့သည့် သဘောတရားကို သုံးခြင်းဖြင့် အကျိုးရှိလာနိုင်ပါသည်။

ဆောင်ရွက်ရမည့် အလုပ်တွေများလွန်းသဖြင့် လုပ်ငန်းပမာဏကြီးကို ကြည့်ပြီး စိတ်ညစ်မနေပါနှင့်။ ဘယ်အလုပ်ကို စတင်ရမည်လဲဟုလည်း မဝေခွဲနိုင် ဖြစ်မနေပါနှင့်။ အဓိကသော့ချက်မှာ ထိုအလုပ်တွေထဲမှ အလုပ် တစ်ခုခုကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပါ။ စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ဘယ်အလုပ်ကို ဦးစားပေးသင့်သည် ဆိုသည်ကို ရွေးမနေပါနှင့်။ နောက်ပိုင်း အပြုအမူ စိတ်ဓာတ်ဖြင့် စဉ်းစားချင့်ချိန်လာနိုင်ချိန်တွင် လိုတိုးပိုလျှော့ လုပ်လို့ရနိုင် ပါသည်။

ဤအခြေခံသဘောတရားကို ကြီးမားခက်ခဲသော တာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ရာ၌လည်း အသုံးပြုရမည်။ ကြီးမားခက်ခဲသော တာဝန်များ သည်လည်း စတင် ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းပြီးဆိုသည်နှင့် ထင်သလောက်မကြီးမား မခက်ခဲကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ကြီးမားခက်ခဲသည့် ပြဿနာများကို တစ်ပိုင်းတစ်စစ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး ပြဿနာကလေးများအဖြစ် တစ်ပိုင်းစီ ဖြေရှင်းနိုင်လျှင် ပိုမိုလွယ်ကူကြောင်း တွေ့ရ၏။

ဒုတိယ ကောင်းကွက်ကိုပြောရလျှင် အလုပ်တာဝန် များလွန်းခြင်း ကြောင့် သင်သည် အလုပ်တစ်ခု သို့မဟုတ် ပြဿနာတစ်ခုထဲတွင် နစ်မြုပ် မနေသောတော့ပါ။ သင်၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများသည် ပုဂ္ဂလိက ဆန်လွန်းချင် ဆန်လွန်းနေမည်။ စိတ်စစ်စားချက်နောက်သို့ လိုက်လွန်းချင် လိုက်လွန်းနေမည်။

ထိုပြင် အချို့အကြောင်းရပ်များက သင့်စိတ်ကို လွမ်းမိုးလွန်းချင် လွမ်းမိုး နေမည်။ ထိုသို့သော အခြေအနေမျိုး ကွင် တခြားဆောင်ရွက်ရမည့် အလုပ်တွေ ရှိပါက၊ သို့မဟုတ် ပြဿနာတွေရှိပါက အခါအခွင့်သင့်သလို အာရုံပြောင်း၍ ရနိုင်လေသည်။

အာရုံပြောင်း အလုပ်တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ပြီး မူလအလုပ်၊ သို့မဟုတ် မူလပြဿနာကို ပြန်လည်ကိုင်တွယ်သည့်အခါ သင့်အမြင်သည် ပို၍ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် ကျလာပါလိမ့်မည်။ ပို၍ မျှတကျယ်ပြန့် လာပါလိမ့်မည်။ ထိုပြင် သင်၏ ပုံးကွယ်စိတ်မှ အချက်အဆက်များ ပြန်ပေါ်လာပြီး အဖြေတစ်ခု ရလာအောင် အထောက်အကူ ပေးကောင်းပေးနိုင်ပါသည်။

ဤအခြေခံ သဘောတရားမှ ကောက်ချက်ဆွဲရလျှင် သင်သည် ပြဿနာပေါင်း ဆောင်းခြောက်ထောင်နှင့် ရင်ဆိုင်ရ၍ ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ ဖြစ်နေပြီဆိုပါက အလုပ်ကို ပိုလုပ်ပါ။ အလုပ်လုပ်ခြင်းကို လျှော့မချလိုက် ပါနှင့် ဟူ၍ဖြစ်၏။ အလုပ်ကိုမည်သည့် အတိုင်းအတာအထိ ပိုလုပ်သင့်သည် ဆိုသည်မှာမူ လူတစ်ဦး တစ်ယောက်ချင်းအပေါ်တွင် မူတည်ပါသည်။ ဆိုလို သည်မှာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(၆) အာရုံပြောင်းခြင်း

အလုပ်တာဝန်ပေါင်းများစွာကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ ကြုံတွေ့ရသည့် အခက်အခဲတစ်ခုမှာ ရောင်လွှဲမရသည့် ကြားဖြတ်ကိစ္စများ (အနှောင့်အယှက် များ)ကို ဖြေရှင်းရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကိစ္စတစ်ခုခုတစ်ခုသို့ ကူးပြောင်း အာရုံစိုက်ခြင်းကို ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ် ခြင်းသည် ခဲရာခဲစစ်နှင့် ရှေ့မတိုးသာ နောက်မဆုတ်သာ ပြဿနာမျိုးကို ယာယီရှောင်ရှားခြင်းသာ ဖြစ်သင့်၏။ အကယ်၍ သည်လိုလုပ်မှ အကျိုးရှိမည်ဟု သင်ယူဆ၍ ယာယီရှောင်ရှားလျှင်လည်း မူလပြဿနာကို ပြန်လည်ကိုင်တွယ် မည့် အချိန်ကာလကို ကြိုတင် သတ်မှတ်ထားသင့်ပါသည်။

ပြင်ပ အနှောင့်အယှက်များသည်လည်း ပြဿနာနောက်တစ်မျိုးဖြစ်၏။ ပြင်ပ အနှောင့်အယှက်များကြောင့် စိတ်ပျက်စရာ၊ စိတ်ညစ်စရာများစွာ ကြုံရတတ်၏။ ထိုပြင် မိမိလုပ်ဆောင်ချက်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုများ အချည်းနှီးဖြစ်သွားတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ရှောင်ရှား၍ရသော အနှောင့်အယှက်များ

မပေါ်ပေါက်စေရေး အတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသင့်ပါသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ထိုသို့သော အနှောင့်အယှက်များ လုံးဝ မပေါ်ပေါက်စေရေးအတွက်မူ သင် စွမ်းဆောင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

အရေးအကြီးဆုံးအချက်မှာ ထိုသို့သော အနှောင့်အယှက်နှင့် ကြုံတွေ့ပြု ချိန်တွင် အပြုသဘောဆောင်သည့် အမြင်ကို ကိုင်စွဲနိုင်ရေးပင်ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ကြားဖြတ်အလုပ်ကို ကူးပြောင်းလုပ်ဆောင်ရာ၌ စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာ အားထုတ်မှုထက် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားထုတ်မှုကို ပို၍ အလေးထား မည်ဆိုလျှင် မူလအလုပ်ကို ပြန်လည်လုပ်ကိုင်ရ လွယ်ကူပါသည်။ အကယ်၍ ထိုသို့လုပ်ဆောင်ရာ၌ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားထုတ်မှုထက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားထုတ်မှုကို ပို၍ အလေးပေးရသည်ဆိုလျှင် မူလအလုပ်ကို ပြန်လည်လုပ်ကိုင် အခက်အခဲ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ မလိုလားအပ်သော ကြားဖြတ်အနှောင့်အယှက် များကြောင့် အတွေးအခံတင်းကျပ်လာကာ မူလအလုပ်ကို ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်ရန် အခက်အခဲတွေ့ရလေသည်။

ထိုသို့ ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် မူလအလုပ်ကို ချက်ခြင်း ပြန်မလုပ်လျှင် ပို၍ကောင်းပါသည်။ ထိုအစား ရုပ်ပိုင်းအရ ခွန်အားစိုက်ထုတ်ရသည့် အလုပ် တစ်ခုကို ကူးပြောင်းလုပ်ပါ။ စိတ်ညစ်စိတ်ပျက်သည့်အတွက် ထိုအလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ရန် သင့်အနေဖြင့် ညှစ်အားထုတ်ရလိမ့်မည်။ အပိုခွန်အားများ ထွက်လာအောင် အားထုတ်ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရုပ်ပိုင်းအရ အားထုတ်နေမှ ချိန်တွင် သင်၏ အတွေးအခံသည် ပြေလျော့ ပျော့ပျောင်းနေပါလိမ့်မည်။ သို့မှ မူလအလုပ်ကို ပြန်လည်ကူးပြောင်းလုပ်ဆောင်ရာ၌ သင့်ဦးနှောက်သည် လန်းဆန်းဖျတ်လတ်နေမည်ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ လက်တလော ကူးပြောင်းလုပ်ဆောင်ရန် အလုပ်မရှိပါက လက်မကိုင်ရည်တစ်ခွက်ပျော်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် အညောင်းပြေ လမ်းထွက်လျှောက် လည်ခြင်း တို့သည်လည်း အကျိုးတူရနိုင်ပါသည်။

(၇) အရဲစွန့်ခြင်း

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အလုပ်လုပ်ရန် အာရုံလျော့ပါးခြင်းမှာ အကျိုးရှိမှု မသေချာသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အချို့ကိစ္စများတွင် ထိုသို့ပြုမူသည်ကို ခွင့်လွှတ် သင့်သော်လည်း အလုပ် မလုပ်လိုသည့် အကျင့်ကြီး ပါသွားမည်ကိုတော့

လက်မခံသင့်ပေ။ အခြေအနေ တိုးတက်ရေးအတွက် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ အရဲစွန့်ရမည့် ကိစ္စများရှိပါသည်။ အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်မည်ဆိုလျှင် ပြဿနာကို စတင်ကိုင်တွယ်ပြု ဆိုက်တည်းက ဘယ်လောက်အရဲစွန့်ရမည်။ ဘယ်လောက် ရန်နာနိုင်သည်တို့ကို ခန့်မှန်း တွက်ချက်ကြည့်သင့်၏။ တွက်ချက်နည်း တစ်နည်းမှာ အဆိုးဆုံး အကျိုးသက်ရောက်မှု (ရလဒ်)ကို မျှော်လင့်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့နောက် အဆိုပါ အဆိုးဆုံးရလဒ်နှင့် မိမိဘက်က ပေးဆပ်ရမည့် တန်ဖိုးကို ချိန်ဆကြည့်ပါ။ ထိုသို့ ချိန်ဆကြည့်လျှင် မနှစ်မြို့ဖွယ်ကိစ္စများ၊ ငွေကြေးကုန်ကျမှုများ၊ သို့မဟုတ် မျက်နှာပျက်ရမှုများ စသည်ဖြင့် မကောင်း သော ရလဒ်များကို ကြိုတင်မှန်းဆနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ကြိုတင်တွက်ဆ ထားသည့်အတွက် ဒုက္ခ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရောက်စရာအကြောင်း မရှိတော့ ချေ။ ထိုသို့သော အရဲစွန့်မှုများကိုမူ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ဆုံးဖြတ်ချက် အလျင်ချမှတ်ပြီး၊ မိမိ၏ ဆုံးဖြတ် ချက် မှန်ကန်ကြောင်း အလုပ်ဖြင့် သက်သေပြခြင်းဖြစ်၏။ မှန်ခြင်း၊ မှားခြင်း ထိုသည်မှာ လူတစ်ဦး၏ ပုဂ္ဂလိက အကဲဖြတ်ချက်သာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ဆွေးနွေးတင်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ယင်းကိစ္စမျိုးတွေတွင် မိမိဘက်က အရဲစွန့်ရသည်မှာ မိမိ၏ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်ကန်ကြောင်း စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်သက်ဝင်နေပြီး အလုပ် ဖြစ်အောင် အားကြိုးမာန်တက် အလုပ်လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာပြရလျှင် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း တော်တော်ကြာကြာက အလုပ် အားရက်တွင် ပေါင်းမိုးတပ်လှည်းယာဉ်ဖြင့် ပြင်သစ်ပြည် တောင်ပိုင်းသို့ အပျော်ခရီးထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ နည်းနှစ်နည်းရှိပါသည်။

ပထမနည်းမှာ ကြုံတွေ့နိုင်သည့် အခက်အခဲ ပြဿနာများကို စေ့စေ့ ဖပ်ဖပ် တွက်ချက်ပြီး ခရီးမစမီ ယင်းပြဿနာများကို အပြတ်ရှင်းထားဖို့ ဖြစ်၏။

ဒုတိယနည်းမှာ သွားမည်ဆိုသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ချမှတ်၊ ထို့နောက် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ပြဿနာများကို ကြိုသလို ရှင်းသွားဖို့ ဖြစ်၏။

ကျွန်တော် ဒုတိယနည်းကို ရွေးလိုက်ပါသည်။ လမ်းခရီးတစ်လျှောက် တွင်လည်း ပြဿနာပေါင်းများစွာနှင့် ရင်ဆိုင်ရပါသည်။ ကျွန်တော်သာ

ပထမနည်းလမ်းကို ရွေးခဲ့လျှင် ကျွန်တော်တို့ခရီး ထွက်ဖြစ်သည့်အဆင့်ထိ ရောက်မည်မဟုတ်တော့။ ဒုတိယနည်းကို ရွေးခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ အပျော်ခရီးသည် ပျော်စရာကောင်းပြီး အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

အခြားအရဲစွန့်နည်း တစ်နည်းရှိပါသေးသည်။ သည်အရဲစွန့်နည်းမျိုးက အတိမ်းအစောင်းမခံပါ။ ထိုသို့ အရဲစွန့်တော့မည်ဆိုလျှင် အချိန်တွေရင်းနှီးရ၏။ ငွေကြေးနှင့် အခြားအရင်းအမြစ်များ စိုက်ထုတ်ရ၏။ သို့သော် အောင်မြင်မည်ဟု ကံသေကံမ မပြောနိုင်။ ထိုသို့သော မပြောနိုင်ရုံမကသေး၊ ပွတ်ကား သိကာကလေး လွဲသွားလျှင်ပင် ဆုံးရှုံးမှုဟု သတ်မှတ်ရမည့် စီမံကိန်းမျိုးဖြစ်၏။ သုတေသနလုပ်ငန်းများသည် ဤအမျိုးအစားတွင် အကျိုးဝင်ပါသည်။

သုတေသန လုပ်ငန်းများအတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို အခြား အမြတ်အစွန့်ရရှိသည့် လုပ်ငန်းများမှ ရသည့်ငွေဖြင့် ကျခံလေ့ရှိ ၏။ အောင်မြင်မှုရလာမည့် အကျိုးအမြတ်များကို ချိန်ဆကြည့်ပြီး သုတေသန လုပ်သင့် မလုပ်သင့် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ အကျိုးအမြတ် များနိုင်သည်ဟု တွက်ချက်ပြီး သုတေသနလုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်ဆောင်ကြသည်ဆိုပါစို့။ မအောင်မြင်လျှင် အချိန်ကုန်၊ ငွေကုန်၊ လူပန်းပြီး ပေးဆပ်ရသည့်တန်ဖိုးမှာ ကြီးမားလွန်း လှပေသည်။ ထိုသို့သော လုပ်ငန်းများကို လူတစ်ဦးချင်း၊ တစ်ယောက်ချင်း အနေဖြင့် လုပ်ဆောင်ရန် မလွယ်ကူပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့သောအရဲစွန့်မှုမျိုးကို မပြုလုပ်ရန် မိမိဘာသာ မိမိဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။

၅။ လက်သင့်ခံခြင်း

အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသည် သင့်ကိုယ်သင် ရှေ့သို့ တက်လှမ်းနိုင်အောင် ကြံဆောင်ကြိုးပမ်းရာ၌ လမ်းခရီးတွင် တွေ့ရသည့် အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားဖြတ်သန်းနိုင်အောင် အားထုတ်ခြင်း မည်ကာမဟုတ်ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အခက်အခဲများကို အရှိအတိုင်း ရှုမြင်တတ်ရပါမည်။

အတိမ်းအစောင်းဖြစ်သွားသည့် ကိစ္စတစ်ခုအတွက် နောင်တရနေခြင်း သို့မဟုတ် သည်ကိစ္စက သည်လိုဖြစ်ခဲ့လျှင် ကောင်းသားဟု တောင်တနေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိနိုင်။ ထိုပြဿနာမျိုးတွေကို ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကြံဖူးကြ

သည်သာဖြစ်၏။ ကားပျက်ခြင်း၊ လက်ကျိုးခြင်း၊ စာမေးပွဲကျခြင်း၊ ပစ္စည်းပျောက်ခြင်း စသည်ဖြင့်။ စာရင်းပြုစုနေရလျှင် ဆုံးမည်မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဆန္ဒစွဲအတွေးတွေးပြီး အချိန်ကုန်မခံပါနှင့်။ ဦးနှောက်ဆင်အားကို သုံးစွဲရာ၌ အချည်းနှီး အလဟဿမဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဆုံးရှုံးမှုတစ်ရပ်ကို အရှိကိုအရှိအတိုင်း ရှုမြင်နိုင်အောင် အားထုတ်ပါ။ မြန်မြန်ရှုမြင်နိုင်လေသင်၏လက်ရှိပြဿနာကို မြန်မြန် အာရုံစိုက်နိုင်လေ ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံး ကုန်ကုန်ဆိုရလျှင် အနာဂတ်ကာလအတွက် အကျိုးရှိနိုင်မည့် သင်ခန်းစာများကို ရှာဖွေအရယူပါ။ သို့သော် လက်ရှိ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကိုမူ လက်ရှိ အရှိတရားများပေါ် အခြေပြုပြီး ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

ဤအကြံပေးချက်ကို အပြုသဘောဆောင် စဉ်းစားတွေးခေါ်သူတစ်ဦး၏ ဓမ္မတေးတစ်ပုဒ်တွင် ရင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖော်ပြထားပါသည်။

ပြောင်းလဲရန်ရှိသည့် အရာများကို ပြောင်းလဲပစ်ဖို့ ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်အား ခွန်အားသတ္တိများ ပေးသနားထားသည်။ ပြောင်းလဲခြင်းငှာ မတတ်သာသည့်အရာများကို လက်သင့်ခံဖို့ ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်အား ခွင့်ပြုထားသည်။ နောက်ပြီး ခွဲခြား သိမြင်နိုင်စွမ်းသည် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကိုလည်း ပေးသနားထားသည်။

အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် တင်ပြနိုင်လာပါလိမ့်မည်။ ထိုမျှမကသေးဘဲ ပေါင်းသင်း ထက်ဆဲရေးတွင် လိမ္မာပါးနပ်လာစေပြီး သင့်ကိုယ်သင် ပိုပြီး နားလည်လာ အောင်လည်း အထောက်အကူပေးပါသည်။

သည်အကြောင်းအရာကို စတင်ကိုင်တွယ်တော့မည်ဆိုသည်နှင့် “လူတွေ တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ စဉ်းစားအောင် ဘယ်အကြောင်းအရာတွေက ဖန်တီး သလဲ” ဟူသည့်မေးခွန်းကို မေးရမည်ဖြစ်၏။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြေရမည် ဆိုလျှင် ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံ ကွာခြားမှုများက ဖန်တီးသည်ဟု ဖြေရပါမည်။ သို့သော် လေ့လာရန်လိုအပ်သည့် အဓိက ကွာခြားချက်သုံးမျိုး ရှိပါသေးသည်။ ၎င်းတို့မှာ

- ၁။ ဂုဏ်အဆင့်အတန်း၊ အလုပ်အကိုင်နှင့်အုပ်စုသံယောဇဉ်
- ၂။ ရုပ်အထည်ရှိခြင်း၊ သို့မဟုတ် ခိုင်မာမှုရှိခြင်းနှင့်
- ၃။ စိတ်လှုပ်ရှားမှု -ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

ဤအချက်သုံးချက်ကို နောက်အခန်းများတွင် တစ်ချက်ချင်း ဆွေးနွေး သွားပါမည်။ သည်အချက်များကို သဘောပေါက်သွားသည်နှင့် လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး စဉ်းစားတွေးခေါ်ပုံချင်း မတူရသည့် အကြောင်းရင်းများကို သင်သိမြင် လာပါလိမ့်မည်။

ယခု လောလောဆယ်တွင်မူ ကျွန်တော်တို့ ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံ အကြောင်းမှ စတင်လေ့လာကြရအောင်။

ဗဟုသုတနှင့်အတွေ့အကြုံ

ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားသည်၊ တွေးခေါ်သည်ဆိုရာ၌ များသောအားဖြင့် စဉ်းစားစွမ်းခေါ်မှု အဆောက်အအုံ သို့မဟုတ် ဘောင်ကန်ထားသည့် အတွေး အိမ်ထဲမှာသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိကြောင်း ဤစာအုပ်၏ အပိုင်း(၁)တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

အတွေးအိမ်ထဲတွင် သိုလှောင်ထားသည့် သတင်းများမှာ နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိကြောင်း၊ တစ်မျိုးမှာ ခိုင်မာတိကျသော အချက်အလက်များနှင့် လူအများက တစ်ပြေးညီလက်ခံထားသည့် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက် တစ်မျိုးမှာ စိတ္တစေ့ဆန်သော စိတ်ကူးများနှင့် ပုဂ္ဂလိက အတွေ့အကြုံများ

(၁၉)

ခင်ဗျားက အဲဒီလိုထင်တာကိုး ၁

၁။ ဗဟုသုတနှင့်အတွေ့အကြုံ

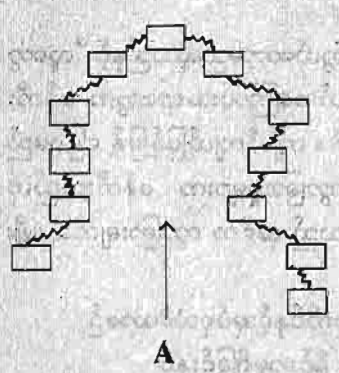
ဤစာအုပ်၏ အခန်း ၄၊ ‘သင့်အတွက် စဉ်းစားပါ’ တွင် လူတိုင်း လူတိုင်း၏ အတွေးအခေါ်သည် ‘ငါနှင့်ငါသာ နှိုင်းစရာ’ဟူသည့် သဘော သဘာဝ ရှိကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီ။ ထို့ပြင် အကြောင်းကိစ္စများကို ရှုမြင် သုံးသပ်ရာ၌ အခြားတစ်ပါးသူများ၏ အကြံဉာဏ် သဘောထားများထက် မိမိအမြင်၊ မိမိရူထောင်မှသာ ရှုမြင်သုံးသပ်လိုသည့် ဆန္ဒရှိကြောင်း ကျွန်တော်တို့ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်ရည်ရွယ်ချက်မှာ သင့်အနေဖြင့် အခြားသူများ၏ လွှမ်းမိုးမှုကို မလိုအပ်လျှင်မခံဘဲ သင့်အတွက်သင် စဉ်းစားဖို့ အားပေး တိုက်တွန်းရန်ဖြစ်၏။

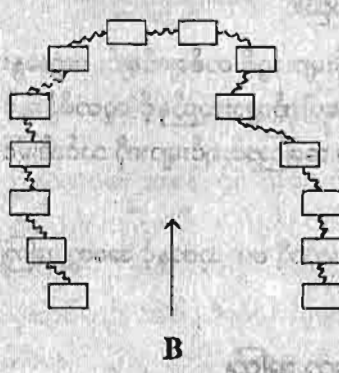
ယခုမူ အခြားသူတွေ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း စဉ်းစားသလဲ ဆိုသည်ကို အသေးစိတ်လေ့လာကြည့်ရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။

ဤသို့ လေ့လာကြည့်ခြင်းဖြင့် အမြင်မတူမှု၊ သဘောထားကွဲမှုတို့ကို အသိအမှတ်ပြုပြီး နားလည်သဘောပေါက်စွာ တိုင်ပင် ညှိနှိုင်းနိုင်လာပါ လိမ့်မည်။ ထို့နောက် သင်၏အမြင်၊ သင်၏ သဘောထားကို အကျိုးရှိရှိန

ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အဆိုပါ သတင်းနှစ်မျိုးကို သရုပ်ဖော်ပုံဖြင့် ဖော်ပြလျှင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရပါမည်။

Aနှင့်B လူနှစ်ဦး၏ အတွေးအခေါ်ကို သရုပ်ဖော်ထားသည်။ လေးထောင့်ကွက်ကလေးများမှာ နိုင်မာတိကျသော သတင်းများဖြစ်ပြီး မျဉ်းတွန့်ကလေးများမှာ မိတ္တူဆန်သော စိတ်ကူးများဖြစ်၏။ လေးထောင့်အကွက်များသည် အတွေးအခေါ်နှစ်ခုစလုံးတွင် တူညီနေသော်လည်း မျဉ်းတွန့်ကလေးများမှာမူ အတွေးအခေါ်တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူညီပါ။

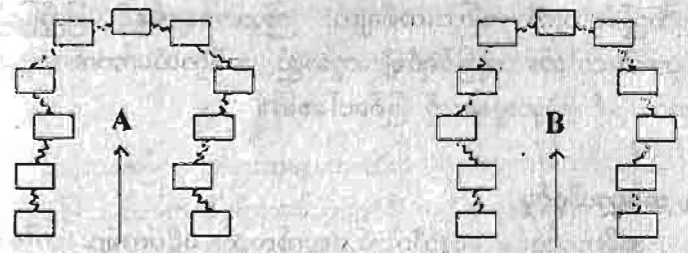
ထိုသို့ မျဉ်းတွန့်ကလေးများ မတူညီသည့်အတွက် အတွေးအခေါ် နှစ်ခုသည်လည်း ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် ကွဲပြားခြားနားသွားသည်။ အတွေးအခေါ်နှစ်ခု ပုံစံမတူသည့်အတွက် အချို့ပြဿနာများကို ရှုမြင်သုံးသပ်ပုံချင်း ကွဲပြားခြားနားကာ အမြင်မတူမှု၊ သဘောထားကွဲမှုများ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

လူတွေ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အမြင်မတူ ခြားနားနေသည် မှန်၏။ ယင်းခြားနားချက်များသည် ဘယ်သူ့ကိုမျှ မထိခိုက်နိုင်သည့်အဆင့်တွင် ရှိ၏။ လူတွေသည် ကိုယ့်အမြင်၊ ကိုယ့်ခံယူချက်နှင့် ကိုယ်နေထိုင်ကြခြင်းသာဖြစ်၏။

သို့သော် အဆိုပါ အမြင်မတူမှုများကပင် ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် သဘောထားကွဲသည့် အဆင့်သို့ ဆွဲခေါ်သွားနိုင်သည့် အလားအလာများလည်း ရှိပေသည်။ ထိုအနေအထားသို့ ရောက်သွားပြီဆိုလျှင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ညှိနှိုင်းသင့်သည် ဆွေးနွေးသင့်သည်။ မိမိတို့နှစ်ဦး၏ ကွာဟချက်က ဘာလဲ ဆိုသည်ကို ဖော်ထုတ်သင့်သည်။ သို့မှ အဆိုပါကွာဟချက်၊ သို့မဟုတ် အမြင်မတူသည့် အဓိကအချက်ကို ဖြေရှင်းနိုင်ပါမည်။

ကွာဟချက်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရေးအတွက် စစ်ဆေးရန် အချက် လေးချက် အဓိကရိပါသည်။

စစ်ဆေးရန်အချက်-၁။ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ တူညီမှုရှိခြင်း။
အငြင်းပွားနေသူများမှာ မိမိတို့သည် အကြောင်းအရာ တစ်မျိုးတည်းကို ဦးတည်ပြီး အငြင်းပွားနေကြောင်း သေချာဖို့ လိုအပ်၏။

အထက်ပါပုံ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ဆက်သွယ်မှုနှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်မှုကို စစ်ဆေးရန်ဖြစ်သည်။

(က) ဆက်သွယ်မှု

ဆက်သွယ်မှု ညှိဖျင်းခြင်းကြောင့် တစ်ဖက်သားက နားလည်မှုလွဲ၏။ နားလည်မှု လွဲမှားသောကြောင့် အမြင်မတူမှုများစွာ ပေါ်ပေါက်ရလေသည်။ လူတစ်ဦးချင်းသည် မိမိဘာကို စဉ်းစားသည်၊ ဘယ်လိုမြင်သည်ဆိုသည်ကို မိမိဘာသာမိမိသိ၏။ သို့သော် မိမိ၏ အတွေးအမြင်ကို စကားလုံးများအဖြစ် ထသွင်ပြောင်းပြီး အခြားသူတစ်ဦးအား ဆက်သွယ်ပြန်ဝေရာ၌ ထင်သလောက် မလွယ်ကူသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုသို့ မလွယ်ကူသည်ကို အသာထားဦး၊ သတင်းတစ်ခုကို ပေးပို့ရာတွင် လည်းကောင်း၊ လက်ခံယူရာတွင် လည်းကောင်း၊ အမှားများ ပေါ်ပေါက်နိုင်ပါသည်။ အောင်မြင်ကျော်ကြားသော လူထု ဆက်ဆံရေးမူများပင် စကားလုံးအမှားများကို ပါးစပ်မှ လွတ်ခန့်ထွက်သွားတတ်ကြသည်။ ထို့အပြင် ကမန်းကတန်း ပြောသွားသည့်စကားများ၊ အသံအုပ်အုပ်သာကြားရသည့် မိန့်ခွန်းများကို နားကြားလွဲရန် အလွန်လွယ်ကူသည်။ စာဖြင့်ရေးထားသည့် စကားလုံးများတွင်လည်း အမှားအယွင်းများ ပေါ်ပေါက်တတ်ပါသည်။

တစ်ဦးက တစ်ဦးကို မဆက်သွယ်၊ အကြောင်းမကြားသောကြောင့်လည်း အများအပွင့်များ ပေါ်ပေါက်နိုင်၏။ လူနှစ်ယောက် စကားလက်ဆုံကျနေသည့် ဆိုပါစို့။ ထိုသို့ စကားလက်ဆုံ ကျနေပြီဆိုလျှင် အကြောင်းအရာတစ်ခုမှ အခြားအကြောင်းအရာများသို့ ကူးပြောင်းပြောတတ်ကြသည်မှာ ထုံးစံဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တစ်ဦးက မိမိပြောချင်သည့်အကြောင်းကို ပြောနေ၏။ ကျန်တစ်ဦးက မိမိစိတ်ဝင်စားသည့်ကိစ္စကိုပဲ ခေါင်းထဲတွေးနေ၏။ တစ်ဖက်လှ ပြောသည့်စကားကို မကြားတစ်ချက်၊ ကြားတစ်ချက်နှင့် ပြည့်ဖြည့်စုံစုံ အဓိပ္ပာယ်မပေါက်။ ထိုဖြစ်ရပ်မျိုးတွေသည် အဓိပ္ပာယ်ကောက် လွဲမှားမှု အထင်အမြင် လွဲမှားမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

(၈) အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်မှု

အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်မှု မတူညီသည့်အတွက်လည်း ပဋိပက္ခများ ပေါ်ပေါက် နိုင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် အတတ်ပညာရှင် သို့မဟုတ် အသိပညာရှင်တစ်ဦးက မိမိကျွမ်းကျင် နိုင်နင်းသော အကြောင်းအရာတစ်ရပ်ကို သာမန် 'မိန့်' ပရိသတ်တစ်ဦးအား ဆက်သွယ် ပြောပြသည့်အခါမျိုးတွင် အဓိပ္ပာယ်ကောက် လွဲမှားခြင်း ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏။ ထိုသို့သော ကိစ္စမျိုးတွေတွင် နှစ်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များ အနေဖြင့် အထူးဂရုစိုက်ဖို့လိုအပ်ပါသည်။ နေရာဒေသမတူခြင်း၊ သို့မဟုတ် လူမျိုးမတူခြင်းကြောင့် စကားလုံးတစ်လုံး သို့မဟုတ် စာတစ်ပိုဒ်ကို အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ပုံချင်း မတူကြကြောင်း အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ရ၏။ စကားတစ်ခွန်းကို ပြောလိုက် သောအခါ ထိုစကားကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်မှု ကွာခြားသောကြောင့် ရှုပ်ထွေးမှုများ ပေါ်ပေါက်ရလေသည်။

ဥပမာဆိုရလျှင် 'သူပုန်'ဟူသည့် စကားလုံးကို ရခိုင်လူမျိုးတွေက 'ဆပ်ပြာ' ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပြီး၊ ဗမာလူမျိုးတွေက 'ပုန်ကန်သူ' ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ခြင်းမျိုးဖြစ်၏။

အထက်အညာတွင် 'ကိစ္စ'ဟူသည့်စကားလုံးကို 'နာရေး'ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ပြီး အောက်ပြည်အောက်ရွာတွင် 'အကြောင်းအရာ' ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ခြင်း မျိုးဖြစ်၏။

နှုတ်ဟာစကားမဆိုဘဲ အရိပ်အရောင်ဖြင့် ဆက်သွယ်ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်မှုကို လွဲမှားစေနိုင်၏။ အမူအရာ၊ ကိုယ်နေဟန်ထား၊ လေသံအတောက်အ

သည်တို့ကလည်း တစ်ဖက်သားအား စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ သည်ပုံစံဖြင့် ဆက်သွယ်နည်းကို လူတွေက အမြဲလို ဂရုစိုက်သတိထားမိမည် မဟုတ်။ သို့သော် ကိုယ်အမူအရာပြ စကားပြောနည်းသည် အရေးပါ အရာရောက်ပါသည်။ သည်နည်း၏ ထိရောက်မှု အတိုင်းအတာသည် သည်နည်းကို ဘယ်လောက်ထိ အလေးထား ကျင့်ကြံသလဲဆိုသည့် အပေါ်တွင် မူတည်၏။ သည်အချက်ကို အရောင်းစွာရေးများသိသည်။ မိမိအား အလုပ် အပ်ရန် တစ်ဖက်သားအား စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရာ၌ သည်နည်းကို သုံးစွဲသူများ သိသည်။

သင့်အနေဖြင့်မူ အခြားသူများက ကိုယ်အမူအရာပြ စကားပြောနည်းဖြင့် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်းကို မလိုအပ်ဘဲ အသိအမှတ် မပြုပါနှင့်။ သင်ကလည်း ကိုယ်အမူအရာပြ စကားပြောနည်းကို အကျိုးမရှိဘဲ မသုံးစွဲပါနှင့်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှု များအကြောင်းကို နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမည်။

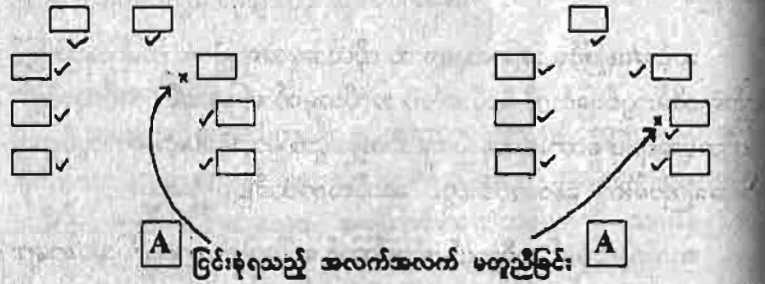
ဆက်သွယ်မှုနှင့် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်မှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာမည့်ပြဿနာများ ကင်းဝေးစေရန်မှာ တစ်ဦးက ပြောသည်ကို ကျန်တစ်ဦးက မိမိဘယ်သို့ သဘောပေါက်နားလည်ကြောင်း စောစောစီးစီးကတည်းက ပြောပြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပြောပြလိုက်သည့်အတွက် လိုအပ်လျှင် အများပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ဖို့ အခွင့်အရေးရလေသည်။

စစ်ဆေးရန်အချက်-၂။ ခိုင်မာတိကျသည့်အချက်အလက်များ တူညီမှုရှိခြင်း။

အငြင်းပွားသူချင်း စစ်ဆေးရမည့် ဒုတိယအချက်မှာ မိမိတို့သည် တူညီသော အဓိကအချက်များပေါ်တွင် အခြေပြုပြီး ဆွေးနွေးနေကြောင်း သေချာဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

ပမာအားဖြင့်ဆိုရလျှင် သင့်ခေါင်းထဲတွင် သတင်းတစ်ခုက အကြီး အကျယ်လွှမ်းမိုးနေ၏။ ထိုသတင်းကိုအားပြုပြီး သင့်က သူ့အမြင် သင့်အလှူ အဆကို တင်ပြ၏။ သို့သော် ထိုသတင်းကို တစ်ဖက်လူက လုံးဝမသိသည့် အဖြစ်မျိုးနှင့်ကြုံရတတ်၏။ ထိုအခါ သင့်တင်ပြချက်ကိုတစ်ဖက်လူက သဘော မပေါက်၊ နားမလည်၊ တန်ဖိုးမထားသည့် အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံရတတ်လေသည်။

ထိုသို့ မဖြစ်စေရန်အတွက် အဓိကကျသည့် အချက်အလက်များကို စာရွက်ပေါ်တွင်ရေးချပြီး တစ်ဖက်လှူအားပြသထားလျှင် အကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ သင်၏ အငြင်းပွားဖက်သည် မှားယွင်းသော သတင်းအချက်အလက်ပေါ်တွင် အခြေပြုပြီး ငြင်းကောင်းငြင်းနေမည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် သူ့အမှားကို သင်ကထောက်ပြပြီး ပြင်ပေးနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့မှမဟုတ်ဘဲ သင့်ဘက်က မှားနေသည်ဆိုလျှင်လည်း သင်ဆန္ဒရှိပါက သင့်အမှားကိုသင် အမြန်ဆုံး ပြင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

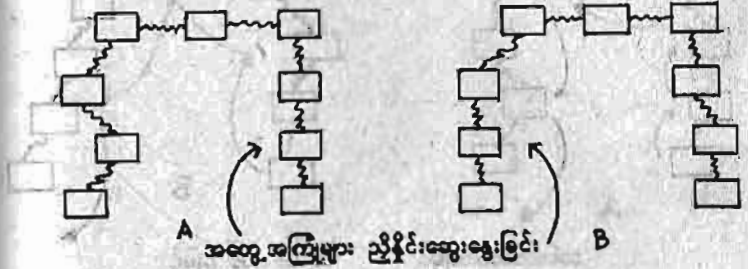
အမြင်မတူမှုများကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် အဓိကအချက်အလက်များကို ဖော်ထုတ်စစ်ဆေးခြင်း။

စစ်ဆေးရန်အချက်-၃။ အတွေ့အကြုံဟောင်း၏ ခိုင်မာမှုအပေါ် သဘောတူခြင်း

ပုဂ္ဂလိက အတွေ့အကြုံနှစ်မျိုး အကြီးအကျယ် ကွာဟနေခြင်းသည် လည်း အငြင်းပွားမှု၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အငြင်းပွားသူ နှစ်ဦးသည် သိစိတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဖုံးကွယ်စိတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ မိမိ၏အမြင်ကိုသာ ဖက်တွယ်ထား လိမ့်မည်။ မိမိ၏ အတွေ့အကြုံသည် ဆင်တူဖြစ်ရပ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လက်ရှိဖြစ်ပေါ်နေသည့် အနေအထားအသစ်ကို မိမိ၏အတွေ့အကြုံဟောင်းဖြင့် ချိန်ထိုးဆုံးဖြတ်နိုင်သည်ဟု ယူဆကြလိမ့်မည်။

ထိုသို့ မိမိ၏အတွေ့အကြုံသာ အားထားလောက်သည် ဟူသော အယူအဆကို ဖက်တွယ်ထားသဖြင့် ကာလပတ်လုံး သင်တို့နှစ်ဦး သဘော တူညီမှု ရမည်မဟုတ်ပါ။ ဆွေးနွေးမှု လမ်းပိတ်နေမည်သာ ဖြစ်၏။ သင်တို့ တစ်ဦးချင်းတွင် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များ ရှိကောင်း

ရှိနေပေမည်။ သို့သော် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်နေသည်အတွက် ညှိနှိုင်း၍မရဘဲ ဖြစ်နေတော့၏။

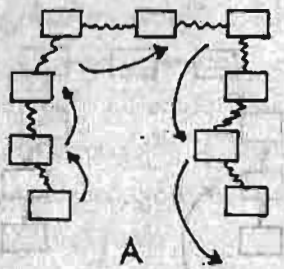
ပုဂ္ဂလိကအတွေ့အကြုံများကို စစ်ဆေးပြီး ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးခြင်း။

သင်တို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဦး၏အတွေ့အကြုံကို တစ်ဦးက တန်ဖိုး ထားကောင်း ထားလာပါလိမ့်မည်။ တစ်ဦး၏အတွေ့အကြုံသည် အရေးပါ အရာရောက်ကြောင်း ကျန်တစ်ဦးက အသိအမှတ်ပြုကောင်း ပြုလာပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့မှ မဟုတ်လျှင်လည်း အဆိုပါအတွေ့အကြုံများကို ပိုမိုခိုင်မာစေမည့် အထောက်အထားများ ရှာဖွေရေးအတွက် စမ်းသပ်စစ်ဆေးချင် စစ်ဆေးမည်။ သို့မဟုတ် အခြားသူများအား စုံစမ်းမေးမြန်းချင် မေးမြန်းမည်။

အကောင်းဆုံး အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်သည် သင်တို့နှစ်ဦး၏ အစွန့်အောက် သဘောထားနှစ်ရပ်ကြားထဲတွင် ရှိချင်ရှိနေမည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင်မူ သဘောတူညီချက်ရရေးအတွက် သင်တို့နှစ်ဦးစလုံး 'မင်းဘက်က နည်းနည်း လျှော့၊ ငါ့ဘက်က နည်းနည်းလျှော့' လုပ်ရပေလိမ့်မည်။

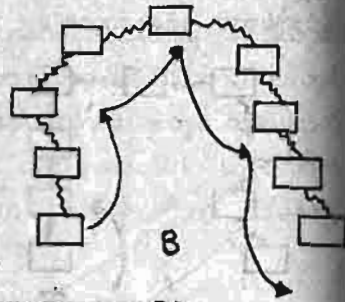
စစ်ဆေးရန်အချက်-၄။ သိမှတ်မှုဖြစ်စဉ်အပေါ် သဘောတူခြင်း

အငြင်းပွားနေသူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်သွယ်ရေးအရ အမှားအယွင်းမရှိ။ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရာ၌လည်း အတိမ်းအစောင်းမရှိ။ ဆွေးနွေး ရမည့် ခိုင်မာတိကျသော အဓိကအချက်များကိုလည်း သိထားသည်။ သို့တိုင် အမြင်ချင်း ကွာခြားဆဲဖြစ်နေ၏။ ထိုသို့သောကိစ္စများတွင် အမြင်ရင်း မတူသည်မှာ သတင်းအချက်အလက်များကို ယုတ္တိတန်အောင် တည်ဆောက်မှု အပိုင်း၌ ခြားနားနေသောကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

A

သဘောထားအမြင်

B

သဘောထားအမြင်

သဘောထား အမြင်တစ်ရပ်ကို မည်သို့မည်ပုံ ရလာကြောင်း အတွေးစဉ်ကို စစ်ဆေးသည့် သရုပ်ဖော်ပုံ။

တစ်ဦးက မိမိ၏ အတွေးအမြင်ကို တင်ပြ၏။ ကျန်တစ်ဦးကလည်း သူ၏ အတွေးအမြင်ကို တင်ပြ၏။ သို့သော် အတွေးအမြင်ချင်းမတူ။ ညှိ၍မရ။ သဘောတူသည့်အဆင့်သို့ မရောက်နိုင်။ ထိုသို့ဖြစ်နေလျှင် တစ်ဦး၏ သိမှတ်မှု ဖြစ်စဉ်၊ သို့မဟုတ် အတွေးစဉ်ကို ကျန်တစ်ဦးက စစ်ဆေးကြည့်နိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ ထိုသို့စစ်ဆေးကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ပြဿနာကို ချဉ်းကပ် သုံးသပ်ရန် နည်းလမ်းအသစ်တစ်ခု တွေ့ကောင်း တွေ့နိုင်ပေမည်။

သင့်အနေဖြင့်မှ သင့်အယူအဆကို တစ်ဖက်သား နှစ်လိုလက်ခံချင်စဖွယ် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားတင်ပြပါ။ သို့မှ လျှောက်လာမည့်အဖြေသည် သင့်အတွက် အခွင့်အလမ်းသာသော အဖြေဖြစ်ပေမည်။

သင်သည် စစ်ဆေးရန် အချက် လေးချက်စလုံးကို ကျေနပ်လောက်အောင် စစ်ဆေးပြီးပြီ။ သို့တိုင် သဘောတူညီချက်ကိုမရနိုင်သေး။ သို့ဆိုလျှင် သဘောတူညီချက်မရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ ဂုဏ်အဆင့်အတန်းနှင့် အလုပ်အကိုင် ခြားနားခြင်းကြောင့် ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်ကို စဉ်းစားကြုံရတော့မည် ဖြစ်၏။

(၂၀)

ခဏဗျားက ဒေါဒီလျှံထင်တာကိုး ၂

၂။ ဂုဏ်အဆင့်အတန်း၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် အုပ်စုသံယောဇဉ်

ထွက်ပေါ်လာမည့်အဖြေသည် မိမိ၏ လက်ရှိရာထူး အဆင့်အတန်းကို ထိခိုက်မှာ လူတွေစိုးရိမ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို အဆိုပါ စိုးရိမ်စိတ်က အကြီးအကျယ် လွှမ်းမိုးနေလေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာ သူတို့အနေဖြင့် အဆိုပါရာထူးအဆင့်အတန်းကို မထိခိုက်အောင် ကာကွယ်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း သူတို့၏ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဂုဏ်အဆင့်ချက်များ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်စေလိုသောကြောင့်ပင်။

ဥပမာ၊ စာသင်သားတစ်ယောက်နှင့် သူ့ဆရာသည် တစ်ယောက် တစ်မျိုးစီ စဉ်းစားကြပေလိမ့်မည်။ “ငါ ဒီစာမေးပွဲကိုအောင်မှ ဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ ငါ အလုပ်တစ်ခုရမှာ” ဟု ကျောင်းသားက စဉ်းစားနေချိန်တွင် သရာဖြစ်သူက

“ဒီကောင် စာမေးပွဲအောင်မှဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ ငါဟာ အသင်အပြကောင်းတဲ့ ဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် သက်သေပြနိုင်မယ်” ဟု စဉ်းစားကောင်း စဉ်းစားပေ လိမ့်မည်။

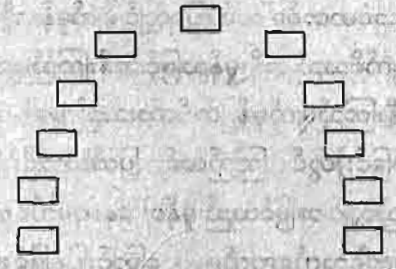
အထက်ပါဥပမာတွင် ဆရာနှင့် ကျောင်းသားသည် အမြင်ချင်းမတူ။ စေ့ဆော်မှုချင်းမတူ။ သို့သော် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပဋိပက္ခဖြစ်စရာအကြောင်း မရှိ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတွင် စာမေးပွဲအောင်မြင်ရေး ဟူသော တူညီ ရည်မှန်းချက် ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သို့သော် စေ့ဆော်မှုချင်းကော စိတ်ဝင်စားမှုချင်းမပါ မတူညီသည်ကိုပစ္စုပ္ပန် မြောက်မြားစွာရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လာပြီ ဆိုသောအခါတွင်မူ ပဋိပက္ခဖြစ်လာရန် အလားလားများပေသည်။

ဥပမာ၊ လုပ်ငန်းခွင်တစ်ခု၏ အနေအထားကိုကြည့်ပါ။ အလုပ်ရှင်က အကျိုးအမြတ်ရရေးကို စိတ်ဝင်စား၏။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားများကို ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းအတွက် အသုံးချသည့် စွမ်းအားစုများအဖြစ် မြင်သည်။ သူတို့ကို ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်ခြင်းမှာ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတွင် တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အလုပ်သမားဘက်မှကြည့်သောအခါ သည်အလုပ်က သူ့အား စားဝတ် နေရေးကိုစွဲကို ဖြေရှင်းပေးနေသည်။ သို့သော် သည်ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းမှ အကျိုးအမြတ်ပိုမိုရရှိရေး တစ်ခုတည်းအတွက်တော့ သူက အလုပ်ကို ဆတက် ထမ်းပိုး ပိုရှည်လုပ်မည်မဟုတ်။ အကယ်၍ ပိုရှည်လုပ်သည့် အမြတ်အစွန်းထဲတွင် ‘သူ့ဖို့’လည်း ပါမည်ဆိုလျှင်တော့ ကြိုးစားအားထုတ်ကောင်း အားထုတ်မည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် အလုပ်ရှင်၊ အလုပ်သမား၊ ဆက်ဆံရေးသည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးခံစားခွင့်ပေါ်တွင် အခြေခံနေ၏။ သို့တိုင် အကျိုးစီးပွားချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်မှုများ မကြာမကြာ ပေါ်ပေါက်တတ်၏။ ထိုအခါ အုပ်ချုပ်ရေး အပိုင်းနှင့် အလုပ်သမားသမဂ္ဂများ စွမ်းရည်ပြိုင်ကြရသည့် အဆင့်သို့ ရောက်ရ တော့၏။

ခြားနားသော အလုပ်အကိုင် အဆင့်အတန်းများမှ ပေါက်ဖွားလာသည့် ခြားနားသော အယူအဆများကို သရုပ်ဖော်ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြမည်ဆိုလျှင် ယခင်က ကျွန်တော်တို့ လေ့လာခဲ့သည့် အတွေးအခေါ်ပုံစံကို တတိယရွှေထောင့်မှ ရုပ်လုံး ကြွလာအောင် ဖော်ပြရမည်ဖြစ်၏။ ယခုအချိန်ထိ ကျွန်တော်တို့ ရှုထောင့် နှစ်ဖက်မှ မြင်ရသည့်ပုံစံကိုသာ ဖော်ပြခဲ့၏။ သို့သော် စာရွက်ပေါ်တွင် သုံးဖက်မြင်ရှုထောင့်မှ ရေးဆွဲဖော်ပြရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

သို့ဖြစ်ရာ ပေါင်မုန့်တစ်လုံးကို ပေါင်မုန့်ချပ်များအဖြစ် ဓားဖြင့် လှီးဖြတ်သည်ကို စိတ်မျက်စိဖြင့်မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။ ပေါင်မုန့်ချပ်ကို ဘေးတို့က ထောင်လျက်အနေအထားဖြင့် မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။ ပေါင်မုန့်တစ်ချပ် လှီးသွား ကိုင်း အောက်ခြေပိုင်းတွင် မသိမသာကလေး ထူနေသည်ကိုတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ လှီးသည့်ပေါင်မုန့်ချပ်သည် ထူလေ အောက်ခြေပိုင်းကွာဟချက်မှာ ပိုပြီး သိသာလေဖြစ်၏။

ထိုနည်းတူစွာပင် လူနှစ်ဦးသည် အလုပ်အကိုင် အဆင့်အတန်းအားဖြင့် ကွာဟလေ သူတို့နှစ်ဦး၏ အယူအဆပိုင်းကွာဟမှု ကြီးမားလေဖြစ်၏။ လူနှစ်ဦးတွင် အတွေးအခေါ် ကိုယ်စီရှိကြ၏။ အတွေးအခေါ် တည်ဆောက်ပုံချင်း လည်း ဆင်တူ၏။ သို့သော် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ရှုမြင်သုံးသပ်ရာ၌ အတွေးအမြင် အယူအဆချင်း မတူညီကြပေ။ ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အထက်တွင် ဖော်ပြ သကဲ့သို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလုပ်အကိုင် အဆင့်အတန်း ကွာခြားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

မြတ်ငြိမ်း

အနီးစပ်ဆုံးဥပမာတစ်ခု ထပ်မံပြုလျှင် မျက်မှန်၊ သို့မဟုတ် ကင်မရာကို ပြုရပါမည်။ သင့်မျက်စိသည် အနီးမှန်သဖြင့် အနီးကြည့်မျက်မှန်ကို တပ်ထားရသည်ဆိုပါစို့။ အနီးကြည့်မျက်မှန် တပ်ထားသည့်အခါ အနီးကြည့်ချက်များ (ဥပမာ- စာပတ်ခြင်း)တွင် ကြည့်လင် ပြတ်သားပြီး ထိုမျက်မှန်ဖြင့်ပင် အဝေးသို့လှမ်းကြည့်လျှင် အမြင်သည် မှန်ဝါးနေပေမည်။ အဝေးကြည့်မျက်မှန် တပ်ထားလျှင် အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ ပြောင်းပြန်ဖြစ်၏။

ထိုနည်းတူစွာပင် ကင်မရာဖြင့် အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို ချိန်ကြည့်ပါ။ ကင်မရာမှန်ဘီလူးကို အကျဉ်းအကျယ် ပြုလုပ်ပြီး အရာဝတ္ထုကို အနီးကပ် အမြင်ဖြင့် ကြည့်လိုရသည်။ အဝေးမြင်ဖြင့်လည်း ကြည့်လိုရသည်။ မိမိလိုချင်သည့် အရာဝတ္ထုကို အနီးကပ်ကြည့်လျှင် ပုံတိဝန်းကျင် နောက်ခံကားသည် မှန်ဝါးနေမည်။ အဝေးမြင် အကြည့်ဖြင့်ကြည့်လျှင် အဝေးရှိ အရာဝတ္ထုများကို ကြည့်လင်ပြတ်သားစွာမြင်ရပြီး အနီးရှိအရာဝတ္ထုများသည် မြင်ကွင်းထဲတွင် မှန်ဝါးနေပေမည်။

အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို လူတစ်ဦးက အနီးကပ် အမြင်ဖြင့် ကြည့်၏။ ကျန်တစ်ဦးက အဝေးမြင် အကြည့်ဖြင့် ကြည့်၏။ ထိုအခါ အရာဝတ္ထု တစ်ခုတည်းကိုပင် သူတို့နှစ်ဦး မြင်ပုံချင်း မတူကြတော့ချေ။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ရှုမြင်သုံးသပ်ရာ၌လည်း ရာထူးအဆင့်အတန်း ရှိသူက အနီးကပ်အမြင်ဖြင့်ရှုမြင်ပြီး ရာထူးအဆင့်အတန်းမရှိသူက အဝေးမြင်ဖြင့် ရှုမြင်သည်ဆိုလျှင် သူတို့နှစ်ဦး၏ အမြင်သည် ကွာဟနေတော့မည်ဖြစ်၏။ လူနှစ်ဦး ရာထူးအဆင့်အတန်းကွာဟမှု ကြီးမားလေလေ အမြင်မတူမှု ကြီးမားလေလေ ဖြစ်တော့၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် တစ်ဖက်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်လူ၏ ရှုထောင့်မှကြည့်ပြီး စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်ခြင်းသည် အကျိုးရှိတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် တစ်ဖက်လူကို သံသယဖြင့်ကြည့်ပါ။ မယုံကြည်ပါနှင့် ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ သို့သော် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ရှုမြင်သုံးသပ်ရာ၌ တစ်ဖက်လူသည် သင်မြင်သလို မြင်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်စေလိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်ရာ သင့်ကိုယ်သင် မေးခွန်းထုတ်ကြည့်ပါ။ “ဒီကိစ္စမှာ သူ့အတွက် ဘာအကျိုးအမြတ်ရှိနေသလဲ”။ သို့မဟုတ် “သူ ဘာကို လိုချင်နေတာလဲ” ဟူသော မေးခွန်းများဖြစ်၏။ သည်မေးခွန်းများ၏ အဖြေကို သင်ခန့်မှန်းလိုရပြီ ဆိုလျှင် သူ့အား သင့်အယူအဆကို တင်ပြရာ၌ ပုံစံတစ်မျိုးပြောင်းပြီး တင်ပြနိုင်အောင် သင်အချိန်ရပြီ ဖြစ်၏။ သူ့ခေါင်းထဲတွင် စိုးမိုးနေသည့်အချက်အလက်များကို သင် အာရုံစိုက်ပြီး ဖြေရှင်းနိုင်မည်။ သူ့အတွက် အရေးမပါ အရာမရောက်သော အချက်အလက်များကို အချိန်ကုန်လှုပ်ပန်းအဖြစ်ခံပြီး တောရမ်းမယ်ဘွဲ့ လျှောက်ပြီး ဖြေရှင်းနေစရာမလိုတော့။

ဥပမာအားဖြင့် သင်သည် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး မန်နေဂျာတစ်ဦးဆိုပါစို့။ သင်က သင်၏ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစခန်းကို စခန်းနှင့်ဆက်နေသည့် ယာမြေဆီသို့ တိုးချဲ့ချင်သည်။ ထိုသို့ တိုးချဲ့ရန် စီမံကိန်းအရာရှိ၏ ခွင့်ပြုချက်ရဖို့ လိုအပ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သင့်အဆိုပြုချက်ကို စီမံကိန်းအရာရှိထံ တင်ပြရမည်။

စီမံကိန်းအရာရှိထံ တင်ပြရာ၌ ဤသို့ တိုးချဲ့ခြင်းကြောင့် ရေရှည်တွင် အသုံးစရိတ် ချွေတာရာရောက်ကြောင်း၊ လုပ်ငန်းအတွက် အကျိုးအမြတ်များလာနိုင်ကြောင်းတို့ကို ဖော်ပြနေရန် အကြောင်းမရှိပေ။ စခန်းကို ယာမြေရှိရာသို့ တိုးချဲ့လိုက်ခြင်းကြောင့် မော်တော်ယာဉ်များ လျင်မြန်သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ စခန်းသည် ထည်ထည်ဝါဝါနှင့် လူအများ အထင်ကြီးလေးစားလာမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ နီးနားဝန်းကျင်ကို ငဲ့ညှာသောအားဖြင့် မော်တော်ယာဉ်များကို လူနေရပ်ကွက်ရှိ လမ်းများပေါ်တွင် ရပ်ထားဖို့ မလိုတော့ကြောင်း စသည့်အချက်များကို စီမံကိန်းအရာရှိက ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားပါလိမ့်မည်။

ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် သင်၏ တင်ပြချက်ကိုမူ ဘဏ္ဍာရေးအရာရှိကသာ စိတ်ဝင်စားပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ စခန်းတိုးချဲ့ရေးအတွက် ငွေချေးရန်လိုအပ်မည်ဆိုပါက ငွေကြေးဆိုင်ရာ တင်ပြချက်များကို သက်ဆိုင်ရာ ဘဏ်သို့သာ တင်ပြရပေမည်။ ငွေကြေးကိစ္စများကို ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာ အရာရှိနှင့် ဘဏ်ကသာ စိတ်ဝင်စားမည်ဖြစ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အခြားလူတစ်ဦး၏ ရှုထောင့်မှ ရှုမြင် သုံးသပ်ကြည့်ရုံဖြင့် မလုံလောက်သည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ သင့်အနေဖြင့် ရှုထောင့်ပြောင်းပြီး ကြည့်ရမကတဲ သင့်ကိုယ်သင် အဆိုပါ အခြားလူဟု ဝင်စားကြည့်ပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ သူ့နေရာတွင် ကိုယ်ဝင်ကြည့်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြည့်ပါ။

သည်နည်းကို စစ်တပ်နှင့် ရဲအဖွဲ့တို့က မကြာမကြာ အသုံးပြုတတ်ကြ၏။ သည်နည်းကို သုံးခြင်းဖြင့် ရန်သူတပ်များ၏ ပရိယာယ်နှင့် လှုပ်ရှားမှုကို ကြိုတင်တွက်ဆနိုင်၏။ ရဲအဖွဲ့အနေဖြင့်လည်း ပြေးလွှားရှောင်တိမ်းနေသည့် တရားခံ၏ စိတ်ကူးနှင့် လားရာလမ်းကြောင်းကို မှန်းဆနိုင်၏။ သည်နည်းကို စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင်လည်း အသုံးပြုရနိုင်ပါသည်။

ဆိုလိုရင်းမှာ အခြားသူတစ်ဦး၏ နေရာတွင် ဝင်ကြည့်ခြင်း၊ အခြားသူတစ်ဦး၏ ရှုထောင့်မှ ဝင်ကြည့်ခြင်းကြောင့် အကြောင်းအရာ တစ်ခုတည်းကိုပင် သင် နှစ်မျိုးမြင်လာနိုင်ကြောင်းပင် ဖြစ်၏။ သင့်အမြင်က တစ်မျိုး၊ သူ့အမြင်က တစ်မျိုး။

ကျွန်တော်တို့ အမြဲတမ်း သတိရနေရမည်မှာ သူ့အနေအထားသည် မိမိအနေအထားနှင့် မတူ။ သို့ဖြစ်ရာ သူက မိမိနှင့်မတူဘဲ တစ်မျိုးစဉ်းစားလိမ့်မည် ဟူသည့်အချက် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံသေအဆင့်အတန်းနှင့် ပြောင်းလဲနိုင်သော အဆင့်အတန်းများ

အခြားသူတစ်ဦး၏ အဆင့်အတန်းကို တိကျစွာဖော်ထုတ်ဖို့ ဆိုသည်မှာ လွယ်ကူသောအလုပ် မဟုတ်ပါ။ ထိုလူ၏ အဆင့်အတန်းသည် အခြေအနေအခါအားလျော်စွာ ပြောင်းလဲနေသည်ဆိုလျှင် ဖော်ထုတ်ရန် ပိုမိုခက်ခဲသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုသို့သော ပြောင်းလဲမှုများသည် တိုးတက်သော ပြောင်းလဲမှု

ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ တစ်လှည့်စီ ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အတက်အကျ ညီနေသော မျဉ်းပြိုင်ပြောင်းလဲမှုမျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အချို့ကိစ္စများတွင် အတက်အကျကို တမင်ဖုံးကွယ်ထားသည့် လုပ်ရပ်များလည်း ရှိ၏။

အဆိုပါ ပြောင်းလဲမှုများကို တစ်မျိုးချင်း ခွဲထုတ် လေ့လာကြည့်ကြပါမည်။

၁။ တိုးတက်သောပြောင်းလဲမှု

ဤပြောင်းလဲမှုမျိုးမှာ သိသာထင်ရှားသည့်အတွက် ဖော်ထုတ်ရန် အလွယ်ကူဆုံးဖြစ်၏။ ကလေးဘဝမှ တိုးတက်လာကာ မိဘဘဝသို့ ပြောင်းလဲလာခြင်း၊ အောက်တန်း စာရေးကလေးအဆင့်မှ မန်နေဂျာအဆင့်သို့ တိုးတက်လာခြင်း စသည့်ဥပမာများသည် တိုးတက်သော ပြောင်းလဲမှုထဲတွင် အကျုံးဝင်ပါသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် တိုးတက်သော ပြောင်းလဲမှု တစ်ဆင့်ရပြီဆိုလျှင် သူ၏ ခံယူချက်သဘောထားများလည်း ပြောင်းလဲလာသည်ကို သင်သတိထားမိပါလိမ့်မည်။

၂။ တစ်လှည့်စီ ပြောင်းလဲမှု

ဤပြောင်းလဲမှုမျိုးမှာ အသိရခက်၏။ တစ်ချိန်တည်းတွင် လူ့သဘာဝကို ဖော်ပြသည့် ပြောင်းလဲမှုမျိုးလည်းဖြစ်ပေသည်။

သိသာထင်ရှားသော ဥပမာမှာ ယာဉ်မောင်းတစ်ဖြစ်လဲ လမ်းလျှောက်သူ ဖြစ်၏။ ယာဉ်မောင်းတစ်ဦးသည် သူ့ကားရှေ့တွင် လမ်းလျှောက်သူတစ်ဦးကို တွေ့ရပါက မော်တော်ကားဟွန်းကို ကျယ်လောင်စွာတီးမည်။ အကြာကြီးတီးမည်။ နောက်ပိုင်း သူကိုယ်တိုင် လမ်းလျှောက်နေစဉ် အခြားယာဉ်မောင်းတစ်ဦးက ဟွန်းရှည်ကြီးတီးပြီး လမ်းဖယ်ခိုင်းလျှင် သူသည် ဧေါသံထွက်လိမ့်မည်။ ဟွန်းရှည်တီးသည့် ယာဉ်မောင်းကို ဆဲလိမ့်မည်။

သို့သော် တစ်လှည့်စံပြောင်းလဲမှုသည် ယခု ဥပမာကဲ့သို့ သိသာ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လွင်ခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဥပမာပြုရလျှင် ဦးမဲသည် ဦးဖြူထံမှ ငွေချေးထား၏။ ဦးဖြူက ချေးငွေကိုပြန်ဆပ်ဖို့ တောင်းဆိုသောအခါ ပြန်မဆပ်နိုင်သေးကြောင်း ပြော၏။ စိတ်ထဲကမူ “အကြွေးဆိုတာ ကိုယ်ပြန်ဆပ်မှ သူ့ရမှာ” ဟု သဘောထား၏။ သို့သော် သူထံမှ ငွေအနည်းအကျဉ်း ယူထားသည့် ဦးနီကိုတွေ့သောအခါ သူ့ငွေကို ပြန်ဆပ်ဖို့ အတင်းအကျပ်တောင်းသည်။ ပြန်မဆပ်လျှင် ဦးနီပိုင် ပစ္စည်းများကို သိမ်းမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လေသည်။

သဘောတူညီမှုရခြင်း

အခြားသူတစ်ဦး၏ ရှုထောင့်မှ ဝင်ကြည့်ပြီး ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဖြစ်နိုင်လျှင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိမည့် သဘောတူညီချက်ကို ရရန်ဖြစ်၏။ ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံ မတူမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသည့် အငြင်းပွားမှုများတွင် ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံများ ဖလှယ်ရေးသာ ဖြစ်သင့်၏။ တစ်ဦးက တစ်ဦးကို အသိပေးဖလှယ်သည့် ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံများကို နှစ်ဦးပေါင်းပြီး စစ်ဆေးခြင်း၊ ပြန်လှန် ဆန်းစစ်ခြင်း ပြုသင့်၏။ ထိုသို့ ဝေဖန်ဆန်းစစ်ခြင်းကို နှစ်ဦးစလုံး လက်ခံနိုင် သည့် သဘောတူညီချက်တစ်ခု ရသည့်တိုင် ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။

အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူးအဆင့်အတန်း ကွာခြားမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ပဋိပက္ခများကိုမူ စုံညီသဘောတူချက် ရအောင်ယူပြီး ဖြေရှင်းဖို့မလွယ်ပေ။ ထိုသို့ စုံညီသဘောတူချက် ရအောင်ယူမည်ဆိုလျှင် တစ်ဦးဦးက မိမိလက် အဆင့်ကို လျှော့ချမှ၊ သို့မဟုတ် စွန့်လွှတ်မှ ရမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ထိုသို့ သဘောသဘာဝရှိသည့် ကွာဟချက်များကို စေ့စပ် ညှိနှိုင်းသည့် နည်းဖြင့် ဖြေရှင်းရလေ့ရှိ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ သင်ကလည်း သင့်ဘက်က

ရည်းနည်းလျှော့၊ သူကလည်း သူဘက်က နည်းနည်းလျှော့ခြင်းဖြင့် အပေးအယူ လုပ်ပြီး ဖြေရှင်းခြင်းပင်။ ထိုသို့ လျှော့လိုက်ရသည့်အတွက် ဘယ်သူမျှ အကြီးအကျယ် ထိခိုက်နစ်နာစရာမလို။ အနစ်နာခံစရာလည်းမလို။ ကိုယ့်ဘက်က ကိုယ်ဦးစားပေးချင်သည့်အချက်ကို အရယူနိုင်သလို သူဘက်က သူဦးစားပေး ချင်သည့်အချက်ကို အရယူနိုင်ပါသည်။

သည်နေရာတွင်လည်း တစ်ဖက်သား၏ ရှုထောင့်မှဝင်ပြီး ဝေဖန်သုံးသပ် ကြည့်ခြင်းသည် အကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ကိုယ်ချင်းစာကြည့်သည့်အတွက် တစ်ဖက်လူက ဘာကို အလေးထားသည်၊ သူ့အတွက် ဘာက အရေးကြီး သည်ဆိုသည်ကို မိမိက ကြိုတင် တွက်ဆ၍ရနိုင်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူက အလွန်တန်ဖိုးထားပြီး သူ့အတွက်အရေးပါနေသည့် ကိစ္စတစ်ခုသည် မိမိအတွက် ဘာမျှ မဖြစ်လောက်သည့်ကိစ္စ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမည်။ ထိုအတူ မိမိအတွက် အရေးကြီးသည့်ကိစ္စတစ်ခုသည် သူ့အတွက် အသေးအဖွဲ ဖြစ်ချင် ဖြစ်နေပေမည်။

ထိုအနေအထားမျိုး ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် တစ်ဖက်သား၏ အကြိုက်ကို လည်း လိုက်လျောလိုက်ပါ။ ပြီးတော့ မိမိအကြိုက်ကိုလည်း အရယူနိုင် အောင် ညှိနှိုင်းပါ။ ဤသို့ဖြင့် အောင်မြင်သော သဘောတူချက်တစ်ခုကို ရယူနိုင်ပါသည်။

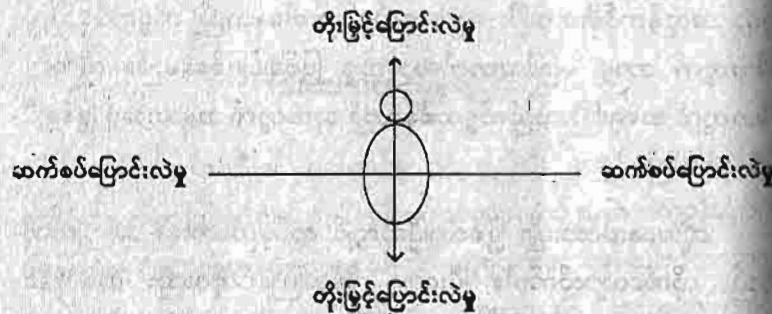
စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုအပေါ် အုပ်စုများ၏ လွှမ်းမိုးမှု

ကျွန်တော်တို့ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့် အနီးကပ်ကြုံတွေ့ ဆက်ဆံ ရသည့်အခါ ပေါ်ပေါက်လာသော အယူအဆ ကွဲပြားမှုများအကြောင်း လေ့လာခဲ့ကြပြီ။

ယခု ကျွန်တော်တို့ အယူအဆ ကွဲပြားမှုများအကြောင်းကို ပိုမို ကျယ်ပြန့်စွာ လေ့လာကြည့်ဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။ လူတစ်ဦးသည် အခြား လူအမျိုးမျိုး စိတ်အဖုံဖုံနှင့် ထိတွေ့ ဆက်ဆံရသောအခါ သူတို့က ထိုလူ၏

စဉ်းစားဖွားခေါ်မှုအပေါ် မည်သို့မည်ပုံ လွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်းကို လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အကြောင်းအရာတစ်ခုအပေါ် လူနှစ်ဦး၏ အမြင်သည် 'တောင်ဝင်ရိုးစွန်းနှင့် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း' လို ကွာခြားနေသည်ဟု တင်စားပြောတတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတင်စားချက်ကိုပင် အသုံးပြု၍ အယူအဆကွဲပြားမှုများ မည်သို့ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်ကို တင်ပြလိုပါသည်။ ထိုသို့တင်ပြရာတွင် တောင်၊ မြောက် ဝင်ရိုးကို 'တိုးမြှင့်ပြောင်းလဲမှုများ' အဖြစ် ဖော်ပြပြီး အရှေ့၊ အနောက် ဝင်ရိုးကို 'ဆက်စပ်ပြောင်းလဲမှုများ' အဖြစ် ဖော်ပြပါမည်။

တိုးမြှင့်ပြောင်းလဲမှုများ

လူသားများတွင် မွေးရာပါ ဆန္ဒတစ်ခုရှိသည်။ ၎င်းဆန္ဒမှာ မိမိတစ်ဦးတည်း ရပ်တည်လိုခြင်းကော အုပ်စုတစ်စုတွင် ပါဝင် ရပ်တည်လိုခြင်းပါ ရောထွေးနေသည့် ဆန္ဒဖြစ်၏။ ထိုသို့ရောထွေးပြီး ဝိရောဓိ ဖြစ်နေခြင်းမှာ မိမိ၏ ပုဂ္ဂလိကအတွေးအမြင် အယူအဆများကို ဖော်ထုတ်တင်ပြဖို့ လိုအပ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အုပ်စုတစ်ခု၌ ပါဝင်ပတ်သက်လိုခြင်းမှာ မိမိ ရှင်သန်ရပ်တည်ရေးနှင့် အုပ်စုအကာအကွယ်ကို လိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ လူတစ်ဦးသည် အုပ်စုတစ်စုတွင် ပါဝင်ပတ်သက်နေသည့်အတွက်

ပူလတ်တလော ဆက်ဆံနေရသူများအပေါ် တည်မှီပြီး သူ၏အတွေးအမြင်အယူအဆများ အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလာနိုင်လေသည်။

ဥပမာအဖြစ် ဘောလုံးအသင်း တစ်သင်းအား ထောက်ခံ အားပေးခြင်းကို ကြည့်ပါ။ သင့်စိတ်ထဲတွင် သင်အကြိုက်ဆုံး ဘောလုံးအသင်း တစ်သင်းရှိပါလိမ့်မည်။ ယှဉ်ပြိုင်ပြိုင်ဆိုင်ဆိုင်သူများ ရှိလာလျှင် သင်က သင့်စိတ်ကြိုက် ဘောလုံးအသင်းဘက်မှ ကာကွယ် ပြောဆိုမည်သာ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ အောက်ဖော်ပြပါ သဘောထား အဆင့်ဆင့်ကို ကြည့်ပါ။ ပြီးတော့ ငြင်းခုံချက် မည်သို့ ပြောင်းလဲ သွားသည်ကို သတိထားကြည့်ပါ။ ဘယ်အချက်ကို သင် သဘောတူပြီး ဘယ်အချက်ကို သဘောမတူနိုင်သည်ကိုလည်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

အောက်ပါတင်ပြချက်များမှာ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း ဘောလုံးပြိုင်ပွဲတစ်ခုတွင် မန္တလေးတိုင်းအသင်းကို အားပေးသူတစ်ဦး၏ သဘောထားများ ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ ကျုပ်ကတော့ မန္တလေးတိုင်းအသင်းကို ကြိုက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အကောင်းဆုံး အသင်းခိုလို့ပဲ။
- ၂။ မန္တလေးတိုင်းအသင်းက ရန်ကုန်တိုင်းအသင်းထက် ကောင်းတယ်။
- ၃။ မန္တလေးနဲ့ ရန်ကုန်က ဧရာဝတီတိုင်းအသင်းနဲ့ ပဲခူးတိုင်းအသင်းထက် ကောင်းတယ်။
- ၄။ မန္တလေး၊ ရန်ကုန်၊ ဧရာဝတီနဲ့ ပဲခူးတို့က ရှမ်းပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်တို့ထက် ကောင်းတယ်။
- ၅။ တိုင်းအသင်းတွေက ပြည်နယ်အသင်းတွေထက် ကောင်းတယ်။
- ၆။ အထက်ပိုင်း ပြည်နယ်အသင်းတွေက အောက်ပိုင်း ပြည်နယ်အသင်းတွေထက် ကောင်းတယ်။
- ၇။ ... စသည် စသည်ဖြင့်။

မြတ်ငြိမ်း

အထက်ဖော်ပြပါ သဘောထားများအရဆိုလျှင် ထိုလူက မန္တလေးတိုင်း အသင်းကိုသာ အထင်အကြီးဆုံးဖြစ်နေ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်တိုင်းအသင်းကို ကောင်းသည်ဟု မြှော့မည်လား၊ မကောင်းဘူးဟု ပြောမည်လား ဆိုသည့် အချက်မှာ ထိုလူနှင့်စကားပြောသူ အပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။ သူနှင့် စကားပြောသူက ရန်ကုန်တိုင်း အသင်းကို ကြိုက်နေသူဖြစ်လျှင် သူတို့နှစ်ဦး ငြင်းကြခုံကြရမည်။ ထိုသို့ ငြင်းရင်းခုံရင်း တစ်ဖက်လူက ကျိုးကြောင်း ခိုင်လုံစွာ ပြောနိုင်သည့်အတွက် ပထမလူသည် မန္တလေးအသင်းကို ကြိုက်နေရာမှ ရန်ကုန်အသင်းကို ကြိုက်သွားရန် အလားအလာရှိ၏။ ဘာကြောင့်ဆို သူသည် နဂိုကပင် မန္တလေးအသင်းပြီးလျှင် ရန်ကုန်အသင်းကို ကြိုက်နေသော ကြောင့်ပင်။

အကယ်၍ ဒုတိယလူက ရန်ကုန်အသင်းကို မကြိုက်ကြောင်း ပြောလာ လျှင်လည်း ပထမလူက ရန်ကုန်အသင်း ကောင်းကြောင်း ခုခံကာကွယ်မည်သာ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ အထက်တွင် ဖော်ပြသကဲ့သို့ မူလကပင် ရန်ကုန်အသင်းကို ကြိုက်သင့်သလောက် ကြိုက်နေသောကြောင့်ပင်။

ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေး၊ နိုင်ငံရေးကိစ္စများအကြောင်း ဆွေးနွေး ငြင်းခုံရာတွင်လည်း အဆိုပါအခြေခံသဘောထားကိုပင် အသုံးပြုကြပါသည်။

လူတစ်ဦး တစ်ယောက်၏ အတွေးအခေါ် အနိမ့်အမြင့်ကို ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများက ပြဋ္ဌာန်း ဆုံးဖြတ် ပါသည်။ အကယ်၍ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများ ပြောင်းလဲလျှင် သူ့အတွေးအခေါ် အနိမ့်အမြင့်လည်း ပြောင်းလဲမည်ဖြစ်၏။

ဥပမာ အလုပ်သမားသမဂ္ဂ တစ်ခုအတွင်း အယူအဆကွဲပြားမှုများကို ကြည့်ပါ။ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ ထိုအလုပ်သမားသမဂ္ဂ လက်အောက်ရှိ ဌာနခွဲဆိုင်ရာ အစည်းအဝေးများတွင် သဘောထားကွဲပြားမှု သူနိုင် ငါနိုင် အကြိတ်အနယ်ငြင်းခုံကြ၏။ သို့သော် ထိုအကြောင်းကိစ္စကို ပတ်သက်၍ပင် အခြားအလုပ်သမား သမဂ္ဂတစ်ခုနှင့် ထိပ်တိုက်တွေ့ရသောအခါ

နဂိုက မိမိတို့ချင်း မသင့်မြတ်မှု၊ သဘောထားကွဲပြားမှုများကို အသာမျှသိပ်ထားပြီး တစ်ဖက်မှ သမဂ္ဂကိုသာ ဦးတည်တိုက်ခိုက်တော့၏။

တစ်ဖန် ထိုသို့သော အလုပ်သမားသမဂ္ဂတွေ စုပေါင်းထားသည့် ဗဟိုအလုပ်သမားသမဂ္ဂသို့ အဆိုတင်သွင်းရတော့မည် ဆိုသောအခါ စောစောက မပြေလည်မှုများကို ဘေးချိတ်ထားပြီး အဆိုတစ်ရပ်တည်းကိုသာ တစ်စိတ် တစ်ဝမ်းတည်း တင်ကြတော့၏။

ထိုသို့တင်လာသည့်အဆိုကို ဗဟိုသမဂ္ဂတွင် ဆွေးနွေးရာ၌ အလုပ် အမှုဆောင် အဖွဲ့အတွင်း အယူအဆအမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေ၏။ သို့သော် အစိုးရထံတွင် တောင်းဆိုချက်တင်သောအခါ မူလသဘောထားကွဲပြားမှုများကို နောက်တန်းပို့ပြီး တစ်သွေး တစ်သံ တစ်မိန့်ဖြင့် တောင်းဆိုကြလေသည်။

သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားများ၏ သြဇာလွှမ်းမိုးမှု လျော့နည်း သွားသည်နှင့် အောက်ခြေအဆင့် သဘောကွဲပြားမှုများသည် ပြန်ပေါ်လာတတ် လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် 'သွေးခွဲအုပ်ချုပ်' သည့်စနစ် ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။ လူတွေသည် သူတို့၏ အယူအဆကွဲပြားမှုများကို ဘေးချိတ်ပြီး တစ်စည်း တစ်လုံးတည်း ပူးပေါင်းကာ အကျိုးတူစီးပွားအတွက် တိုက်ခိုက်လေ့ရှိ၏။ အဆိုပါ စည်းလုံးမှုအင်အားကို ဖြိုခွဲရန်အတွက် ပေါင်းစည်းထားသော အင်အားစုများ၏ အခြေခံမတူညီမှုများကို မီးမောင်းထိုးပြသည့်နည်းကို အသုံးပြုကြလေသည်။ တစ်နည်းဆိုသော် အချင်းချင်း ရန်တိုက်ပေးသည့်စနစ်ကို အသုံးပြုခြင်းဖြစ်၏။

ဆက်စပ်ပြောင်းလဲမှုများ (အရှေ့၊ အနောက်ဝင်ရိုး)

လူတိုင်း လူတိုင်းသည် မိမိနှင့် ကိုက်ညီမည့် မျိုးတူအုပ်စု များတွင်းကာ မျိုးမတူအုပ်စုများတွင်ပါ ဝါဝင်၏။ ထို့နောက် ထိုအုပ်စုဝင်များ၏ အသွေးအခေါ် များကိုပင် သြဇာလွှမ်းမိုးနိုင်၏။

ဥပမာအဖြစ် အောက်ဖော်ပြပါ သိသာခြားနားသော အုပ်စုများကို လေ့လာကြည့်ပါ။ ထို့နောက် သင်သည် မည်သည့်အုပ်စုဝင် ဖြစ်နေသည်ကို မှတ်သားပါ။

- ၁။ လိင်- ကျား/မ
- ၂။ အသက်အရွယ်- ဆယ်ကျော်သက်၊ လူရွယ်၊ လူလတ်၊ လူကြီး
- ၃။ ကားမောင်းတတ်သူ/ ကားမမောင်းတတ်သူ
- ၄။ ဆေးလိပ်သောက်သူ/ ဆေးလိပ်မသောက်သူ
- ၅။ အားကစားသမား/ အားကစားသမားမဟုတ်
- ၆။ ဥပုသ်မှန်မှန်စောင့်သူ/ ဥပုသ်မစောင့်
- ၇။ ညာသန်/ ဘယ်သန်
- ၈။ မိဘ/ သားသမီးမရှိ

အထက်ပါ အုပ်စုငယ်ကလေးများတွင် သင် ဘယ်အုပ်စုတွေမှာ ပါဝင်ပါသလဲ။ သင်ပါဝင်သည့် အုပ်စုကွဲများနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသူ အရေအတွက် သိပ်များနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ သင်သည် အခြားသူ တစ်ဦး တစ်ယောက်နှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရသောအခါ သင်တို့နှစ်ယောက်တွင် တူညီသောအချက်များရှိသလို မတူညီသော အချက်များကိုလည်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ တူညီသော စိတ်ဝင်စားမှုများရှိသလို မတူညီသော စိတ်ဝင်စားမှုများလည်း ရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ စိတ်ဝင်စားမှုချင်း မတူညီသည့်အတွက် ဘယ်သူ့အကျိုးကိုမျှ မထိခိုက်နိုင်ပါ။ ထို့ပြင် သင်တို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံရေးသည်လည်း ပျက်သွားစရာအကြောင်းမရှိပါ။

မည်သို့ဖြစ်စေ ထိုသို့ စိတ်ဝင်စားမှုချင်း မတူခြင်းသည် ပဋိပက္ခအဖြစ် အချိန်မရွေးဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ တစ်ဦးဦးက ပဋိပက္ခလမ်းကြောင်းကို ရွေးချယ်သောကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများက လှုံ့ဆော်သောကြောင့်ဖြစ်စေ သင်တို့နှစ်ဦး ထိပ်တိုက်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင်ပင်

တို့နှစ်ဦးစလုံး ကိုယ့်အုပ်စု၏ အကျိုးစီးပွားကို ကိုယ်ကာကွယ်ကြမည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုအနေအထားမျိုးသို့ ရောက်နေလျှင် တစ်ဖက်လူ၏ အတွေးအမြင်ကို မိမိက သိရှိနားလည်နေခြင်းသည် တစ်ပန်းသာပါသည်။ သို့မှ သူနှင့် သဘောတူညီချက်ရအောင် အပေးအယူလုပ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။

သို့သော် လူတစ်ဦးသည် မိမိပါဝင်သည့် အုပ်စုအပေါ် သစ္စာစောင့်သိ ရိုင်းပင်းလွန်း အားကြီးသည့်အနေအထားမျိုးလည်း မကြာမကြာ တွေ့ရ၏။ ထိုအခါ သူ့ဘက်ကလည်း မလျှော့နိုင်၊ ကိုယ့်ဘက်ကလည်း မလျှော့နိုင်ဖြစ်ပြီး စေ့စပ်ညှိနှိုင်း၍မရဘဲ ဖြစ်နေတတ်၏။ ထိုအခြေအနေမျိုးတွင် ဆက်လက်ငြင်းခုံနေပါက ကွာဟချက်တွေ ပိုမိုများပြားလာပြီး ပဋိပက္ခသာ ပိုမိုပြင်းထန်လာ တတ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ဆက်လက်ဆွေးနွေးနေခြင်းသည် အကျိုးမရှိ ဖြစ်နိုင်လေ သည်။

အုပ်စုများသည် အမြဲတမ်း သိသာ မြင်သာလောက်အောင် ကွဲပြား မနေပါ။ သို့သော် အုပ်စုများသည် ဖွဲ့တည်လိုက်၊ ပျက်သွားပြီး အသစ်တစ်မျိုး ပေါ်လာလိုက်ဖြင့် မပြတ်ပြောင်းလဲနေတတ်၏။ ဥပမာပြရသော် ရောင်စုံ ကွက်ဖော် မှန်ပြောင်းနှင့်တူပါသည်။ ယခု ကြည့်နေခိုက် ရောင်စုံပန်းကွက် ပုံစံတစ်မျိုး ပေါ်နေ၏။ နောက်တစ်ခဏတွင် မှန်ပြောင်းကို လှုပ်ရှားလိုက်သော အခါ ရောင်စုံပန်းကွက်တွေ တစ်မျိုးပြောင်းသွားပြန်၏။ မည်သို့ ပြောင်းလဲနေ သည်ဖြစ်စေ ပုံစံတစ်မျိုးတော့ အမြဲပေါ်နေပါသည်။

လူတွေကို ကြုံလျှင် ကြုံသလို လေ့လာကြည့်ပါ။ သူတို့ အာရုံစူးစိုက်ပြီး ပြောသည့် အကြောင်းအရာ ပြောင်းလဲသွားသည်နှင့်အမျှ သူတို့၏ မဟာမိတ် များ၊ သို့မဟုတ် သူတို့၏ အကြိုက်များလည်း ပြောင်းလဲနေကြောင်း တွေ့ရပါ လိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဆွေးနွေးစွဲတစ်ခု၊ သို့မဟုတ် အကြိတ်အနယ် ငြင်းခုံမှုသည် စကားဝိုင်းတစ်ခုတွင် သင့်ဘက်က အားနည်းနေသည်၊ သို့မဟုတ် အရေးနိမ့် နေသည်ဆိုပါစို့။ သင့်အမြင်၊ သင့်အယူအဆကို ဆန့်ကျင်ဘက်အုပ်စုက

လက်ခံလာမည့် အနေအထားလည်း မရှိတော့ဘူးဆိုပါစို့။ ထိုအနေအထားမျိုး ဖြစ်လာလျှင် စကားဝိုင်းတွင် အဓိက အာရုံစိုက်ပြီး ပြောနေသည့် အကြောင်း အရာကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ ပြောင်းပစ်ပါ။ စကားအကြောင်းအရာ ပြောင်းသွားခြင်းအားဖြင့် သင်သည် အရေးသာသည့်ဘက်သို့ ရောက်သွားနိုင်ပါသည်။ တစ်နည်းဆိုသော် သင့်ဘက်က ထောက်ခံသူ များပြားလာနိုင်ပါသည်။

အဆိုပါ မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုဝါဒသည် အလွှာ၊ အဆင့်အားလုံးတွင် သုံး၍ရ၏။ ဥပမာ အိုလံပစ် အားကစားပွဲတော်တွင် အဓိကအားကစားနည်း အချို့ကို ဝင်မပြိုင်ဘဲ သပိတ်မှောက်သည့် နည်းပရိယာယ်ကို လေ့လာကြည့်ပါ။ နိုင်ငံကြီး တစ်နိုင်ငံက အခြားနိုင်ငံတစ်ခုကို သိက္ခာကျရာကျကြောင်း ပြောဆို ပြုမူထား၏။ သို့သော် စွပ်စွဲမှုက မတရားပြင်းထန်လှသည်မဟုတ်။ အစွပ်စွဲခံရသည့်နိုင်ငံ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းအထိ မဆိုးရွား။ မည်သို့ဖြစ်စေ စွပ်စွဲခံနိုင်ငံက ထိုကိစ္စကို အကြောင်းပြုပြီး အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်မပြိုင်ဟု သပိတ်မှောက်၏။ စွပ်စွဲသည့်နိုင်ငံကြီးမှ အားကစားသမားများနှင့်အတူ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းမပြုဟု ဆုံးဖြတ်၏။ ထိုသို့ သပိတ်မှောက်သည့်အတွက် စွပ်စွဲသည့် နိုင်ငံကြီးက တောင်းပန်လိမ့်မည်မဟုတ်။ တောင်းပန်မည် မဟုတ်ကြောင်းလည်း သိထားသည်။ သို့သော် ထိုသို့ သပိတ်မှောက်ခြင်းဖြင့် မဟာမိတ်တွေ စုစည်း လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ မိမိနှင့် မကင်းရာ မကင်းကြောင်းနိုင်ငံများ၊ စွပ်စွဲသည့် နိုင်ငံကြီးကို မလိုလားသော နိုင်ငံများက အင်အားစုတစ်ခုဖွဲ့ပြီး သပိတ်မှောက် ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲကြတော့၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် စွပ်စွဲသည့် နိုင်ငံကြီး ဘက်မှ ရိုင်းပင်းသူများကလည်း နိုင်ငံကြီးဘက်မှ ဝင်ရောက် ရပ်တည်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

စွပ်စွဲသည့် နိုင်ငံကြီးအုပ်စုက အိုလံပစ် အားကစားပွဲသည် သန့်ရှင်းသော အားကစားပြိုင်ပွဲသာ ဖြစ်သင့်ကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးနှင့် မရောထွေးသင့်ကြောင်း ထို့ကြောင့် အားကစားကိစ္စကိုသာ ဦးစားပေး စဉ်းစားသင့်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အားကစားဘက်သို့ အာရုံပြောင်းလာအောင် အားထုတ်ကြပေမည်။

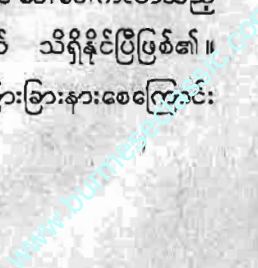
ထိုအခါ သပိတ်မှောက်အုပ်စုမှ တစ်နိုင်ငံ၊ နှစ်နိုင်ငံက စိတ်ပြောင်းပြီး သပိတ်မှောက်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်ကောင်း စွန့်လွှတ်ကြပေမည်။ သို့သော် မူလနိုင်ငံကတော့ သပိတ်လက်နက်ကို ဆက်လက် ကိုင်စွဲမည်သာဖြစ်၏။ ဤကား အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေးတွင် ကိုင်စွဲရန် အလွန်လွယ်ကူသော လက်နက်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက် ထောင်ထဲမှ တစ်ခုခုကို ရွေးထုတ်အကြောင်းပြုဖို့ လွယ်ကူသောကြောင့်ပင်။ ထို့ပြင် အိုလံပစ်ပွဲတွင် သပိတ်မှောက်သောကြောင့် မိမိနိုင်ငံ၏ ပုံမှန်ကုန်သွယ်ရေး၊ စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးတို့ မထိခိုက်နိုင်။ မိမိဘက်က အနစ်နာခံရသည်မှာ အားကစားသမားများရှိ၏။ ပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်မခွင့်ရသည့်အတွက် အားကစားသမား များမှာ နစ်နာရလေသည်။

အကယ်၍ ကမ္ဘာအားကစား မောင်မယ်များသည် နိုင်ငံရေးသမားများ၏ သေးသိမ်သော ငါတကောကောမှုများကို ဥပေက္ခာပြုမည်၊ မိမိတို့၏ အာရုံ စူးစိုက်ရာ အားကစားကိစ္စကိုသာ ဦးစားပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်မည်ဆိုလျှင် ထွက်ပေါ် လာမည့် အဖြေသည် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပေမည်။

ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၊ အုပ်စုတစ်စု၏ အတွေးအခေါ် အယူအဆများသည် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ ပြောင်းလဲသည်နှင့်အမျှ လိုက်လံ ပြောင်းလဲနေသည်ဟု ဆိုရခြင်းပင်။

နိဂုံး

ယခုအခါ အခြားသူများနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရာတွင် ပေါ်ပေါက်လာသည့် အငြင်းပွားမှု၏ အကြောင်းရင်းများကို သင် ဖော်ထုတ် သိရှိနိုင်ပြီဖြစ်၏။ အဆင့်အတန်း ကွာခြားမှုက စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ကွဲပြားခြားနားစေကြောင်း လည်း သင် သိရှိလာပြီဖြစ်၏။

မြတ်ငြိမ်း

သည်လို သိနားလည်လာသည့်အတွက် သင့်အနေဖြင့် သင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အောင်မြင်အောင် မည်သို့လုပ်ရမည်ကို နည်းလမ်းရှာနိုင်လာ၏။ သို့မဟုတ် ပဋိပက္ခကို ရှောင်ရှားနိုင်လာ၏။ သို့မဟုတ် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိမည့် သဘောတူညီချက်ရအောင် အခွင့်အလမ်းများ ရှာတတ်လာမည်ဖြစ်၏။ သို့သော် အခက်အခဲတွေ့တော့ ရှိနေဦးမည်သာ။ သည်တော့ သဘောထားကွဲများ အကြောင်း ဆက်လက် လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

(၂၁)

ခဏ်းများက အိန္ဒိယထိတောက်ကီး ၃

၃။ အေ၊ ဘီ၊ စီ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်း

ဦးနှောက်တစ်ခုသည် ဘယ်ခြမ်း၊ ညာခြမ်းဟူ၍ နှစ်ခြမ်းပေါင်းထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းအသိ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးနှောက်၏ ညာဘက်ခြမ်းသည် ခြပ်မဲ့၊ သို့မဟုတ် ဝတ္ထုမဲ့၊ သို့မဟုတ် စိတ္တဇဆန်သော စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ၊ အယူအဆများ၊ ခံစားချက်များနှင့် အနုပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ရသခံစားမှုများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်၏။ ဦးနှောက်၏ဘယ်ဘက်ခြမ်းကမူ ယုတ္တိဗေဒ (ကြောင်းကျိုး ဆီလျော်စွာ စဉ်းစားသည့်ပညာ)၊ အချက်အလက်များ၊ တိကျသေချာသော အယူအဆများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်၏။

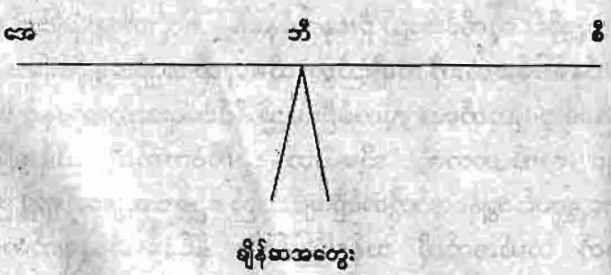
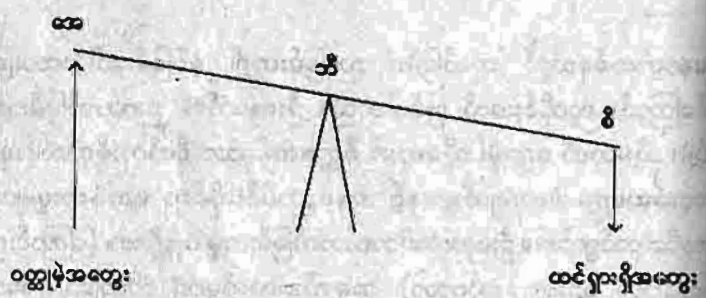
လူတိုင်း လူတိုင်းသည် ဦးနှောက်နှစ်ခြမ်းစလုံးကိုအသုံးပြု၏။ သို့တိုင် ဦးနှောက်နှစ်ခြမ်းစလုံးကို အချိုးညီစွာ၊ သို့မဟုတ် အညီအမျှပိုင်းခြား အသုံးပြု နေသည်တော့ မဟုတ်ပေ။ လူတစ်ဦးသည် နိုင်ငံရေးအယူအဆနှင့် ပတ်သက် လာလျှင် လက်ယာဘက်၊ သို့မဟုတ် လက်ဝဲဘက်သို့ ယိမ်းစမြဲဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် ကျွန်တော်တို့တစ်ဦးချင်းသည် စဉ်းစားတွေးခေါ်ရာ၌ ညာဘက်၊ သို့မဟုတ် ဘယ်ဘက်ကို သန်စမြဲဖြစ်၏။ နိုင်ငံရေးခံယူချက်တစ်ခုသည်

အချိန်ကာလအလိုက် ပြောင်းလဲကောင်း ပြောင်းလဲနေမည်။ အကြောင်းအရာ တစ်ခုချင်းပေါ်မူတည်ပြီး ပြောင်းလဲနေမည်ဖြစ်၏။

လူများစုကမူ ညာခြမ်းသို့လည်း မရောက်၊ ဘယ်ခြမ်းသို့လည်း မရောက်ဘဲ အလယ်အလတ်တစ်နေရာရာမှနေပြီး စဉ်းစား တွေးခေါ်တတ်ကြ၏။ ထိုနေရာမှ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းအားဖြင့် ဦးနှောက် နှစ်ခြမ်းစလုံးကို ချင့်ချိန်မျှတစွာ အသုံးချနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

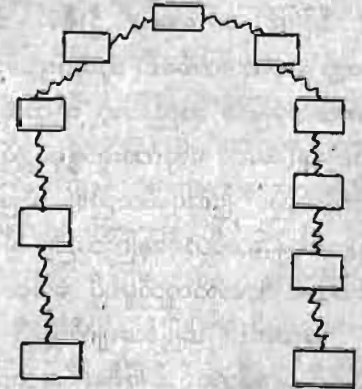
မည်သို့ဖြစ်စေ အချို့သူများမှာမူ တစ်ဖက်ဖက်ကို သန်နေကြောင်း သူတို့၏ အကျင့်စရိုက်များက ဖော်ပြနေပါသည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အစွန်းနှစ်ဖက်ကို ဖော်ပြပါမည်။ တစ်ဖက်တွင် ဝတ္ထုမဲ့အတွေး (အေ)ရှိပြီး ကျန်တစ်ဖက်တွင် ထင်ရှားရှိအတွေး (စီ)ရှိ၏။ အလယ်တွင်မူ ချိန်ဆအတွေး (ဘီ) ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အေ၊ ဘီ၊ စီ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဟု အမှတ်သညာပြုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအတွေး သုံးမျိုးကို ချိန်ခွင်နှင့်တင်စားပြီး ပုံဖော်ပြလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ပေမည်။

စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အတော်များများသည် အလယ်ဗဟို ခန်းကျင်၊ သို့မဟုတ် ချိန်ဆအတွေးဝန်းကျင်တွင်သာ ဖြစ်ပေါ်လေ့ ရှိ၏။ သို့သော် ထိုအနေအထားကို အားထုတ်ပြုပြင် ပြောင်းလဲ၍ ရနိုင်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို ကထောက်အကူပြုစေရန် စဉ်းစား တွေးခေါ်မှု အစွန်းနှစ်ဖက်ကို ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြပါမည်။

စာစောပိုင်းက ကျွန်တော်တို့ အသုံးပြုခဲ့သည့် သရုပ်ဖော်ပုံ ကိုပင် အသုံးပြုထားပါသည်။ ဝတ္ထုမဲ့အတွေးသမားသည် ခြပ်ဖရိုသော မျဉ်းတွန်းများပေါ်တွင် အလေး ထားမည်။ ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားက ခြပ်ဖရိုသော အတွေးကွက်များပေါ်တွင် အား ထားမည်။

လူနှစ်ဦးတွင် အထက်ဖော်ပြပါပုံစံအတိုင်း ဆင်တူသော အတွေးအိမ် များရှိသည် ဆိုပါစို့။ သို့သော် တစ်ဦးက လက်တွေ့ဆန်သော ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားဖြစ်နေပြီး ကျန်တစ်ဦးက စိတ္တဇဆန်သော ဝတ္ထုမဲ့အတွေးသမား ဖြစ်နေလျှင် သူတို့နှစ်ဦးသည် အတွေးအမြင် တူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ဥပမာအဖြစ် အောက်ပါ ဇာတ်လမ်းကလေးကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဦးစီသည် ရေခဲပုံးနေသောရေကန်တစ်ခုထဲသို့ ကျွဲကျသွား၏။ အပေါ်ယံ ရေခဲထူသည် သူ့ကိုယ်အလေးချိန်ကို ခံနိုင်မည်ထင်ပြီး တက်နင်းကြည့်ရာမှ ရေခဲထူကွဲပြီး အပေါက်ဖြစ်သွားသည့် အထဲသို့ ကျသွားခြင်းဖြစ်၏။ သူနှင့် အဖော်ပါလာသည့် ဒေါ်အေက သည်လို ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ဦးစီကိုလည်း ကြိုတင် သတိပေးခဲ့၏။ သို့သော် မရ။ ယခု ဦးစီ ရေခဲတွင်းထဲ ကျကျနေပြီ။ ခေါင်းပိုင်းလောက်ပဲ ပေါ်နေသည်။

ဦးစီက ဒေါ်အေအား အကူအညီတောင်းသည်။ ဒေါ်အေက ဦးစီ၏ အနေအထားကို မြင်သည်။ တွေ့သည်။ သို့သော် မည်သို့ကူညီရမည်ကို

မြတ်ငြိမ်း

ချက်ချင်းစဉ်းစား၍မရ။ ဦးစီက အနီးအနားရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် တွဲလောင်း ကျနေသည့် ကြိုးကိုမြင်သည်။ ထိုကြိုးကိုဖြေပြီး ထိုကြိုးဖြင့် မိမိအား ဆွဲတင်ရန် ဒေါ်အေကို မြောသည်။ ဒေါ်အေက ထိုသို့မလုပ်ချင်။ တွန့်ဆုတ်နေသည်။ ကြိုးကိုပစ်ပေးပြီး ဦးစီကိုဆွဲတင်ရင်း သူပါ ရေခဲတွင်းထဲကျသွားမှာ စိုးရိမ်သည်။

သို့ဖြင့် ဒေါ်အေက ဦးစီ၏ အကြံပေးချက်ကို လျစ်လျူရှုသည်။ ပြီးတော့ လှေကားတစ်စင်း သူသွားရှာမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ဦးစီက လှေကားကိုမမြင်။ သည်တော့ သူ့ထံသို့ ကြိုးကိုသာ ပစ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုသည်။ ဒေါ်အေက လှေကားရှာဖို့မှလွဲပြီး မမြော။ ကြိုးယူပေးဖို့ တောင်းဆိုသည်ကိုလည်း ငြင်းပယ်သည်။ သို့ဖြင့် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အပြန်အလှန် အော်ဟစ်နေကြသည်။ ထိုသို့ အော်ဟစ် အပြစ်တင်လေ သူတို့ နှစ်ယောက် သဘောတူညီမှုရဖို့ ဝေးလေဖြစ်နေတော့၏။

အထက်ပါ အပြစ်အပျက်ကဲ့သို့ အမြင်ကွဲမှု တိတိကျကျ မဖြစ်ပေါ်သည့်တိုင် နေ့စဉ်ဘဝတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် သဘောကွဲမှုများမှာ ထိုနည်းနှင့်နှိုင်း ဖြစ်ပေသည်။ အမြင်ကွဲမှုအတွက် အငြင်းပွားနေခြင်းမရှိ။ အဖြေတစ်ခု ရှာဖွေနေဖို့လည်းမလို။ သို့သော် စိတ္တဓာတ်သော ဝတ္ထုမဲ့အတွေးအမြင်နှင့် လက်တွေ့ဆန်သော ထင်ရှားရှိ အတွေးအမြင်သည် တပြေးညီမရှိ။ ညီညွတ်မှု ရရန် တူညီသောအခြေခံမရှိ။

အထက်ဖော်ပြပါဇာတ်လမ်းတွင် လက်တွေ့ဆန်သောဦးစီက သူ့မျက်စိဖြင့် မြင်တွေ့ရသည့် အချက်အလက်များပေါ် အမှီပြုပြီး ပြဿနာကို ဖြေရှင်းလိုသည်။ ကြောင်းကျိုးခိုင်လုံမှုကို အားထားသည်။ သူက သူ မမြင်ရသော၊ တိကျသေချာမှုမရှိသော စိတ်ကူးများကို စိတ်မဝင်စား။ (သူ့အတွေးအခေါ်သည် ရေကန်ထဲကျနေသည့် သူ့အနေအထားကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ သို့မဟုတ် သူ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် လာမည့်အခန်းတွင် ဆက်လက် ဆွေးနွေးပါမည်။)

စိတ္တဓာတ်သော ဒေါ်အေကမူ ကြိုးကို အသုံးမပြုချင်။ ဘာကြောင့် ထိုသို့ အသုံးမပြုချင်ကြောင်းကိုလည်း အသေးစိတ်ပြောပြပြီး ငြင်းခုံနေချင်။ ငြင်းခုံနေလျှင် သူ့ရှုံးသွားမှာ စိုးရိမ်သည်။ ပြီးတော့ သူပါ ရေကန်ထဲ

ကျသွားမှာကိုလည်း စိုးရိမ်သည်။ သူသည် လှေကားကို ရှာမည်ဟူသော လက်တွေ့မဆန်သည့် စိတ်ကူးကို အသေဖက်တွယ်ထားခြင်းဖြင့် သူ့ဘက်က အလုံခြုံဆုံး၊ စိတ်အချရဆုံး အနေအထားမှာ ရှိနေသည်။

ထိုသို့သော အနေအထားမျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ကြောင်းကို သင်အလွယ်တကူ တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ထိုအခါ လူတွေသည် ရပ်တည်ချက် နှစ်မျိုးအနက် တစ်မျိုးကို ရွေးမည်ဖြစ်ကြောင်း သင်သိထားပြီးဖြစ်၏။ လူအချို့မှာ စိတ္တဓာတ်သောလား၊ လက်တွေ့ဆန်သူလား ဆိုသည်မှာ သူတို့၏ စရိုက်သဘာဝများတွင် ထင်ရှားပေါ်လွင်နေ၏။ အချို့လူများမှာ သူတို့၏ အလုပ်အကိုင်များကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် မည်သည့်ဘက်တွင် အားသန်သည်ကို မန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ ဗီဒီယိုကားများသည် ဝတ္ထုမဲ့ အတွေးသမားများဖြစ်ပြီး ဖင်ဂျင်နီယာများသည် ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားများဖြစ်ပါသည်။

ယခုလိုဖော်ပြနေခြင်းမှာ စိတ္တဓာတ်သောနှင့် လက်တွေ့ဆန်သူ နှစ်မျိုးအနက် မည်သည့်ဘက်က ပိုတော်သည်၊ ပိုကောင်းသည်ဟု တင်ပြနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ သူတို့နှစ်ဦး မတူခြားနားကြောင်းသာ တင်ပြနေခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အစွန်းနှစ်ဖက်၏အလယ်တွင် ချိန်ဆတွေးခေါ်မှု ရှိနေကြောင်းလည်း တင်ပြလို၍ ဖြစ်၏။

အဆိုပါ ချိန်ဆတွေးခေါ်မှုသည် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သည်တွေးခေါ်နည်းက အစွန်းနှစ်ဖက် တွေးခေါ်နည်းမှ ကောင်းကွက်နှင့် အဆီအနှစ်များကို ထုတ်ယူသုံးစွဲနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဟာကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့တွင် ဦးနှောက်နှစ်ခြမ်း ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ထိုနှစ်ခြမ်းမှ အရည်အသွေးကောင်းများကို ချိန်ချိန်ဆဆ ထုတ်ယူသုံးစွဲရန် ဖြစ်နိုင်သည့်အပြင် အကျိုးလည်းရှိနိုင်ပါသည်။

သို့ဆိုလျှင် ဦးနှောက်နှစ်ခြမ်းရှိသည့်အနက် မည်သည့်ဘက်က အားသာသည်၊ သို့မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ မည်သည့်ဘက်တွင်အားသန်သည် ဆိုသည်ကို မည်သည့်အချက်များဖြင့် တိုင်းတာ ဆုံးဖြတ်ကြမည်လဲ။ ထိုသို့ တစ်ဖက်က အားသာနေသည်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ ရနိုင်ပါသလား။ ထိုသို့အားသာချက်ကို ပြောင်းလွှဲလိုက်သည့်အတွက် အကျိုးရှိနိုင်သလား။

ကျွန်တော်အမြင်အရ ပြောရလျှင် ထိုသို့ တစ်ဖက်တွင် အားသန်နေခြင်းမှာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် မွေးရာပါဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သလို တစ်စိတ်

တစ်ပိုင်းအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကြောင့်လည်း ဖြစ်၏။ သိသာထူးခြားသော အပြောင်းအလဲတချို့ကို တမင် အားထုတ်ပြီး ပြုလုပ်၍ရပါသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်သည့်အတွက် အကျိုးလည်းရှိနိုင်ပါသည်။

ပထမဦးစွာ ဖြစ်ရပ်မှန် အထောက်အထားများကို ကြည့်ကြပါစို့။ အချို့လူများသည် သူတို့ဘဝ၏ ဆောင်ရွက်မှုနယ်ပယ်အားလုံးတွင် စိတ္တဆန်၏။ သို့မဟုတ် လက်တွေ့ဆန်၏။ တချို့ကမူ ဆောင်ရွက်မှုနယ်ပယ်ပြောင်းလဲမှုနှင့်အညီ သူတို့၏ရပ်တည်ချက်လည်း လိုက်ပြီးပြောင်းလဲတတ်၏။

ဥပမာ- တက်မန်နေဂျာတစ်ဦးသည် သူ၏လုပ်ငန်းခွင်တွင် အလွန်လက်တွေ့ဆန်သူဖြစ်၏။ သို့သော် ရပ်ကွက် လူမှုရေးအသင်းမှာကျတော့ အလွန်စိတ္တဆန်နေလေသည်။ အချို့လူများသည်ကား ဆောင်ရွက်မှု နယ်ပယ်တစ်ခုတည်းမှာပင် စိတ္တဆန်ခြင်းနှင့် လက်တွေ့ ဆန်ခြင်းနှစ်မျိုး ကူးစပ်ပြောင်းလဲနေ၏။ ဤသဘာဝမှာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှပေသည်။

ဥပမာ- ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စစ်သက်ချာသည် နိုင်ငံတကာ အသိအမှတ်ပြု လေးစားရလောက်အောင် ပိုင်းခြားစိစစ်စိတ် ရှိသူဖြစ်၏။ သူ၏ တင်ပြချက်၊ သို့မဟုတ် လျှောက်လဲချက်ကို ယုတ္တိတန်စွာ၊ တိကျသေချာစွာ တင်ပြတတ်ကြောင်းလည်း နာမည်ကြီး၏။ တစ်ဖက်တွင် သူသည် စိတ္တဆန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များ (လူခွန်တော်ကောက်ရေး မူကြမ်းကို စတင်တင်သွင်းခြင်းကဲ့သို့)ကို ပြည်သူလူထုရှေ့မှောက်သို့ ယုတ္တိတန် အချက်အလက်များ၊ တိကျသေချာသော အကြောင်းအချက်များဖြင့် တင်ပြခြင်းမရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ ထိုကိစ္စများကို သူ၏ဝန်ကြီးများ၊ သူ့ပါတီဝင် လွှတ်တော်အမတ်များနှင့် အစိုးရဝန်ထမ်းများ ပြုလုပ်ရန် တာဝန်ပေးခဲ့လေသည်။

အထက်ပါ အထောက်အထားကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုကို ကိုင်တွယ်တော့မည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့တွင် ရွေးချယ်စရာ နည်းလမ်းရှိနေကြောင်း သိရ၏။

နောက်ထပ်မေးရမည့် မေးခွန်းမှာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လမ်းကိုရွေးမည်လဲ။ စိတ္တဆန်သော တွေးခေါ်မှုလမ်းစဉ်ကိုလား၊ သို့မဟုတ် လက်တွေ့ဆန်သော တွေးခေါ်မှုလမ်းစဉ်ကိုလား။

ထိုမေးခွန်းကို ဖြေရန်အတွက် လမ်းစဉ်နှစ်မျိုး၏ ကောင်းကွက်များနှင့် ညှိကွက်များကို လေ့လာကြည့်ဖို့ လိုအပ်လာပေသည်။

ထင်ရှားရှိတွေးခေါ်နည်း

ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားတစ်ဦးသည် သူ့လုပ်ငန်း၊ သူ့နယ်ပယ်တွင် အထူးကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ရန် အလားအလာရှိ၏။ သို့မဟုတ် အထူးကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ရန် ရည်မှန်းသူဖြစ်၏။ သူသည် အတွေ့အကြုံများစွာကို စုပေါင်းသိုမှီးထား၏။ ပြီးတော့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူဖြစ်၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ နယ်သစ် ပယ်သစ်သည် ပိုကောင်းသည်၊ ပိုသာသည်ဟု လုံးဝဥသု မသေချာသမျှကာလပတ်လုံး သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို တိုးချဲ့ရန် မရည်ရွယ်။ သို့မဟုတ် ပြောင်းလဲရန်စိတ်မကူး။

ယေဘုယျအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားသည် လုပ်ငန်းတာဝန်အခြေပြုသမားဖြစ်၏။ သူ့အလုပ်က သူ့အတွက် စကားပြောပေးလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတွင် ပါဝင်လုပ်ကိုင်ရလျှင်လည်း ထိုတာဝန်သည် လုပ်ငန်းအခြေပြုလုပ်ငန်းဖြစ်ပါက အစွမ်းပြ လုပ်ကိုင်ပြနိုင်မည်ဖြစ်၏။ မည်သည့် စူးစမ်းရှာဖွေမှုမျိုး၊ မည်သည့် တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်မှုမျိုးကိုမဆို သူက ယုတ္တိဗေဒ ပေတံဖြင့် တိုင်းတာမည်။ ကြောင်းကျိုးမဆီလျော်လျှင် စိတ်ဝင်စားမည်မဟုတ်။ အရဲစွန့်ဖို့ကို လက်တွန့်သူဖြစ်၏။

တကယ်တော့ ကြောင်းကျိုး ဆင်ခြင်မှုသည် အရေးကြီးပါသည်။ ကြောင်းကျိုးဆင်ခြင်ဉာဏ် ကင်းမဲ့ခြင်းသည် လဟာပြင် ကြောက်စိတ်ရောဂါ (လူသူကင်းမဲ့သောကွင်းပြင်ကို ဖြတ်လျှောက်ရမှာ ကြောက်သောစိတ်ရောဂါ) ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့် အလားအလာရှိပါသည်။

အဆိုးဆုံးအနေဖြင့် ပြောရသော် သည်လူမျိုးသည် စိုးရိမ်ပူပန်ကြီးသူဖြစ်၏။ ပြဿနာများကို ပိုင်းခြားစိစစ်ဖော်ထုတ်ရာ၌ ဆန္ဒစောတတ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ...

- (က) သူနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော ပတ်ဝန်းကျင်မှ ပြောင်းရွှေ့ပစ်လိုက်လျှင် သူ၏လုပ်ငန်းသစ်သည် သူ၏ ပုံမှန်လုပ်ငန်းနှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်မနေလျှင်၊ သို့မဟုတ်
- (ခ) လုပ်ငန်းသစ်တွင် ဆုံးဖြတ်ချက်များချရန်အတွက် ပြည့်စုံသော အသေးစိတ်လေ့လာမှုများ၊ သုလက်ခံ အတည်ပြုသော စီမံချက်များမရှိလျှင်

သူသည် အဆင့်မြင့်အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းသို့ တက်လှမ်းရန် အခက်အခဲတွေ့ပေလိမ့်မည်။

သူ၏ ကိုယ်ပိုင်တိုးတက်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြေရလျှင် ထိပ်တန်းတစ်နေရာကို အရယူရန် မိမိသည် ထိုကံကန်နေပြီ။ ထိုနေရာအတွက် မိမိသည် ရာနှုန်းပြည့် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီဟု မယုံကြည်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ထိုနေရာကို မှန်းမည်မဟုတ်။ ထိုနေရာကို အရယူရန် ယုံကြည်ချက် နည်းပါးနေမည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကိုယ့်ဘက်က ရာနှုန်းပြည့် ပြည့်စုံနေဖို့ ဆိုသည်မှာ မလွယ်ပါ။ ပြည့်စုံနေသည့်တိုင် အခွင့်အလမ်းက အခါမလပ် ပေါ်နေတတ်သည်မဟုတ်ရာ ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားအနည်းစုသာ ထိပ်တန်းသို့ ရောက်ကြလေသည်။

ကောင်းကွက်များ၊ ညံ့ကွက်များနှင့် ရွေးချယ်မှု

ထင်ရှားရှိ တွေးခေါ်ခြင်း၏ အဓိကသာရည်မှာ အသေးစိတ်ကို အာရုံစိုက်ခြင်းနှင့် တက္ကဗေဒ၏ စိတ်ချယုံကြည်ရမှုဖြစ်ကြောင်း သင်တွေ့ရပါမည်။ အားနည်းချက်မှာမူ ကြောင်းကျိုးဆီလျော်စွာ စဉ်းစားခြင်းဘောင်ကို ကျော်လွန်၍ စွန့်စားရန်၊ သို့မဟုတ် အရဲကိုးရန် လက်တွန့်တတ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ရွေးချယ်ရမည့် နည်းလမ်းမှာ အပြုသဘောဆောင်သော အားထုတ်မှုအဖြစ် အတွေးအခေါ်ကို တင်းကျပ်စွာ ဘောင်ခတ်ထားပါနှင့်။ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစားခွင့်ပြုပါ။ ပြီးတော့ အလိုလိုသိမြင်စိတ်ကို ပို၍ အသုံးချနိုင်အောင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စဉ်းစားပါ။

ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားအတွက် အကြံပေးချက်

ကြောင်းကျိုးဆီလျော်စွာ ဆင်ခြင်သည့်နည်းဖြင့် စိတ်ကူး စိတ်သန်းများ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင် ဆက်လက်အားထုတ်ပါ။ သို့သော် အရဲကိုးစွန့်စားမှု အနည်းအကျဉ်းလောက်ကိုတော့ လုပ်ရဲကိုင်ရဲအောင် ပြင်ဆင်ထားပါ။ ဤစာအုပ်ရှေ့ပိုင်းတွင် ဖော်ပြထားသည့် အတွေးအခေါ်ဘောင်ထဲမှ ဖောက်ထွက် သည့်နည်းများသည် အရဲကိုးစွန့်စားမှုပြုရန်အတွက် များစွာ အသုံးဝင်ပါလိမ့်မည်။

သိစိတ်ဖြင့် ထိန်းချုပ် ပဲ့ကိုင်နိုင်စွမ်းရှိအောင် ကြိုးစားလေ့ကျင့်ပါ။ သင့်စွမ်းရည်၊ သင့်ဂုဏ်သိက္ခာ မြင့်မားထင်ရှားရေးကို စဉ်းစားပါ။ သင်ထူးချွန် ပြောင်မြောက်စွာ လုပ်ဆောင်လိုက်သော လုပ်ငန်းတစ်ခုအတွက် ဂုဏ်ပြု ကျူးမှု ဆွေချာပေါက်ရအောင် အားထုတ်ပါ။ ပြီးတော့ သင်ရှိနေကြောင်း လူများသတိထားမိအောင် လုပ်ပါ။ မိမိမှာ ချို့ယွင်းချက်များ ရှိနေသော ကြောင့် ဟူသော အကြောင်းပြချက်ကိုသုံးပြီး 'လျှို' မနေပါနှင့်။ ရှေ့တန်းကို ယှဉ်ပါ။

အရဲကိုးစွန့်စားပါ။ စိတ္တစဆန်သော ဝတ္ထုမဲ့ အတွေးသမားများ ပျက်ကိုင်ထားသည်မှာ အရဲကိုး စွန့်စားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ အနေအထား မကော်များများတွင် လက်တွေ့ဆန်သော ထင်ရှားရှိ တွေးခေါ်နည်းသည် ပိုင်တင်လျှောက်ပတ်ပါသည်။ သို့သော် ဝတ္ထုမဲ့တွေးခေါ်နည်းက ဖော်ဆောင် နိုင်သည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို မပစ်ပယ်ပါနှင့်။

ဝတ္ထုမဲ့တွေးခေါ်နည်း

ဝတ္ထုမဲ့ အတွေးသမားတစ်ဦး၏ သိသာသောခွန်အားမှာ သူ၏ အလိုလို မိတ်နှင့် ခံစားချက်ပင်ဖြစ်၏။ အားကစား၊ ဂီတနှင့် အနုပညာလက်ရာ များတွင် လူတွေ ဘဝင်ငြိစေမည့် အကွက်ကလေးများသည် သူ့အလိုလို ဖြစ်ပေါ်လာလေ့ရှိပါသည်။ အကယ်၍ အစစအရာရာကို အသေးစိတ် ဂရုစိုက် မလျှင် အဆိုပါ ဘဝင်ငြိကွက်ကလေးများ အားလုံး ပျောက်ဆုံးသွားမည် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဝတ္ထုမဲ့ အတွေးသမားသည် ယေဘုယျသမား ဖြစ်ရသည်ကို နှစ်ခြိုက်၏။ သူ၏ အသေးစိတ်နွဲ့အိုင်ထဲတွင် နစ်မြုပ်နေရမည်ကို ရှောင်ရှား သည်။ အခြားသူများနှင့် ဆက်ဆံရသည့် အလုပ်များနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း များတွင် အသေးစိတ်ကိစ္စများကို ကျွမ်းကျင်သူများအား သီးခြားပြုလုပ် စေသည်။ (သို့သော် သူ့ကိုယ်သူ ကျွမ်းကျင်သူမဟုတ်ဟု ဝန်ခံရန်မလိုပါ။) သူသည် လုပ်ငန်းတစ်ခု၏ 'အူသိမ်အူမ' အားလုံးကို သိပ်သိမည်မဟုတ်။ သို့သော် အကြံဉာဏ်နှင့် အထောက်အကူရစေရန် ဘယ်သူ့ကို အားလုံး သိသည် ဆိုသည်ကို သူသိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူသည် ထုတ်လုပ်သူမဟုတ်ဘဲ

စီမံကိန်းများနှင့် စည်းရုံးရေးများဖြစ်၏။ သူက သူ့ကိုယ်သူ လူစီမံခန့်ခွဲရေးမှ အဖြစ် ပုံဖော်ပေလိမ့်မည်။

သူသည် သူ့အားထုတ်မှုများကို သူ့လုပ်ငန်း၏ အရေးကြီးသော အစိတ်အပိုင်းများအတွက်သာ စူးစိုက်အသုံးချ၏။ စီစဉ်တင်ဆက်မှုများ လူအများ၏ အထင်ကြီးလေးစားမှုသည် ပုဂ္ဂလိက အောင်မြင် ကျော်ကြားမှု အတွက်ကော လုပ်ငန်းတွင်ကျင်မှုအတွက်ပါ အရေးကြီးသည်ဖြစ်ရာ သူ့သမားတိုင်းအစိတ်အပိုင်းများကိုသာ အာရုံစူးစိုက် လုပ်ဆောင်မည်ဖြစ်၏။ အလုပ်ကို သူ့ဘာသာသူ စကားပြောလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

သူသည် အမြောင်းအလဲကို ထိုက်သင့်စွာ လက်ခံမည်။ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုတည်းကိုသာ တွယ်ပက်နေမည်မဟုတ်။ ပြီးတော့ သူ့အဖွဲ့အစည်း အတွင်း အမြောင်းအလဲများပြုလုပ်ရန် လှုံ့ဆော် ဆော်သြသူပင်ဖြစ်နိုင်၏။ သူက “ကျုပ်တို့ ဒီကိစ္စကို စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်မကြည့်ဘဲနဲ့ ဒီကိစ္စက ပိုမကောင်းဘူးလို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြောနိုင်မလဲ” ဟူသော ဒီစကားမျိုး ပြောတတ်ပေသည်။

သူသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရာတွင် အထူးတော်၏။ ထိုသို့ တော်ရသော အကြောင်းရင်းများမှာ...

- (က) သူ၏ ကျယ်ပြန့်သောအမြင်က အခက်အခဲများကို မေ့မိမှု မှုန်ဝါးသွားစေ၏။
- (ခ) သူက ယုတ္တိတန်ခြင်း၊ ယုတ္တိမတန်ခြင်းကို ယာယီ မေ့ပျောက်ထားပြီး ရည်မှန်းချက်ကို အဓိကထား အာရုံစိုက်ခြင်း၊ အခက်အခဲများ၏ ဟိုမှာဘက်တွင် ဘာတွေရှိသည်ကို ကြည့်ရှုနိုင်စွမ်းရှိ၏။
- (ဂ) သူ့ဆုံးဖြတ်ချက် အကောင်အထည်ပေါ်ရေးအတွက် အခြားလူများ၏ အားထုတ်မှုများအပေါ် မကြာမကြာ အမှီပြုတတ်၏။
- (ဃ) သူက အရန်အင်အားစုများကို အသင့်ခွဲဝေလျာထားတတ်ပြီး ထိုမဟုတ် အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် အရန်အင်အားစုများကို အသုံးချတတ်၏။
- (င) သူ၏ အားထုတ်မှုအားလုံး မအောင်မြင်တော့ဘူးဆိုလျှင် သူ့ကိုယ် ‘ဂိုးတိုင်’ များကို ရွှေ့ပစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ‘ပစ်မှတ်’ အားလုံးကို ရွှေ့ပစ်၏။

ပြောင်း၏။ သို့မဟုတ် သစ်လွင်လတ်ဆတ်သော စားကျက်မြေသို့ ရောက်အောင် သူ့ကိုယ်သူ ရွှေ့၏။

သို့ဖြစ်ရာ ဝတ္ထုမဲ့ အတွေးသမားတစ်ဦးသည် လူအများ၏ အထင်ကြီးလေးစားမှုကို အရယူနိုင်စွမ်းရှိ၏။ လူများကို စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်ရာ၌ တော်သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရာ၌ လိမ္မာသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏တိုးတက်ရေးနှင့် အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုကို ရှာဖွေရာ၌ သူသည် ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားထက်ပိုပြီး လက်ရဲကော်ရဲရှိသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုမြင့်မားသည်။

ကောင်းကွက်များ၊ ညံ့ကွက်များနှင့် ရွေးချယ်မှု

စိတ္တဆန်သော အတွေးများ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် တမင် အားထုတ်ယူ၍ မရပါ။ ထို့အတူ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖြစ်ပေါ်လာသည်လည်း မဟုတ်ပါ။ သာမန် တွေးခေါ်ခြင်းထက် ပို၍ ဘောင်ကျယ်သော၊ ပို၍ ဆန်းသစ် တီထွင်နိုင်သော စွမ်းရည်များသည် ဦးနှောက်၏ ညာဘက်ခြမ်းတွင် ရှိနေ၏။

ဝတ္ထုမဲ့တွေးခေါ်ခြင်း၏ အဓိကအားသာချက်မှာ အဆိုပါ ဦးနှောက်၏ ညာဘက်ခြမ်းကို အသုံးချခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဝတ္ထုမဲ့တွေးခေါ်ခြင်းက ကျယ်ပြန့်သော အတွေးအခေါ်များ ပေါက်ဖွားလာစေရန် အားပေး၏။ ထိုသို့ အတွေးကြွယ် အမြင်ကျယ်ခြင်းက ဘောင်ခတ်ထားသည့် အတွေးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားရာ၌ ပို၍လွယ်ကူစေပါသည်။

ဝတ္ထုမဲ့တွေးခေါ်ခြင်း၏ အားနည်းချက်မှာ လက်လီစိတ်ရမည့် အလုပ်များကို လုပ်ဖို့ စိတ်မပါခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ယုတ္တိတန်သော တွေးခေါ်ခြင်း ဥဒ္ဓံထဲတွင် ပိတ်မိနေမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဝတ္ထုမဲ့အတွေးသမားအတွက် အကြံပေးချက်

သင်မြလုပ်ရမည်မှာ လက်တွေ့ဆန်သော စိတ်ကူး စိတ်သန်းများကို တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် အားထုတ်ဖို့ဖြစ်၏။ ထို့နောက် အဆိုပါ စိတ်သန်းစိတ်သန်းများကို သင့်လုပ်ငန်းနယ်ပယ်တွင် အသုံးချပါ။ လက်တွေ့အဖြစ် ကာသာရပ်တစ်မျိုးကို ရွေးချယ်လိုက်ပါ။ သိသာထင်ရှားပြီး အရေးကြီးသော

ဘာသာရပ်ဖြစ်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ ထိုနောက် ၎င်းဘာသာရပ်နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ထုံးလိုချေ ရေလိုနောက်နိုင်သည့် ကျွမ်းကျင်သူတစ်ပါး ဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားပါ။

ထိုအခါ သင့်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေထဲမှ ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားများ သို့မဟုတ် လက်တွေ့သမားများက သင့်အား ယခင်ကထက်ပိုပြီး အထင်ကြံ လေးစား လာပါလိမ့်မည်။ ထိုအတူ ဝတ္ထုမဲ့တွေးခေါ်ခြင်းကို အားသန်သော အခြားလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ အားကျ မနာလိုမှုကို ခံယူရပါလိမ့်မည်။

ပို၍ အရေးကြီးသည်မှာ သင်၏ အတွေးအမြင်များ ပို၍ ဟန်ချက်ညီလာပြီး ပို၍မျှတလာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အေဘီ၊စီ အတွေး၊ ချဉ်းကပ်ပုံ ပြောင်းလဲခြင်း

အေဘီ၊စီ ဟု ကျွန်တော်တို့ အမည်နာမတပ်ထားသည့် စဉ်းစား တွေးခေါ်နည်းသုံးမျိုးအနက် မည်သည့်နည်းကို ချဉ်းကပ်အသုံးပြုမည်လဲဟု ရွေးချယ်ရန်ကိစ္စ ပေါ်လာပါသည်။

ယခုအချိန်ထိ ထင်ရှားရှိ တွေးခေါ်ခြင်းနှင့် ဝတ္ထုမဲ့တွေးခေါ်ခြင်းကို အစွန်းနှစ်ဖက်အဖြစ် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ သို့သော် တကယ်တမ်း ဆန်းစစ်ကြည့်သောအခါ အဆိုပါတွေးခေါ်နည်း နှစ်နည်းသည် အဆုံးစွန်သော အစွန်းနှစ်ဖက်မဟုတ်ဘဲ အလယ်ဗဟို၏ ဘယ်ဘက်နှင့် ညာဘက်တွင် ကျရောက်နေခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ထပ်ဆင့်တင်ပြရသော အဆိုပါ တွေးခေါ်ပုံများသည် လူတစ်ဦး တစ်ယောက်ချင်းနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို ရှင်းပြရန်အတွက် နိုင်ငံရေးအယူအဆနှင့် ပတ်သက်၍ လက်ဝဲယိမ်းသည်၊ လက်ယာယိမ်းသည် ဆိုသည်အချက်ကိုပင် ဥပမာပြပါမည်။ နိုင်ငံရေးအယူအဆနယ်ပယ်မှာ ကျယ်ပြန့်လွန်းသည်ဖြစ်ရာ သင့်ကိုယ်သို့ မည်သို့ သတ်မှတ်သည်ဖြစ်စေ (လက်ဝဲသမားဟု သတ်မှတ်သည်ဖြစ်စေ) လက်ယာသမားဟု သတ်မှတ်သည်ဖြစ်စေ) သင့်ထက် လက်ဝဲဆန်သူများကို လည်းကောင်း၊ သင့်ထက် လက်ယာဆန်သူများကိုလည်းကောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် အေ၊ ဘီ၊ စီ တွေးခေါ်နည်းတွင်လည်း သင့်ထက် လက်တွေ့ဆန်သူများကိုလည်းကောင်း၊ သင့်ထက် စိတ္တဆန်သူများကို လည်းကောင်း တွေ့ကြုံရပါလိမ့်မည်။

ခြုံငုံ၍ဆိုရသော် ဘာသာရပ်တစ်ခုကို သင့်ထက်ပိုပြီး ကျွမ်းကျင် နှံ့စပ်သူသည် သင့်ထက်ပိုပြီး လက်တွေ့ဆန်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မည်သည့် အသေးစိတ် ဆွေးနွေးမှုမျိုးတွင်မဆို အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝသူက တစ်ပန်းသာသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ထိုသူသာ ဆန္ဒရှိလျှင် 'သင့်အား သိပ္ပံပညာဖြင့် အမြင်ကန်းသွားအောင်ပြုလုပ်' နိုင်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ငြင်း၍မရသော အချက်အလက်များကို ပြောပြပြီး သင်၏ အတွေးအမြင်များကို ဘောင်ခတ်ပစ်နိုင်၏။

မည်သည့်ဘာသာရပ်တွင်မဆို သင့်လောက်မသိသူ၊ သင့်ထက် ဗဟုသုတ နည်းသူသည် သင့်ထက် စိတ္တဆန်သူဖြစ်ဖို့ အလားအလာများ၏။ သူက ဘာသာရပ်တိုင်းကို 'ကျယ်ပြန့်သော အတွေးအမြင်' ဖြင့်သာ ဆွေးနွေးလို၏။ ထိုအခါ သင်သည် သူထက်ပိုပြီး လက်တွေ့ဆန်သူ ဖြစ်လာရလေသည်။

အထက်ပါ တင်ပြချက်များကို လေ့လာကြည့်လျှင် လက်တွေ့ဆန်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် စိတ္တဆန်ခြင်းဟူသည်မှာ မိမိတို့ ဆွေးနွေးသည့် ဘာသာရပ်အပေါ် မူတည်နေကြောင်း၊ ထိုပြင် မိမိနှင့် ဆွေးနွေးသူအပေါ်တွင်လည်း မူတည်နေကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ လက်ရှိ ဆွေးနွေးနေသည့် ဘာသာရပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး မိမိအနေဖြင့် လက်တွေ့ဆန်သည့်ဘက်က ရပ်တည်မည်လား၊ စိတ္တဆန်သည့် ဘက်က ရပ်တည်မည်လား ဟူ၍ ရွေးချယ်နိုင်ခွင့်လည်း ရှိနေပါသည်။

စင်စစ် 'ဝတ္ထုမဲ့' ဟူသော စကားလုံးကပင် စိတ္တဆန်နေပြီ ဖြစ်၏။ သည်စကားလုံးက ရည်ညွှန်းပုံဖော်လိုသည်မှာ ဖြိုးလုံး ဖြန်းလုံးများ ပြောတတ်သော၊ ပြဿနာကို ရင်မဆိုင်ဘဲ ရှောင်တိမ်းသည့် နည်းပရိယာယ်ကို ကိုင်စွဲ တတ်သော ခံယူချက် မပြတ်သားသူများသာမဟုတ်။ လောကကြီးနှင့် ကင်းကွာ လောက်အောင် အတွေးကျူးနေသူများလည်း ပါဝင်ပါသည်။ အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် ကျယ်ပြန့်သော အတွေးအမြင်တစ်ရပ်ကို ကိုင်စွဲရန်ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ခြင်းကို မှီခိုလိုလားပါသည်။

ဤရွေးချယ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်တွင် ဖော်ပြထားသော ဥပမာများကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။

၁။ ဖော့ကလင်ကျွန်းစုများ အရေးအခင်း

တစ်ခါက ဖော့ကလင် ကျွန်းစုများကို သူပိုင်သည်၊ ငါပိုင်သည်ဆိုပြီး အာဂျင်တီးနားနှင့် ဗြိတိသျှတို့ အငြင်းပွားကြ၏။ ပဋိပက္ခ စဖြစ်သည်နှင့် အာဂျင်တီးနားက လက်တွေ့ဆန်သော ဆောင်ရွက်မှုအဖြစ် ကျွန်းစုများကို ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်လိုက်၏။ သို့သော် နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆွေးနွေးပွဲများတွင် သူတို့က စိတ္တဇဆန်သော နည်းပရိယာယ်များကို သုံးခဲ့၏။ ၎င်းနည်းပရိယာယ်မှာ ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း ဖြေရှင်းရန် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် သူတို့က သူတို့သိမ်းပိုက်ထားသည့် ကျွန်းစုများ ပေါ်မှ ပြန်ဆုတ်မပေးချင်သလို ဗြိတိသျှကို အတိအလင်း စစ်ကြေညာဖို့ လည်း မလိုလား။

ဗြိတိသျှတို့၏ တုံ့ပြန်မှုမှာ ဆွေးနွေးပွဲများအပြီးတွင် လက်တွေ့ဆန်သော နိဂုံးချုပ်အဖြေတစ်ခုကို ရှာဖွေရန်ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံးတွင် လက်တွေ့ဆန်သော နိဂုံးချုပ်အဖြေမှာ အာဂျင်တီးနား သိမ်းပိုက်ထားသော ကျွန်းစုများကို အင်အားသုံးပြီး ပြန်လည်သိမ်းပိုက်မှု ဖြစ်သွားလေသည်။

၂။ နိုင်ငံရေးမဲဆွယ်စည်းရုံးမှုများ

မကြာခဏဆိုသလိုပင် နိုင်ငံရေးမဲဆွယ်စည်းရုံးမှုများတွင် အဓိကကျသော ပြဿနာကြီးများကို ရှောင်ရှား ပြောဟောလေ့ရှိ၏။ မူဝါဒရေးရာများကို ကျယ်ပြန့်သော အခြေခံဖြင့်သာဆွေးနွေးကြ၏။ ထိုသို့ စိတ္တဇဆန်စွာ ဖြန့်ကျက် တင်ပြနည်းက လက်တွေ့ဆန်စွာ မူဝါဒများကို အသေးစိတ် တင်ပြ နည်းထက်ပို၍ မဲဆန္ဒရှင်များကို ဆွဲဆောင် စည်းရုံးနိုင်လေသည်။ မိမိတင်ပြသည့် မူဝါဒတစ်ခုသည် လက်တွေ့ဆန်လေ သဘောထားကွဲမှုများ ပေါ်ပေါက်ရန် အခွင့်အလမ်းများလေ ဖြစ်၏။

ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ လူတိုင်း လူတိုင်းသည် မတူခြားနားနေသောကြောင့်ပင်။ ထို့ကြောင့် ဘာသာရပ်တစ်ခုအပေါ် အစွမ်းကုန်အာရုံစိုက်လာပြီ

ဆိုသောအခါ လူတစ်ဦးချင်း၏ အတွေးအမြင်များ ကွဲပြားခြားနားရန် အလားအလာ အများဆုံးဖြစ်လာလေသည်။

၃။ စီမံကိန်းအုပ်ချုပ်မှု

စီမံကိန်း မန်နေဂျာတစ်ဦးသည် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရှင် အမျိုးမျိုးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ရသည်မှာ ထုံးစံဖြစ်၏။ သူက အဖွဲ့သားတစ်ဦးချင်း၏ အထူး ကျွမ်းကျင်မှုများကို အသေးစိတ် သိနေဖို့မလို။ သို့သော် လိုအပ်သော လုပ်ငန်းပြီးမြောက်ရေးအတွက် သူတို့ တစ်ဦးချင်း၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို အားထားသည်။ ဤကား သူ့အဖွဲ့သား အားလုံးကို တလေးတစား သဘောထား ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ ကျယ်ပြန့်သော သဘောထားရှိသည့်အတွက် မန်နေဂျာ တစ်ဦးသည် လုပ်ငန်းပြီးမြောက်စေရန် တွန်းအားပေးနိုင်စွမ်းရှိလာ၏။ ထို့ပြင် လက်တွေ့ကျကျ အာရုံစိုက် ဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာများကို ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်း ရှိလာ၏။

၄။ ဈေးရောင်းကျွမ်းကျင်မှု

အရောင်းသမားတစ်ဦးသည် မိမိရောင်းချလိုသည့် ကုန်ပစ္စည်းများ အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိနားလည်နေရပါမည်။ ပြီးတော့ သူ့ပစ္စည်းများကို သုံးစွဲခြင်းဖြင့် မည်သို့ အကျိုးကျေးဇူး ရှိနိုင်ကြောင်းကို ဝယ်မည့်သူအား ရှင်းလင်းပြောပြနိုင်စွမ်း ရှိရပါမည်။

ဈေးဝယ်သူများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူကြပါ။ သို့ဖြစ်ရာ ဈေးဝယ်သူကို အစွမ်းကုန် ဆွဲဆောင်နိုင်ရေးအတွက် အရောင်းသမားက ချဉ်းကပ်နည်းကို ပြောင်းလဲ သုံးစွဲနိုင်ရမည်ဖြစ်၏။ ချဉ်းကပ်နည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောရလျှင် ကျယ်ပြန့်သော အကြောင်းအရာများကို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ တင်ပြခြင်းဖြင့် ဈေးရောင်းခြင်းကို စတင်ပါ။ သို့မှ ဝယ်မည့်သူက သင့်ပစ္စည်းကို အကြမ်းဖျဉ်းအားဖြင့် စိတ်ဝင်စားလာမည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက်တွင် ဝယ်သူ သိလိုသော အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို ဆက်လက်တင်ပြပါ။

ကျယ်ပြန့်သော အကြောင်းအရာများကို တင်ပြခြင်းမှာကော အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို တင်ပြခြင်းမှာပါ သူ့ကောင်းကွက်နှင့်သူ ရှိသည်မှာ ရှင်းပါသည်။ သို့သော် အရောင်းသမားတစ်ဦးအနေဖြင့် ချဉ်းကပ်ဆွဲဆောင် နည်း နှစ်နည်းရှိကြောင်း သိထားသည့်အတွက် အကျိုးရှိပါလိမ့်မည်။ သူသည် သင့်လျော်သည့်အချိန်တွင် သင့်လျော်သည့်နည်းကို အသုံးပြုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအုပ်ချုပ်မှု

မည်သည့် စီးပွားရေး အဖွဲ့အစည်းတွင်မဆို 'အေ' အတွေးသမား များနှင့် 'စီ' အတွေးသမားများ ရောနှောနေမည့် အလားအလာ များပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုသို့ ရောနှော နေခြင်းသည် လုပ်ငန်းအတွက် မှန်ကန်ပါသလား၊ သို့မဟုတ် ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းရမည်လား၊ သင်တန်း ပို့ချရန် လိုအပ်သလား၊ ဤကား အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ ဖြေရမည့် မေးခွန်းဖြစ်၏။ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့သည် ဝန်ထမ်းများ စတင်ရွေးချယ်စဉ်ကတည်းက အေ၊ ဘီ၊ စီ အတွေးသမားများကို အချိုးကျ ခန့်ထားသင့်၏။ သို့မှ လုပ်ငန်းများ ဖော်ဆောင်ရာတွင် ချိန်ခွင်လျှာ ညီမျှပေမည်။

ဤဘာသာရပ်မှာ ရှုပ်ထွေးနက်နဲလှ၏။ ဤစာအုပ်၏ ဘောင် ကိုလည်း ကျော်နေ၏။ သည်အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်း စဉ်းစားပုံ စဉ်းစားနည်းပေါ်တွင် မူတည်ပြီး အမြင်များ ခြားနား၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ အဖွဲ့အစည်းများအကြောင်း စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ကြပါစို့။

အဖွဲ့အစည်း၏အကြီးအကဲ။ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ အကြီးအကဲသည် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးကဲ့သို့ပင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာကို တတ်မြောက်ပြီး လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်သော ထင်ရှားရှိ အတွေးသမား ဖြစ်သင့်သလား။ သို့မဟုတ် ဝန်ထမ်းများနှင့်မတူသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာကို တတ်မြောက်သော ဝတ္ထုမဲ့အတွေးသမား ဖြစ်သင့်သလား။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အကြောင်းပြချက်များကို ထောက်ချင့်ခြင်း အားဖြင့် အကြီးအကဲတစ်ဦးတွင် ဝတ္ထုမဲ့ တွေးခေါ်စွမ်းရည်အချို့ ရှိဖို့ လိုအပ် သည်ဖြစ်ရာ ဝတ္ထုမဲ့ အတွေးသမားဖြစ်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ သို့သော်

စံပြ အကြီးအကဲတစ်ဦး ဖြစ်ရန်မှာမူ ဝတ္ထုမဲ့အတွေးအခေါ်များဖြင့် ဟန်ချက် ညီအောင် ထိန်းထားနိုင်သည့် ထင်ရှားရှိ အတွေးသမား ဖြစ်သင့်ပေသည်။

အကြီးတန်းဝန်ထမ်း။ သည်အဆင့်တွင် ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားနှင့် ဝတ္ထုမဲ့ အတွေးသမားများ ရောနှောနေသင့်၏။ သို့သော် အတွေးမျှသူများ ဖြစ်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။ သည်အဆင့်တွင် ဝတ္ထုမဲ့အတွေးသမားတွေ များလွန်းနေတတ်သည်ကို မကြာမကြာတွေ့ရ၏။

ဥပမာအဖြစ် တင်ပြရသော် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်တွေထဲတွင် စိမ့်ခန့်ခွဲသူတွေ များပြားလွန်းနေပြီး လူနာများအား လက်တွေ့ကုသရေး အပိုင်းတွင် လူအင်အား လုံလောက်စွာ မရှိခြင်းမျိုးဖြစ်၏။

ဗြိတိသျှ စက်မှုပညာလောကတွင် ထင်ရှားရှိ အတွေးသမားများသည် အကြီးတန်း အုပ်ချုပ်ရေးရာထူးများသို့ တက်လှမ်းခွင့် နည်းပါးကြောင်း၊ အဆိုပါရာထူး အားလုံးနီးပါးကို ဝတ္ထုမဲ့ အတွေးသမားများသာ ရလေ့ရှိကြောင်း တက္ကသိုလ်နစ်ခဲမှ ပညာရှင်များက ထုတ်ဖော်ပြောကြား၏။

သို့သော် ထိုအယူအဆသည် အမေရိကနှင့် ဂျပန်တွင် မမှန်ကြောင်း သိရပြန်၏။

နိဂုံး

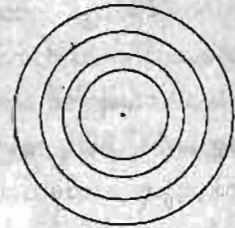
ယခုကဲ့သို့ အတွေးအမြင် အယူအဆကွဲပြားရသည့် အကြောင်း ရင်းများကို သိနားလည်ထားသည့်အတွက် ဘာကြောင့် သဘောထား ကွဲရသည်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်လာပါသည်။ အကြောင်းရင်း ဇာစ်မြစ်ကို သိသောအခါ အဆိုပါ အမြင်မတူမှုများကို မည်သို့ ညှိနှိုင်းဖြေရှင်း ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သိနားလည်လာပါသည်။

ကောက်နုတ်ချက်။ ။ ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြုံတွေ့နေရသည့် ပြဿနာမှာ ပညာမဲ့သူများက သေချာပေါက် တွက်လွန်းပြီး ပညာတတ်များက ကိုယ့်ကိုယ်ကို သံသယများ လွှမ်းနေ ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအကြောင်းကို သရုပ်ဖော်ပုံစံဆွဲပြီး လေ့လာသုံးသပ်လျှင် ပို၍ လွယ်ကူနိုင်ပါသည်။

ပထမဦးစွာ ပုံတွင်ဖော်ပြထားသည့် ဗဟိုတူစက်ဝိုင်းများ၏ အလယ်ဗဟို တည့်တည့်တွင် သင်ရှိသည်ဟု စိတ်ကူးပုံဖော်ကြည့်ပါ။

(၂၂)

ခင်ဗျားက အဲဒီလိုထင်တာကိုး ၄

၄။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများ

ဤအခန်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို ဆန်းစစ်ရန်နှင့် ၎င်းစိတ်လှုပ်ရှားမှုများက ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းကို မည်သို့ အကျိုးပြုသည် ဆိုသည်ကို လေ့လာရန်ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် အယူအဆ ကွဲပြားမှုများ ဖြစ်ပေါ်စေသည့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများအကြောင်း ဆန်းစစ်လေ့လာရန် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့ပိုင်းတွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ဦးနှောက်၏ ကြံဆောင်ချက်မှာ ကျွန်တော်တို့ ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ရေးနှင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အထောက်အကူပေးခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဦးနှောက်၏ ဆောင်ရွက်မှုသည် စုပေါင်းဗဟုသုတများနှင့် အတွေ့အကြုံများပေါ်တွင် အခြေခံသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့တစ်ဦးချင်း၏ တွေးခေါ်ခြင်းမြင်မှုသည် အလွန်အတ္တဆန်ပါသည်။ သို့မဟုတ် အလွန်ပုဂ္ဂလိကဆန်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့၏ လောကအမြင်သည် အတ္တပဓာနကျနေ၏။ ထိုသို့ အတ္တပဓာန ကျနေခြင်းမှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများနှင့် အများဆုံး ဆက်နွှယ်ပတ်သက် နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ ပထမဦးစွာ မေတ္တာ ဟူသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုအကြောင်း စဉ်းစားကြည့်ကြရအောင်။

လောလောဆယ်အားဖြင့် သင့်လက်တစ်ဖက် ကျိုးနေသည်ဟု မှတ်ယူထားလိုက်ပါ။ သင့်လက်တစ်ဖက် ကျိုးနေခြင်းသည် သင့်အတွက် အတော်လေးအရေးကြီးနေပါလိမ့်မည်။ သင့်ကိုယ်သင် စက်ဝိုင်းများ၏ အလယ်ဗဟိုအမှတ်ပေါ်တွင်ရှိသည်၊ ပုံဖော်ကြည့်လိုက်ပါ။ လက်တစ်ဖက် ကျိုးရသည့်အတွက် နည်းနည်းလောက်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမိပါလိမ့်မည်။ ကုန်ကုန်ဆိုရသော် သင့်လက်ကနာသည်။ သင်၏ ပုံမှန်အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ရာတွင် ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည်။ သည်ကိစ္စသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပြုလုပ်နေသည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုထဲတွင် မထည့်ဘဲ လျစ်လျူရှုထား၍ရသည့် ကိစ္စမဟုတ်။

ကဲ၊ သင့်လက်တစ်ဖက် ကျိုးနေသည်ဆိုခြင်းကို မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်ပါ။ သင့်ဘဝထဲမှာရှိသည့် လူတွေ လက်တစ်ဖက်စီ ကျိုးကြသည်ဆိုပါစို့။ 'သူ့လက်ကျိုးမယ့်အစား ငါ့လက်ပဲ ကျိုးလိုက်ပါတော့' ဟု သင့်နှုတ်ဖျားက ပြောရလောက်မည့်သူ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိပါသလဲ။ သိပ်များများစားစား ရှိမည်ထင်ပါ။ ထိုအဆင့်တွင် ပါဝင်သူများမှာ ဆွေရင်းမျိုးချာများနှင့် အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတွေလောက်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုသူများသည် သင် အချစ်ဆုံး၊ သင်အတွယ်တာဆုံးသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သင့် စက်ဝိုင်းပုံစံတွင် ထိုသူများကို အတွင်းအကျဆုံး စက်ဝိုင်းပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်ပါ။

အလယ်ဗဟိုချက်မှ စတင်ရေတွက်သော် ဒုတိယစက်ဝိုင်းပေါ်တွင် နေရာပေးရမည့်သူများ သင့်ဘဝထဲမှာ ရှိပါသေးသည်။ သူတို့ကတော့ သူတို့

လက်ကျိုးကြောင်းသိရလျှင် သင်ကစာနာမှု အပြည့်ဖြင့် ဂရုစိုက်ဆက်ဆံမည်၊ ဖေးကူမည်။ သို့သော် သူတို့ကိုယ်စား သင်က အစားဝင် လက်ကျိုးပေးချင် လောကအောင် ချစ်ခင်တွယ်တာသူများ မဟုတ်တော့။

တတိယစက်ဝိုင်းပေါ်တွင် ရှိသူများမှာ သူတို့လက်ကျိုးသည့်အတွက် သင်က စိတ်မကောင်းကြောင်းလောက်သာ အပြောခံရမည့်သူများဖြစ်၏။

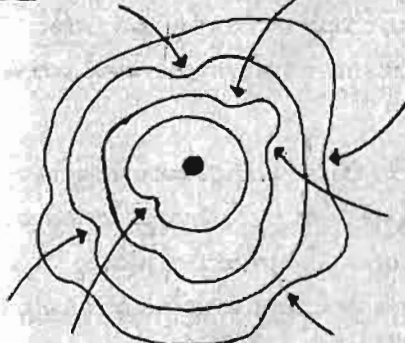
စတုတ္ထစက်ဝိုင်းပေါ်မှ လူများ၏ ထိခိုက်နာကျင်မှုကိုမူ သင့်အနေဖြင့် ဘာမျှပြောရန်မလိုဟု သတ်မှတ်ပေးလိမ့်မည်။

အတွင်းကျသော စက်ဝိုင်းများပေါ်တွင်ရှိနေသည်မှာ လူများသာမဟုတ်၊ သင် အတွယ်တာဆုံး အရာဝတ္ထုများလည်း ပါဝင်၏။ သည်နေရာကား သင် နားခိုရာ အခြေစိုက်စခန်းဖြစ်၏။ သည်နေရာကား သင့်ခံစားချက်များကို ဖော်ထုတ်သည့်နေရာဖြစ်၏။ မေတ္တာသည် အပြုသဘောဆောင်သည့် စိတ် လှုပ်ရှားမှုဖြစ်ပါသည်။ သရုပ်ဖော်ပုံအပြောရလျှင် အရာဝတ္ထုများကို ချစ်မြတ်နိုး ရန် မေတ္တာစက်ဝိုင်းများသည် ဖြန့်ကျက်သွား၏။ မိမိ တွယ်တာ မြတ်နိုးသော အရာဝတ္ထုများကို အတွင်းစက်ဝိုင်းတွေထဲတွင် ထည့်သွင်းထား၏။ လူတစ်ဦး သည် မေတ္တာများများထားနိုင်လေ မေတ္တာစက်ဝိုင်းတွေ ပိုမိုကျယ်ဝန်းလေ ဖြစ်၏။ မိတ်ဆွေ အသိုင်းအဝိုင်း ကျယ်ဝန်းသောလူတွေသည် မေတ္တာစက်ဝိုင်း ကျယ်ဝန်းခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားရ၏။

သို့ဖြစ်သည်တိုင် အတိုင်းအတာတစ်ခုတော့ရှိ၏။ အတွင်းအကျဆုံး စက်ဝိုင်းများ၏ ထိရောက်နိုင်စွမ်းသည် အတိုင်းအတာရှိ၏။ ဥပမာအားဖြင့် သူနာပြုများနှင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရေးနှင့် ပတ်သက်သော အခြားသူများကို ကြည့်ပါ။ သူတို့သည် သူတို့ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရသူများအပေါ် တွယ်တာလွန်း နေလျှင် သို့မဟုတ် စိတ်လှုပ်ရှားရလောက်အောင် ပတ်သက်လွန်းနေလျှင် သူတို့သည် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို ထိရောက်စွာ မဆောင်ရွက်နိုင်တော့ချေ။ ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်တစ်ဦးသည် မိမိ၏ ဆွေရင်းမျိုးချာတစ်ဦးအား ခွဲစိတ် ကုသရန် မဝံ့မရဲဖြစ်တတ်သည်မှာ ဤသဘောပင်ဖြစ်၏။

မေတ္တာစက်ဝိုင်းများသည် ကျွန်တော်တို့ ချစ်သော၊ မေတ္တာထားသော အရာဝတ္ထုများကို ထည့်သွင်းထားဖို့သာ ဖော်ဆောင်ထားခြင်းမဟုတ်။ ကျွန်တော် တို့ မကြိုက် မနှစ်သက်သော အရာများနှင့် ကင်းဝေးအောင် ကာကွယ်ဖို့ပါ ဖော်ဆောင်ထားခြင်းဖြစ်၏။ တစ်စုံတစ်ခုက သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ယောက်က

ခြိမ်းခြောက်လာလျှင် ကျွန်တော်တို့သည် စက်ဝိုင်းများ၏ နောက်ကွယ် အလယ်ဗဟိုဆီသို့တိုင် ဆုတ်ခွာသွားနိုင်၏။ မည်သည့်စက်ဝိုင်းအထိ ဆုတ်ခွာ မည်လဲဆိုသည့် မေးခွန်းကို ဖြေကြားရန်မှာ ခြိမ်းခြောက်မှုအတိုင်းအတာပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ခြိမ်းခြောက် တိုက်ခိုက်မှုများကို အလယ် ဗဟိုချက်နှင့် တတ်နိုင်သမျှဝေးအောင် တားဆီးပိတ်ဆို့ထားပြီး "ခုခံကာကွယ် နယ်မြေ"ကို ကျယ်နိုင်သမျှ ကျယ်အောင် ချဲ့ထားပေးပင်ဖြစ်၏။ သရုပ်ဖော်ပုံစံကို ကြည့်ပါ။

အတ္တဗဟိုပေါ်သို့ ခြိမ်းခြောက် တိုက်ခိုက်မှုများ

စစ်ဖြစ်ခြင်းသည် နှစ်မြို့ဖွယ်ရာမရှိ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ စစ်ကို တားဆီး၏။ စစ်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက် နီးကပ်နေသလဲ။ စစ်ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် စစ်နှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေသော အရပ်သားများကော စစ်ပက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များပါ စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ ရှင်သန်နေဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူတို့အနေဖြင့် ယခုဖော်ပြခဲ့သည့် ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်သုံးကြရပါသည်။ သို့ဖြစ်သည်တိုင် ခုခံကာကွယ် စည်းဝိုင်းသည် အလယ်ဗဟိုချက်နှင့် အလွန်နီးကပ် နေမည်ဖြစ်၏။

အခြားသူများက စစ်ပွဲများကို ရုပ်မြင်သံကြား ဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် မြင်ကြ တွေ့ကြရလိမ့်မည်။ သို့သော် သူတို့သည် စစ်ပွဲမြင်ကွင်းများကို စိတ်လှုပ်ရှားမှုကင်းစွာ ကြည့်နိုင်ကြပေမည်။ ယင်းသို့ ခုခံကာကွယ်ခြင်းသည် စစ်ပွဲဖြစ်ပေါ်စဉ်၌သာမဟုတ်။ အလုပ်ပြုတ်ခြင်း၊ အစာရေစာ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးခြင်း၊ ဘေးဆိုးကြီးများဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ မော်တော်ကားတိုက်မှုများ၊ ဇလယာဉ်ပျက်ကျမှုများ စသည့်ဖြစ်ရပ်များကို ကြည့်ရစဉ်မှာလည်း စိတ်လှုပ်ရှားမှု မဖြစ်အောင် ခုခံကာကွယ်ကြလေသည်။ အဓိကအားဖြင့် လူတွေက သိုသို့သော

ဖြစ်ရပ်များကို ခပ်ကွာကွာမှာပဲထားသည်။ သူတို့၏ မေတ္တာစက်ဝိုင်းများ အတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်မပြု။ သို့သော် အဆိုပါ ဖြစ်ရပ်များသည် အခါအားလျော်စွာ အပြင်စက်ဝိုင်းများကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် တတ်ကြလေသည်။

ဥပမာ၊ သင်သည် ကားတိုက်မှုတစ်ခုကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည် ဆိုပါစို့။ ထိုအခါ သင်သည် အချိန်အတော်ကြာသည် အထိတော့ ကားကို ဂရုတစိုက်နှင့် ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် မောင်းနေပေမည်။ ထိုနောက်တွင်မူ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခံရသော စက်ဝိုင်းများသည် သူ့ဘာသာသူ ပြန်လည်ပြုပြင် သွားမည်ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ သင်သည် ကားတိုက်မှု အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်း ကြီးကို မေ့လျော့သွားပြီး ကားကို သင်နဂိုမောင်းနေကျအတိုင်း မောင်းတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

မော်တော်ကားမောင်းသူတိုင်းသည် အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင်ခြင်းကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် ဘေးအန္တရာယ်များကို သိနားလည်ပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက ယင်းသို့ ဘေးအန္တရာယ်များ ပေါ်ပေါက်သည်ကို မြင်တွေ့ ကြားဖူးနေပြီးဖြစ်၏။ သို့တိုင် မော်တော်ကားမောင်းသူ အတော်များများက ခေါင်းမာစွာဖြင့် အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင်ကြသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အဆိုပါ ခုခံကာကွယ်မှု စက်ဝိုင်းများ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုဖြစ်ပေသည်။ ယုတ္တိဗေဒဖြင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်ခြင်းက သတိထားမောင်းဖို့ သတိပေးနှိုးဆော်နေခိုက်တွင် မတော်တဆ တိုက်ခိုက်မှုများသည် အခြားသူတွေတွင်သာ ဖြစ်ပေါ်သည်။ မိမိတွင် မဖြစ်ပေါ်ဟု ထင်မှတ်လာအောင် အဆိုပါစက်ဝိုင်းများက သွေးထိုးပေးတတ်၏။

ဘေးဆိုးကြီးများ ကျရောက်မှုအကြောင်း သတင်းစာများ၏ သတင်းပေးချက်များမှာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါသည်။ အချို့သတင်းစာများက စိတ်လှုပ်ရှားစရာ မကောင်းသော အချက်အလက်များကို ဖော်ပြကြ၏။ အချို့ကမူ စာဖတ်သူများ၏ စိတ်ကိုဆွဲဆောင်ပြီး အပြင်ဘက်စက်ဝိုင်းများကို ထိုးဖောက်နိုင်မည့် အကြောင်းအရာများကို တမင်ရှာဖွေ၏။ ရေးသားတင်ပြမှုလည်း ပြုလုပ်ကြ၏။ ကြော်ငြာသမားများနှင့် အရောင်းသမားများသည် သူတို့ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်စေရန် ဖောက်ထွက်ရမည့် အခက်အခဲ အတားအဆီးများမှာ အထက်ပါ အခက်အခဲ အတားအဆီးများပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါ စက်ဝိုင်းများ၏ ဆောင်ရွက်ချက်မှာ အတ္တဗဟိုကို ကာကွယ်ခြင်းနှင့် ချဲ့ထွင်ထိန်းကျောင်းရန် ဖြစ်ကြောင်း သိသာပေပြီ။ ကျွန်တော်တို့၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုအားလုံးကို အောက်ပါကဲ့သို့ ဝေါဟာရများဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်ပြီး ရှုမြင်သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့်-

မုန်းတီးခြင်းသည် အတ္တဗဟိုကို ခြိမ်းခြောက်သည် ထင်ရသည့် အရာတစ်ခုခု၊ သို့မဟုတ် လူတစ်ယောက်ယောက်ဆီသို့ ဦးတည်သည်။ ခြိမ်းခြောက်မှုသည် အတ္တဗဟိုနှင့် နီးကပ်လေလေ ခံစားချက်သည် ပြင်းထန်လေလေဖြစ်၏။ မနာလိုခြင်းသည် မိမိထက် သာလွန်ကောင်းမွန်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သူ အခြားတစ်ဦးဆီသို့ ဦးတည်သည်။ ထိုသူက ထိုသို့ အစွမ်းပြနိုင်သဖြင့် မိမိက သူထက်ညံ့ရာရောက်ပြီး မိမိ၏အတ္တဗဟိုကို ခြိမ်းခြောက်ရာရောက်လေသည်။ မာနထားခြင်းသည် မိမိအား စိန်ခေါ်လာသူ မည်သူကိုမဆို ဆန့်ကျင်ပြီး မိမိ၏ အတ္တဗဟိုကို ချဲ့ထွင်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။

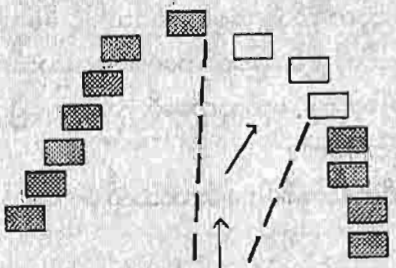
လျှော်ရွှင်ခြင်းသည် အတ္တဗဟိုအတွင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာသည့် ခံစားချက် ဖြစ်၏။

တပ်မက်ခြင်းသည် မိမိစိတ် ချမ်းသာရာ ချမ်းသာကြောင်းကို အထောက်အကူ ပြုမည့် တစ်စုံတစ်ခု၊ သို့မဟုတ် မိမိဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားရေးအတွက် ကူညီပံ့ပိုးနိုင်မည့် တစ်စုံတစ်ခုကို အတ္တဗဟိုဆီသို့ ဆွဲယူလိုသည့်ဆန္ဒဖြစ်၏။

**ကျွန်တော်တို့တွင် ဘာကြောင့်စိတ်လှုပ်ရှားမှုများရှိသလဲ
ကျွန်တော်တို့၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုတွင် ဘာတွေဖြစ်သလဲ**

ဦးနှောက်၏ ရည်မှန်းချက်သည် ကျွန်တော်တို့၏ ရှင်သန် ရုပ်တည်ရေးနှင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကို အထောက်အကူပြုရန် ဆိုသည့်အချက်ကို သင် သတိရပါလိမ့်မည်။ ၎င်းရည်မှန်းချက် ပေါက်မြောက်အောင်မြင်စေရန် သတင်းအချက်အလက်များကို မှတ်ဉာဏ်ဘဏ်တိုက်ထဲတွင် ကျိုးကြောင်းဆီလျော်စွာ ကဏ္ဍများ ခွဲခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်း ပြုလုပ်ထားကြောင်းလည်း သိပြီးပါပြီ။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် အဖြေတစ်ခုကို အရေးတကြီးလိုအပ်သည့်အခါမျိုး၊ သို့မဟုတ် ဦးနှောက်ကို စွမ်းအားအပြည့် စိုက်ထုတ်ရမည့် အချိန်မျိုးတွင် ကျေနပ်လောက်သည့် အဖြေ ထုတ်မပေးနိုင်ခြင်းကို အခါအားလျော်စွာ ကြုံတွေ့ကြရ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်လှုပ်ရှားမှုများက ရွေးချယ်စရာ အခွင့်အလမ်းများကို ပိတ်ပစ်၏။ စူးရှထက်မြက်သော အမြင်ကွယ်စေရန် တိမ်သလ္လာများ ဖန်တီးပေး၏။ ထိုအခါ တွေးခေါ်မှုစွမ်းအားသည် နယ်မြေ ကျဉ်းကျဉ်းကလေးပေါ်တွင်သာ စူးစိုက် ကျရောက်နေတော့၏။ လေဆာရောင်ခြည်တန်းသည် ပစ်မှတ် တစ်ခုတည်းပေါ်တွင်သာ ကျရောက်နေသည့်အတိုင်းဖြစ်၏။
ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းကို သရုပ်ဖော်ပုံစံဖြင့် ဖော်ပြလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပေမည်။

ဦးနှောက်က စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို အားပေးသော သတင်းကွက်များကိုသာ အသုံးပြုသည်။ အခြားအကွက်များကို မှောင်ချပြီး လျစ်လျူ ရှုထားသည်။

စိတ်လှုပ်ရှားစွာ တွေးခေါ်ခြင်း
 □ အလင်းဖြင့်ထားသော သတင်းကွက်များ
 ■ အမှောင်ချထားသော သတင်းကွက်များ

မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်ခြင်းသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် 'အချစ်မှာမျက်စိမရှိ' ဟု ဆိုရိုးရှိသလို ချစ်သူများသည် ကြောင်းကျိုးဆီလျော်စွာ ဆင်ခြင်စဉ်းစားမှု 'ကန်း'သည်ဟု ပြောကြခြင်းဖြစ်၏။
စစ်မက်ဖြစ်ပွားခြင်းသည်လည်း ကြောင်းကျိုးဆီလျော်စွာ ဆင်ခြင်စဉ်းစားမှု ကင်းမဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း မကြာမကြာ တွေ့ရပါသည်။ အဝေးမှနေ၍ ရှုမြင်သုံးသပ်လျှင် အငြင်းပွားမှုများသည် အသေးအဖွဲ ကိစ္စကလေး ဖြစ်နေသလိုရှိ၏။ ပဋိပက္ခတွင် ပါဝင်ပတ်သက်နေသူများသည် စိတ်လိုက် မာန်ပါ ဖြစ်လွန်းသည်။ ထိုကြောင့်ယုတ္တိတန်သော အမြင် 'ကန်း'နေကြသည်။ သူတို့သည် မိမိ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို မီးလောင်ရာလေပင့်ပေးမည့် သတင်း ဖြန့်ချက်များကိုသာ လက်သင့်ခံ စဉ်းစားကြတော့၏။
တစ်ခါတစ်ရံတွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှု ပြင်းထန်လွန်းသည့်အတွက် အားထုတ်မှု များ အချည်းနှီးဖြစ်ရတတ်ပါသည်။ အန္တရာယ်နှင့် နီးကပ်လေ ကြောက်စိတ် လွန်ကဲလေဖြစ်၏။ ကြောက်စိတ်လွန်ကဲလေ တွေးမရ ကြံမရလေ ဖြစ်၏။

ဥပမာ၊ အရေးပေါ်ဌာနများသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး အကူအညီ တောင်းသူ တွေသည် ဖြစ်ပျက်ပုံအလုံးစုံကို စုံစုံစေ့စေ့ ပြောပြဖို့ မေ့သွားတတ်ကြလေသည်။ တယ်လီဖုန်းဖြင့် အပြန်အလှန်ပြောဆိုချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်တတ် လေ့ရှိ၏။

“မြန်မြန်လာပါ၊ မီးလောင်နေလို့”
 “ဘယ်မှာလောင်တာလဲ”
 “မီးဖိုချောင်ထဲမှာ၊ မြန်မြန်လာပါဗျ”

ကမန်းကတန်းပြောပြီး တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက်၏။ သို့ဖြင့် မီးသတ်ဌာနက မည်သည့်လိပ်စာသို့သွားပြီး မီးသတ်ရမုန်းမသိ ဖြစ်ရလေသည်။ စိုးရိမ် ထိတ်လန့်စရာ ကောင်းသည်မှာ စိတ်လိုက်မာန်ပါ တွေးခေါ်သူသည် ကိုယ့်အမှား ကိုယ် မသိခြင်းပင်။ သည်အကြောင်းကို နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်လက်ဆွေးနွေး ပါမည်။

စိတ်လှုပ်ရှားမှုပြတင်းပေါက်

စိတ်လှုပ်ရှားမှုများသည် များသောအားဖြင့် မသိစိတ်၊ သို့မဟုတ် ပုံကွယ်စိတ်မှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို လွယ်လွယ်ကူကူ ထိန်းချုပ်၍မရပေ။ လူတစ်ဦး၏အတ္တကို အကာအကွယ် ပေးရမည်ကိစ္စ၊ သို့မဟုတ် အကျိုးစီးပွားဖြစ်စေမည့်ကိစ္စ တစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီ ဆိုပါစို့။ ၎င်းကိစ္စသည် အထူးအလေးပေး ဂရုစိုက်ရမည့် ကိစ္စဟု ဦးနှောက်က ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်နှင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများ ပေါ်ပေါက်လာတော့၏။

ဖြစ်ပေါ်လာသောကိစ္စကို သတင်းပို့ရန်အတွက် ရသရွေ့ သတင်းအချက် အလက်များကို ဖမ်းယူသည်။ ပြီးတော့ စိတ်လှုပ်ရှားမှု ပြတင်းပေါက်ကို ဖြတ်သန်းပြီး ဦးနှောက်ဆီသို့ ပို့သည်။ ဦးနှောက်က ထိုသတင်းများကို စိစစ်သည်။ ဝေဖန်သုံးသပ်သည်။

ထိုသတင်းတွေထဲတွင် အတ္တကိုထိခိုက်စေမည့် သတင်းတစ်ခုခု သို့မဟုတ် အကျိုးဖြစ်စေမည့် သတင်းတစ်ခုခု ပါလာပြီဆိုလျှင် ထိုကိစ္စကို အထူးအလေးပေး ဂရုစိုက်မည်ဟု ဦးနှောက်က ဆုံးဖြတ်၏။ ထိုအခါ ထိုကိစ္စကို အထူးအား စိုက်နိုင်ရေးအတွက် အခြားအခြားသော သတင်းအချက်အလက်များကို အဆက်ဖြတ် တံခါးပိတ်ထားလိုက်တော့၏။

အကယ်၍ ၎င်းကိစ္စသည် အနည်းငယ်သာ အရေးကြီးသည်ဆိုလျှင် အာရုံစူးစိုက်မှုတော့ ရှိသည်။ သို့သော် အခြားသတင်းများကို အဆက်ဖြတ်မှု နည်းပါးသည်။ ထို့နောက် စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ဆင်ခြင်မှုက ဖိနှိပ်အနိုင်ယူသွားနိုင်ပေသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သည့်အတွက် ၎င်းကိစ္စ သည် လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားမည်မဟုတ်။ နောက်ဆုံး အဖြေထွက်သည်အထိ ဖြေရှင်း မပြီးသရွေ့ ကာလပတ်လုံး ၎င်းကိစ္စသည် တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန် တွင် ဖြစ်ပေါ်လာဦးမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အခြားသူများနှင့်ဆက်ဆံခြင်း

အခြားသူများနှင့် ထိတွေ့သည့် မည်သည့်ဆက်ဆံမှုမျိုးမဆို စိတ်လှုပ်ရှား မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ သင်က စကားပြောပြီး ဆက်ဆံသည်ဖြစ်စေ၊ စကား မပြောဘဲ တခြားနည်းဖြင့် ဆက်ဆံသည်ဖြစ်စေ သင့်ဆက်သွယ်မှုကို တစ်ဖက် လူက ကြိုဆိုချင်ကြိုဆိုမည်။ သို့မဟုတ် ခြိမ်းခြောက်မှုဟု ယူဆချင် ယူဆမည်။ သင့်ဆက်သွယ်မှုကို အကြိုဆိုခံလိုလျှင် ၎င်းဆက်သွယ်မှုထဲတွင် တစ်ဖက်လူ၏ အကျိုးစီးပွား ပါရှိနေရမည်ဖြစ်၏။

အကယ်၍ ဆက်ဆံမှုသည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအတွက် ဖြစ်လာပါက... ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခု ရောင်းချဖို့ဆိုပါစို့။ သင့်အနေဖြင့် ၎င်းကုန်ပစ္စည်း၏ ယေဘုယျ အရည်အသွေးများကို ပြောပြခြင်းထက် ၎င်းပစ္စည်းကို ဝယ်လိုက်သည့် အတွက် ဝယ်သူတွင် မည်သည့်အကျိုးကျေးဇူးများ ခံစားရမည်ဖြစ်ကြောင်း အလေးထား တင်ပြသင့်ပေသည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် သင်က ဈေးဝယ်သူ စိတ်မဝင်စားသည့် အကြောင်း များကို ပြောခြင်းအားဖြင့် သင်တို့နှစ်ယောက်အကြား အတားအဆီးများ ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ မည်မျှပင် ယုတ္တိတန်သော စကားများဖြင့် ဆွဲဆောင်စည်းရုံးသည်ဖြစ်စေ၊ တစ်ဖက်လူက လက်သင့်ခံဖို့ မလွယ်တော့ချေ။

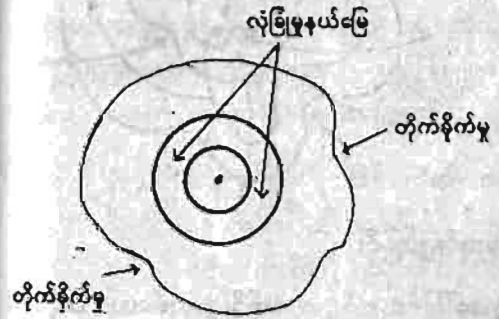
ယေဘုယျမြင်သုံးသပ်ချက်များ

ဤကဏ္ဍကို နိဂုံးမချုပ်မီ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ တွေးခေါ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက် နေသော စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အနေအထားအချို့ကို လေ့လာကြည့်ကြ ရအောင်။ ဤသို့ လေ့လာခြင်းကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများအကြောင်းကို

ယေဘုယျအားဖြင့် နားလည်သဘောပေါက် လာနိုင်၏။ ထိုသို့ နားလည် သဘောပေါက်ခြင်းက ထိုသို့သော ကိစ္စများပေါ်ပေါက်လာလျှင် ဖြေရှင်း တတ်အောင် ထိန်းကျောင်းပေးနိုင်ပါသည်။

၁။ လုံခြုံမှုနယ်မြေများနှင့်ပိစီးမှုအာရုံသိ-စည်းများ

ကျွန်တော်တို့ ဖော်ပြခဲ့သည့် သရုပ်ဖော်ပုံတွင် လူတစ်ဦး၏အတ္တကို ကိုယ်စားပြုဖော်ပြသည့် အတ္တဗဟိုအမှတ်ရှိ၏။ အတ္တဗဟိုကို ဝိုင်းရံထားသည့် မေတ္တာစက်ဝိုင်းများလည်း ပါဝင်၏။ ၎င်းစက်ဝိုင်းတွေထဲမှ အတ္တဗဟိုနှင့် အနီးဆုံးအတွင်းစက်ဝိုင်းများသည် လုံခြုံမှုနယ်မြေများကို ကိုယ်စားပြု ဖော်ပြ ပါသည်။ ၎င်းလုံခြုံမှုနယ်မြေသည် လူတစ်ဦး၏ အခြေစိုက်စခန်းဖြစ်၏။ လောကကြီးထဲတွင် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရသည့် လူတစ်ဦးအတွက် ၎င်းအခြေစိုက် စခန်းသည် အလွန်အရေးပါ အရာရောက်၏။ အခြေစိုက်စခန်း ပို၍ လုံခြုံမှု ရှိလေ လူတစ်ဦးသည် ပြင်ပကမ္ဘာမှာကြုံတွေ့ရသော ရန်လိုမှုများ၊ အခက်အခဲ များကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားနိုင်လေဖြစ်၏။ သရုပ်ဖော်ပုံကိုကြည့်ပါ။

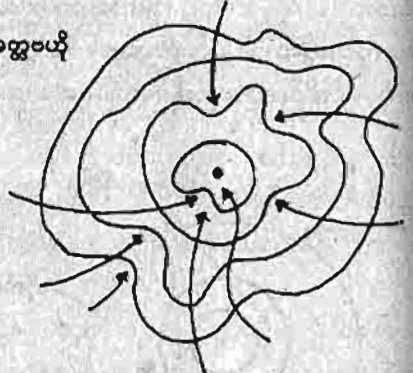
ပိစီးမှုအာရုံသိ-စည်းဆိုသည်မှာ ပြင်ပမှ တိုက်ခိုက်မှုများကို အတ္တဗဟိုက ကြိုကြိုခံနိုင်သည့် အတိုင်းအတာကို ပြောခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အချို့ဖြစ်ရပ်များသည် အတ္တဗဟိုဝန်းကျင်ရှိ လုံခြုံမှုနယ်မြေကို ကျဉ်းသွားစေ၏။ ကျုံ့သွားစေ၏။ ထိုအခါ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများက အတ္တဗဟိုကို ရိုက်ခတ်တော့၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ပြဿနာကြောင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစိတ်များ ပေါ်လာခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဥပမာ- အလုပ်ပြောင်းရခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းရခြင်း၊ ဆွေရင်းမျိုးချာတွေထဲမှ တစ်ဦးဦးသေဆုံးခြင်း၊ သို့မဟုတ် အခြားဆုံးရှုံးမှုများ ပေါ်ပေါက်ခြင်း။

ထိုသို့သော ဖြစ်ရပ်များက လုံခြုံမှုနယ်မြေ-စည်းများကို ကျိုးပဲ့ ပျက်စီးစေ၏။ အတ္တဗဟို၏ အရန်အင်အားစုများကို တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးပစ်၏။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသွားသော အတ္တဗဟိုကို ပြန်လည် ကုစားရန်အတွက် အချိန်ကူညီရိုင်းပင်းမှုနှင့် အာရုံပြောင်းလှုပ်ရှားမှုများကသာ စွမ်းဆောင်နိုင်ပေသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ထိုသို့သော တိုက်ခိုက်မှုအမြောက်အမြားကို ခံရပါက ပြင်းထန်သော ရေရှည်ပျက်စီးမှုကို ခံရပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အတ္တဗဟိုကို တိုက်ခိုက်မှု တစ်ကြိမ်ခံလိုက်ရပြီဆိုလျှင် နောက်ထပ်တိုက်ခိုက်မှုများ မခံရအောင် ပြဿနာအသစ်များကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။

အမြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခံရသော အတ္တဗဟို

၂။ အကျပ်အတည်းကို စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်း

စိတ်လှုပ်ရှားစွာတွေးခေါ်ခြင်းသည် လူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုသာ ထိခိုက်စေသည်မဟုတ်။ အစုရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ၊ ကြီးမားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများပေါ်တွင်ပါ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိစေ၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု တည်တံ့ရေးနှင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ပေါင်းစပ်ရည်မှန်းချက်များထားရှိသောအခါ အဆိုပါ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသည် အတ္တဗဟို ဖြစ်လာ၏။

အကယ်၍ ၎င်းစီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ထိခိုက်လောက်အောင် ခြိမ်းခြောက်သော အကျပ်အတည်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာလျှင် စိတ်လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုတည်းဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ၎င်းတုံ့ပြန်စိတ်လှုပ်ရှားမှုမှာ အကျပ်အတည်းကို အာရုံစိုက်

ဖြေရှင်းရန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ အာရုံစိုက် ဖြေရှင်းနိုင်ရေးအတွက် ဝန်ထမ်းများသည် အစွမ်းကုန် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ရတတ်လေသည်။

ထိုအခြင်းအရာသည် ကောင်းသောအခြင်းအရာ ဖြစ်၏။ သို့သော် တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်း အနေဖြင့်မူ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ တွေးခေါ်ခြင်းသည် အတွေးမှောင်ကျခြင်းအချို့ကို ပြစ်ပေါ်စေ၏။ ထို့ကြောင့် 'သတိမမူ ဂူမမြင်'ဆိုသကဲ့သို့ အတွေးလျှမ်းမှု တစ်ခုကြောင့် အခြား ပြဿနာများ ထပ်မံ မပေါ်ပေါက်အောင် သတိထားသင့်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုသို့သော အမှားများ မဖြစ်ရေးအတွက် အကျပ်အတည်းအတုများ တမင်ဖန်တီးပေးကြ၏။ ၎င်းအကျပ်အတည်းများကို ဝန်ထမ်းများ ဝိုင်းဝန်းဖြေရှင်းခြင်းအားဖြင့် အမြင်လျှမ်း၊ အတွေးလျှမ်းမှုများ နည်းပါးအောင် လေ့ကျင့်ပေးရာ ရောက်လေသည်။

၃။ အလုပ်မလုပ်ရမနေနိုင်သူများ

အချို့လူများသည် စဉ်းစားဆင်ခြင်ဉာဏ်ကင်းမဲ့စွာဟု ပြောရလောက်အောင် အလုပ်တွင် တွယ်ငြိနေတတ်ကြ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ စိတ်လှုပ်ရှားသော တုံ့ပြန်မှုဖြစ်၏။ စိတ်လှုပ်ရှားသော တုံ့ပြန်မှု ဖြစ်ပေါ်ရန် အကြောင်းရင်းများစွာ ရှိသည့်အနက် အောက်ဖော်ပြပါတို့သည် အကြောင်းရင်းအချို့ဖြစ်ပါသည်။

- (က) စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု၏ အတ္တဗဟိုကို လူတစ်ယောက်က ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအဖြစ် သဘောထား သတ်မှတ်သည်။ ၎င်းလုပ်ငန်းကို တိုက်ခိုက်မှု၊ သို့မဟုတ် ၎င်းလုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရန်အခွင့်အလမ်း—မည်သည့်ဖြစ်ရပ်ကိုမဆို ထိုလူက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အဖြစ် ခံစားမှတ်ယူသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုလူတွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်ပေါ်ရပြီး ယင်းစိတ်လှုပ်ရှားမှုက အတွေးမှောင်ကျမှု ဖြစ်စေပြီး အတွေးနယ်ကျဉ်းကျဉ်းကလေးကို ကျော်ပြီး မစဉ်းစားတော့ချေ။
- (ခ) လူတစ်ဦးသည် အလွန်တရာ ရည်မှန်းချက် ကြီးမားပြီး ၎င်းရည်မှန်းချက်က သူ့ကိုမောင်းနှင်နေခြင်း။

(ဂ) နောင်ရေးစိတ်အေးရမည့် အခြေစိုက်စခန်းတစ်ခု ရယူ ပိုင်ဆိုင် နိုင်အောင် လက်ရှိအချိန်တွင် ခွန်အားတွေ အပို စိုက်ထုတ် လုပ်ကိုင်သည်။ သို့မှ နောင်တစ်ချိန်တွင် စိတ်အေးချမ်းသာ နေနိုင်မည်။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ မှောင်ပိန်းနေသည့် လိုက်ခေါင်း တစ်ခုထဲ ရောက်နေသည်ဟု သတ်မှတ်သည်။ လိုက်ခေါင်းဆုံး လျှင် အလင်းရောင်ကို အားပါးတရ မြင်ရမည်ဟု မျှော်လင့် ထားသည်။ ဤကား ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ ဖြစ်ရပ်မျိုးဖြစ်၏။ သို့သော် သူ၏စိတ်လှုပ်ရှားမှုက ထိုအကြောင်းကို မမြင်နိုင်အောင် ကားဆီးထားလေသည်။

၄။ ဆုလာဘ်များနှင့်အသိအမှတ်ပြုခံရခြင်း

လူတိုင်းလူတိုင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ရေးနှင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူ၏အားထုတ် လုပ်ဆောင်မှုတိုင်းသည် အဆိုပါ ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်မြောက်စေရန်သာ ဖြစ်၏။ သရုပ်ဖော်ပုံအရ ပြောရလျှင် ဗဟိုလုံခြုံမှုနယ်ပယ်ကို ချဲ့ထွင်ခြင်း၊ ပြင်ပစက်ဝိုင်းများ၏ နယ်နိမိတ်ကို တိုးချဲ့ခြင်းဖြင့် အထက်ပါ ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်မြောက်အောင် ဖြည့်ဆည်းကြလေသည်။

ထိုသို့ ဖြည့်ဆည်းရာတွင် လူတွေ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတူကြ။ လူအမျိုးမျိုး စိတ်အပုံဖွဲ့ရှိကြ၏။ တချို့က အာဏာမက်သည်။ ပြင်ပ စက်ဝိုင်းများကို အစွမ်းကုန်ချဲ့ထွင်သည်။ အချို့ကတော့ နယ်ပယ် ကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲမှာပင် သက်သောင့်သက်သာ နေရသည်ကို ကျေနပ် နှစ်သိမ့်ကြသည်။ မေတ္တာစက်ဝိုင်းများကို တိုးချဲ့လိုသည်ဖြစ်စေ၊ မေတ္တာစက်ဝိုင်း ခပ်ကျဉ်းကျဉ်း ထဲတွင် နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲ နေလိုသည်ဖြစ်စေ အဆိုပါဆန္ဒများ ပြည့်မြောက်စေရန် အားထုတ်မှုတော့ လိုသည်သာဖြစ်၏။

အားထုတ်မှုအတွက် ရသောဆုလာဘ်မှာ ငွေကြေးဖြင့် ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အခြားတစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ သို့သော် နှစ်မျိုးစလုံး လိုအပ်သည်သာ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့သည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများနှင့် နပန်းလုံးနေရသည်

ဖြစ်ရာ ဆုလာဘ်များရရှိဖြင့် လုံလောက်မည်မဟုတ်ချေ။ ၎င်းဆုလာဘ်များကို အတ္တဗဟို အတွင်းမှ စည်းစိမ်ချမ်းသာများ၊ သို့မဟုတ် နှစ်သိမ့်ကျေနပ်စရာများ အဖြစ် ပြောင်းလဲပစ်ရဦးမည်ဖြစ်၏။

အတ္တဗဟိုကို နှစ်သိမ့်ကျေနပ်မှု ပေးနိုင်သည်မှာ ဆုလာဘ် ရရှိခြင်းအပြင် အခြားနည်းလမ်းများလည်းရှိ၏။ ထိုအထဲမှ နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ အသိအမှတ်ပြု ခံရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အောင်မြင်မှုကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းသည် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ စီးပွားရေးလောကတွင် အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ လက်နက်ကိရိယာတစ်ခုအဖြစ် သုံးစွဲကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ အသိအမှတ်ပြုခြင်း၏ တန်ဖိုးကို လျှော့မတွက်သင့်ပေ။

၅။ မော်တော်ကားမောင်းခြင်း

တိုးတက်ရန်နှင့် တိုးချဲ့ရန်ဆန္ဒသည် တစ်ဦးချင်းဆန္ဒဖြစ်သလို စုပေါင်း ဆန္ဒလည်းဖြစ်၏။ သည်ဆန္ဒသည်ပင် လူသားမျိုးနွယ် တစ်ရပ်လုံးကို လှုံ့ဆော် နေသည့် တွန်းအားတစ်ရပ်ဖြစ်၏။ လူသားတို့ လမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ခြေချနေနိုင်သည်မှာ ထိုဆန္ဒကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ အဆိုပါ အောင်မြင်မှုအတွက် တစ်ကမ္ဘာလုံးက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ခံစားကြရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သည်အောင်မြင်မှုက ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်း၏ အတွေးအမြင်ကို မြင့်တက် စေပြီး လူသားတို့၏ အောင်မြင်မှုနယ်နိမိတ်ကို တိုးချဲ့လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်း အဆင့်တွင်မူ ၎င်းဆန္ဒ၏ သင်္ကေတမှာ အမြန်နှုန်း၊ စွမ်းအားနှင့် အရွယ်အစားတို့ဖြစ်၏။ ၎င်းအချက်များကို ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဝေ ပေးနိုင်သည့် လူသားစွမ်းရည်၊ သို့မဟုတ် စက်စွမ်းရည်တို့ကို လူတွေစွဲမက် နှစ်ခြိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းဆန္ဒ တကယ်တမ်းပြည့်မြောက်ပြီး တကယ်တမ်း နှစ်သိမ့် ကျေနပ်မှုရစေရန်မှာ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ဆင်နွှဲမှသာ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထိုသို့ တကယ် နှစ်သိမ့်ကျေနပ်မှုကိုရစေရန် အလွယ်ဆုံးနည်းလမ်းမှာ မော်တော်ကားမောင်းခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် အသံ၏ အမြန်နှုန်းထက် နှစ်လမြန်သော ကွန်ကောလေယာဉ်ကြီး စီးပွားရသည်မှာ ရင်ခုန်လိုက်မောဖွယ် ငှာောင်းသည်မှာ

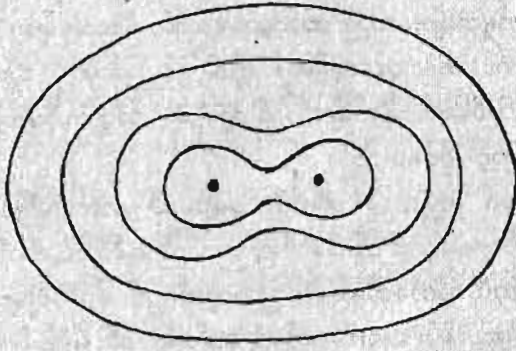
မှန်၏။ သို့သော် ၎င်းစိတ်လှုပ်ရှားမှုက ကျွန်တော်တို့၏ စွမ်းအားပြချင်သော ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းမပေးနိုင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းသို့ခံစားရခြင်းတွင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ပတ်သက်မှု နည်းသောကြောင့် ဖြစ်၏။ မော်တော်ကား မောင်းခြင်းကမူ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ပတ်သက်နေ၏။ နောက်ပြီး ကားမောင်းခြင်းသည် ကားမောင်းသူ၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို တိုးချဲ့ပြုသရာ ရောက်သည် ဟု သဘောထားသောကြောင့်ပင်။ ကားမောင်းသူနှင့် မော်တော်ကားသည် တစ်သားတည်းဖြစ်လာသည်။ မော်တော်ကား၏ စက်စွမ်းအားနှင့် အမြန် မောင်းနှင်နိုင်အားသည် ကားမောင်းသူ၏ စွမ်းအားများ ဖြစ်လာ၏။ အကယ်၍ သူက သူ၏အဆိုပါစိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို မထိန်းသိမ်းနိုင်လျှင် သူသည် ၎င်းစွမ်းအားများကို လက်တွေ့ဖော်ထုတ်ပြဖို့ အလားအလာ များလေသည်။ အခြား ကားမောင်းသမားများက သူ့ကားကို ကျော်တက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရှေ့မှပြတ်ဝင် ခြင်းသည် သူ၏ အတ္တဗဟိုပယ်ကို ကျူးကျော် စော်ကားလာခြင်းဟု သူက မှတ်ယူ မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင် သူက သူ့ကားနှင့် သူ့စွမ်းအားများကို ထုတ်ဖော်ပြသသည့်အနေဖြင့် ၎င်းကားများနှင့် ပြိုင်မောင်းခြင်း၊ ပြန်ကျော် တက်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန် အလားအလာရှိပေသည်။

၆။ အချစ်၊အိမ်ထောင်ပြုခြင်းနှင့် အိမ်ထောင်ရေးပဋိပက္ခ

မေတ္တာသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှု တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း လူတစ်ဦးသည် မိမိမြတ်နိုးတွယ်တာသောအရာများကို အတ္တဗဟိုဆီသို့ ဆွဲယူပြီး မေတ္တာ စက်ဝိုင်းများဖြင့် လွှမ်းခြုံထားကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့် စိတ်ကူးယဉ်အချစ်တွင်မဆို အတ္တဗဟိုဆီသို့ ဆွဲယူခြင်း သည် အပြန်အလှန် ဖြစ်စဉ်ဖြစ်၏။ ချစ်သူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မိမိ၏ အတ္တဗဟိုဆီသို့ ဆွဲဆောင်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်လာပြီး သူတို့နှစ်ဦး၏ စိတ်ဝင်စားမှုများ ပေါင်းစည်းလာ သည်နှင့်အမျှ (စိတ်တူ သဘောတူ ဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှ) အတ္တဗဟိုကို ပေါင်းစည်းဖွဲ့စည်းမှုသည် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာလေသည်။ နှစ်ဦးပေါင်းစပ် ဖွဲ့စည်းထားသည့် အတ္တဗဟို ဖြစ်သော်လည်း စရိုက်လက္ခဏာများမှာ

တစ်ဦး တစ်ယောက်ချင်း၏ အတ္တဗဟိုအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ သရုပ်ဖော်ပုံကို ကြည့်ပါ။

အရေးကြီးသည်မှာ ဗဟိုချက်မနှစ်ခုရှိသော အတ္တဗဟို၏ သာယာ ဝပြောရေးပင်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ သာယာဝပြောရေးအတွက် ချစ်သူနှစ်ဦး လက်တွဲပြီး လုပ်ဆောင်ကြရပါမည်။ အတ္တဗဟိုကို ကာကွယ်ရေး၊ အတွင်းပိုင်းနယ်ပယ်များ ချဲ့ထွင်ရေးနှင့် တိုးတက် ခိုင်မာရေးတို့ကို နှစ်ယောက်ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက် ကြရပါမည်။ ယင်းသို့ လုပ်ဆောင်ရန်မှာ သိပ်တော့မလွယ်လှပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သည်စုစည်းမှုထဲတွင် လူနှစ်ယောက် ပါဝင်နေသောကြောင့်ပင်။ လူနှစ်ယောက် ပါဝင်နေသည့်အတွက် အတ္တဗဟိုနှစ်ခု ရှိနေသည်။ လူနှစ်ဦးသည် မည်မျှနီးစပ် ရင်းနှီးသည်ဖြစ်စေ သူတို့တွင် ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးများ၊ ကိုယ်ပိုင် ရည်မှန်းချက်များ ရှိနေသည်။ ယင်းစိတ်ကူး စိတ်သန်းများ ခံယူချက် များသည် အခါအားလျော်စွာ ပဋိပက္ခ ဖြစ်နိုင်လေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် သူတို့အချင်းချင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရမည်ဖြစ်သလို ပြင်ပကမ္ဘာနှင့်လည်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သူတို့နှစ်ဦး ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အတ္တဗဟိုဝန်းကျင်ရှိ အတွင်းစက်ဝိုင်းများ၊ သို့မဟုတ် လုံခြုံသောနယ်မြေ၊ သို့မဟုတ် သာယာချမ်းမြေ့သော နယ်ပယ်သည် သူတို့၏ အခါအားလျော်စွာ နားခိုရမည့် ကွန်းခိုရိပ်သာဖြစ်လာလေသည်။ တစ်ဦးက အခြားတစ်ဦး၏ လုံခြုံသောနယ်မြေတွင် ခိုဝင်မှေးစက်၏။ ဤဖြစ်စဉ်မှာ အပြန်အလှန်ဖြစ်သည်။ နားခိုမှေးစက်ရန် လိုအပ်ချိန်တွင် လုံခြုံသော နယ်မြေက အေးချမ်းသာယာမှုမရှိဘဲ ပြဿနာများရှိနေလျှင် သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံရေး သည် အဆင်ပြေချောမွေ့တော့မည်မဟုတ်။ ၎င်းပြဿနာများကို တစ်ချိန်ချိန်တွင်

၂၅၂

မြတ်ငြိမ်း

ဖြေရှင်းပစ်၍ ရနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ၎င်းပြဿနာများကို လုံခြုံသောနယ်မြေက (အတွင်းစက်ဝိုင်းများ)အထိ ရောက်အောင် အဝင်မခံသင့်ပေ။

လူသတ်မှုအများစုသည် အသတ်ခံရသူ၏ မိသားစုများ၊ သို့မဟုတ် 'မိတ်ဆွေ'များက ကျူးလွန်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ သူတို့နှစ်ဦး၏ အပြန်အလှန် လုပ်ဆောင်ချက်များသည် သူတို့၏ အတ္တဗဟိုများနှင့် နီးကပ်လွန်းသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ မည်သည့် တိုက်ခိုက်မှုမျိုးမဆို နာကျင်မှုဖြစ်စေအောင်၊ သို့မဟုတ် ဒဏ်ရာရအောင် တိုက်ခိုက်မှုတိုင်းသည် အနီးကပ် တိုက်ခိုက်မှုများ ဖြစ်၏။ အနီးကပ် တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်သည့်အတွက် ပြင်ပစက်ဝိုင်းများကလည်း အကာအကွယ်မပေးနိုင်၊ နောက်ဆုတ်ရန် နယ်မြေလည်း မရှိဖြစ်ရလေသည်။ အတ္တဗဟိုမှာ အကာအကွယ်မဲ့နေပြီး တစ်ဖက်သားပြုသမျှ နှုတ်မည့် အနေအထားသို့ ရောက်သွားရ၏။

၇။ ကြားဖြတ်အနှောင့်အယှက်များကိုထိန်းချုပ်ခြင်း (စိတ်ဖိစီးမှုကိုလျော့ချခြင်း)

စိတ်လှုပ်ရှားမှုများက ကျွန်တော်တို့၏အမြင်ကို ဘောင်ခတ်ပေးကြောင်း၊ စိတ်လှုပ်ရှားစေသော အကြောင်းအရာကိုသာ အာရုံစိုက်စေကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အကြောင်းအရာတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ အာရုံစိုက်ပြီး စဉ်းစားတွေးခေါ်နေခိုက် ကြားဖြတ် အနှောင့်အယှက်တစ်ခုခု ပေါ်သည်ဆိုပါစို့။ မည်သည့် ကြားဖြတ်အနှောင့်အယှက်မျိုးကိုမဆို တုံ့ပြန်စိတ်လှုပ်ရှားမှုကိုဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

၎င်းအနှောင့်အယှက်ကို အတ္တဗဟိုက သဘာဝအတိုင်း ပြန်လှန်မောင်းထုတ်လို၏။ အနှောင့်အယှက်ကို ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ ဖြေရှင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မဖြေရှင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းအနှောင့်အယှက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုက တွေးခေါ်မြော်မြင်ခြင်းကို ကျဉ်းမြောင်းစေသည်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယုတ်စွအဆုံး ယာယီအားဖြင့် တွေးခေါ်မြော်မြင်မှု အားနည်းသွားလေသည်။

အကယ်၍ ထိုသို့ဖြစ်နေပြီဆိုသည်ကို သတိပြုမိပါက စိတ်လှုပ်ရှားမှုများ လျော့နည်းသွားအောင် အချိန်ပေးသင့်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ မူလစဉ်းစားရင်း

အကြောင်းအရာကို ချက်ချင်းပြန်ပြီး မစဉ်းစားသေးဘဲ စိတ်အင်အား သိပ်မစိုက်ရသည့် ခပ်ပေါ့ပေါ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ရွေးချယ်စဉ်းစားသင့်၏။ နောက်မှ မူလအကြောင်းအရာကို ပြန်ပြီးကိုင်တွယ်သင့်ပါသည်။

နိဂုံး

ယခုနောက်ဆုံးဖော်ပြခဲ့သည့် 'ခင်ဗျားက အဲဒီလိုထင်တာကိုး' အခန်းလေးခန်းကို လေ့လာခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့် လူတွေ တွေးခေါ်ပုံချင်း မတူကြသည်ကို သိမြင်ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်၏။ အကယ်၍ သင်သည် အငြင်းပွားမှုတစ်ခု၊ သို့မဟုတ် အယူအဆချင်း ဖလှယ်ပွဲတစ်ပွဲကို နားထောင်ကြည့်လျှင် အယူအဆကွဲပြားမှုများသည် အောက်ပါအချက်တွေထဲမှ တစ်ချက်ချက်ပေါ်တွင် အခြေခံနေကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

- (က) ဗဟုသုတနှင့်အတွေ့အကြုံ။
- (ခ) ဂုဏ်အဆင့်အတန်း၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် အုပ်စုသံယောဇဉ်။
- (ဂ) စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုအနေအထား (အစွန်းနှစ်ဖက်နှင့်အလယ်ဗဟို)
- (ဃ) စိတ်လှုပ်ရှားမှု

အယူအဆ ကွဲပြားစေသည့် အကြောင်းရင်းကို သိနားလည် ခြင်းသည် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းမှု အောင်မြင်စေမည့် ပထမအဆင့်ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း အယူအဆ ကွဲပြားမှုကို ရှောင်ရှားနိုင်သည့် ပထမခြေလှမ်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ အခြားသူများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ထိုသို့ သိနားလည်ထားခြင်းက များစွာ အထောက်အကူပြုပါလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်သည့်တိုင် ကျွန်တော်တို့ သတိမူရမည့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု အသွင်တစ်မျိုး ရှိပါသေးသည်။

အကြမ်းဖျင်းသဘော ခြံငုံပြောရလျှင် လူတွေသည် သူတို့၏ အမှားအား ထောက်ပြသည်ကို မနှစ်မြို့ကြပါ။ အထူးသဖြင့် အဆိုပါ သိသာထင်ရှားသော အမှားကြောင့် သူတို့၏ အတ္တဗဟို ထိခိုက်သေးသိမ်သွားမည်ကို မလိုလားကြပါ။ အမှားထောက်ပြခြင်းသည် အတ္တဗဟိုကို တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ၎င်းတိုက်ခိုက်မှုကို အတ္တဗဟိုက သူ၏ ရှင်သန် ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် တွန်းလှန် မောင်းထုတ်မည်သာဖြစ်၏။ ထိုသို့သော အနေအထားများ

ဖြစ်ပေါ်လာပါက အယူအဆ ကွဲပြားမှုများကို ရင်ကြားစေရန် များစွာ ခက်ခဲပေ လိမ့်မည်။

သည်ဖြစ်စဉ်မှ သင်ခန်းစာနှစ်ရပ် ထုတ်ယူ၍ရပါသည်။

၁။ ပုံမှန်အနေအထားများတွင် တစ်ဖက်လူ လှုပ်ရှား၍ မရလောက်အောင် သင့်အယူအဆကို အတင်းရိုက်သွင်းဖို့ မကြိုးစားပါနှင့်။ တစ်နည်းဆိုသော် ချောင်ပိတ်မရိုက်ပါနှင့်။

၂။ သင့်အဆိုပြုချက် တစ်ရပ် ရှုံးနိမ့်သွားမည်ကို သင်ကိုယ်တိုင်က မကြောက်ပါနှင့်။ ဘယ်သူမျှ အရာရာတိုင်းကို မသိနိုင်ပါ။ ကောင်းသည့် အချက်များကို ကြည့်ပါ။ ကောင်းကွက်များကို ရှာကြည့်တတ်သည့်အတွက် အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုရမည့် အသိသစ်၊ အမြင်သစ်များ အမြတ်ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် သင်သည် သဘောထားကြီးသူအဖြစ် ဂုဏ်သတင်း မွေးပျံ့လာပါ လိမ့်မည်။

(၂၃)

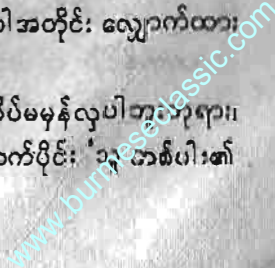
က။ ကျွန်တော်တို့၏ကြည့်ပါရစေဦး

သင်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးသည် စက်ဘီးတစ်စီးဖြင့် သာသနာပိုင် နယ်မြေအတွင်း လှည့်လည်သွားလာပြီး သာသနာ ရန်ပုံငွေများ ကောက်ခံလေ့ ရှိ၏။ တစ်နေ့တွင်မူ သူ့စက်ဘီး ပျောက်ဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူက သူ့စက်ဘီး ပျောက်ဆုံးနေကြောင်းကို ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ကြီးထံ တင်ပြ လျှောက်ထားသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက နောက်တစ်ကြိမ် တရားပွဲတွင် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးအနက် 'သူတစ်ပါး၏ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမပြုရ' ဟူသည့် ပညတ်တော်ကို အလေးပေးပြီး ဟောပြောသင့်ကြောင်း၊ "အဲဒီလို တရားချလိုက်ရင် ခိုးသူရဲ့အသိတရားကို ချွန်တို့ ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွား လိမ့်မယ်" ဟု အကြံပေးလေသည်။

နောက်တစ်ပတ်တွင် စက်ဘီးပြန်စီးနေသည့် သင်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီးကို တွေ့ရသဖြင့် ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ကြီး ကြည့်နူး ရွှင်ပြုံးသွားကာ "ကျုပ်မြော တယ် မဟုတ်လား" ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။

ထိုအခါ သင်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီးက အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထား လေသည်။

"ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိန့်ကြားချက်က သိပ်မမှန်လှပါဘူးဘုရား။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အကြံပေးချက်ကို ကြားရပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း 'သူ့တစ်ပါး၏

သားမယားကို မပြစ်မှားရ'ဆိုတဲ့ပညတ်တော်ကို တပည့်တော် သွားသတိရပါ
တယ် ဘုရား။ အဲဒီမှာတင် စက်ဘီးဘယ်မှာ မေ့ကျန်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို
တပည့်တော် ချက်ချင်းသတိရသွားပါတယ် ဘုရား။”

သည်ဇာတ်လမ်းသည် ဖန်တီးထားသည့် ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ကောင်း
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ငြင်းမရသည့်အချက်မှာ အလွယ်တကူ ပြန်လည်
ထုတ်ယူ၍ မရသည့်သတင်းများ ကျွန်တော်တို့ ဦးနှောက်ထဲတွင် ရှိနေတတ်သည်
ဟူသည့် အချက်ဖြစ်၏။ ၎င်းသတင်းသည် မှတ်ဉာဏ် ဘဏ်တိုက်ထဲတွင်
သေ့ခတ်သိမ်းဆည်းထားခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ဘာကြောင့် သည်လိုဖြစ်ရပါသလဲ။

သည်လိုဖြစ်ရခြင်းမှာ သတင်းအချက်အလက်တစ်ခုသည် ကျွန်တော်တို့
အတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးမကြီးပါက ထိုသတင်းကို ပြန်လည်
ဖော်ထုတ်ရန် စီစဉ်မထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ ဦးနှောက်တွေ
ထဲတွင် သတင်းတွေ အများကြီးစုဆောင်းထား၏။ သို့ဖြစ်ရာ လောလောဆယ်
စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်ရေးအတွက် နေရာပေးသည့်သဘောဖြင့် သတင်း အများစုကို
နောက်တန်းသို့ ဖိနှိပ်ပို့ဆောင်ထားရ၏။ သင့်ဦးနှောက်ထဲတွင် ရှိသည့်
သတင်းအချက်အလက်တိုင်းသည် တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း အာရုံထဲသို့
တိုးထွက်လာနိုင်မည်။ မလာနိုင်မည်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဘယ်လိုမျှ မဖြစ်နိုင်
သည့် ကိစ္စဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးနှောက်၏ ရည်မှန်းချက်မှာ ချက်ချင်း
လက်ငင်း မလိုအပ်သော သတင်းများကို အနာဂတ်တွင် အသုံးပြုရန်
သို့လှောင်ထားခြင်းဖြစ်၏။ အရေးကြီးသည်မှာ လိုအပ်ချိန်တွင် ပြန်လည်
ဖော်ထုတ်နိုင်ရေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ဉာဏ်စွမ်းအားများ

ကျွန်တော်တို့၏ မှတ်ဉာဏ်များ အလုပ်လုပ်ပုံလုပ်နည်းကို စစ်ဆေး
ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မည်သည့်ကိစ္စမျိုးကို အမှတ်မိဆုံးဖြစ်ကြောင်း
ဖော်ထုတ်နိုင်ပြီး ၎င်းမှတ်ဉာဏ် ပိုမို တိုးတက်ကောင်းမွန်လာအောင် မည်သို့
ပြုလုပ်ရမည်ကို သိနားလည်လာနိုင်၏။ မှတ်ဉာဏ်များ အလုပ်လုပ်ပုံ လုပ်နည်းကို
အောက်ပါအတိုင်း ကဏ္ဍများခွဲ၍ ရနိုင်ပါသည်။

၁။ နောက်ကြောင်းပြန်ဖော်ခြင်းနှင့်ရှေ့မျှော်တွေးခြင်း

သင်ဘယ်သူလဲ၊ သင်ဘာလဲဆိုသည့် မေးခွန်းကို ကျွန်တော်တို့ ဖြေဖို့
လိုအပ်ပါသည်။ ၎င်းမေးခွန်းကို ဖြေနိုင်ရန်အတွက် ကျွန်တော်တို့ ယခင်က
ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သည် ဆိုသည့်အကြောင်းနှင့် အနာဂတ်တွင် ဘာတွေလုပ်မည်
ဆိုသည့် အစီအစဉ်များကို သိထားဖို့အရေးကြီးပါသည်။

ထို့ကြောင့် လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်မိနစ်က၊ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်နာရီက၊ လွန်ခဲ့သည့်
နှစ်ရက်က၊ သည်ထက်ကြာသည့် ကာလတွေတုန်းကပင်လျှင် ကျွန်တော်တို့
ဘာတွေလုပ်ခဲ့သည်ဆိုသည်ကို အချိန်မရွေး နောက်ကြောင်း ပြန်ဖော်နိုင်သည့်
ကိရိယာ ကျွန်တော်တို့တွင် ရှိပါသည်။ ၎င်းသတင်း အချက်အလက်များကို
ခေတ်မီနေစေရန် နောက်ထပ်ရသည့် သတင်းအချက်အလက်များဖြင့် စဉ်ဆက်
မပြတ် ဖြည့်စွက်မွမ်းမံပေးနေ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးနှောက်ထဲတွင် ပြည့်ကျပ်မနေ
စေရန် စောစောပိုင်းက ရရှိထားသော သတင်းအချက်အလက်များကို မှေးမှိန်
ပျောက်ကွယ်စေခွင့် ပြုထား၏။ ပျောက်ကွယ်မှု အနှေးအမြန်နှုန်းမှာ
အဆိုပါသတင်း၏ အရေးကြီးမှု၊ အရေးမကြီးမှုပေါ်တွင် မူတည်လေသည်။
အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် သတင်းတစ်ခုသည် အရေးမပါသော အသေးအမွှား
ဖြစ်လေ မြန်မြန်ပျောက်ကွယ်လေ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့မျှော်တွေးခြင်းကမူ အနာဂတ်ကာလအတွက် စီမံကိန်းချရာတွင်
ကူညီပါသည်။ အနာဂတ်စီမံကိန်းကို ကျွန်တော်တို့ အမြဲ ထိန်းချုပ်ထား၍
မရပါ။ သို့ဖြစ်ရာ အနာဂတ် စီမံကိန်းတစ်ခုသည် ပျော့ပျောင်းဖို့လို၏။
အတိုးအဆုတ် အလျှော့အတင်းလုပ်နိုင်ဖို့ လိုအပ်၏။ သို့သော် ဘာပြီးလျှင်
ဘာဖြစ်လာမည်ဆိုသည်ကို ကျွန်တော်တို့အားလုံး မျှော်လင့် တွက်ချက်
ထားကြသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ပြောလက်စ စကားတစ်ကြောင်းကို အပြီးသတ်ရန်ဖြစ်စေ၊ ခရီးစဉ်
တစ်ခုကို အဆုံးသတ်ရန်ဖြစ်စေ၊ အနာဂတ်စီမံကိန်းတစ်ခုခုကို ဖော်ဆောင်သည်
ဖြစ်စေ... ကျွန်တော်တို့၏စိတ်ကို ရှေ့သို့ ကြိုလွှတ်ထားရပါမည်။ တစ်နည်း
ဆိုသော် ရှေ့သို့ မျှော်တွေးထားရပါမည်။ သို့မှသာ ကျွန်တော်တို့ ဆက်လက်
လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်နိုင်မည် ဖြစ်၏။ ရှေ့မျှော်တွေးခြင်းမရှိပါက ဘဝသည်

နောက်ကြည့်မှန် တစ်မျိုးတည်းတပ်ထားသည့် မော်တော်ကားကို မောင်း
သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။

၂။ ထပ်တလဲလဲစဉ်းစားခြင်း

အကြောင်းအရာ တစ်ခုခုကို ထပ်တလဲလဲ စဉ်းစားခြင်းပြုပါက
ယခင်ရရှိပြီးဖြစ်သည့် သတင်းအချက်အလက်ကို ပြန်လည် အသုံးပြုခြင်း
ဖြစ်သည့်အတွက် ဦးနှောက်၏ အားထုတ်မှု နည်းပါးသွားကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ
ဖြစ်၏။

ထပ်ပြန်တလဲလဲ စဉ်းစားမှု အကြိမ်များလေ အဆိုပါ သတင်းအချက်
အလက်သည် ဦးနှောက်ထဲတွင် စွဲထင်မြဲမြံလေ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရလွယ်ကူလေ
ဖြစ်ပါသည်။

၃။ သာယာဝပြောမှုနှင့်ပတ်သက်ခြင်း

ကျွန်တော်တို့ ဦးနှောက်၏ ရည်မှန်းချက်သည် ကျွန်တော်တို့ ရှင်သန်
ရပ်တည်ရေးနှင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကို အထောက်အကူပြုရန်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ
၎င်းအချက် နှစ်ချက်နှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများကို လိုအပ်ချိန်တွင်
ချက်ချင်းဖော်ထုတ်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ သေရေးရှင်ရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများ၊ နာကျင်မှု
ဝေဒနာ၊ သို့မဟုတ် ဖျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများသည်
မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် အလျင်အမြန်ပေါ်ထွက်လာရန် အလားအလာများပါသည်။

၄။ စံလွဲဖြစ်ရပ်များနှင့်ပတ်သက်ခြင်း

အတွေးအိမ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခြင်း ကဏ္ဍတွင် တွေ့မြင်သိခဲ့ကြသည့်
အတိုင်း ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်များသည် သတင်းအချက်အလက်များကို
စနစ်တကျ သိုလှောင်ထားပါသည်။ သတင်းများကို အခန်းကဏ္ဍခွဲပြီး ပုံစံများ
ဖော်ထားပါသည်။ ထို့နောက် မိမိ မသိသေးသည့်ကိစ္စများကို ကြိုတင်ခန့်မှန်း
တွက်ချက်ပါသည်။

နောက်ထပ်ရသည့် သတင်းအသစ်များကို အတွေးအိမ်တွင်းသို့
သွတ်သွင်း၏။ နေရာချထား၏။ သို့သော် နောက်ထပ်ရသည့် သတင်း
အသစ်သည် မူလ ပုံဖော်ထားသည့် ပုံစံနှင့် အံ့မဝင်ခွင်မကျ ဖြစ်နေတတ်၏။
ထိုအခါ အတွေးအိမ်ကို ပြန်လည် ဆန်းစစ်ရတော့၏။ လိုအပ်လျှင် မူလ
ပုံဖော်ထားသည့် အတွေးအိမ်ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်း ပုံဖော်ရတော့၏။

ထိုသို့ သဘောသဘာဝရှိသည့် ဖြစ်ရပ်များကို အမှတ်တရ ဖြစ်နေဖို့
အလားအလာရှိပါသည်။

၅။ ဆက်စပ်မှုများ

သိုလှောင်ထားသည့်သတင်းကို မှတ်ဉာဏ်ထဲမှ ဖော်ထုတ်ရာ၌ သတင်း
တစ်ခုချင်း မဟုတ်ဘဲ သတင်းအကွက်လိုက်၊ သို့မဟုတ် သတင်းအတွဲလိုက်
ဖော်တုတ်ဖို့ လိုအပ်လေ့ရှိ၏။ တကယ်တမ်း ပြောရလျှင် တစ်ခုတည်းသော
သတင်းသည် အသုံးမဝင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဥပမာ၊ ‘စားပွဲ’ဆိုသည့် စကားလုံးကို စဉ်းစားပုံဖော်ကြည့်ပါ။ စားပွဲ
ဆိုသည်မှာ ဘာစားပွဲလဲ။ စားပွဲ၏နောက်ဆက်တွဲ ဝိသေသများလိုပါသည်။
ထမင်းစားစားပွဲလား၊ စာရေးစားပွဲလား၊ စားပွဲတင် နာရီလား၊ စားပွဲတင်
ပန်ကာလား၊ ဖဲရိုက်သည့်စားပွဲလား၊ ပန်းအိုးတင် စားပွဲလား၊ စားပွဲဟူသည့်
စကားတစ်လုံး အသုံးဝင် အဓိပ္ပာယ်ရှိလာရန် ဆက်စပ်သတင်းများ စုယူရန်
လိုအပ်ပါသည်။

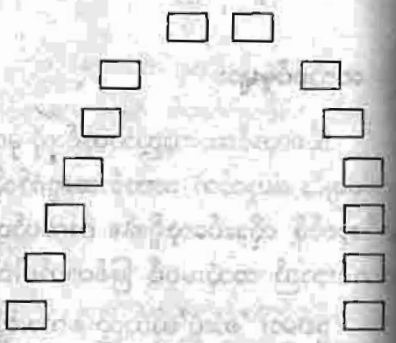
ဦးနှောက်သည် ထိုသို့သော ဆက်စပ်သတင်းများ ထုတ်ပေးရာ၌
အလွန်တော်ပါသည်။ ဦးနှောက်က လိုအပ်သည်မှာ သဲလွန်စတစ်ခု၊ သို့မဟုတ်
သော့ချက်စကား တစ်လုံးသာဖြစ်၏။ ထိုသို့ အညွှန်းတစ်ခုရသည်နှင့် ဆက်စပ်
ပတ်သက်နေသော သတင်းတွေကို တစ်သိကြီး ထုတ်ပေးတော့၏။ “ခင်ဗျား
ဟိုသတင်းကို အရင်က သုံးခဲ့တယ်ဆိုရင် ဒီသတင်းကိုလဲ လိုအပ်လိမ့်မယ်” ဟု
ဦးနှောက်က ပြောနေသည်သို့ရှိ၏။

၎င်းကျင့်စဉ်သည် အလွန်ရှုပ်ထွေးနက်နဲသည်မှာ ထင်ရှား၏။ သို့သော်
ထိရောက်မှုလည်း များစွာရှိ၏။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် လိုအပ်ချိန်တွင် လိုအပ်သော
ဆက်စပ်သတင်းအချက်အလက်တိုင်းကို ဖော်ထုတ်ဖို့ အမြဲတမ်းမြဲဖြစ်နိုင်ပါ။

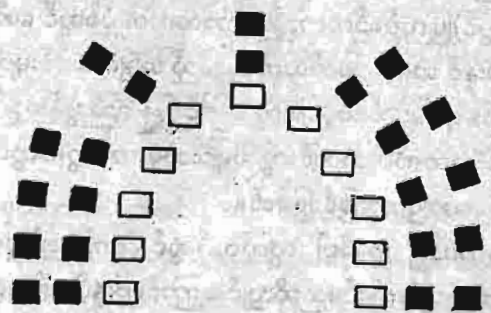
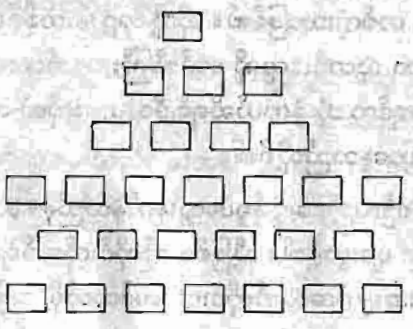
ဤအခန်း၏အစတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် သင်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီး ကြံရသည့် ပြဿနာမှာ ဆက်စပ်သတင်းကို လိုအပ်ချိန်တွင် မဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆက်စပ်မှုများ၏ အခြေခံသဘောတရားကို ပို၍ အသေးစိတ် လေ့လာနိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့ အစဉ်တစိုက် ဖော်ပြခဲ့သည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု အဆောက်အအုံ၊ သို့မဟုတ် အတွေးအိမ် ပုံစံဖြင့်ပင် ကြည့်ကြပါစို့။

ဤပုံစံတွင် တိကျသောအကြောင်းအရာ တစ်ခုတည်းကို စဉ်းစားရန် အတွေးအိမ်တစ်ခု ပုံဖော်ထား၏။ အကွက်များမှာ ဆက်သွယ်သော အချက်အလက်များနှင့် အတွေးအကြံများကို ကိုယ်စားပြု၏။ စဉ်းစားသည့် အကြောင်းအရာ ပြောင်းသွားသောအခါ မတူခြားနားသော အကွက်များသုံးပြီး မတူခြားနားသော အတွေးအိမ်ကို တည်ဆောက်လေသည်။

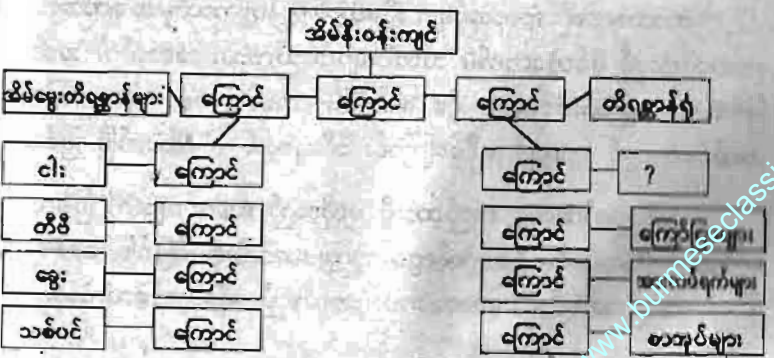

လက်တလောအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ ဦးနှောက်သည် မည်သည့် အကြောင်းအရာကိုမျှ မစဉ်းစားဘူးဆိုပါစို့။ ထိုအခါ ခေါင်းထဲတွင် မည်မည်မျှ အတွေးအိမ်ပုံစံ တစ်ခုလည်း ပေါ်ပေါက်နေခြင်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် သတင်းကွက်များသည် အောက်ဖော်ပြပါပုံစံအတိုင်း စနစ်တကျမဟုတ်ဘဲ ကျရောက်ချင်သလို ကျရောက်နေ၏။

ဦးနှောက်က အကြောင်းအရာ တစ်ခုကို အာရုံစိုက်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သတင်းကွက်များသည် သူ့အလိုအလျောက် ပုံစံတစ်ခု ဖော်ဆောင် ဖွဲ့စည်းလိုက်တော့၏။ သံလိုက်တွင် ပြေးကပ်သည့် သံတုံးကလေးများနှင့် ပမာတူပါသည်။ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းတင်ပြရလျှင် သရုပ်ဖော်ပုံတွင် ပေါ်နေသည့်ပုံစံမျိုး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အဖြူကွက် များသည် အာရုံစိုက်ထားသည့် အကြောင်းအရာနှင့် ဆက်စပ်သော သတင်းကွက်များဖြစ်၏။ အနက်ကွက်များမှာ သို့လှောင်ထားသည့် အခြားသတင်းများဖြစ်၏။ သတင်းကွက်များအား ဖွဲ့စည်းလိုက်သည့် ပုံစံသည် ပင်မအကြောင်းအရာနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသော သတင်းမှန်သမျှကို ပြန်လှန်ရည်ညွှန်းစနစ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ပုံစံဖြစ်သည်။

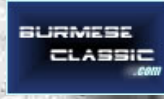
ဥပမာအနေဖြင့် ဤစာအုပ်၏ အခန်း(၂)တွင် ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားခဲ့ကြသည့် 'ကြောင်များ' အကြောင်းကိုပင် ထပ်မံစဉ်းစား ကြည့်ကြပါစို့။ ဖွဲ့စည်းပုံ အဆောက်အအုံသည် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ကြောင်များနှင့် ပတ်သက်သည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ယခင်တစ်ကြိမ် (အခန်း ၂၅၀) ပြုလုပ်စဉ်ကတည်းက အထက်ပါ ပုံစံတွင် ဖော်ပြခဲ့ထားသကဲ့သို့ ကြောင်များနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသည့် အချက်ပေါင်းများစွာကို တွေ့မြင်ရ ပါလိမ့်မည်။ ၎င်းဆက်စပ်မှုများကို ပြောင်းပြန် ရည်ညွှန်းလျှင်လည်း ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါသတင်းကွက်များထဲမှ တစ်ကွက်တွင် မေးခွန်း အမှတ် အသားကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

အကယ်၍ အဆိုပါ ကွက်လပ်တွင် 'ငှက်များ' ဟူသော အကြောင်း အရာကို ထည့်သွင်းလိုက်မည်ဆိုလျှင် ကြောင်များနှင့်ပတ်သက်၍ သင်ယခင်က မစဉ်းစားခဲ့ဘူးသည့် အတွေ့အကြုံများအကြောင်း သင်စဉ်းစားမိလာပါလိမ့်မည်။ ဤဥပမာကိုကြည့်လျှင် ဆက်စပ်မှုကို အသုံးပြုခြင်းသည် မှတ်ဉာဏ်ဖော်ထုတ် ခြင်းကို ထိရောက်စွာ အကူအညီပေးနိုင်ကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

မှတ်ဉာဏ်ပိုကောင်းအောင် စီမံကိန်းချခြင်း

သတင်းအချက်အလက်တစ်ခုသည် ဖို၍ အမေးကြီးလေ ပို၍ မှတ်မိ လွယ်လေဆိုသည်ကို ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့ကြပြီ။ သို့သော် အတိုင်းအတာ ဘောင်တစ်ခုတော့ရှိပါသည်။ မည်သည့် သတင်းအချက်အလက်မျိုးကို အရေးကြီးသည်ဟု သတ်မှတ်မည်လဲ။ ဦးနှောက်ထဲမှဖြတ်သွားသရွေ့ သတင်း အချက်အလက်တိုင်းကို ကျွန်တော်တို့ လိုက်မှတ်မနေနိုင်သည်မှာ ရှင်းပါသည်။ တကယ်တမ်းကျတော့ သတင်းတိုင်းကို လိုက်မှတ်နေဖို့ အကြောင်းမရှိ။ လိုက်မှတ်နေဖို့ မလို။

ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာစာအုပ်များ သို့မဟုတ် ကွန်ပျူတာထဲမှ အချက်အလက် စုဆောင်းသည့် ဖိုင်တွဲတွေထဲမှ သတင်းများသည်လည်း အထက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်၏။ သည်သတင်းများ ရှိနေကြောင်း၊ ဘယ်အထဲမှာ ရှိနေကြောင်း၊ ဘယ်နေရာတွင် ရှာလျှင် ရနိုင်ကြောင်း သိနေလျှင် လုံလောက်ပြီ ဖြစ်၏။

မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် ထည့်ထားဖို့ မလိုသည့် သတင်းများကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်လိုသည်ဆိုပါစို့။ လွယ်လွယ်ကူကူ အောင်အောင်မြင်မြင်ဖော်ထုတ် နိုင်ရေးမှာ ၎င်းသတင်းကို မူလက ဘယ်ပုံဘယ်နည်း သို့လျှင်ခဲသလဲဆိုသည့်

အပေါ်တွင် မူတည်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မှတ်ဉာဏ်မကောင်းတော့သည့် သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် မကြာမတင်က အဖြစ်အပျက်များကို မေ့လျော့နေပြီး ကွာဝေးသော အတိတ်ဆီမှ ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်မိနေခြင်းဖြစ်၏။ ကနဦးပိုင်း သတင်းအချက်အလက်များကို ပိုမိုထိရောက်စွာ သို့လျှင်နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မှတ်ဉာဏ်ပိုကောင်းအောင် စီမံကိန်းချရမည့် ကာလသည် သတင်းများကို စတင်စုဆောင်း သို့လျှင်စအဆင့် ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း သတင်းများကို ပြန်နွေးရန်၊ ပြန်လည်ဆန်းစစ်ရန် ပြန်လည် ဖော်ထုတ်သည့် အဆင့်တွင်ဖြစ်၏။

မှတ်ဉာဏ်ကောင်းရန် သို့မဟုတ် သတင်းများကို အလွယ်တကူဖော်ထုတ် နိုင်ရန် သတင်းသို့လျှင်နည်းပေါင်း အတော်များများရှိ၏။ ထိုအထဲမှ နည်းအချို့ကို တင်ပြပါမည်။ သည်နည်းများက စောစောပိုင်းတွင် တင်ပြခဲ့သလို မှတ်ဉာဏ်စွမ်းအား တိုးတက်ရေးအတွက် အထောက်အကူပြုပါသည်။

၁။ မှတ်မိလွယ်စေသည့်နည်းစနစ်များ

နောက်ကြောင်းပြန်ဖော်ရန် မလိုအပ်သော သတင်းတစ်ခုသည် မေးမှိန် ပျောက်ကွယ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သတိချပ်ပါ။ သို့ဖြစ်ရာ မည်သည့်သတင်းအား မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားရမည်ကို ဦးနှောက်က ဆုံးဖြတ်ရ၏။ ဦးနှောက်က သိမ်းဆည်းထားရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်သော သတင်းများမှာ ပုံမှန်အားဖြင့် သာယာဝပြောမှုကို အကျိုးသက်ရောက်စေမည့် သတင်းများ၊ စံလွဲဖြစ်ရပ်တွေနှင့် ပတ်သက်သော သတင်းများနှင့် နောက်ထပ်လိုအပ်ဖို့ အလားအလာရှိသော သတင်းများဖြစ်၏။ နောင်တွင် လိုအပ်ဖို့ အလားအလာ ရှိသော သတင်းများကို ထပ်တလဲလဲ ကျက်မှတ်ခြင်းဖြင့် မှတ်မိစေပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထပ်တလဲလဲ ကျက်မှတ်ခြင်းကို မှတ်မိလွယ်စေသည့် နည်းလမ်း ဟစ်ခုအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်၏။

(က) ထပ်တလဲလဲ ကျက်မှတ်ခြင်း

သတင်းတစ်ခုကို စိတ်ထဲတွင် စွဲသွားအောင် ထပ်ပြန်တလဲလဲ ကျက်မှတ် ခြင်းဖြစ်၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် အရေးကြီးသော သတင်း အနည်းအကျဉ်း လောက်ကို မှတ်မိလိုလျှင် ဤနည်းလမ်းကိုသုံး၏။ ဥပမာ အမြောက်အလီ

များနှင့် အကွဲများကို ကျက်မှတ်ခြင်း၊ အဆိုပါသတင်းများကို အခြေခံအဆင့်တွင် သိုလှောင်ထားသည်ဖြစ်ရာ ချက်ချင်း ပြန်လည်ဖော်ထုတ် နိုင်လေသည်။ သို့ဖြစ်သည်တိုင် သတင်းများ စုဆောင်းသို့မိုးစ အဆင့်တွင် အချိန်နှင့်အားစိုက်မှုများ လိုအပ်သည်အတွက် သည်နည်းလမ်းဖြင့် သတင်းအချက်အလက်အများကြီးစုဆောင်း၍ မရနိုင်ပါ။

မည်သို့ဖြစ်စေ သည်နည်းလမ်းသည် များစွာ အသုံးဝင်ပါသည်။ သည်နည်းလမ်းသည် အရေအတွက် မများသော သတင်းအချက်အလက်များကို မှတ်မိအောင် အားထုတ်ရာတွင် အသုံးဝင်သလို ပို၍ရှုပ်ထွေးသော ကျက်မှတ်မှုများအတွက် အခြေခံနည်းလမ်းအဖြစ်လည်း အသုံးဝင်ပါသည်။

(၅) ပြန်လည်ဆန်းစစ်ခြင်း

ပိုမိုကျယ်ပြန့်ရှည်လျားသော အကြောင်းအရာများအတွက်မူ အစအဆုံး ဖော်ပြလေ့ ရွတ်ဆိုကျက်မှတ်နည်းမှာ လက်တွေ့အားဖြင့် မဖြစ်နိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်သည်တိုင် ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်ခြင်းသည် အကျိုးရှိနိုင်ပါသည်။

သတင်းအသစ်တစ်ခုကို စတင်ဆည်းပူးပြီး မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ရှိနေစဉ် ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်ခြင်းသည် အထိရောက်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ထိုအဆင့်တွင် ပြန်လည်ဆန်းစစ် ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ၎င်းသတင်းသည် နောင်တစ်ချိန်တွင် အသုံးတည့်မည်၊ မတည့်မည်ကို ဆုံးဖြတ်နိုင်၏။ အသုံးတည့်မည်ဟုယူဆလျှင် ၎င်းသတင်းကို ထိန်းသိမ်းထားသင့်ကြောင်း ဦးနှောက်သို့ အဆိုပြုလိုက်မည်။ ထိုအခါ ၎င်းသတင်းကို နောက်ကြောင်းပြန်ဖော်ကဏ္ဍတွင် ထည့်သွင်းထားလိုက်သည့်အတွက် ၎င်းသတင်း၏ သက်တမ်းသည် ရှည်ကြာလာမည်။ များမကြာမီ ကာလအတွင်း နောက်တစ်ကြိမ် ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။ ထိုအခါ ၎င်းသတင်းသည် မှတ်ဉာဏ်ဘဏ်တိုက်ထဲတွင် ရေရှည် သိမ်းထားရလောက်အောင် အရေးကြီး၊ မကြီး သိရှိလာပါလိမ့်မည်။

ပထမအကြိမ် ပြန်လည်ဆန်းစစ်ခြင်းက ၎င်းသတင်းသည် နောင်တစ်ချိန်တွင် အသုံးတည့်ဖို့ အလားအလာရှိကြောင်း ဦးနှောက်ကို တင်ပြပါသည်။ ဒုတိယအကြိမ် ဆန်းစစ်ခြင်းက အဆိုပါတင်ပြချက် နှစ်ကန်ကြောင်း သက်သေပေးပါသည်။

၂။ သော့ချက်စကားလုံးများနှင့်ဆက်စပ်မှုများ

ဆက်စပ်မှုကို အသုံးပြုခြင်းသည် မှတ်ဉာဏ်အား အလွန်အစွမ်းထက်သော အကူအညီတစ်ရပ် ပေးခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဥပမာ၊ ကြောင်များအကြောင်း စဉ်းစားသောအခါ ကြောင်များနှင့်ဆက်စပ်မှုများက ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးတွေးကို မည်မျှကျယ်ပြန့်လာစေကြောင်း တွေ့ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။

သော့ချက်စကားလုံးများက သတင်းအပိုများကို ဆောင်ယူလာ၏။ ၎င်းသတင်းများကို ခေါင်းစဉ်အလိုက် စုစည်းလိုက်သောအခါ သတင်းအချက်အလက်ပေါင်း များစွာကိုမှတ်မိလာနိုင်လေသည်။

ထိုသို့စုစည်းသည့် နည်းစနစ်ကို ဖော်ပြပါမည်။

ပထမဦးစွာ သတင်းများကို ခေါင်းစဉ်အလိုက် အကျဉ်းချုပ် စုစည်းပါ။ ထို့နောက် ၎င်းအကျဉ်းချုပ်ကို သော့ချက်စကားလုံးများသာ ကျန်သည်အထိ ထပ်မံ အကျဉ်းချုပ်စုစည်းပါ။ နောက်ဆုံး ကျန်နေသည့် သော့ချက်စကားလုံးများကို ထပ်တလဲလဲ ကျက်မှတ်ခြင်းဖြင့် မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် စွဲထင်နေအောင် ပြုလုပ်ရပါမည်။

သို့မဟုတ်ပါကလည်း သော့ချက်စကားလုံးတစ်ခုကို နောက်တစ်ခုနှင့် သံကွင်းဆက်ပုံစံမျိုး ဆက်စပ်ထားခြင်းဖြင့် မှတ်မိလွယ်အောင် ပြုလုပ်ရပါမည်။

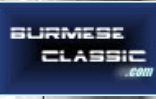
ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် အဓိကရ ဘုရားဟောဇာတ်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့ရှိရာ ၎င်းဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့၏ အမည်များကို “တေ ဇ သု နေ မ ဘူ စံ နာ ဝိ ဝေ” ဟူသော သော့ချက်စကားလုံးဖြင့် မှတ်သားသည်မှာ အထက်ဖော်ပြပါနည်းဖြစ်ပါသည်။

၃။ အဆင့်များနှင့်ပုံစံများ

သတင်းများကို ပုံစံတစ်ခုဖြင့်ကျက်မှတ်ထားပါက ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရန် လွယ်ကူပါသည်။ ဥပမာ-ကာရန်ပါသော ကဗျာတစ်ပုဒ်သည် စာကြောင်းရေးဆယ်ကြောင်း ပါသည်ဆိုပါစို့။ ၎င်းကဗျာသည် အခြား စာကြောင်းရေးဆယ်ကြောင်းပါသည့် စကားပြေတစ်ပုဒ်ထက် မှတ်မိလွယ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မှတ်မိလိုသည့် သတင်းကို ကာရန်ပါသော ကဗျာပုံစံဖြင့် ရေးဆွဲထားခြင်းသည်

မှတ်မိလွယ်ဖို့ အခွင့်အရေး သာပါမည်။ ဤနည်းကား ကလေးသူငယ်များအား သင်ကြားပို့ချရာတွင် အရေးပါသည့် နည်းဖြစ်၏။

ဥပမာ- 'ရက်သုံးဆယ်မှာ စက်တင်ဘာ၊ ဧပြီ၊ ဇွန်နှင့်နိုဝင်ဘာ၊ ကျန်လများမှာ သုံးဆယ့်တစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီနှစ်ဆယ့်ရှစ်၊ ရက်ထပ်နှစ်မှာ တစ်ရက်တိုး၊ ဖေဖော်ဝါရီနှစ်ဆယ့်ကိုး'

အထက်ပါကဗျာကလေးကို ကျက်မှတ်ထားခြင်းအားဖြင့် မည်သည့်လများတွင် ရက်ပေါင်း ၃၀ရှိပြီး မည်သည့်လများတွင် ၃၁ ရက်ရှိသည်ကို အလွယ်တကူ မှတ်မိနိုင်ပါသည်။

ဤသို့သော ကိစ္စများတွင် သတင်းများကို အခြေခံအဆင့်တွင် သို့လှောင်ထားသည့်တိုင် လိုချင်သော သတင်းတစ်ခုကို ဦးနှောက်က ဖျတ်ခနဲမဖော်ထုတ်နိုင်ပါ။ ဦးနှောက်ထဲတွင် သိုမှီးထားသည့်ပုံစံကို တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကြည့်မှ လိုချင်သော သတင်းကိုရတတ်ပါသည်။

ဥပမာ- အောက်တိုဘာလတွင် ရက်ပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိသည်ကို သိချင်သည်ဆိုပါစို့။ ကျွန်တော်တို့ 'ရက်သုံးဆယ်မှာ...' ကဗျာကလေးကို တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ပြန်လည်ရွတ်ဆိုကြည့်ရပါမည်။ 'ကျန်လများမှာ သုံးဆယ့်တစ်' ဟူသည့် အပိုဒ်သို့ရောက်မှ အောက်တိုဘာလသည် 'ကျန်လများ' ထဲတွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အောက်တိုဘာမှာ ၃၁ ရက် ရှိကြောင်း သိရှိရပါလိမ့်မည်။

ဤအမျိုးအစားထဲတွင် မျက်မြင်ပုံစံများလည်း ပါဝင်ပါသည်။ မျက်မြင်ပုံစံဖြင့် စုဆောင်းထားသည့် သတင်းများကိုမူ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် နည်းလမ်းအတိုင်း ဖော်ထုတ်နေဖို့မလိုပါ။ ထိုသို့အဆင့်ဆင့် ဖော်ထုတ်နေမည့်အစား လိုချင်သည့် သတင်းရှိနေသော အစိတ်အပိုင်းကို အာရုံထဲတွင်ချက်ချင်း ပုံဖော်ကြည့်၍ရနိုင်၏။

ဥပမာ- သင်နေထိုင်သည့် ရပ်ကွက်အနေအထားကို ပြန်လည် စဉ်းစားပုံဖော်ကြည့်ပါ။ သင့်ရပ်ကွက်ထဲမှာရှိသည့် လမ်းတိုင်း၊ နေရာဌာနတိုင်း၊ အမှတ်အသားတိုင်းကို အာရုံရိပ်ထဲတွင် ပုံပေါ်လာဖို့လွယ်မည်မဟုတ်။ သို့သော် ထင်ရှားသော နေရာအမှတ်အသား နှစ်ခုလောက်ကိုတော့ လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ချက်ချင်းပြန်လည် ဖော်ထုတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြင့် သင့်အိမ်သို့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း လာလျှင် ရောက်နိုင်ကြောင်းကို သူစိမ်းတစ်ဦးအား တိတိကျကျ လမ်းညွှန်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

အခြားသတင်းပုံစံများ ဦးနှောက်ထဲတွင် စွဲထင်စေရန်လည်း ဤနည်းလမ်းကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ- မော်တော်ကားတစ်စီး၏ စက်အစိတ်အပိုင်းများ ဆိုပါစို့။ မော်တော်ကား၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုချင်းကို မှတ်ဉာဏ်အကွက် တစ်ကွက်စီဖြင့် သိမ်းဆည်းထား၏။ ၎င်းမှတ်ဉာဏ်ကွက်များကို စုစည်းပုံဖော်လိုက်သောအခါ ပုံစံတစ်ခုဖြစ်လာ၏။ ပုံစံသည် မြေပုံတစ်ပုံ၊ သို့မဟုတ် မိသားစုဇယားပုံစံတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါမည်။

ထိုသို့ ခေါင်းထဲတွင် ပုံစံတစ်ခု စွဲထင်နေခြင်းကြောင့် သင်သည် ပထမဦးစွာ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို ကားတစ်စီးလုံးနှင့် ဆက်စပ်ပြီး သိမြင်လာမည်ဖြစ်၏။ ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် ဘယ်ပစ္စည်း ဘယ်နေရာတွင် ရှိသည်ကို သင်မှတ်မိနေမည်။ ထိုအခါ ဘယ်ပစ္စည်းပျောက်နေသည်၊ ဘယ်ပစ္စည်းလိုနေသည်ကို သင်အလွယ်တကူ သတိထားမိမည်ဖြစ်၏။ တတိယအဆင့်အနေဖြင့် ကားတစ်စီး၏ အစိတ်အပိုင်း အချို့အပေါ်တွင် အာရုံစိုက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ သင့်ရပ်ကွက်ထဲမှ လမ်းတစ်လမ်းကို ညွှန်ပြနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

သည်နည်းဖြင့် မှတ်သားမည်ဆိုလျှင် အကြောင်းအရာတစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံမှတ်သားခြင်းဖြင့် စတင်မှတ်သား၍ မရနိုင်ပါ။ မော်တော်ကားတစ်စီး၊ အကြောင်း မှတ်မိနိုင်ရန် မော်တော်ကားတစ်စီးလုံးကို ခြုံငုံပြီးမှတ်သား၍ မရနိုင်ပါ။ ပထမဦးစွာ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုချင်းကို စတင် လေ့လာမှတ်သားရပါမည်။ ပြီးမှ အစိတ်အပိုင်းများ စုပေါင်းပြီး ကားတစ်စီးလုံးအဖြစ် ပုံဖော်ရပါမည်။

- ဤကိစ္စမျိုးတွင် လေ့လာမှတ်သားနေစဉ်အတွင်း သို့မဟုတ် လေ့လာမှတ်သားမှုပြီးဆုံးမှ မိမိ လေ့လာမှတ်သားခဲ့သည့် အကြောင်းအရာတစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံပြီး ပြန်လည် ကြည့်ရှုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

၄။ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းစေသည့် နည်းစနစ်များ

သည်နည်းမှာ အခြေခံအဆင့် လေ့လာမှတ်သားသူများအတွက် စတင်လုံးတစ်လုံး၊ သို့မဟုတ် ဝါကျတစ်ကြောင်းကို မှတ်မိစေသည့် နည်းလမ်းဖြစ်၏။ အလယ်တန်းအဆင့် လေ့လာမှတ်သားသူများအတွက်မူ လိုအပ်သော သတင်းများကို ပထမစကားလုံးများဖြင့် မှတ်သားထားသည့် နည်းလမ်းဖြစ်ပါသည်။

မြတ်ငြိမ်း

ဥပမာအဖြစ်ပြရသော် မူလတန်းများတွင် သင်ကြားသော 'က-ကလေးငယ် ချစ်စဖွယ်၊ ခ-ခရေကုံးမလေးပြုံး--' စသည်တို့ မှာ စကားလုံးတစ်လုံးချင်းကို စာလုံးပေါင်းကအစ မှတ်မိစေသော နည်းဖြစ်၏။

နောက်တစ်ဆင့်တက်၍ ဥပမာပြရလျှင် 'တေ ဇ သု နေ မ...' ဟူသော ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့၏ အမည်များသည်လည်း ဤနည်းစနစ်တွင် အကျုံးဝင်ပါမည်။

မှတ်မိလွယ်စေရန် တီထွင်ထားသည့် အခြားကဗျာ သို့မဟုတ် စာပိုဒ်ကလေးတွေ များစွာရှိပါသည်။ 'လှည်းဝင်ရိုးသံတည်ညံ ပုဂံ ဘုရားပေါင်း' သည် ပုဂံရှိဘုရားအရေအတွက်ကို မှတ်မိလွယ်အောင် တီထွင်ထားသည့် စာပိုဒ်ဖြစ်သလို 'မင်းဖြူမှန်မှန်ပြော' သည် မင်းကွန်းခေါင်းလောင်းကြီး၏ အလေးချိန်ကို ဖော်ပြရန် တီထွင်ထားသည့် စာပိုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ မိမိမှတ်မိလိုသည်တို့ကို မိမိဘာသာ တီထွင်၍လည်း ရနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကာရန်၊ နဘောပါသော စာတန်းကလေးများသည် သတင်းများကို ရိုးရိုးစီကာစဉ်ကာ ကျက်မှတ်ခြင်းထက် ပိုမို မှတ်မိလွယ်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။ အရေးကြီးသည်မှာ ၎င်းတီထွင်ချက် ကလေးများကို မှတ်ဉာဏ်ဘဏ်တိုက်ထဲသို့ ရောက်အောင် အားထုတ်ဖို့ပင် ဖြစ်၏။ ထိုသို့သော ပုံများနှင့် စကားလုံးများကို ဦးနှောက်ထဲတွင် သိုမှီးထား သည့်အတွက် အရေးကြီးလျှင် ၎င်းတို့နှင့် ဆက်စပ်နေသည့် သတင်းများကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်နိုင်လာပါလိမ့်မည်။

ဥပမာ- ရေးခြစ်ခြင်း၊ ကုတ်ခြစ်ခြင်းကို ရေးသားလိုသောအခါ ခက္ခေးကို ရရစ်စသတ်ဖြင့် ခြစ်ရမည်လား၊ ရပင်စသတ်ဖြင့် ချစ်ရမည်လားဆိုသည်ကို ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေသည်ဆိုပါစို့။ သူငယ်တန်း အဆင့်တုန်းက ကျက်မှတ်ခဲ့ရသည့် 'ကကြီးကညစ်မေမှာခြစ်' ဆိုသည့် ဖတ်စာကလေးကို သတိရသည်နှင့် ရေးခြစ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံမှာ 'ချစ်' မဟုတ်ဘဲ 'ခြစ်' ဖြစ်ကြောင်း အမှတ်ရလာပါလိမ့်မည်။

၅။ ဆက်စပ်မှုကို အသုံးပြုသည့် အခြားနည်းလမ်းများ

(က) နာမည်များ

အမည်နာမများကို မှတ်မိစေရန် ဆက်စပ်မှုကို အသုံးပြု၍ ရနိုင်ပါသည်။ နည်းလမ်းမှာ နာမည်တစ်ခုနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိသည့် မြင်ကွင်းတစ်ခု။

သို့မဟုတ် သော့ချက်စကားလုံးတစ်လုံးကို မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် သွတ်သွင်းထားရပါမည်။ သို့သော် သည်နည်းလမ်းတွင် ချို့ယွင်းချက်များ ရှိနိုင်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အမည်နာမတစ်ခုကို ဆက်စပ်မှုနှင့်ယှဉ်တွဲပြီး မှတ်ဉာဏ်မှ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်သောအခါ ဇေဝေဝေါ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ အမှားအယွင်းလည်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဥပမာ- 'ဂွက်ထော်' အမည်ရှိ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အမည်ကို ဝဝကစ်ကစ် ချစ်စရာကောင်းသော သူ၏ အသွင်သဏ္ဍာန်နှင့် ယှဉ်တွဲ မှတ်သားထားသည် ဆိုပါစို့။ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ထိုကလေးမ၏ နာမည်ကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်သောအခါ ဝဝကစ်ကစ် ချစ်စရာကောင်းသော အသွင်သဏ္ဍာန်နှင့် ဆက်စပ်ပြီး 'ဘုတ်ဆုံ' ဟု ခေါင်းထဲတွင် ပေါ်လာခြင်းမျိုးဖြစ်ပါသည်။

လူအတော်များများ သိပြီးဖြစ်သည့် အခြားဥပမာတစ်ခု ရှိပါသေးသည်။ ဟာသပြက်လုံး တစ်ခုလည်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာလို 'ဆိတ်' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော အင်္ဂလိပ်စကားလုံး 'ဂျီအိုအေတီ' (ဂုတ်) ကိုမြည်သံစွဲနှင့် ဆက်စပ်ပြီး 'လည်ကုပ်' ကို မှတ်ထား၏။ နောင်တစ်ချိန်တွင် 'ဆိတ်' ကို အင်္ဂလိပ်လို ဘယ်လိုခေါ်သလဲဟု မေးသောအခါ 'လည်ကုပ်' နှင့် ဆက်စပ်ပြီး 'ဂုတ်' ဟု ဖြေရမည့်အစား 'ဇက်' ဟု ဖြေမိခြင်းမျိုးဖြစ်၏။

(ခ) အရာဝတ္ထုများ၏စာရင်း

အရာဝတ္ထုများနှင့် ပတ်သက်သည့် ဆက်စပ်မှုများသည် ပို၍ တိုက်ရိုက်ကျလေ ပို၍ မှတ်မိလွယ်လေ ဖြစ်၏။

ဥပမာ- စာအုပ်စင်ပေါ်တွင် ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ စာအုပ်များကို တင်ထားသည်ဆိုပါစို့။ ဇာတ်ဆယ်ဘွဲ့၏ အမည်များကိုလည်း 'တေ၊ ဇ၊ သု၊ နေ၊ မ၊ ဘူ၊ စံ၊ နာ၊ ဝိ၊ ဝေ' ဟူသော သော့ချက် စကားလုံးများဖြင့် မှတ်ထား၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်က 'မဟော်သဓာ' ဇာတ်တော်ကြီးကို ဖတ်လိုပါသည်ဆိုလျှင် စာအုပ်စင် မည်သည့် အထပ်တွင်ရှိကြောင်း မိမိကညွှန်ပြနိုင်မည်။ ထိုပြင် မဟော်သဓာ စာအုပ်သည် ငါးအုပ်မြောက်တွင် ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အဖုံးမှာ အဝါရောင်ဖြစ်ကြောင်း၊ စာအုပ်အရွယ်အစားမှာ အခြားစာအုပ်များထက် အနည်းငယ် ပိုရှည်ကြောင်း စသည်ဖြင့် မှတ်ဉာဏ်မှ ပြန်လည် ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။

အမြင်အရ ထူးခြားမှုရှိလေ ပို၍မှတ်မိလွယ်လေဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သော့ချက် စကားလုံးများကို စီကာစဉ်ကာ မှတ်သားထားသည့်အတွက် စာအုပ်၏ အစီအစဉ်ကိုလည်း မှတ်မိလွယ်လေသည်။

(ဂ) သတိဖော်ခြင်း

ကျွန်တော်တို့သည် ဆက်စပ်မှုရှိသော သတင်းများကို သက်ဆိုင်ရာ သတင်းကွက်တွေထဲတွင် ထည့်သွင်း မှတ်သားထားကြပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ သတင်းကွက် တစ်ကွက်ထဲမှ သတင်းတစ်ခုကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်လိုက်သော အခါ အခြား ဆက်စပ်နေသည့် သတင်းများလည်း ပြန်ပေါ်လာလေ့ရှိ၏။

ဥပမာ- ပစ္စည်းတစ်ခုကို နေရာအထားမှားပါက သို့မဟုတ် တွေ့ခဲ့သည့် နေရာကို မေ့နေပါက သင့်အနေဖြင့် ဆက်စပ်မှုရှိသောသတင်းများကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ရပေမည်။ ထိုသို့ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရာတွင် ရုပ်ပိုင်းအရဖြစ်စေ၊ စိတ်ပိုင်းအရဖြစ်စေ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ဥပမာ- မနေ့က ဖတ်လက်စ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ယနေ့ ဆက်ဖတ်မည် ပြုသောအခါ စာအုပ်ပျောက်နေ၏။ ဘယ်နေရာတွင် ထားလိုက်မိမှန်းမသိ။ ထိုအခါ မနေ့က စာအုပ်နောက်ဆုံးဖတ်သည့် အချိန်မှစ၍ ယနေ့အထိ မိမိဘာတွေလုပ်သည်၊ ဘယ်ကိုသွားသည်၊ အိမ်သို့ဘယ်သူလာသည်၊ မိမိ ဖတ်သောစာအုပ်မျိုးကို ဘယ်သူဖတ်တတ်သည် စသည်ဖြင့် နောက်ကြောင်းပြန် ခြေရာကောက်ရပါသည်။ ထိုအခါ စာအုပ်ကို မိမိဘယ်နေရာတွင် ထားမိသည်၊ သို့မဟုတ် ဘယ်သူယူသွားသည်ကို ဖော်ထုတ်၍ရလာပါလိမ့်မည်။

စက်ဘီးပျောက်နေသော သင်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီး စက်ဘီး ပြန်တွေ့ သည်မှာလည်း ဆက်စပ်မှုဖြင့် သတိဖော်သည့်နည်းကို အသုံးပြုသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ဃ) ရှေ့ရေးအစီအစဉ်ချခြင်း

သင်သည် နောင်တစ်ချိန်ချိန်တွင် လုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်တစ်ခုရှိ၏။ လုပ်ဆောင်ရမည့်အချိန်တွင် ထိုအလုပ်ကို လုပ်ဖို့ သတိရရန်လည်း အရေးကြီး၏။ ထိုအခါ သင့်အနေဖြင့် စာရွက်ပိုင်း တစ်ပိုင်းပေါ်တွင် သို့မဟုတ် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း စာအုပ်ထဲတွင် ရေးမှတ်ထားရမည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့စာဖြင့် ရေးချလိုက်သည့်

အတွက် ထိုကိစ္စကို သင့်ခေါင်းထဲတွင် ပိုပြီး မှတ်မှတ်ရစွဲထင်နေပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် နောင်တစ်ချိန်တွင် သတိရလာရန် အလားအလာ ကောင်းပါ သည်။ သို့သော် ထိုသို့ရေးချခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သင့်ရေးမှတ်ထားသည့် စာရွက်ပိုင်း၊ သို့မဟုတ် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း စာအုပ်ကို သတိဖော်ပစ္စည်းအဖြစ် အားထားအသုံးပြုရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ရေးမှတ်နေရန်မှာ ထာဝစဉ်အနေဖြင့် မဖြစ်နိုင်ပါ။ လက်တွေ့ အားဖြင့် မလွယ်ကူပါ။ ထိုသို့သော ကိစ္စမျိုးများတွင် စနစ်တကျ မှတ်သားထား သည့် ဆက်စပ်မှုများကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် သတိဖော်ခြင်းပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

ဥပမာ- သင်ရုံးမှ အိမ်သို့အပြန်တွင် စာကြည့်တိုက်သို့ဝင်ရန် ကိစ္စရှိသည် ဆိုပါစို့။ ထိုကိစ္စကိုသတိရရန် ရှေ့ရေးကိုကြိုတင် အစီအစဉ်ချထားဖို့ လိုအပ် ပါသည်။ ပြုလုပ်ရန်မှာ စာကြည့်တိုက်သို့ ဝင်ဖို့ သတိရ ရမည့်အချိန်တွင် သင်ဘာလုပ်နေမည်ကို ကြိုတင်စဉ်းစားပါ။ ထိုအကြောင်းကို စိတ်အာရုံထဲတွင် ပုံရိပ်ထင်ကြည့်ပါ။ ပုံရိပ်ထင်ကြည့်ရမည့် အကြောင်းမှာ စာကြည့်တိုက်နှင့် ဆက်စပ်နေရပါမည်။ ဆက်စပ်မှုတစ်ခုကို ပုံကြီးချဲ့ပြီး တွေးထင်ကြည့်ပါ။ ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ ပုံကြီးချဲ့ထားသည့် ဆက်စပ်မှုမျိုးကို ဖို၍ သတိရလွယ်သော ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဥပမာ- သင်အိမ်သို့ပြန်ရန် ဘတ်စကားမှတ်တိုင်သို့အသွား၊ လမ်းတွင် ဧရာမစာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်က လမ်းပေါ်တွင် ပိတ်ပြီးကျနေသည်ဟု အာရုံထဲတွင်ပုံဖော်ကြည့်ထားပါ။ ထိုအခါ သင်သတိမေ့လျော့ပြီး အိမ်သို့ပြန်ရန် ပြင်ဆင်မိလျှင်လည်း ဘတ်စကားမှတ်တိုင်နားသို့ အရောက်တွင် သင့်အာရုံထဲ၌ လမ်းပိတ်နေသည့် စာအုပ်ကြီးကို ပြန်လည်ဖြင့်ယောင်မိမည်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ စာကြည့်တိုက်သို့ ဝင်ရဦးမည်ဆိုသည်ကို သင် သတိရလာပါလိမ့်မည်။

နိဂုံးချုပ်

သည်တော့ သည်စာအုပ်၏ အဓိကအကြောင်းအရာကို ပြန်ကောက်ကြ ပါစို့။ ပြီးတော့ ပြန်လည်ဆန်းစစ်သုံးသပ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ သည်စာအုပ်၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်မှာ သင့်အား သင်၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု နယ်ပယ်ထဲသို့ စနစ်တကျလမ်းညွှန် ခေါ်ဆောင်သွားရန်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် သင်၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဖြစ်စဉ်တွင် ချို့ယွင်းချက်၊ အားနည်းချက်များကို ဖော်ထုတ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက်အဆိုပါ ချို့ယွင်းအားနည်းချက်များကို ကောင်းမွန် တိုးတက်လာအောင် ပြုပြင်ဖို့ နည်းလမ်းများ ရှာရန်ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ထဲတွင် တင်ပြထားသည့်ဥပမာများ၊ သာဓကများကို သင်၏ အတွေ့အကြုံများနှင့် နှိုင်းနှိုင်းစပ်စပ်ပြီး စဉ်းစားနိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်ကိစ္စဖြစ်သော ကြောင့်ပင်။ ဤဦးနှောက်သည် သင့်ဦးနှောက်ဖြစ်၏။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ၊ အမှတ်တရဖြစ်ရပ်များနှင့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု ဖြစ်စဉ်များအားလုံးသည် သင့်နှင့်သာ သက်ဆိုင်ပါသည်။ သည်တော့ သည်အကြောင်းကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သင့်မှာလိုအပ်သော ကိရိယာတန်ဆာပလာတွေ ရှိနေပြီဖြစ်၏။ သင်လုပ်ဆောင် ရမည်မှာ အဆိုပါ လက်နက်ကိရိယာများကို သုံးပြီး သင့်အကြံအစည် အတွေးအခေါ်တွေ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာ အောင်လုပ်ပို့ပင်ဖြစ်၏။

သည်တော့ ပြန်လည်ဆန်းစစ် ဝေဖန်ခြင်းဖြင့် စတင်ပါ။ ထိုသို့ပြုလုပ် ရန်မှာ အရေးကြီးပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်တို့လေ့လာခဲ့သည့် အကြောင်းအရာများသည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ဆက်နွှယ်နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် တစ်ခုချင်းကွက်၍ ဖော်ပြရန်မလွယ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အခန်းခွဲခေါင်းစဉ်များကို ပြန်ဖတ် ကြည့်ပါ။ ထိုအခါ ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးခဲ့သည့် အကြောင်းအရာအသီးသီးကို ပြန်လည် သတိရလာပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် မိတ်ဆက်နိဒါန်းကို ပြန်ဖတ်ကြည့် ပါဦး။ ထိုသို့ ဖတ်ကြည့်လိုက်လျှင် အခန်းခွဲအသီးသီးသည် ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးလိုသည့် ပင်မအကြောင်းအရာကြီး တစ်ခုလုံးနှင့် မည်သို့ ဆက်နွှယ် နေသည်ကို သိမြင်လာပါလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ရာ....

သင် သတိရနေရမည်မှာ နိဂုံးချုပ် ကောက်ချက်များဆွဲရန်နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန်မှာ သင်သာဖြစ်သည် ဆိုသည့်အကြောင်းပင်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်.... အရေးကြီးတက့ အရေးကြီးဆုံးကတော့ သင့် ဦးနှောက်ကို အသုံးပြုရေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

စာချစ်သူများအား လေးစားလျက်
မြတ်ဗြိမ်း
၅-၄-၉၇

www.burmeseclassic.com